

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี

อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550

Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi

60th Birthday 29th December 2007

ภาพวาดโดย ศาสตราจารย์ แพทย์หญิง สุรางค์ เจียมจรรยา แพทย์รามธิบดีรุ่น 1

อดีตหัวหน้าภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี

Drawing by Professor Dr, Surang Chiamchanya, Ramathibodi Alumni Class 1
Former Chair, Department of Pediatrics, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital

พญ. นิตยา คชภักดี
อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550
Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi
60th Birthday on 29th December 2007

HAPPY 60th BIRTH DAY TO YOU NITTAYA

ประวัติโดยย่อ รองศาสตราจารย์ พญ. นิตยา คชภักดี

ชื่อ – นามสกุล รองศาสตราจารย์ พญ.นิตยา คชภักดี
ตำแหน่ง หน่วยพัฒนาการเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

ประวัติการศึกษา

1. วท.บ. เกียรตินิยมอันดับ 2 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2513
2. พ.บ.เกียรตินิยมอันดับ 2 คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, 2515
3. M.S. (MCH) Harvard University โดยทุนรัฐบาลไทย, 2523
4. วุฒิบัตรสาขากุมารเวชศาสตร์ ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย และแพทยสภา, 2520
5. อนุมัติบัตรสาขากุมารเวชศาสตร์พัฒนาการและพฤติกรรม

ที่อยู่ สถานที่ปฏิบัติงาน

หน่วยพัฒนาการเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล เลขที่ 270 ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 02-201-1488 โทรสาร 02-201-1850 E-mail ranjk@mahidol.ac.th

ความเชี่ยวชาญพิเศษ

กุมารเวชศาสตร์ สาขาพัฒนาการและพฤติกรรม, พฤติกรรมทารกแรกเกิด, พัฒนาการเด็กปฐมวัย และการพัฒนาการมนุษย์ อนามัยแม่และเด็ก การพัฒนาครอบครัว และการพัฒนาสังคมแบบมีส่วนร่วม

ประสบการณ์ทำงาน

1. ด้านการบริหาร

- 1.1 ผู้ก่อตั้ง และหัวหน้าหน่วยพัฒนาการเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ รพ. รามาธิบดี พ ศ 2521 - 2548
- 1.2 ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้ง สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2538 -2540
- 1.3 ผู้อำนวยการ (ผู้ก่อตั้ง) สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล (วาระที่ 1 ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2541-2545) และ (วาระที่ 2 ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2545 - 2549)
- 1.4 ที่ปรึกษา สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ปี 2549-ปัจจุบัน
- 1.5 ประธานอนุกรรมการฝึกอบรมฯ สาขากุมารเวชศาสตร์พัฒนาการและพฤติกรรม ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ถึงปัจจุบัน

2. ด้านการศึกษา / ฝึกอบรม

- อาจารย์สอนนักศึกษาแพทย์ แพทย์ประจำบ้าน แพทย์ผู้ช่วยอาจารย์ กุมารแพทย์
- ฝึกอบรมบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้านสุขภาพและพัฒนาการเด็ก
- ประธานหลักสูตรปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาพัฒนาการมนุษย์

มหาวิทยาลัยมหิดล

- ประธานอนุกรรมการฝึกอบรมฯ สาขากุมารเวชศาสตร์พัฒนาการและพฤติกรรม ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ถึงปัจจุบัน

3. **ด้านบริการสุขภาพแก่เด็กและครอบครัว** กุมารเวชปฏิบัติทั่วไปและเฉพาะสาขาพัฒนาการและพฤติกรรมเด็ก

4. **ด้านการวิจัย ด้านพัฒนาการเด็ก** และครอบครัวพฤติกรรมทารกแรกเกิด การมีส่วนร่วมของชุมชน และการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ, การพัฒนาตัวชี้วัดและระบบฐานข้อมูลความอยู่ดีมีสุข ด้านชีวิตครอบครัวสำหรับประเทศไทย, การจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างหญิงชายในหน่วยงานภาครัฐและมาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง

5. **ด้านบริการวิชาการ**

5.1 บรรยายพิเศษให้แก่บุคลากรด้านการแพทย์ สาธารณสุข ด้านการศึกษา พัฒนาสังคม ฯลฯ

5.2 การเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อมวลชน และเป็นที่ปรึกษากรมอนามัย ด้านอนามัยแม่และเด็ก

5.3 ร่วมเป็นกรรมการจัดทำนโยบายระดับชาติด้านการพัฒนาเด็ก สตรี และครอบครัว

5.4 ที่ปรึกษา และวิทยากรในการอบรมเรื่องการพัฒนาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสมองเด็กปฐมวัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ตรัง

5.5 ประธานและกรรมการจัดการประชุมระดับชาติและนานาชาติได้แก่

ASEAN ECCD, Child Watch International Key Institute Meeting

Asian Pediatric Congress, TSBM, 9th ICBM 2006,

2nd WASM 2007, International Developmental Behavioural Pediatrics 2005, BBSM 2007 เป็นต้น

5.6 กรรมการราชวิทยาลัย สมาคมกุมารแพทย์ และนายกสมาคมศิษย์เก่า แพทย์รามาธิบดี

5.7 Advisory committee

ผลงานอื่น ๆ

◆ สื่อการเรียนการสอน

วิดีโอ : เรื่อง “หมอนิดมาแล้ว” เรื่อง “Foundation of Human Learning” (ภาษาไทย และ อังกฤษ)

ซีดีรอม

1. ซีดีรอมเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยโดยครอบครัวและชุมชน
2. ซีดีรอมการพัฒนาศักยภาพด้านชีวิตครอบครัวสำหรับประเทศไทย
3. ซีดีรอม Second Regional Seminar for the ASEAN Project on Early Childhood Care and Development

◆ หนังสือ

1. ขั้นตอนการพัฒนาของเด็กปฐมวัยตั้งแต่ปฏิสนธิถึง 5 ปี,
สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ปี พ.ศ. 2543
2. หนังสือความรู้เพื่อชีวิต: สารสำคัญเพื่อการปฏิบัติ (ฉบับภาษาไทย)
ปรับปรุงครั้งที่ 3 พ.ศ. 2548

◆ ตำราและเอกสารประกอบการสอน

1. การเติบโตและพัฒนาการเด็กและวัยรุ่น (เอกสารประกอบการสอนนักศึกษาแพทย์รามาธิบดี ชั้นปีที่ 3

2. Psychosocial Aspects and Behavioral Dimension of Health and Diseases
(เอกสารประกอบการสอนนักศึกษาแพทยรามาธิบดี ชั้นปีที่ 4)
3. Child Health Supervision (เอกสารประกอบการสอนนักศึกษาแพทยรามาธิบดี ชั้นปีที่ 5)
4. นิตยา คชภักดี (2545) Family Participation in Pediatric Intensive Care Unit
ในหนังสือเวชบำบัดวิกฤติในเด็ก ฉบับเรียบเรียงครั้งที่ 2
บรรณาธิการ สุวัฒน์ เบญจพลพิทักษ์ และคณะ
5. นิตยา คชภักดี (2541) การฝึกกระตุ้นพัฒนาการเด็กในช่วงต้นของชีวิต
ในตำรากุมารเวชศาสตร์ (ฉบับเรียบเรียงใหม่ เล่ม 3) บรรณาธิการ วันดี วราวิทย์ และคณะ
6. นิตยา คชภักดี (2542) Child Rights: Implications for Pediatric Practice
ในหนังสือ Ambulatory Pediatrics 2 บรรณาธิการ สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐ์ และคณะ
7. นิตยา คชภักดี (2542) Family Focused Care ในหนังสือ Ambulatory Pediatrics 2
บรรณาธิการ สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐ์ และคณะ
8. นิตยา คชภักดี (2542) Developmental Assessment ในหนังสือ Ambulatory
Pediatrics 2 บรรณาธิการ สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐ์ และคณะ
9. นิตยา คชภักดี (2542) Children and Divorce ในหนังสือ Ambulatory
Pediatrics 2 บรรณาธิการ สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐ์ และคณะ

*****

Biography:

Nittaya J Kotchabhakdi, B.Sc. (Med. Science, Hon.), M.D. FRCPed, M.Sc. (MCH),
Dip. Board of Developmental Behavioural Pediatrics
Division of Developmental-Behavioral Pediatrics, Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital,
Mahidol University, Bangkok 10400 Thailand
E mail: ranjk@mahidol.ac.th

Nittaya J. Kotchabhakdi MD graduated from Mahidol University with B.Sc. (Hon) in life science and MD (Hon). Her pediatric residency training was at Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital. The Royal Thai Government granted her scholarship to study maternal and child health at Harvard School of Public Health. She received Developmental-Behavioral Pediatric training from the Child Development unit at the Children Hospital Medical Center in Boston. She is an associate professor in Pediatrics working for more than 25 years in the Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University, where she has established the first Developmental Behavioral Pediatrics Division in Thailand. In 2004, she has become the founding chairperson for the committee on DBP fellowship training and certification, under the Royal College of Pediatricians of Thailand.

Since 1998, she has been the founding director of the National Institute for Child and Family Development, in which the Master of Science Program in Human Development was started in 2002. She finished the second term of NICFD director ship in 2006 and moved back to the medical school, but still serving as graduate program director and research project director there. She serves in a number of national policy board related to family and children's development.

Her research interest includes newborn behavior, parent child interaction, community participation in promotion of child health and development, child participation, communication for behavioral change and intervention for children and families with special needs. Her contribution in child health, child development and early childhood care and education includes chapters in textbooks, research articles, handbooks, posters, CD, Videos, and programs on broadcasting media.

She has worked extensively with multidiscipline collaborating organizations in integrated ECCD program in rural Thailand. The second National Health Examination Survey and the Family Well-being Indicators for Thailand were among her Development. Internationally, she has served as resource person and advisory committee, e.g. the Consultative Group on ECCD, Childwatch International, UNICEF staff training workshops, AAP International Health sector, Asian-US Partnership Forum and ASEAN regional seminar on ECCD. Currently she is the project director of a UNICEF supported project to develop positive parenting and community participation in sustainable social development in the Tsunami afflicted provinces.

CURRICULUM VITAE

Name: NITTAYA J. KOTCHABHAKDI

MD, MS (MCH), Diplomate Board of Pediatrics Thailand,

Diplomate Board of Developmental Behavioral Pediatrics, Thailand

Birth date: December 29, 1947 **Gender:** Female **Maiden name:** Jirathiyut

Marital status: Married **Spouse:** Naiphinich Kotchabhakdi Ph D

Present Position: 1 Associate Professor in Pediatrics,

Division of Developmental and Behavioral Pediatrics,

Department of Pediatrics, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital,

Mahidol University 270 Rama 6 Road, Phayathai, Bangkok 10400 THAILAND

Tel (662)2011772-3, Fax (662)2011850

2. Program Director: Master of Science (Human Development),

Faculty of Graduate Study, Mahidol University

3. Advisory board member: National Institute for Child and Family

Development, Mahidol University, 999 Buddha Monthol 4 Road, Salaya,

Nakhon Pathom 73170, THAILAND

Tel (662) 4410601-8, Fax (662) 4410167

E-mail: <ranjk@mahidol.ac.th>

Academic and Professional Qualification

1970 B.Sc. (Hon.) Faculty of Science, Mahidol University. Bangkok, Thailand

1972 M.D.(Hon.) Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University,

Bangkok, Thailand.

1974 Certificate Advanced Medical Sciences (Pediatrics), Mahidol University .

1976 Diploma Thai Board of Pediatrics, Medical Council, Thailand

1980 M.Sc.(Maternal and Child Health)

Harvard School of Public Health. Harvard University, Mass., USA.

Certificate Developmental-Behavioral Pediatrics, Department of Continuing Education,

Harvard Medical School, Mass, USA

Certificate Assessment of Infant Development and Parent Interaction, Department
of Continuing Education, Harvard Medical School, MA, USA
1993 Fellow: Royal College of Pediatricians of Thailand
1995 Certificate NBAS trainer, Brazelton Center for Infants and Parents,
Children's Hospital, Medical Center, Boston, MA, USA
2002 Recertification NBAS trainer

Professional Appointments

1977-1979 Instructor in Pediatrics, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital,
Mahidol University
1979-1988 Assistant Professor in Pediatrics Faculty of Medicine Ramathibodi
Hospital, Mahidol University
1980-2007 Director, Division of Developmental -Behavioral Pediatrics, Department
of Pediatrics, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University.
1988-present Associate Professor in Pediatrics Department of Pediatrics
Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital Mahidol University
1992-present Director: Development Pediatrics Programme Queen Sirikit Medical Center,
Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University.
1994-1997 Director: Founding Project: National Institute for Child and Family
Development, Mahidol University at Salaya
1998-2006 Founding Director: National Institute for Child and Family Development,
Mahidol University at Salaya

Honor, Awards and Scholarship

1968-1970 Rockefeller Foundation, under graduate research grant for the study of
encystation of Entamoeba invadens. Department of Biochemistry,
Faculty of Science, Mahidol University
1979-1980 Royal Thai Government Scholarship for post-graduate study. at Harvard
School of Public Health, Harvard University, USA.
1984-1985 Research grant from Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University

- Mahidol University for the study on Parental attitude and knowledge in child health and health promotion
- 1986-1988 Research grant from "Save the Children UK" for a community survey: Handicapped children in Klong Toey Congested Area
- 1989-1990 Grant from American Medical Association and Medical Association of Thailand for the Child Survival Action Program Bangkok Project: Enhancement of Urban Private Physicians' Roles in Child Survival and Development
- 1990-1992 Research grant from Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University for the study on food refusal in young children
- 1992-1994 Research grant from UNICEF for outcome evaluation research of the integrated family based early childhood development program.
- 1992 The National Youth Bureau, Annual Award for Outstanding Contribution to Children and Youth Development in Thailand
Office of the Prime Minister, Royal Thai Government
- 1993 Key Note Speaker on Child Development in Ambulatory Pediatrics. Malaysian Pediatric Association Annual Meeting in Kuala Lumpur, Malaysia
- 1993 Speaker of the 4th Rajit Buri Lecture "Promotion of Child and family development: the best investment for our society" Ramathibodi Medical Alumni Association, Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University
- 1994 Department of Health, Ministry of Public Health Annual Award for distinguish contribution for improvement of child health in Thailand
- 1997-8 Chair person of the research group: the National Health Examination Survey: Early childhood and school age population. Ministry of Public Health and the Foundation of Public Health
- 2000-1 Mahidol University Research Grant for the Study on Salaya Community Participation for the Promotion of Child Health and Development

Professional Memberships (Recent)

1. Pediatric Society of Thailand,
  - Administrative Committee of Pediatric Society of Thailand 1990-1994.
  - Subcommittee on Child Growth and Development 1984 to 1993,
  - Subcommittee on social pediatrics 1980-1987;
  - Subcommittee on Community Service 1990-1996
2. Expert committee of Administrative Board Member, the National Youth Commission
Office of the Prime Minister, Royal Thai Government 1993-1995
3. Administrative committee of the National Council for Child and Youth Development
(NGO's) 1991-1997
4. Founding member of the Royal College of Pediatricians of Thailand 1993-present.
  - Administration Board Committee 1997-1999
  - Chairperson of the expert committee in Child Development 1994- present
5. Subcommittee on Public Education, Medical Council of Thailand (Representative from
Royal College of Pediatricians of Thailand)
6. Consultative Group on Early Childhood Care and Development.
member 1987- present. Advisory committee, 1987-1993.
7. Member Society for Research in Child Development 1989-1996
8. Advisory committee CHILDWATCH IINTERNATIONAL 1996- 2005

Publications

- A. Textbooks** Several books, chapters in textbooks, manuals and monographs on child development, child health and family in both Thai and English, including
1. Kasemsant C and **Kotchabhakdi NJ**. : The clinical approach to the pediatric patient. In Kasemsant C and Pongpanich B (eds) Textbook of Pediatrics. Bangkok : Siriraj Textbook Project, Mahidol University. 1st edition 1979 Vol1:24-29 , (in Thai)
  2. **Kotchabhakdi NJ**: Concepts of child development. In Suvannathat C, Bhanthumnavin D, Bhuapirom L and Keats D.M. (eds) Handbook of Asian Child Development and Child Rearing Practices Bangkok : Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University, Prasanmitr, 1985, 57-80.
  3. **Kotchabhakdi NJ**: Nutritional needs of the child. In Suvannathat C: Bhanthumnavin D; Development and Child Rearing Practices. Bangkok: Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University Prasanmitr, 1985, 81-98.

4. **Kotchabhakdi NJ**: Child health and learning. In the committee on child health (eds) Child Health. Bangkok : Sukothai Thamathiraj University Press, 1985, 839-908 (in Thai)
5. Anadalakshmy s, Corpuz A, **Kotchabhakdi NJ**, Pelle Y, Ratnaik J and Sylva K. Approaches to Programming for Early Childhood Development. Bangkok : UNICEF EAPRO. 1985.
6. **Kotchabhakdi, Nittaya J**. CUIDADOS DA SAUDE PRIMARIOS - EDUCACAO E CULTURA. NOVAS SOLUCOES PARA O SEC. XXI , FUNDACAO CALOUSTE GULBENKIAN, SERVICIO DE EDUCACAO, BEBE XXI CRIANCA E FAMILIA NA VIARGEM DO SEculo, FUNDACAO CALOUSTE GULBENKIAN, Av. de Berna I Liaboa 1995. (in Portugese).
7. **Kotchabhakdi NJ** et al (eds) Trainer's Manual: Family Development Project. Community Development Department Ministry of Interior and National Institute for Child and Family Development, Mahidol University. Bangkok: Bangkok Block ,1996 (in Thai)
8. **Kotchabhakdi NJ** et al (eds) Village Family Development Volunteer's Manual: Family Development Project. Community Development Department Ministry of Interior and National Institute for Child and Family Development, Mahidol University. Bangkok: Bangkok Block ,1996 (in Thai)
9. **Kotchabhakdi NJ** Health status and health problems in Thai children and youth. (in Thai) in Varavithya W, Siribunya P and Chiamchanya S (eds) Textbook of Pediatrics 2nd Edition. Bangkok: Holistic Publishing,1997 Vol 1: 19-29
10. Kasemsant C and **Kotchabhakdi NJ**: The clinical approach to the pediatric patient. In Kasemsant C and Pongpanich B (eds) Textbook of Pediatrics, (in Thai), Bangkok : Siriraj Textbook Project, Mahidol University. 1st edition 1979, 2nd edition 1997
11. **Kotchabhakdi NJ** Child development and developmental disability (in Thai) in Varavithya W, Siribunya P and Chiamchanya S (eds) Textbook of Pediatrics 2nd Edition. Bangkok: Holistic Publishing,1998 Vol 3: 1-53
12. **Kotchabhakdi NJ** Child Rights: Implications for Pediatric Practice. In Ruengkanchanasetr S. et al (eds) Ambulatory Pediatrics 2. Bangkok: Dept.Pediatrics, Ramathibodi Hospital, 1999. 12-15 (in Thai)
13. **Kotchabhakdi NJ** Family Focused Care. In Ruengkanchanasetr S. et al (eds) Ambulatory Pediatrics 2. Bangkok: Dept.Pediatrics, Ramathibodi Hospital,1999:16-19 (in Thai)
14. **Kotchabhakdi NJ** Developmental Assessment. In Ruengkanchanasetr S. et al (eds) Ambulatory Pediatrics 2. Bangkok: Dept.Pediatrics, Ramathibodi Hospital, 1999. 61-70 (in Thai)
15. **Kotchabhakdi NJ** and Ruengkanchanasetr S. Child Health Supervision 2000. In Ruengkanchanasetr S. et al (eds) Ambulatory Pediatrics 2. Bangkok: Dept. Pediatrics, Ramathibodi Hospital, 1999. 43-60 (in Thai)

B. Original Articles and Abstracts

1. **Kotchabhakdi NJ** Varavithya W, Lolekha S, Ratanabanagkoon K, and Jayanetra P :
Diarrhoea in Pediatric Patients. In Reynolds DC. (ed). Proceedings of the 15th
SEAMEO-TROPED SEMINAR : Tropical Pediatrics : Problems in Southeast asia.
Bangkok : SEAMEO-TROPED PROJECT, 1976.
2. **Kotchabhakdi NJ** Varavithya W, Lolekha S, Ratanbangkook K, and Jayanetra P.
Diarrhoea 1976. J. Ped. Soc. Thailand 1978 : 14; 1-9 (in Thai).
3. **Kotchabhakdi NJ** and Junnanonda C. Probable congenital tuberculosis : A case
successfully treated with Rifampicin J. Med. Ass. Thai. 1978, 61-8.
4. Tanphaichitr, P, Mekanandha V and **Kotchabhakdi NJ** A case of Rubinstein Taybi
Syndrome associated with nephrotic syndrome J.Med. Ass. Thai. 1979, 62 : 1 43-45.
5. **Kotchabhakdi NJ** Pipatveravat S, Tapanya P, Kotchabhakdi N and Pornpathkul S,
Improvement of intelligence, learning ability and moral judgement through the practice
of Transcendental Meditation technique. In Sukontasarp P, Yongsiri Ng, Intasuwan P,
Jotiban N and Suvannathat C (eds) Proceedings of Second Asian Workshop on Child
and Adolescent Development Bangkok : Burapasilpa Press, 1982; 92-104.
6. Dhanamitta S, Winichagoon P, **Kotchabhakdi NJ** Smitasiri S and Valyasevi A
A communications for behavioral change: radio VS video van. In Tanphaichitra V,
Dahlan W, Suphakarn V and Valyasevi A (eds) Human Nutrition: Better Nutrition :
Better Life Proceedings of the Fourth Asian Congress of Nutrition Bangkok: Aksornsmi
Press 1984; 124-128.
6. **Kotchabhakdi NJ**, Winichagoon P, Smitasiri S, Dhanamitta S and Valyasevi A "The Integration
of Psychosocial Components in Nutrition Education in Northeastern
Thai Villages" Asia-Pacific J. of Public Health 1987; 2 : 16-25.
7. Khanjanasthiti P, Junnanond C, Wathanakasetr S, **Kotchabhakdi N**, and Srivatanakul K.
Adolescent growth. J Med. Ass Thai. 70 No. 4 1987; 4 : 187-97.
8. Hathirat P and **Kotchabhakdi NJ**. "Iron Deficiency and Cognitive Function"
in Proceeding of Fifth Asian Congress of Nutrition edited by Department of Nutrition and
Physiological Chemistry. Osaka University Medical School. Osaka, Japan : 1987.
9. Pollitt E, Hathirat P, **Kotchabhakdi NJ**, Missell L, and Valyasevi A. Iron deficiency and
educational achievement in Thailand. Am J Clin Nutr 1989; 5 : 50 : 687-97.
10. Ruangdarakanon N, **Kotchabhakdi N**, Mekanandha V. Double Aneuploidy: 46, X, +21 a
Combination of Down syndrome and Turner syndrome J. Med Assoc Thai 1993; 76 suppl 2:215-7

11. **Kotchabhakdi, Nittaya J.** Mother and Child Health in Thailand and the collaboration with Japan. . Mother and Child Well-being Around the World Vol 38/1995:18-24. (in Japanese Translation)
12. **Kotchabhakdi, Nittaya J.** Child Development Curriculum: Spreading the Teaching to Pediatricians. Abstract of the symposium on Pediatric Education in XXI International Congress of Pediatrics Cairo. Egypt, 1995.
13. **Kotchabhakdi, Nittaya J.** CUIDADOS DA SAUDE PRIMARIOS - EDUCACAO E CULTURA. NOVAS SOLUCOES PARA O SEC. XXI , FUNDACAO CALOUSTE GULBENKIAN, SERVICIO DE EDUCACAO, BEBE XXI CRIANCA E FAMILIA NA VIARGEM DO SECULO, FUNDACAO CALOUSTE GULBENKIAN Av. de Berna I Liaboa 1995.
14. **Kotchabhakdi, Nittaya J.** Holistic Paradigm: Health, Nutrition and Early Childhood Development in An Ecological Context. Regional Conference Towards Excellence in Early Childhood Education: Policies and Practices in the 21st Century. Kuala Lumpur Malaysia, 1996.
15. **Kotchabhakdi, Nittaya J.** Neonatal Behavioral Assessment Scale in Clinical Practice. Synopsis of a symposium in the 9th Asian Congress of Pediatrics, Hongkong, March, 1997.
16. **Kotchabhakdi, Nittaya J.** Mother-Infant Interaction and attachment: Implication for Pediatric Nursing. Synopsis of the symposium on Mother- Infants Interaction and Attachment for Optimal Outcomes in the First Pediatric Nursing Conference, Bangkok, Thailand. April 1997.
17. **Kotchabhakdi, Nittaya J.** Enhancement of Mother- Infant Interaction: Clinical Application for Pediatricians. Synopsis for the symposium on Mother- Infants Interaction and Attachment for Optimal Outcomes. The Annual Scientific Meeting of the Pediatric Society of Thailand and the Royal College of Pediatricians of Thailand, Phuket, April, 1997.
18. **Kotchabhakdi, Nittaya J.** Bio-Psycho-Social Aspects of Early Childhood Development. In the Regional ECD Institute on Young Children, Family and the Community: An Integrated Approach to Early Childhood Care and Development. Organized jointly by Unicef EAPRO, RTRC, Consultative Group on ECCD, University of Victoria , Canada and National Institute for Child and Family Development Thailand, Mahidol University. Singapore, November, 1997.
19. **Kotchabhakdi, Nittaya J.** Impact of Community Based Program on Early Childhood Development. Abstract, the XXII International Congress of Pediatrics, Amsterdam, The Netherland, August 1998.
20. Ruangdaraganon N, **Kotchabhakdi N**, Mekanandha V. Double Aneuploidy:
46, X, +21 a Combination of Down syndrome and Turner syndrome. J. Med Assoc Thai 1993; 76 suppl 2:215-7

21. Ruangdaraganon N, Tocharoentanaphol C, **Kotchabhakdi N**, Khowsathit P.
Williams syndrome and the elastin gene in Thai patients. J Med Assoc Thai 1999; 82 (Suppl 1) : 174-8.
22. Ruangdaraganon N, Limprasert P, Sura T, Sombuntham T, Sriwongpanich N, **Kotchabhakdi N**.
Prevalence and clinical characteristics of fragile X syndrome at child development clinic,
Ramathibodi Hospital. J Med Assoc Thai 2000; 83, 69-76.
23. **Kotchabhakdi NJ** Children's Rights Around the World. Abstract. des Assises Internationales du Bebe.
2-5 June. 1999. Marseille, France
24. **Kotchabhakdi NJ** Community Development Approach for Early Childhood Care in Thailand. Abstract
and Panel Discussion at the International Conference on Early Childhood Care for Survival, Growth
and Development, New Delhi, India. October 2000
25. **Kotchabhakdi NJ** Sleep in children: What are the concerns? Abstract and presentation at the 3rd Asian
Sleep Research Conference, Bangkok, Thailand, December 2000
26. **Kotchabhakdi NJ**, Chainorit N, Jivasomboonkul J, Laosuwannapong O, Plengsa-ard A **Kotchabhakdi**
N. Characteristics of sleep in children: A community based study in Salaya, Nakhon Pathom, Thailand
Abstract and presentation at the 3rd Asian Sleep Research Conference, Bangkok, Thailand, December
2000
27. **Kotchabhakdi NJ**, Jivasomboonkul J, Rodpairin M, and **Kotchabhakdi N**. Sleep Latency and Duration
in Young Children Listening to Classical Music Abstract and poster presentation at the 3rd Asian
Sleep Research Conference, Bangkok, Thailand, December 2000
28. **Kotchabhakdi NJ** Behavioural aspect of health in children and adolescents. Abstract and presentation
at the 1st International Conference on Behavioural Medicine. Bangkok, Thailand. April-May 2001
29. Ruangdaraganon N, **Kotchabhakdi N**, Udomsubpayakul U, Kunanusont C, Suriyawongpaisal P. The
Association between Television Viewing and Childhood Obesity: A National Survey in Thailand. J Med
Assoc Thai 2002; 85 suppl 4: 1075-80.
30. Hansakunachai T, Ruangdaraganon N, Udomsubpayakul U, Sombuntham T, **Kotchabhakdi N**.
Epidemiology of enuresis among school-age children in Thailand. J Dev Beh Pediatric 2005; 26: 356-
60.

1. นพวรรณ ศรีวงศ์พานิช, สุธีรา รัตนโก, นิษฐา เรืองदारกานนท์, นิตยา คชภักดี. การประเมินระดับพัฒนาการเด็ก
น้ำหนักตัวแรกเกิดน้อยมากโดยมารดาเปรียบเทียบกับการใช้แบบประเมินคัดกรองมาตรฐาน. วารสารกุมารเวช
ศาสตร์ 2542; 38: 255-62.

C. Other professional contributions :-

1. VDO program for parent education
  - 1.1 Beloved Child 30 min. (Thai)
  - 1.2 Dr. Nid is coming 30 min (Thai)
Developed with and produced by the Institute of Nutrition, Mahidol University 1983.
  - 1.3 Growing well in the first year (Thai) produced with collaboration of Plan Publishing.
2. Academic consultant in the production of the VDO program
"Early Childhood Development in Rural Thailand" (Thai and English) for the Community Development
Department, Ministry of Interior, RTG Supported by UNICEF Thailand. 1988.
3. Script writer and editor of the VDO program "Foundation of Human Learning " supported
by the Consultative Group on Early Childhood Care and Development presented at the
World Conference Education for All, Jomtien, Thailand 1990. (English)
4. Television Broadcasting Parent Education Program "Duang Chai Por Mae" Weekly
program (TV Channel 5) and 1993-1999
5. Radio Broadcasting Script for the National Youth Bureau Office of the
Prime Minister, Royal Government of Thailand on Child rearing and Family
life Issues 10 x 5 minutes sessions. 1989-1990.
6. Chief Editor Parent's Handbook based on the basic needs of children and youth in Thailand. National
Youth Bureau, Office of the Prime Minister, 1992. (in Thai)

Consultant, Resource Person and Organization of Scientific Conferences.

1. Resource person for the training session on Early Childhood Development
at the UNICEF 1986 Interregional Staff Meeting in Asia (ROSCA-EAPRO)
Katmandu, Nepal. February 23-28, 1986.
2. Resource person for IDRC/UNICEF/UNESCO Regional Workshop on "Learning
Environments of Early Childhood: Regional Office for Education in Asia and the Pacific,
Bangkok, Thailand. December 1-5, 1986.
3. Secretary general of the organizing committee and resource person.
in the Pediatric Round Table on the Implementation of Early Childhood Development in Thailand. Co-
hosted by the Pediatric Society of Thailand and the Johnson and Johnson Baby Product Company. May
20-26, 1988 at Rose Garden Nakorn Pathom and Bangkok Thailand.

4. Co-coordinator and resource person for the training session on "Pregnancy, motherhood and Newborn" at the UNICEF 1988 Interregional Staff Meeting in Asia (EAPRO-ROSCA), Chonburi, Thailand, May 30 - June 2, 1988.
5. Resource person for the first National Health Assembly on "Promotion of Child Health and development in Thailand" organized by the Ministry of Public Health, Royal Thai Government. September 12-15, 1988.
6. Consultant in the Integrated Well Child Care project of the Family Health Division, Ministry of Public Health, RTG 1988-1993
7. Consultant for organization and resource person for Asia regional staff training session, Redd Barna (Save the Children Norway) on Asian seminar : Child Development in Rural Area, Katmandu, Nepal, February 15-18, 1989.
8. Resource person in the UNICEF global seminar on Early Childhood Development at the International Child Development Center, Innocenti, Florence, Italy, June 12-16, 1989.
9. Consultant and reviewer in the 1st Thai edition of "Facts for Life", Ministry of Education RGT 1989-1990. Co-chairperson of the revision committee for the 2nd edition in 1996.
10. Resource person and panelist in "Learning for All : Bridging Domestic and International Education " US coalition for Education for All, Washington DC, USA 1991.
11. Resource person and technical consultant of the Asian regional staff training workshop on Early Childhood Development for Christian Children's Fund, Chiangmai, Thailand 1992.
12. Chairperson of the Organizing Committee IPA / WHO / Unicef Pre-Congress Workshop "Community Based Child Development Program" organized by The Royal College of Pediatricians of Thailand, The Pediatric Society of Thailand and National Institute for Child and Family Development, Mahidol University. Nakhon Pathom, Thailand October, 1997
13. Resource person NEONATAL BEHAVIORAL ASSESSMENT SCALE Training Workshop Manila, The Society of Pediatricians, Philippines, July 14-16, 1998
14. Regional Experts Meeting on Developmental Assessment in Early Childhood Care and Development. Manila at the UNICEF-Manila Office, 21-24 September 1998, Manila, Philippines.

Reflection of my life at 60

แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี

ในยามเช้าตรู่ที่สดชื่นวันหนึ่ง ดิฉันมีโอกาสนทบทวนความเป็นมาของชีวิตที่ได้ดำเนินมาจนใกล้ ๖๐ ปี ช่วงนำอัศจรรย์ที่เหตุการณ์มากมายขนาดนั้นจะยังแจ่มชัดอยู่ในความทรงจำ หากแต่ว่าคราวนี้ดิฉันมองจากมุมมองของผู้ที่อยู่นอกเหตุการณ์ เสมือนเป็น “ผู้ชม” ที่เห็นทั้งเวที เห็นที่มาและที่ไป รับรู้และมีความเข้าใจในปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากกว่าเดิม จึงตอบคำถามในใจได้หลายประการ โดยเฉพาะ “อะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต” ดิฉันตอบได้โดยไม่ลังเลใจแม้แต่น้อยว่า คือ ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่าง ตัวดิฉันกับคนที่อยู่รอบตัวที่เข้ามาสู่ชีวิต ในต่างกรรม ต่างวาระ ตั้งแต่ที่อยู่ใกล้ชิดจนถึงอยู่ไกลคนละซีกโลก คุณค่าของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นทั้งในยามยากลำบาก เจ็บป่วย ยามสุขสบาย สนุกสนานเบิกบาน ยามมูมานะ ยามท้อแท้ ผิดความคาดหวัง และยามที่พบเห็นสิ่งดีงามที่เกิดขึ้นเกินความคาดหมาย ดิฉันรู้สึกว้า ๖๐ ปีที่ผ่านมาให้บทเรียนสำคัญหลายอย่างที่บางอย่างอาจจะเป็นประโยชน์กับ “เพื่อนร่วมทาง” บางคนในบางเวลา ดิฉันจึงตัดสินใจที่จะแบ่งปันประสบการณ์ มุมมอง และความคิดที่เกิดขึ้น ทั้งดิฉันเองก็มีความปิติสุขที่ได้ย้อนอดีต มองปัจจุบัน และอนาคตในโอกาสนี้

วัยเด็ก ทศวรรษแรก ๒๔๙๐-๒๕๐๐

ดิฉันเกิดมาเป็นลูกคนโตของคุณพ่อเก่งเอี้ยง แซ่จิ่ง (ภาษาจีนแต้จิ๋วจะเรียกว่า จิ่งเก่งเอี้ยง) และคุณแม่สุเมธ (หรือจำปา) แซ่กวย ทั้งสองท่านอพยพมาจากเมืองจีนเมื่ออายุ ๑๖ ปีและอายุ ๕ ปีตามลำดับ มาพบกันที่โรงเรียนอาตัง โดยป้าป้าเป็นครูพละ หม่าม้าเป็นนักเรียนมัธยม และต่อมาเป็นครูสอนภาษาไทย แล้วมาแต่งงานหลังสงครามโลกครั้งที่สองยุติลง ท่านทั้งสองเล่าให้ฟัง และชี้ชวนให้ลูกๆ ดูรูปภาพที่ท่านเข้าพิธีสมรสที่สมาคมจีนใกล้โรงเรียนเผยอิง พร้อมกับคู่สมรสอีกนับสิบ โดยมีท่านเอกอัครราชทูตจีนเป็นประธาน เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๐ (ทำให้ครอบครัวของเราฉลองวันครบรอบแต่งงานของป้าป้า หม่าม้า พร้อมกับปีใหม่เสมอมาตั้งแต่จำความได้ จนป้าป้าจากไปเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๘) ท่านทั้งสองพร้อมกับคุณยาย คุณน้าน้อยและคุณน้าเล็กมาอยู่ที่บ้านซอยพระยาพิพัฒน์ ตอนนั้นท่านทั้งสองทำงานสำนักงานสื่อข่าวจีน ที่ตึกไทยนิคมผ่านฟ้า ที่ต้องขึ้นบันไดเกือบร้อยชั้น วันละสองรอบ ระหว่าง ดิฉันเป็นทารกอยู่ในครรภ์ แล้วดิฉันก็เกิดมาปลายปีนั้น ๒๙ ธันวาคม ๒๔๙๐ ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยสูติแพทย์ คือ คุณหลวงพรหมทัตเวที (คุณพ่อของอาจารย์นายแพทย์วัชร ซึ่งเป็นอาจารย์ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งดิฉันมาเรียนด้วยตอนหลัง) คุณยายเล่าว่าปีนั้นหนาวมาก ต้องเอาเตาถ่านไปติดไฟต้มน้ำหน้าห้องพัก หม่าม้าเล่าว่า ตอนดิฉันเกิดเป็นเวลากลางวัน ไฟฟ้าดับ ทำให้คลอดรกไม่หมด มีอาการตกเลือดต้องชูดมดลูกภายหลัง ทำให้ช่วงแรกไม่ค่อยมีน้ำนม ดิฉันเกิดมามีน้ำหนักแรกคลอด ๒,๗๐๐ กรัม เท่านั้นเอง ตัวนิดเดียว แต่ร้องดังดีและก็ดูดนมแม่เก่ง หม่าม้าลาออกจากงานมาเลี้ยงดิฉัน แล้วต่อมาจึงไปทำงานฝ่ายบัญชีที่ธนาคารแห่งประเทศไทย

เมื่อดิฉันอายุประมาณ ๑ ปี ครอบครัวของเราย้ายมาอยู่ที่บ้านสุริวงค์ซอยหลังโรงแรมทรอคอาเตโร และทะเล่ ออกตรอกยายโตะไปหัวถนนสีลม และเดินไปตลาดบางรักได้ หลังบ้านติดกับสวนผลไม้และมีคลองเล็กๆ ดิฉันเป็นเด็กคนเดียวในบ้านจนถึงอายุ ๔ ปีในครอบครัวที่มีผู้ใหญ่ใจดีคอยดูแลถึง ๕ คน และมีหลานชายหญิงวัยรุ่นของหม่าม้าอีก ๒ คน สัตว์ส่วนผู้ดูแลเด็ก ถึง ๗ ต่อ ๑ เพลงกล่อมนอน มีตั้งแต่เพลงละครยุคจันทร์เจ้าขา เพลง

สุนทราภรณ์ เพลงจีนสากล เพลงแต่ใจของคุณยาย เพลงสากลจากคุณน้า จนถึงเพลง Classic ที่จำแม่น คือ Lullaby ของ Brahms ที่ฟังแล้วหลับสบายทุกที

ช่วงไปโรงเรียนอนุบาลเสริมมิตรดิฉันมีอายุราว ๓ ปี ยังต้องให้คุณน้าเล็กที่สอนอยู่ที่นั่น อุ้มไปโรงเรียนเป็นประจำ มีคุณครูใหญ่ชื่ออังชินแซก่อนที่ท่านจะย้ายไปตั้งอนุบาลวัฒนวัย ปัจจุบันท่านอายุ ๙๐ กว่าแล้ว ยังแข็งแรงมาร่วมงานของครอบครัว เช่น งานวันเกิดหม่าม้า ๘๔ ปี เมื่อกันยายนที่ผ่านมา และท่านยังคิดถึงเด็กๆบ้านเราเสมอ และชวนไปทานเลี้ยงวันเกิดท่านทุกปี ปรากฏว่า พี่สุรงค์ กับ พี่ระวีพรรณ แพทย์รามารุ่น ๑ ก็เป็นลูกศิษย์อังชินแซเหมือนกัน พอดิฉันมาเรียนด้านพัฒนาการเด็กจึงเข้าใจว่า คุณครูอนุบาลของดิฉัน และน้องชายทั้งหมดสอนแบบบูรณาการ ให้เด็กเรียนรู้แบบ active learning ประยุกต์แนว Montessori และเน้นการให้เด็กมีการร้องรำทำเพลง มีส่วนร่วมแสดงออกมาทุกคน แสดงว่าท่านทัน และล้ำสมัยมากๆ น้องชายคนโตที่ห่างจากดิฉัน ๔ ปี ชื่อวิสุทธิ์เคยเป็นพิธีกรบนเวทีโรงเรียนอนุบาล และไปออกอากาศทางวิทยุตั้งแต่อายุ ๔ ขวบ ภายหลังจึงทราบว่า ท่านเรียนด้านอนุบาลศึกษาจากเชียงใหม่ ช่วงปฐมวัยดิฉันจำรายละเอียดไม่ค่อยได้รู้แต่ว่ามีความสุขมากได้รับความรักเอาใจใส่ พุดคุยเล่านิทาน พาไปเที่ยว (ดูจากรูปภาพและผู้ใหญ่เล่าให้ฟัง) ที่จำแม่นๆ คือเคยตกบันไดวนๆที่รร.อนุบาลเสริมมิตร ช่วงตื่นนอนตอนบ่ายแล้วหาคุณน้าไม่พบ จำไม่ได้ว่าเจ็บมากน้อยเพียงใด จำได้แต่ว่า ครูเกือบทั้งโรงเรียนวิ่งมาช่วยปลอบ ให้ขนมกิน ชวนเล่นจนเลิกร้องไห้ (ตอนโตขึ้นมาจะไม่ชอบขึ้นบันไดที่มีลักษณะวน ที่ลูกบันไดเล็กข้างใหญ่ข้าง หากจำเป็นต้องขึ้นจะเกาะราวทุกที หรือ เดินขึ้นทางด้านกว้างที่สุดเสมอ) ต่อมาเข้าเรียนชั้นเตรียมประถม จนถึงป.๔ ที่รร.ยุพินกงสวย (สมาคมจีนไหหลำ) ที่ถนนสุรวงศ์ ทุกเช้าป๊าป๊า หรือผู้ใหญ่คนใดคนหนึ่งจะมาส่งและรับกลับบ้านจนถึงชั้นป.๓ ป.๔ ดิฉันเริ่มเล่นบาสเก็ตบอล แต่มักหกล้มเข้าแตก หม่าม้าต้องทำแผลให้ตอนกลางคืนทุกที ดิฉันตัวสูงเร็ว และมีผลการเรียนใช้ได้ ครูมักให้ช่วยกิจกรรมต่างๆ จำได้ว่า คุณครูใหญ่สิริเดช ทำทางเข้มงวดแต่ตั้งใจสอน และมักมีโจทย์เลขที่ทำทลายความสามารถ ครูสอนภาษาจีนเคยดูและเรียกชื่อดิฉันเป็น “นิตยาย” เพราะจับได้ว่าแอบอ่านนิยาย ขณะที่ครูสอนบ่อยๆ ช่วง ป.๔ เริ่มมีหนุ่มน้อยๆทั้งที่โรงเรียนเดียวกัน และรุ่นที่ต่างโรงเรียนคอยตามแซว บางคนถึงขั้นส่งจดหมายหวานแหวว ดิฉันจึงฉีกทิ้งถึงขยะ คุณน้ากับคุณแม่ไปเก็บมาปะอ่านดู แล้วซักถามเป็นการใหญ่ และสอนให้เพิ่มความระมัดระวังเวลาไปไหนมาไหน ไม่ให้ไปคนเดียว ต้องมีน้องชายเป็น “มือปืนคุ้มกัน”

หม่าม้าจัดให้ไปเรียนพิเศษภาษาอังกฤษกับ คุณครูณฤมลที่รร.อัสสัมคอนแวนต์ ช่วงหลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ ๒-๓ วัน เพราะที่โรงเรียนยุพินฯไม่สอนภาษาอังกฤษ เพื่อนหม่าม้าชื่อจิงซิงแซ กับจือล้งอี่มีลูก ๒ คน ไพรซ์ อายุเท่ากับดิฉัน และน้องสาว วรณี มีบ้านอยู่ไม่ไกลกันจึงนัดให้ลูกๆไปเรียนพิเศษบ้าง เล่นกันบ้าง ทั้งมีอาทูน้าชายของไพรซ์ที่เอ็นดู และช่วยสอนความรู้รอบตัวให้เด็กๆโดยทำเป็นช่องคำถามแบบรายการทีวีช่อง ๔ ของคุณจำนง รังสิกุล เราจะได้ ๑ สลึงถ้าตอบถูก ดิฉันเลยมีสตางค์หยอดกระปุกเสมอๆ ทั้งสองครอบครัวเตรียมให้ไปสอบเข้าสาริตจุฬาฯ ซึ่งไก่อ่มากสำหรับ ม.๑ แต่ดิฉันป่วยเป็น Typhoid จนต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเด็ก พอถึงเวลาสอบไล่ ป.๔ ของกระทรวงศึกษาฯ ป๊าป๊าต้องไปรับจากโรงพยาบาลพาไปสอบที่โรงเรียนสุรศักดิ์ จึงไม่ได้ไปสอบคัดเลือกเข้าสาริตจุฬาฯ หม่าม้าเตือนร้อนต้องวิ่งหาใครๆเพื่อหาทางให้ลูกสาวได้เรียนในโรงเรียนดีๆที่น่าเชื่อถือ สุดท้ายต้อง “วิ่งเต้น ตีลังกาฯ” ให้ลูกไปเข้า ม.๑ (เทียบเท่า ป.๕ ปัจจุบัน) ที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนแวนต์ ช่วงปิดเทอมฤดูร้อนก่อนไป หม่าม้าส่งไปเรียนพิเศษที่โรงเรียนสหพานิชย์ กับมาสเตอร์มานิจ เพราะเกรงว่าพื้นฐานภาษาอังกฤษจะต่อไม่ติด

ระหว่างอายุ ๔ ถึง ๑๐ ปี ดิฉันมีน้องชายเกิดตามมาถึง ๔ คน คือวิสุทธิ์(อ๋อ) วิชัย(ชัย) วิรัช(เพ้ง) และวิชิต(ตี้) สมใจคุณยายที่มีแต่ลูกสาว ๓ คน และมามีหลานสาวอีกหนึ่งคือดิฉัน ท่านจึงไปไหว้พระไหว้เจ้าขอให้มีหลานชายคราวนี้มากันจนคุณยายต้องหาคนช่วยเลี้ยง เพราะคุณน้าน้อยแต่งงานกับคุณน้าอุปอ แล้วก็มีลูกชายต่อกัน ๓ คนเลย

คือวิวัฒน์(เด็ก) วิโรจน์(ซิง) และพงษ์ศักดิ์(มั้ง) ซึ่งนำแปลกที่ทั้ง ๓ คู่จะเกิดไล่เรียงกัน ห่างประมาณ ๓ -๔ เดือน โดยน้องชายลูกคุณน้าน้อยจะเกิดก่อนน้องชายดิฉัน เราอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวใหญ่ที่บ้านสุริวงษ์ มีดิฉันเป็นหลานสาวคนเดียว และเป็นพี่ใหญ่ของน้องชายอีก ๔ + ๓ ก็คงไม่ยากที่จะวาดภาพว่าจะขึ้นซุลมุนกันอย่างไร ดิฉันอยู่ในท่ามกลางผู้ใหญ่ที่ช่วยเหลือกัน อาหารห่วงใย เอาใจใส่ (จริงๆจังๆแบบเป็นรูปธรรม) แบ่งปันทั้งเวลาทรัพยากร และแรงงาน เช่น ผลัดกันดูแลลูกหลาน เวลาอีกฝ่ายไม่สบาย ไปคลอดลูกหรือแม้แต่ไปดูหนัง น้าอุปถัมภ์ได้ดีจะมี “ของเล่น” ใหม่มาแบ่งปันโดยเฉพาะพวกเครื่องเสียง เครื่องไฟฟ้า เช่น แกรมมาโฟน เครื่องเล่นแผ่นเสียง กับแผ่นเสียง มีรูปสุนัขหน้าลำโพง เปิดฟังเพลงกันสนุกๆใครเห็นขนมหรืออาหารอร่อยก็ซื้อมาฝากกัน เราจะรู้กันดีว่าใครชอบหรือไม่ชอบอะไร ทุกคน “เอาใจ” และ “เกรงใจ” ซึ่งกันและกัน ทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ บางทีเด็กๆก็มีเถียงกัน แย่งของกัน แย่งกีฬาอยู่คนละสี แย่งกันเรียนเพราะอยู่ชั้นเดียวกันเป็นคู่ๆ ยกเว้นดิฉันกับวิสูตร ที่ไม่มีคู่กับน้องบ้านคุณน้าน้อย แต่เรามักจะตกลงกันได้ โดยไม่มีความรุนแรง หรือความบาดหมางใจต่อกัน (เรียกว่า มี Buffer หรือ absorber ที่มีประสิทธิภาพในการทำ Conflict resolution และมีช่วงดี ๆ กันที่ทำให้แต่ละคนไม่ยากแยกตัวออกไปนาน พอ“หายยี้วะ”ก็จะ “หายวน” ยอมยืดหยุ่นไม่ต้องเอาชนะคะคานกันจนเกินไป) เรามีคุณยาย(อาม่า)เป็นศูนย์กลางความเคารพรัก ท่านใจดี มีความยุติธรรมไม่ว่าจะเป็นใครทำอะไรดี จะได้คำชมการกอด ลูบหัว ใครทำไม่ถูกจะถูกดุ และสอนให้ทำใหม่ให้ดี ใครเสียใจร้องไห้หรือมีความทุกข์จะได้รับการปลอบโยน และชวนไปทำอะไร กินอะไร หรือให้อีกคนสองคนไปช่วยดูแล คุณยายเป็นผู้หญิงจีนที่อ่านหนังสือออกไม่ถูกมัดเท้าเพราะมาจากครอบครัวขุนนางที่ทันสมัย คุณยายมีศรัทธาแก่กล้าในพุทธศาสนา ท่านพาลูกหลานสวดมนตร์ไหว้พระไหว้เจ้า กินเจ ขอพรให้พระช่วยคุ้มครองทุกคน ดิฉันคิดว่าลักษณะการอยู่ร่วมกันแบบนี้ทำให้คนเรารู้สึกว่า “ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเรามีพลัง มีคนที่ไว้ใจได้” จริงใจ และรักเรา และเรามีหวังจะแก้ไขปัญหาได้” ที่บ้านสุริวงษ์พวกเราทำกิจกรรมในบ้านที่สนุกๆทำกันตลอดทั้งปี เกือบทุกสุดสัปดาห์ มีรายการพากันไปดูหนัง ไปกินข้าวแบบปิกนิก ที่สวนลุมพินี ไปงานเกษตรแฟร์ ไปสวนสัตว์ ไปดูละครสัตว์ ฯลฯ วันตรุษจีน สาร์ทจีน ไหว้พระจันทร์ ทำขนมอี๋ (บัวลอย) ที่สำคัญเกือบทุกเดือนจะต้องมีวันเกิดใครสักคน ก็จะมีการทำการ์ด ทำของกินเล่นหรือให้ของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ ร้องรำทำเพลงกัน

ข้อดีก็คือ รู้จัก รู้ใจ และทำกิจกรรมร่วมกัน มีความผูกพันที่เหนียวแน่นยั่งยืน ข้อเสียหรือสิ่งที่เราต้อง “จ่าย” คือ “เวลา” “ความเป็นส่วนตัว” และ “ความคาดหวังไม่ได้” เช่นคนหนึ่งอาจตั้งใจจะใช้เวลาช่วงนั้นทำงาน อ่านหนังสือ หรือมีนัดกับเพื่อน แต่มี “เหตุ” ที่ต้องดูแลคนในครอบครัวก่อน จึงอาจผัดนัดหรือไม่ได้ทำสิ่งที่ตั้งใจไว้ ซึ่งสำหรับยุคนี้หรือในวัยที่มีสังคมของตนเองนอกครอบครัวมากกว่าแต่ก่อน จะต้องปรับให้เกิดความสมดุล และยืดหยุ่นมากกว่ายุคก่อน เพราะ “เวลา” เป็นทรัพยากรที่มีค่า และมีจำกัด ในขณะนี้ที่ต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้นกับการเดินทาง กับการทำงานโดยเฉพาะ Computer อีกสิ่งหนึ่งที่เป็นอันตรายต่อความสัมพันธ์และการทำกิจกรรมร่วมกันก็คือ การดูโทรทัศน์ การใช้โทรศัพท์ที่ละนานๆ การเล่นเกมส้อมอย่างไม่มีขอบเขต ครอบครัวจึงน่าจะช่วยการวางแผนแบ่งเวลาให้แต่ละคนมีเวลาอิสระส่วนตัวบ้าง และมีเวลาที่แน่นอนกันไว้สำหรับพบปะทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ร่วมกันในครอบครัว เพิ่มสัมพันธ์ที่ดีอย่างสม่ำเสมอ

วัยเรียน วัยรุ่น ทศวรรษที่ ๒ (๒๕๑๑ - ๒๕๒๐)

มาแมร์ที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์กับหม่ามามีข้อตกลงกันว่าให้ออกาส ดิฉันทดลองเรียนดูสักหน่อยดูว่า จะ “ไหว” ไหม โชคดีที่ดิฉันมีหม่ามามีวิสัยทัศน์ วางแผนและดำเนินการแบบมุ่งเป้าชัดเจน ส่งลูกไปเรียนพิเศษภาษาอังกฤษที่ไม่ได้มีการเรียนการสอนในโรงเรียนยูนิเม็กซ์ ถ้าจะใช้เหตุผลมาขอมาแมร์ให้ออกาสลูก ให้มี “evidence based” ก่อนที่จะลดชั้นให้ไปเรียน ป๒, ป๓ ใหม่ อันเนื่องมาจาก หนูเขาเรียนจบมาจากโรงเรียนจีน แล้วด้วยคะแนนในใบสุทธิ ป. ๔ ก็ไม่สู้จะดีเพราะได้เพียง 73% เท่านั้น (ก็หนูป่วยหนักเจ็บไข้ไทฟอยด์จนผมร่วงแล้ว

ถอดสายน้ำเกลือออกมาสบนนะคะ) มองย้อนหลังไปดิฉันเห็นใจ และเข้าใจครูมากขึ้นที่ไม่อยากให้เด็กที่ยังขาดทักษะ “ไม่พร้อม” มาถูกกดดันให้เครียด และอาจเบี่ยงการเรียน น่าจะทำให้ทำในสิ่งที่ทำได้ง่าย ๆ ก่อน จะได้ปรับตัวได้สบายหน่อย ดิฉันขอบคุณมาแมร์และคุณครูที่ใจกว้าง มองเห็นเหตุผลที่หามาเรียนให้ทราบ ดิฉันรู้สึกขอบคุณ และประทับใจเพื่อนชั้น ม. ๑ ง ที่ชื่อเพ็ญศรี (น้อย) ผิวสองสี ถักผมเปีย ทำทางทะเลมัดทะแมง ที่ช่วยเหลือเด็กใหม่ต่อตัวคนนี้ ด้วยน้ำใจทั้งดงาม ชวนไปกินข้าว พาไปดูว่าห้องน้ำ ห้องสมุดอยู่ตรงไหน เดินบาแดงขัดพื้นทำอย่างไร เธอผู้นี้เป็น “Buddy” ที่น่ารัก และเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ดิฉันมีชีวิตรอด ในดินแดนต่างวัฒนธรรมจากโรงเรียนยุพินฯ หามามา สนับสนุนด้วยการให้เรียนพิเศษกับคุณครู ตอนหลังเลิกเรียน รับส่งอยู่ประมาณ ๑ สัปดาห์แล้วให้ดิฉันไปกลับรถรางจากหัวถนนสีลม มาโรงเรียนที่ถนนคอนแวนต์ ดิฉันก็ยังหลงทางกลับบ้านไม่ถูกจนได้ ตอนนั้น ตี (น้องชายคนที่ ๔) เพิ่งอายุขวบเดียว และหามามาทำงานธนาคาร และสอนหนังสือพิเศษด้วยเพื่อหารายได้เพิ่มมาส่งลูกไปโรงเรียนดีๆ และค่อนข้างแพงเมื่อเทียบกับรายได้ และค่าใช้จ่ายต่างๆ ป๊าป้าทำงานเป็นหัวหน้าฝ่ายโฆษณาของหนังสือพิมพ์เงินยอตนนิยมในช่วงนั้นคือ ชินเสียนเยอะเป่า มีรายได้สัปดาห์ละสองหมื่น แต่ต้องแบ่งส่วนหนึ่งส่งไปเมืองจีนให้คุณย่า และพี่น้องทางโน้น ทั้งป๊าป้ามีหนี้จุกจิกมาก เป็นคนใจดี เห็นอกเห็นใจ เวลาใครมีความลำบากก็มักช่วยไปก่อน จึงเป็นผู้ให้ “ภาษีสังคม” อย่างสม่ำเสมอโดยหลายครั้งก็ไม่ได้เป็นเงินตราคืนมาสู่ครอบครัวเท่าที่ควร แต่ป๊าป้าจะรวยเพื่อนมีเครือข่าย รวยข่าวสาร มีโอกาสพบผู้คน และได้รับสินค้าตัวอย่างแบบใหม่ๆ พวกเราจึงเห็นแบบอย่างของผู้สนใจข่าวสารบ้านเมืองทั้งในเมืองไทย เมืองจีน และโลกกว้าง ป๊าป้าจะได้รับเชิญไปในงานต่างๆ และการแสดงต่างๆ มากมายทั้งปี ลูกที่โตพอพาออกแขกได้อย่างดิฉัน และต่อมาก็คือวิสุทธิ (ที่เป็นมือปืนคุ้มครองพี่สาว) จึงมีโอกาสติดตามป๊าป้าไปด้วย เช่น การถ่ายทอดออกอากาศ TV ในห้องส่งยุคแรกๆ งานรัฐธรรมนูญ งานนิทรรศการ ต่อมาหามามากับป๊าป้าจึงตัดสินใจมาเปิดร้านขายเครื่องเขียน ตั้งชื่อ ร้าน ส.สีลมสโตร์ ตรงข้ามสถานทูต กับบริษัทเสริมสุข (Pepsi) ที่เดิวนั้นเป็นสีลม plaza พวกเราต้องปรับตัวกันยกใหญ่ จากครอบครัวขยาย มาเป็นครอบครัวเดี่ยว หามามากำลังตั้งครรภ์ที่ 6 คือน้องคนเล็กสุด (วิชาติ) วันเปิดร้าน ดิฉันอยู่ชั้น ม.๑ เทอม ๒ สบายใจขึ้นหน่อย ตอนนั้นบ้านใกล้โรงเรียน และดิฉันสอบได้ผลเป็นที่ ๑ ของชั้นจึงไม่ต้องถูกลดชั้น แต่การที่ร้านอยู่ริมคลองข้างถนน ไม่มีบริเวณ และมีเสียงดังทั้งวันและคืน ที่สำคัญ คือไม่ได้อยู่กับคุณยาย คุณน้า และน้องๆ บ้านคุณน้าน้อย ที่ตอนนั้นยังอยู่บ้านสุริวงษ์ ต่อมาย้ายไปอยู่ที่ร้านคุณน้าอุปอข้างวัดไตรมิตร ส่วนคุณน้าเล็กก็แต่งงานกับคุณน้าประสิทธิ์ แล้วก็พาคุณยายย้ายไปอยู่บ้านแถวเย็นอากาศ ก่อนจะไปอยู่ที่บ้านซอยเสนานิคม ตอนนั้นเป็นช่วงที่ดิฉันเรียนที่เตรียมอุดมศึกษา พญาไทแล้ว

ที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟฯ ดิฉันค่อยๆ ปรับตัวเรียนตามได้ทันกับ Class work book I ของ ม.๑ และเริ่มรู้จักขนบธรรมเนียม ข้อบังคับ กับวิถีชีวิตของชาวเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ที่มีมาแมร์ มาเซอร์ คุณครูเฉพาะวิชา และนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึง ม.8 ร่วมพันคน ส่วนใหญ่มีฐานะดี และมีความหลากหลายแตกต่างจากเพื่อนนักเรียนจากโรงเรียนยุพินกงสวย มีตั้งแต่ คนเก่งอังกฤษ ฝรั่งเศส บัลเลต์ เปียนโน งานศิลป์ การฝีมือปักแบบ cut work ถักแฮต ทำ Smock ถักไหมพรม ด้านคหกรรม อาจารย์ให้หัดแบ่งงาน วางแผนทำอาหาร ตั้งแต่ไปจ่ายตลาด ปรุงอาหาร ทำขนม แกะสลักผักผลไม้ จัดโต๊ะพับผ้าเช็ดปาก จัดดอกไม้ เสริฟอาหาร เป็นแคชเชียร์ และทำบัญชี นับเป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการ และนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ หลายครั้งดิฉันนำสูตรกลับไปลองทำให้ครอบครัวชิมอาหาร และขนมแปลกๆ ใหม่ๆ ช่วง มศ. ๒ และ มศ. ๓ มีคุณครูยูดีเฟิงกลับจากอังกฤษมาสอนให้นักเรียนร้องเพลงเสียงประสาน ต้องมาซ้อมกันบ่อยๆ ทั้งเพลงโรงเรียน เพลงโบสถ์ เพลง Christmas ต่างๆ ดิฉันจำได้ว่ายืนข้าง มรว. กัลยา จิตรพงศ์ ดิงศะภักย์ ซึ่งต่อมาเป็นอาจารย์ด้านอักษรศาสตร์ และเป็นคณบดีคณะอักษรศาสตร์ และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดิฉันเล่น Net ball, Basketball กับสุภาณี ตันตไพโรจน์ ต่อมาเป็นอาจารย์ คณะทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล คนเก่งที่สุดในชั้นคือสมศรี ยังมีกลุ่มที่สนิทกันคือ รัตนวรรณ อุ่นใจ และ

สุมาลี ดิฉันชอบวิชาวาดเขียน ชอบวาดรูปผู้หญิง แล้วทำเสื้อผ้าชุดต่างๆ บนกระดาด จนครั้งหนึ่งเพื่อนคุณแม่มาเห็น และแนะนำว่าท่านจะไปทำงานที่ Paris น่าสนใจทีเดียวไปเรียนออกแบบ Fashion !! เมื่อคุณครูศิลปะให้วาดรูปสีน้ำ ดิฉันกำลังติดใจนิยายเรื่อง Telma ที่นางเอกเป็นสาวชาวนอร์เวย์ จึงวาดภาพวิวมีภูเขาที่มีหิมะปกคลุมสะท้อนแสงจันทร์ มีลำธาร และกระท่อมเล็กๆในป่าสน มันเป็นภาพที่ดิฉันรักมาก และได้รับคัดเลือกให้จัดแสดงในงานโรงเรียน ตอนนั้นคุณพ่อคุณแม่ถูกใจ และใส่กรอบไม้ให้ (ทีหลังภาพนี้พร้อมกรอบ ก็กลายเป็นของขวัญชิ้นแรกที่ดิฉันมอบให้นัยพินิจ ตอนที่เราริเริ่มรักกันช่วงเป็นนักศึกษาแพทย์ปี ๓) หม่าม๊าได้ส่งดิฉันไปเรียนเปียโน กับคุณครูลี นาเคียว ที่เคยเป็นครูอนุบาลของดิฉันแล้ว หม่าม๊าที่ตัดสินใจซื้อเปียโน ซึ่งนำเข้ามาจากอังกฤษให้ลูกสาวฝึกซ้อมที่ชั้น 2 ของร้าน ส.สีลมสโตร์ ทุกคนก็เลยได้ทดลองหัดเล่น ป่าป๊า หม่าม๊าที่เล่นเพลงเก่าๆ เช่น กล้วยไม้ เลือดสุพรรณ Home sweet home เพลงจีน หม่าม๊าชอบเพลง Come Back to Sorrento และ Serenade (Dream and memory) เป็นพิเศษ ลูกๆช่วยดูแลกัน และช่วยขายของหน้าร้าน ดิฉันได้หัดผูกโบว์ 3M แบบต่างๆ ที่ฟูๆสวยๆจนคล่อง และได้ช่วยห่อของขวัญปีละประมาณ ๒๐๐ กล่อง ป่าป๊า หม่าม๊า จัดให้พวกเรามีกิจกรรมสนุกๆเกือบทุกเย็นวันเสาร์ มีขนม มีการเล่นดนตรี ร้องเพลง เล่นเรื่องต่างๆสนุกสนาน ใครมีเกมส์ใหม่ๆจากโรงเรียน ก็มาหัดให้พี่น้องเล่นกัน ผลัดกันเล่น นิทาน/เรื่องตลก บอกกันว่าชอบ และไม่ชอบอะไรที่เกิดขึ้นที่โรงเรียน และที่บ้าน ช่วยกันหาทางปรับปรุงช่วยเหลือกัน ปรับความเข้าใจกัน เด็กๆในครอบครัวของเราจึงรักกันสนิทสนมกันมาก แม้บางครั้ง ดิฉันในฐานะพี่ใหญ่ตัวแทน หม่าม๊า ป่าป๊า ก็ต้องจัดการหย่าศึก คลีคลายข้อขัดแย้ง และสอนการบ้านน้องชายทั้ง ๕ บ้าง พวกเราลูกๆทั้ง ๖ คนมีแรงจูงใจให้ตั้งใจเรียน และเห็นตัวอย่างความมุมานะ “เรียนรู้อย่างมีความสุข” ของหม่าม๊าที่เรียนภาษาอังกฤษที่ AUA ตั้งแต่ ๖ โมงเช้า สัปดาห์ละ ๒-๓ วัน และทำให้ได้ส่งเครื่องเขียนให้กับ American Women 's Club ป่าป๊าจะสนใจข่าวสาร และความรู้รอบตัว ท่านมักตัดข่าวและบทความดีๆ รูปสำคัญต่างๆมาเก็บไว้ดู และนำมาพูดคุย ถามลูกๆให้หัด “มองต่างมุม” และเปิดหูเปิดตาด้วยการติดตามสารคดี และหนังสือภาพจากประเทศต่างๆ คุณพ่อคุณแม่ทุ่มเทแรงกายใจเพื่อลูกๆ ประหยัดในเรื่องค่าใช้จ่ายของตัวเองแต่ดูแลการกินการอยู่ การเรียนของลูกอย่างดีที่สุด

ในช่วงที่เรียนชั้น ม.๑ ถึง มศ. 3 เทียบเป็น ป. 5 ถึง ม. 4 ในยุคนั้นที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ดิฉันได้เรียนจากคุณครูอาจารย์ และมาเซอร์ที่เอาใจใส่ ตั้งใจสอนให้ลูกศิษย์เรียนรู้ ชยัน อดทนและให้ความรักปรารถนาดี ต้องการเตรียมให้พวกเราเป็นสุภาพสตรีที่อ่อนโยนและเข้มแข็ง ทันคนทันโลก มีศรัทธาในการทำมาดีและเสียสละ เพื่อนที่เป็นคาทอลิกจะไปเรียนคำสอนในขณะที่นักเรียนที่เหลือเรียนวิชา Moral ที่มีลักษณะเป็น case study ตามด้วยการอภิปราย จบด้วย การสรุป **thoughts to think** และ **things to do** ซึ่งกล่อมเกล่าให้พวกเราหัดพินิจ พิจารณา หาเหตุผลและแนวทางปฏิบัติที่ชอบที่ควร แถมเป็นการเรียนภาษาอังกฤษไปด้วยในตัว ดิฉันโชคดีที่ได้เรียนภาษาไทยกับอาจารย์วิมล “หมยันต์” จำได้ว่าพวกเราจะคอยถามอาจารย์ว่า ตอนต่อไปของ “ในฝัน” กับ “รมนัตร” เป็นอย่างไร อีกท่านหนึ่งคือ อาจารย์จนา ซึ่งดงาม อ่อนหวานมากตอนนั้นมาเป็นอาจารย์ฝึกสอน (ต่อมาท่านได้ริเริ่มงานฝึกพูดหรืออรรถาบำบัด และหลักสูตรบัณฑิตศึกษาปริญญาโททางอรรถาบำบัด ที่คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี) ดิฉันได้พบพี่พิมพ์ประไพรุ่นพี่ ๓ รุ่น ซึ่งมารับหน้าที่แต่งตัวเป็น Santa Claus เสมอๆ และพบน้องพิสมัย(อ้วน) ที่เรียนอยู่ชั้นที่อ่อนกว่าดิฉัน 1 ปี บางทีมีการจัดกิจกรรมแข่งกีฬา ร้องเพลงประสานเสียง และการแสดงด้วยกัน แต่ไม่ได้สนิทกันนัก (ใครจะไปรู้ว่าเธอทั้งสองเป็นพี่สาว และน้องสาวแท้ๆของ นัยพินิจ ผู้ต่อมาได้มาพบกันที่โรงเรียนแพทย์ สนิทกัน จนรักกันและแต่งงานกันนับได้ถึงตอนนี้นะ 33 ปีแล้ว)

ในช่วงชีวิตตอนนี้ ดิฉันมีหลักในการดำเนินชีวิตที่นำมาใช้ได้ผลดีมาถึงทุกวันนี้ หลักแรกได้จากคุณแม่ เมื่อดิฉันไปเล่าว่ามีคนแกล้ง เอาเปรียบ หรือใส่ความแล้วดิฉันโกรธเสียใจมาก ร้องไห้ อยากจะต่อว่าเขา ไม่อยากไปโรงเรียน หม่าม๊าจะเตือนสติว่าลูกไม่ชอบที่เขาทำกับลูกใช่ไหม แล้วทำไมลูกถึงจะไปทำตัวเหมือนเขาละ ลูกควรจะอดทน อดกลั้น ตั้งใจทำดี พูดดีมากที่สุด เผื่อว่าอีกฝ่ายจะได้รู้ตัว และได้เห็นแบบอย่างของคนที่มีความคิดเป็นคนดี

เขาเป็นกันได้อย่างไร นี่เป็นคุณสมบัติของ “ผู้ดี” ที่สามารถควบคุมตัวเองได้ ไม่ใช่เป็นคนแหย่แฉ่น ยอมแพ้เขา ไม่ใช่เกิดการ “สติแตก” ที่ต้องการ “เอาคืน” อย่างหยาบคาย ก้าวร้าว แบบเขาไปได้ โดยไม่เกิดประโยชน์หากลูกคิดว่า จะยังต้องการคบคนนั้นอีก ควรคอยให้ใจเย็นลงแล้วค่อยพูดจาทำความเข้าใจกัน (แรกๆดิฉันรู้สึกทำได้ยากเสียจริงๆ เพราะตนเองเป็นคนรู้สึกไวต่อท่าที และคำพูด “ใจน้อย” ได้ตอบเร็ว และเป็นคนสู้ไม่ถอยหากรู้ตัวว่าไม่เป็นคนผิด แต่ต่อมาเมื่อมีชั่วโมงบินมากขึ้น ก็ช่วยให้มองเห็นเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องและ “ทำใจ” ตั้งสติได้ดีขึ้น และได้เห็นผลดีที่เกิดขึ้นกับตนเอง และการตอบสนองของคนรอบข้างที่เกี่ยวข้อง)

การตัดสินใจเซ็นชื่อลาออกจากโรงเรียนเซนต์โยเซฟเพื่อไปสอบเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน หลังจากลี้ใจด้วยความรักโรงเรียน เพื่อนและผูกพันกับมาแมร์ และคุณครู ที่ต่อสู้กับความสนใจเรียนด้านวิทยาศาสตร์ที่ทางโรงเรียนเซนต์โยฯ ยังมีข้อจำกัดทั้งด้านอาจารย์และ Lab ในยุคนั้น และความท้าทายของการแข่งขันเข้าโรงเรียนเตรียมฯ ที่มีสถิติเข้ามหาวิทยาลัยสาขาแพทย์ และวิทยาศาสตร์สูงที่สุดในประเทศ พางเส้นสุดท้ายที่ทำให้ดิฉันลุกขึ้นไปเซ็นชื่อลาเป็นคนแรกคือ คำกล่าวของมาเซอร์ที่บอกว่า “พวกนักเรียนที่เรียนดีแล้วคิดจะไปเรียนต่อที่โรงเรียนอื่นถือว่าเป็นพวก “ทรยศ” เพราะไม่อยู่ทำชื่อเสียงให้โรงเรียน แล้วถ้าสอบเข้าไม่ได้ อย่าหวังว่าจะรับกลับมาอีก” ดิฉันจำได้ดีว่ารู้สึกเสียใจผิดหวังมากที่ท่านรักลูกศิษย์แบบเป็นเจ้าของไม่ได้เห็นแก่นาคตของศิษย์ พอเซ็นชื่อลาออกแล้วก็ใจไม่ตีว่าจะไปแจ้งข่าวนี้แก่หม้าม้าอย่างไร ท่านจะมีปฏิกิริยาอย่างไร เชื่อไหมคะว่าหม้าม้าเก่งมากแค่ถอนใจ และบอกว่าลูกตัดสินใจแล้วต้องทำให้ดีที่สุด เหมือนพระเจ้าตากที่ทูปหม้อข้าวก่อนเข้าตีเมืองจันทบุรี ลูกต้องรับผิดชอบในการตัดสินใจนี้แหละ แต่ถ้าเข้าโรงเรียนเตรียมฯ ไม่ได้ก็ยังมีโรงเรียนอื่นๆเป็นอันดับสองลงไป และแล้วโชคที่ดิฉันสอบเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมได้เป็นรุ่น ๒๗ มศ. ๔ ห้อง ๓๙ ตึก ๑ ที่นี้เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียน และสังคมเพราะรวม”ยอดคนเก่ง”มาจากโรงเรียนและภูมิภาคที่หลากหลาย มีการแข่งขันสูง และอาจารย์มีความคาดหวังต่อนักเรียนสูงมากๆ ก่อนเปิดเทอม มศ.๔ ดิฉันรู้ว่าจะเป็น “summer ”สุดท้าย”ที่มีเวลาทำอะไรเล่นก่อนเข้าสนามแข่งขันสอบ Entrance เข้ามหาวิทยาลัย จึงเรียนปรึกษาอาจารย์สมบูรณ์ อาจารย์ประจำชั้นว่า “ในครอบครัวดิฉันยังไม่เคยมีใครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยมาก่อน และดิฉันเป็นคนจดงานซ้ำกลัวว่าฟัง Lecture และจะจดไม่ทัน เลยไม่ทราบว่าจะต้องไปเรียนชวเลข ไว้จะดีไหม เมื่อเทียบกับการไปเรียนตัดเย็บเสื้อผ้าหลักเซนต์เมตรแบบฝรั่งเศสที่ดิฉันสนใจ และน่าเป็นประโยชน์ต่อชีวิตอย่างน้อยได้ช่วยเย็บเสื้อผ้าให้คุณแม่น้องๆ และตัวเอง” อาจารย์ยิ้มด้วยความเมตตาและสอนว่าในมหาวิทยาลัย หนูไม่ต้องจดทุกคำ ต้องตั้งใจฟัง อ่านและค้นคว้า การจดคำบรรยายต้องเพิ่มเติมโดยการอ่านตำราก่อน และหลังการบรรยาย ไม่เห็นจะต้องจดชวเลข ซึ่งมักจะใช้ในงานเลขานุการและผู้สื่อข่าวที่ต้องจดทุกคำพูด “ดิฉันดีใจที่ได้ไปเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า และมีผลผลิตเป็นเสื้อสวยๆหลายชุด ให้คุณแม่ ให้ตัวเอง ตัดเย็บชุดนอนให้น้องชายด้วย ในเวลาต่อมา แล้วยังได้ตัดเย็บผ้ากันเปื้อนให้คุณน้าน้อย คุณน้าเล็กผู้ที่เคยตัดเย็บชุดสวยให้ดิฉันตอนอยู่ชั้นประถมศึกษาอีกด้วย แต่ไม่ได้ไปเรียนพิมพ์ติดกับชวเลข อาจารย์ที่โรงเรียนเตรียมอุดมฯ สอนสนุก เนื้อหาแน่นและมีโจทย์ที่ท้าทายความสามารถ เพื่อนทั้งหญิงชายต่างขยัน และตั้งใจเรียน มีบางคนที่มีน้ำใจดี มีหนังสือหรือบทความดีๆจะแบ่งปันและนำมาถกกัน พอปี มศ.5 ดิฉันได้มาเรียนในห้อง 125 ตึก 2 มีอาจารย์ภรณ์ กาญจนฐิติ เป็นอาจารย์ประจำชั้น (ต่อมาจึงพบว่า ท่านเป็นน้องสาวของ อาจารย์หมอเพ็ญศรี กาญจนฐิติ ที่สอนเรื่อง Growth and Development ที่ภาควิชากุมารเวชศาสตร์) ที่โรงเรียนเตรียมฯ เราไม่ได้เรียนอย่างเดียว ยังมีการเล่นกีฬาสิ ดิฉันเป็นนักมสกีฬาสี และเป็นนัก Net ball ด้วย ร้องเพลงหมู่เชียร์กีฬาโรงเรียน และจัดงานศิลปะหัตถกรรมนักเรียน สมัยนั้น นักเรียนหญิง และชายจะคุมเชิงกันมาก พูดจาทำงานร่วมกันแบบสุภาพ หลังอาหารกลางวัน พวกเด็กผู้หญิงจะเข้าไปอยู่ในห้องเดียวกันจึงสนิทกันทั้งห้อง ๒๘ ๒๙ ๓๘ และ ๓๙ และใน มศ. ๕ เพิ่มห้อง ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๓๕ และ ๑๓๖ หลายคนได้มาเป็นเพื่อนกันต่อในมหาวิทยาลัย ดิฉันเองเรียนได้คะแนนดีในวิชาฟิสิกส์ แม่เหล็กไฟฟ้า จนอาจารย์ถามว่าจะเรียนวิทยาศาสตร์ หรือวิศวะ แต่ตัวเองสนใจอยากเรียนแพทย์ (คิดย้อนหลังว่าคง

เกิดจากความประทับใจในคุณหมอ คุณพยาบาลที่เคยช่วยดูแลดิฉัน และน้องๆ และเห็นถึงความลำบากเดือดร้อนของครอบครัว เวลาใครเจ็บป่วย ไม่ว่าจะเป็นคุณยาย น้องบางคนที่ชักเวลาที่มีไข้สูง คุณพ่อเคยเป็นนิ้วที่กรวยไต เป็นต้น) ปีพ.ศ. ๒๕๐๘ ห้อง ๑๒๕ สอบติดบอร์ด ๑ ใน ๕๐ คนแรกของประเทศไทยเกือบครึ่งห้อง ดิฉันได้ที่ ๓๕ ซึ่งเกินความคาดหวังของตนเองทำให้ได้ไปลองสอบทุนเล่าเรียนหลวง (ทุน King) แต่สอบไม่ได้ และในปีนั้น ทางทบวงมหาวิทยาลัยให้ทุกมหาวิทยาลัยเปิดสอบรับนักศึกษาโดยตรง นักเรียนต้องไปสมัครสอบแยกสถาบัน แยกการสอบ ดิฉันสมัครสอบทั้งมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรียกว่าวิ่งสอบกันทั้งเดือน พอประกาศผลก็ต้องไปสัมภาษณ์ทุกแห่ง นับเป็นจุดหักเหในชีวิตเมื่อ “หักใจ” จากการเข้าเรียนแพทย์ที่จุฬาฯ ที่ตนเองรักมากตั้งแต่เป็น “พระเกี้ยวน้อย” ว่าที่จริงหาข้อมูลเกี่ยวกับจุฬาฯ มาก ร้องเพลงจุฬาได้ทุกเพลง ตามไปดูฟุตบอลประเพณีหลายครั้ง แต่ “มิกล้าไป” เพราะกลัวใจตัวเองที่ชอบทำกิจกรรมมากเกรงจะไปเรียนไม่จบ ซึ่งคงจะทำให้พ่อแม่เสียใจ และเป็นตัวแบบอย่างที่ดีให้น้องไม่ได้ ทั้งนี้เพราะเห็นพี่ๆ ที่คณะ สถาปัตย์สนุกมากทุกวัน จากตึก ๑ และตึก ๒

ในที่สุดจึงได้เข้าเรียนที่คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ชื่อในขณะนั้น) ซึ่งตอนอาจารย์ นต. ดร. กำจร มนูญปิฎ ฆาบรรยายแนะนำให้นักเรียนเตรียมขรู้จัก ท่านบอกว่าที่นี่ต้องการนักศึกษาที่ตั้งใจเรียน ไม่ใช่มาเรียนแบบเล่น ๆ เพราะเรียนหนักครูเอาจริง จะได้มีบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถรับใช้ชาติ พวกเราเป็นรุ่นเตรียมแพทย์ SC 7 อยู่ในคณะที่มีอีก 6 สาขา ได้แก่ PP เตรียมเภสัช PD เตรียมทันต, MT เทคนิคการแพทย์, PH สาธารณสุข, PT กายภาพบำบัด และ PN พยาบาล ซึ่งเรียนด้วยกัน 2 ปี ก่อนแยกย้ายไปเรียนคณะของตนเอง มีวิชาหลักบางอย่างเรียนด้วยกัน มีกีฬา บันทึกรับน้องร่วมกันทำให้อยากกัน และเมื่อเติบโตก็ได้ทำงานร่วมกัน ที่นี่มีชื่อเรียกกันเล่นๆว่า “โรงเรียนอาจารย์สตาจ์” ตั้งอยู่ตรงข้ามโรงเรียนอานวยศิลป์ มีเพียงสนามหญ้าแคบๆหน้าตึก กับสนามเตะตะกร้ออยู่ข้างตึก ดิฉันอยู่ในกลุ่มเพื่อน ๆ ที่มาจากโรงเรียนเตรียมอุดมฯ กลุ่มที่สนิทกันในปี ๑ มีคุณพล จงคติกิจ, มธุรส มงคลสุข, สะออน ปทุมเทวาภิบาล ที่เรียน เล่น และร้องเพลงด้วยกัน ตอนเรียนถึงปลายปี 2 สมัยนั้นมีทางเลือก 3 ทาง คือข้ามฟากไปศิริราช สถาบันเก่าแก่มีระบบอาวุโสที่เข้มแข็งมีรุ่นพี่เยอะ หรือไปเรียนต่อที่จุฬาฯก็ได้ แต่ตอนนั้นกลุ่มเราไม่คุ้นเคยนักทั้งที่เคยไปหาเพื่อน เคยไปใช้สนามฟุตบอล และมีโรงเรียนแพทย์ใหม่ คือรามาริบัติ ที่ทำหายมาก อาจารย์จะมาจากสหรัฐเกือบยกทีม และเรียนเป็นภาษาอังกฤษ นำทำหาย และมีโอกาสทำ Lab และค้นคว้ามากรุ่นพี่ก็มีเพียงรุ่นเดียวคงจะไม่ค่อย “วีก” นัยพินิจและดิฉันที่รวมกับเพื่อนๆ ๖๔ คนเลือกและรับการคัดเลือกให้เข้าเรียนในคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาริบัติ ที่กำลังก่อสร้างอยู่เหนือกองขยะ และย้ายไปเรียนที่คณะวิทยาศาสตร์ที่มีตึกงานบิน พวกเราได้รับการติวเข้มภาษาอังกฤษจาก Mrs. Shank และคณะก่อนเปิดเรียนปี ๓ ทำให้พวกเราต้องพูดคุยภาษาอังกฤษ ฟัง อ่านเขียน ร้องเพลงได้วาทิซๆ ที่ให้พวกเราสนุกสนานกันมาก ร้องเพลง American Folk Song หลายเพลง แม้จะหวาดหวั่นอยู่บ้างว่าพอเรียน Pre-Clinic จะเป็นอย่างไร เห็นตำราแต่ละวิชาหนาจังเลย ภาษาเป็นศัพท์ทางเทคนิคทั้งนั้น แต่เราต้องสู้ๆ เพราะโอกาสที่จะเรียนเหมือนนักศึกษาเมืองนอกทันสมัยเปื้อน โดยไม่ต้องไปต่างประเทศ พ่อแม่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมหาศาล เห็นที่จะต้องลองดู

จากนักศึกษาแพทย์ฟุตฟิดฟอไฟ เป็นอาจารย์ทศวรรษที่ ๓ (๒๕๑๑ – ๒๕๒๐)

เมื่อเป็นนักศึกษาแพทย์ปี ๓ พวกเราต้องปรับตัวกับการเรียนครั้งยิ่งใหญ่ เพราะมีคณะอาจารย์อเมริกัน ที่ส่งมาโดยมูลนิธิร็อกกี้เฟลเลอร์ เรียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด Lecture วันละ 2 ชั่วโมง ทำ Lab ค้นคว้า และมีการอภิปราย กันทุกวัน ตำราเป็นภาษาอังกฤษ + วารสารวิชาการที่ทันสมัย ขนาดได้รับการติวเข้มภาษาอังกฤษ แล้วพวกเรา 64 คนก็ต้องชวนช่วยกันอัดเทปคำบรรยายด้วยเครื่องบันทึกกระเป๋าคำแบบม้วน 5 นิ้ว แบ่งกันถอด

เทพแล้วใช้กระดาษก๊อปปี้ ซ้อนกัน ๕ ชั้น ต้องใช้เวลาแกะราว 5 ชั่วโมง โดยต้องเปิดตำรา ตรวจสอบศัพท์ และเนื้อหาไปด้วย เพื่อนนักศึกษา ๖๔ คน แบ่งออกเป็น ๑๖ บล็อกๆละ ๔ คน ดิฉันและนัยพินิจ อยู่ในบล็อกเดียวกันกับ ชำรง และ นิรมล ใครสนใจนัดเรื่องใด จะช่วยติวเพื่อนๆ นัยพินิจ เป็นผู้ติว Neuroanatomy, Physiology และ Cell Biology และต่อมาก็ติว Pharmacology ด้วย ช่วงใกล้สอบอยู่ทำงาน ทบพวน และติวกันจนค่ำ บางทีโรงอาหารปิดแล้วต้องตมั่วเขี้ยวกันกันใน Multi-disciplinary Lab (MDL) อาจารย์จะให้ assignment reading ล่วงหน้า และหลัง lecture ด้วย เวลาสอบจะครอบคลุมเนื้อหาทั้งใน lecture ใน text book และใน journal ทำให้พวกเราต้องตื่นตัว ค้นคว้า และนำสิ่งที่พบเห็นมาพูดคุย ถกกันบ่อยๆ บางครั้งพวกเราเตรียมจะสอบอีกวิชาหนึ่ง ก็มีบางคน “โดดร่ม” วิชา Anatomy จำได้ดีว่าอาจารย์ Dr. Holland ผิดหวังพวกเรามาก ท่านเรียกมาเทศนา ว่าการที่เราได้มีโอกาสมาเรียนด้วยการลงทุนจากภาษีอากรของราษฎร และครูตั้งใจมาสอนข้ามน้ำข้ามทะเลมา หากเราไม่ตั้งใจเรียน ก็ควรไปแลกที่กับเด็กที่ขาดโอกาส เช่น พวกที่กำลัง “riding buffalo” ทำให้พวกเรารู้สึกสำนึกตัว ท่านอาจารย์ทุกคนทั้งไทยและเทศคงจะต้องพยายามมากในการวางแผนการเรียนการสอน หาอุปกรณ์ และทุ่มเทเวลาให้กับพวกเรา มาก มีทั้งปลอบและทำทนายให้นักศึกษาที่เคยได้แต่ฟัง ได้จดตามครูสอน มากลายพันธุ์เป็นผู้หัดค้นคว้า หัดคิดเอง และประมวลผลจากการทดลอง นำมาวิเคราะห์ และฝึกหัดสังเคราะห์ มองย้อนหลังไปดิฉันรู้สึกงำตัวตัวเอง และเพื่อนๆ โชคดีมาก และรู้สึกขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้เกิดการเรียนการสอนระบบนี้ และรู้สึกเสียดายแทนน้องๆรุ่นหลังที่ไม่มีโอกาสเรียนแบบพวกเรา อย่างไรก็ตามพวกเราหลายคนได้นำแนวทางเหล่านี้มาใช้สอนลูกศิษย์ต่อไป ในตอนนั้นพวกเราได้รวมตัวกันแสดงความขอบคุณอาจารย์ชาวต่างประเทศที่จากบ้านมาสอนพวกเราโดยร่วมกันจัดงาน Christmas Party และเชิญอาจารย์กับครอบครัวมาร่วมงาน ดิฉันทำเนื่อร้อง และเทพเพลง Christmas มาให้เพื่อนๆ ซ้อม เพลงหนึ่งที่ยืตมากคือ Twelve days of Christmas มี Woody(ธีรวุฒิ) กับประพันธ์ เล่นกีตาร์ พรเทพ ภูณทล รัตน์า ศรีประภา และนัยพินิจ กับ ดิฉัน เป็นต้นเสียง พวกเราไปจัดงานกัน ที่ร้าน Swiss Inn ของคุณพ่อ Woody ซึ่งขึ้นชื่อในเรื่องไส้กรอก ปรากฏว่าทั้งอาจารย์กับครอบครัว และพวกนักศึกษา สนุกกันมาก ทางฝ่ายอาจารย์ก็ผลักดันเลี้ยงกลุ่มนักศึกษาที่บ้านของท่านทำให้เราหัดสนทนาภาษาอังกฤษ และเรียนรู้ประเพณีของชาวอเมริกัน

ดิฉันกับ นัยพินิจสนิทกันมากขึ้น ช่วยกันเรียน ช่วยกันทำงาน ทั้งด้านวิชาการ และด้านส่วนรวม เราเอาใจใส่ดูแลกันและกัน และเริ่มวางแผนชีวิตร่วมกัน เราพากันไปกราบคุณพ่อคุณแม่ทั้งสองฝ่าย ไปร่วมกิจกรรมกับทั้งสองครอบครัว ดิฉันได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากคุณพ่อ คุณแม่ และพี่น้องของนัยพินิจ โดยมาทราบบว่าฝ่ายหญิงทุกคน เรียนโรงเรียนเซนโยเซฟฯ คุณแม่พยอม คชภักดี ชวนให้ดิฉันช่วยเวลาทำอาหาร พลากร้องเพลง South Pacific ด้วยกัน ส่วนนัยพินิจ ก็เข้ากันได้ดีกับครอบครัวของดิฉัน บ่อยครั้งที่ชวนไปเล่นบาสเก็ตบอล (คุณพ่อของดิฉันเป็นนักบาสฯเก่า น้องชายทั้งหลายก็ชอบเล่นบาสฯ ข้างนัยพินิจก็เป็นประธานบาสฯ ชาย ดิฉันเป็นประธานบาสฯ หญิง ของ Sc) บางครั้งนัยพินิจกับดิฉันช่วยขับรถไปส่งของให้กับที่ร้าน ส.สีลมสโตร์ หมาม้า ทำกับข้าวเลี้ยงครอบครัวแล้วก็ชวนนัยพินิจ และเพื่อนของลูกๆ รับประทานอาหารด้วยกันเสมอ ในร้านเล็กๆของเรา ดิฉันยังรู้สึกขื่นไม่หายเมื่อคิดถึงครั้งแรกที่เราสองคนได้ไปดูหนังด้วยกัน นัยพินิจทำอะไรก็ไม่รู้ จึงสามารถทำให้คุณแม่คุณแม่ กับน้องๆของเขา มาชวนป่าป่า หมาม้า และน้องๆของดิฉัน 2-3 คนไปดูหนัง เรื่อง แปดสิบวันรอบโลก (80 Days Around the World) ด้วยกัน คล้ายกับไปดูหนังทั้งสองทีม ไปกันสิบกว่าคน

ในช่วงที่เราพ้นวัยรุ่นสู่วัยผู้ใหญ่เป็นศึกษาแพทย์ปี 3 ขึ้นไป การมีคนรักที่จริงใจให้กำลังใจแก่กัน ช่วยกันฝัน และทำความฝันให้เป็นเป็นจริง เรียนรู้โลกไปพร้อมๆกัน ชื่นชมกันสิ่งดีงามรอบตัวด้วยกัน เวลาเกิดปัญหาก็ปรึกษาหาทางออก โดยให้เกียรติ และนับถือซึ่งกันและกัน มองย้อนหลังแล้วดิฉันรู้สึกว่าความรักจริง หวังแต่งงานในระหว่างนักศึกษาที่มีความรับผิดชอบเป็นความมั่งคั่งงามของชีวิต ดิฉันกับนัยพินิจ โชคดีที่ได้มาพบกันเรียนรู้และรักกันจากวันนั้นถึงวันนี้รวม 40 กว่าปี ผ่านความสุข ความทุกข์ หนาวและร้อนมาร่วมกันเคยทั้งอยู่ใกล้ชิดกัน และเคยจากกันอยู่

คนละซีกโลกที่ละนานๆหลายๆครั้ง เราทั้งสองพยายามช่วยกันประทับใจประทับใจ และสายสัมพันธ์ไม่ให้จืดจาง หายหรือหลุดลอยไป ช่วงปี 4 เราเริ่มเรียน วิชาที่เข้าใกล้วิชาแพทย์เพิ่มขึ้น คือพยาธิวิทยา และ Pharmacology ซึ่ง Dr. Kuperman สอนให้สิ่งที่ยากกลายเป็นสิ่งที่น่าสนใจ และมีความสำคัญต่อการเป็นแพทย์อย่างยิ่ง อีกวิชาหนึ่งที่พวกเราตื่นเต้นมากคือ Correlated Neuroanatomy ที่พวกเราได้เรียน กับอาจารย์ที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ร่วมกับ อาจารย์แพทย์ ได้แก่ อาจารย์อรรถสิทธิ์, อาจารย์รัชชะ, อาจารย์สิระ นำผู้ช่วยมาให้เรียน อธิบายอาการ และพยาธิสภาพตาม Neuroanatomy physiology และยืนยันด้วย Radiology ซึ่งสมัยนั้นมีเพียง Angiogram ยังไม่มี CT หรือ MRI ซึ่งทำให้พวกเราคล้ายเป็นนักสืบ ที่ต้องใช้ประวัติ อาการ และผลการตรวจร่างกาย เป็นข้อมูลสำคัญ อีกวิชาหนึ่งที่ทำให้พวกเราเห็นความเชื่อมโยงระหว่างวิชา Pre-Clinic กับวิชาการแพทย์ คือ Clinical Pathology ที่มีอาจารย์ แพทย์ จากระบบได้แก่ อาจารย์ณัฐ, อาจารย์วิจิตร, อาจารย์เบญจะ จากภาควิชาพยาธิสอนร่วมกับ อาจารย์ ถนอมศรี จากภาควิชาอายุรศาสตร์ และ อาจารย์ภัทรพร จากภาควิชากุมารเวชที่สอนเคียงบ่าเคียงไหล่ ดิฉันรู้สึก ประทับใจใน “ความเนียบ”, ความละเอียดละออ “ความเนียบ” และความสง่างาม ทำให้เวลาเรียนบทนำทางคลินิก น่าสนใจขึ้น เพราะทำให้ได้ไปเรียนกับอาจารย์ ที่โรงพยาบาล รู้สึกใกล้ชิดความเป็นแพทย์อีกชั้นหนึ่ง

ช่วงปี 3 ต่อกับปี 4 นี้ ดิฉันได้รับเลือกให้ทำ Honor Student Project เป็นการศึกษาเรื่อง Encystation of Entamoeba histolytica โดยมี Dr. Gordon Bailey ภาควิชาชีวเคมีเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนน้อยพินิจ ร่วมทำ Lab กับ Dr. Root ตั้งแต่ก่อนขึ้นปี 3 ได้ทำวิจัยต่อ ด้าน Physiology กับ Dr. Gordon J. Leitch เกี่ยวกับ Ion Transport ใน Turtle Urinary Bladder Epithelium โครงการวิจัยเหล่านี้เปิดโอกาสให้นักศึกษาแพทย์เรียนรู้ทักษะ และมีวินัยในการทำวิจัย ทำงานร่วมกับอาจารย์ และพี่ๆ ปรียญาโท และ เอก ได้เขียนรายงานการวิจัยเพื่อนำเสนอและตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ นับว่าเป็นนักวิจัยน้อย ท่ามกลางบรรยากาศนักวิชาการที่เข้มข้นกว่านักเรียนแพทย์ในโรงเรียนอื่น

วันที่ 2 พฤษภาคม 2512 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินมาเปิด คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี พวกเราเป็นนักศึกษาแพทย์รามาธิบดี รุ่น 2 ได้มีโอกาสเข้าแถวรับเสด็จ ต่อมาในงานปีใหม่ของรามาธิบดีพวกเราได้รับเชิญให้จัดการแสดงไปรวม แต่พอถึงเวลาจริงกลับถูกเบียดจนไม่ได้เล่นหลังจากนั้น กลุ่มเราตั้งปณิธานว่าถ้าเราได้เป็นคนจัดงาน เราจะระมัดระวังไม่ให้เกิดการเสียความรู้สึกแบบนั้น ไม่ว่าจะเป็นกับกลุ่มเด็กหรือผู้ใหญ่ ดังนั้นเมื่อเราเป็นพี่รุ่นโตขึ้นจะพยายามทำให้น้องเตรียมขบวนแพทย์ pre-clinic ปี 3-4 ที่เรียนอยู่ที่คณะวิทยาศาสตร์ มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของรามาธิบดีด้วย (ต่อมาเมื่อดิฉันเป็นเลขานุการสโมสรนักศึกษาแพทย์ ชมรมแพทย์ฝึกหัด และแพทย์ประจำบ้าน และนายกสมาคมศิษย์เก่าแพทย์รามาธิบดีตามลำดับ จึงเชิญน้องๆมาร่วมงาน ไม่ว่าจะเป็นหน้าหอแพทย์ หรือบางปีบนดาดฟ้าหอแพทย์ และงานศิษย์เก่าคืนสู่เหย้าเท่าที่จะทำได้) มีครั้งหนึ่งดิฉันได้ร่วมเล่นลูกกับรุ่นน้องด้วยโดยเล่นเป็นพระมารดาของพระจันทโครพ (สมพล พงษ์ไทย รุ่น ๓) และต่อมาคณะของเราที่มีระบบลูกศิษย์รหัส กับอาจารย์รหัส ของดิฉันเป็นรหัส ๒๘ ที่ดูแล นักศึกษาแพทย์ตั้งแต่ปี ๑ -๖ รุ่นละคน

การเข้ามาเรียนเป็นนักศึกษาแพทย์ปี ๕ และ ๖ เปลี่ยนหลายอย่างในการดำรงชีวิต พวกเราแบ่งเป็น ๘ กลุ่มๆละ ๘ คนในภาควิชาต่างๆ และตอนบ่ายมาเรียน Core – lecture ที่ห้องบรรยายรวม ต้องขึ้นมาดูคนไข้ตั้งแต่ ๗ นาฬิกา Round กับพี่ intern พี่ resident และอาจารย์ ชักประวัติ ตรวจร่างกายคนไข้ เขียนรายงาน ทำ Lab ออกตรวจทุกวัน แกมอยู่เวรทุก ๒-๓ วัน แล้วต้องย้ายมาอยู่หอพักแพทย์ กลับบ้านได้เฉพาะวันเสาร์บ่าย หลังจาก Round รอบเช้าแล้ว ดิฉัน อยู่หอพักเดียวกับ บุปผา และอยู่หอพักติดกับ ศรีประภา และอุไรวรรณ น้อยพินิจมาเรียนปี ๕ ได้ ๒ กอง medicine และ surgery แล้วก็ได้รับทุน Rockefeller Foundation Scholarship ที่เป็นทุนสร้างอาจารย์ที่ University of Illinois, Urbana-Champaign, Illinois สหรัฐอเมริกา ออกเดินทางเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๓ คิดย้อนหลังยังจำได้ดี ว่าว่าดิฉันจะปรับตัวได้ ก็ใช้เวลาไม่กี่วัน ได้ยินเพลง Dear Heart กับ Leaving on a jet plane ก็อดน้ำตาไหลไม่ได้เลย ผ่านไปทีไรเคยไปด้วยกันก็จะคิดถึงมาก ช่วงนั้นเรียนอยู่แผนกตาถูกอาจารย์ จีระเมธ

ล้อเอาบ่อยๆ นัยพินิจจะขอหมั้นไว้ก่อน ดิฉันบอกว่าไม่ยากให้กลับมาหาเพราะแหวนหมั้น อย่างไรก็ตาม นัยพินิจได้พา คุณพ่อแปลก คุณแม่พยอม มาพบคุยถึงอนาคตทั้งสองกับ ปาป้า หม่าม้า และอามา ก่อนเดินทางไปศึกษาต่อที่สหรัฐ เพื่อให้ดิฉันและครอบครัวมีความมั่นใจว่าผู้ใหญ่รับทราบ และเห็นชอบกับความรักของเราทั้ง 2 ทั้งมุ่งหมายว่าจะให้เป็นคู่ชีวิตกันหลังสำเร็จการศึกษา ความเชื่อมั่นศรัทธาในกันและกัน ความฝันที่สร้างร่วมกันตลอดจนความสม่ำเสมอในการติดต่อกัน โดยจดหมายรวมกันกว่า ๖๕๐ ฉบับ การ์ดต่างๆที่ส่งถึงกันทั้งที่ทำเองและซื้อมา เทปคาสเซต ที่บันทึกเสียงที่ส่งให้กันนับ ๑๐ ตลับที่ส่งให้กันนั้นเกิดจากรักความคิดถึง และความพยายามที่จะรู้ความเป็นไป แบ่งปันทุกข์สุข และให้กำลังใจต่อกัน ทำให้เวลา ๓ปี ๔ เดือน กับ ๗ วัน ที่เราอยู่ห่างกันคนละซีกโลก ผ่านไปได้ โดยเราทั้งสอง ต่างสามารถเรียน และทำงานได้ดี ระหว่างนั้น ทางบ้านของนัยพินิจ โดยเฉพาะคุณแม่ และน้องเป๋ามารับดิฉันไปทานข้าวที่บ้านพญาไทอยู่บ่อยๆ ทางครอบครัวของดิฉัน ก็คอยถามไถ่บ่อยๆถึงนัยพินิจ และคอยให้กำลังใจกันบ่อยๆ เราจะมีกิจกรรมอยู่บ่อยๆเสมอๆ ทุกๆเดือนจะต้องมีวันเกิดของใครซักคนบางทีก็เป็นฉลองตรุษจีน วันสารทจีน คริสมาส ปีใหม่ สงกรานต์ ทำบุญด้วยกัน ทั้งเฉพาะครอบครัวจิราธิยุต และ บางทีก็เป็นรายการพบกันหมด ซึ่งหมายถึง ๓ ครอบครัว กับคุณยายที่มีหลานรวม ๑๓ คน

พวกเราเป็นแพทย์รุ่นที่ ๒ ที่จะต้องทำงานในโรงพยาบาลต่างจังหวัดที่ห่างไกล “ใช้ทุนหลังเรียนจบแพทย์ซึ่งเป็นประกาศบังคับโดยไม่ได้ตกลงไว้ก่อนตอนเข้าเรียน และรัฐไม่ได้ให้ทุนเพิ่มเติมแต่อย่างใด” พวกเราจึงชวนขวายที่จะทำความรู้จักกับนโยบาย และระบบสาธารณสุขของประเทศไทย และแนวทางใหม่ๆ ในการทำงาน นอกโรงเรียนแพทย์เพื่อจะได้เตรียมตัวไว้ก่อน ยงยศ ศรีประภา และดิฉัน อาสาขอนัดพบและสัมภาษณ์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ขณะนั้นคือนายแพทย์โกมล เพ็งสีทอง และได้เชิญ อ. หมอ กระแส ชนะวงษ์ ผู้เพิ่งได้รับรางวัลแพทย์ชนบท และกลับมาจาก East -West Center ที่ Hawaii มาบรรยายให้นักศึกษาแพทย์ ทราบเกี่ยวกับบทบาทของแพทย์ในชนบท และ Health Care System มองย้อนหลังก็เห็นว่าพวกเราที่เรียนมาแบบ American ก็มีความรับผิดชอบต่อมวลชน และตั้งใจจะเป็นคุณหมอที่ดีของประชาชนด้วย

วันมหิดล ๒๔ กันยายน ๒๕๑๓ เป็นวันที่ ปาป้า หม่าม้า คุณยาย คุณน้า ตื่นเต้นดีใจ ไม่น้อยกว่าตัวดิฉัน ที่เป็นคนแรกของครอบครัว ที่ได้เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ วันต่อมาพวกเราจัดงานฉลองปริญญาที่ โรงแรม Sheraton ถนนสุรวงศ์ (ตอนนี้เป็นโรงแรมตะวันนา รามาดา) มีการเต้นรำ กันอย่างสนุกสนาน น้องชายคนโต คือ วิสุทธิ์ ตอนนั้นเข้าเรียน วิศวกรรม จุฬาฯ แล้วได้มาชวนดิฉันเต้นรำแล้วถามว่า “พี่นัยพินิจต้องไปเรียนนานเท่าไรถึงจะกลับมา?” น้องชายที่น่ารัก คงจะสังเกตเห็นเพื่อน ๆ ของดิฉันเต้นรำเป็นคู่ๆอย่างมีความสุข และคงจะรู้สึกเห็นใจดิฉันนั่นเอง รามาธิบดีรุ่น 2 นับว่าเป็นแชมป์ ในเรื่องที่มีเพื่อนรุ่นเดียวกัน รักกัน แล้วแต่งงานกันมาเป็นคู่ชีวิตที่ยาวนานกันถึง 7 คู่

ดิฉันรู้สึกประทับใจ ในอาจารย์แพทย์หลายๆท่านที่สอนพวกเรา อาจารย์มีความเสียสละและ เก่งอย่างน่าอัศจรรย์ใจ เช้าวันเสาร์ มีอาจารย์มาสอนพิเศษ ให้กับนักศึกษาแพทย์ได้แก่ทีม อาจารย์อรรถสิทธิ์ และ อาจารย์สิระสอน Neuro และนำผู้ป่วยมาสาธิตด้วย ส่วนอาจารย์ดิเรก อาจารย์ธำรงรัตน์ และ อาจารย์อรัญ มาสอน ศัลยกรรมกระดูก Orthopedics หลังท่านทำการผ่าตัดแต่เช้ามีด นับว่าอาจารย์ได้เสียสละเวลาส่วนตัวมาสอนด้วยความหวังดีต่อลูกศิษย์ ฝ่ายผู้เรียนก็ตั้งใจมา เพื่อการเรียนรู้จริงๆ ทั้งนี้การเรียนการสอนพิเศษไม่ได้อยู่ในหลักสูตร ไม่มีหน่วยกิต และอาจารย์ไม่ได้รับค่าตอบแทนที่มาสอน แต่ทั้งสองฝ่ายมีความสุข และลูกศิษย์มีความซาบซึ้งในพระคุณของอาจารย์มากที่สุด ประสบการณ์เรียนรู้ที่ดีน่าจะเป็นแบบนี้ไม่ใช่หรือ

ตอนเรียนนิชาภูมิมาฯ ดิฉัน กับจันทราภา โชคดีที่ได้ อาจารย์ จันทรนิวัธ (ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ มรว. จันนิวัธ เกษมสันต์ ซึ่งต่อมาดิฉันนับถือเป็น Academic Mother) เป็น Preceptor ท่านตรวจรายงานผู้ป่วยเด็กอย่าง

ละเอียด ทำให้เราเรียนรู้ที่จะทำงานอย่างรอบคอบ มุ่งสู่การไม่มีที่ผิด (flawless) และนำเอาความรู้ จาก Pre Clinic มาประยุกต์ในการดูแลผู้ป่วย และวิเคราะห์ผล Lab เมื่อเราเขียนผิด อาจารย์จะกำชับให้เราแก้ไขให้ถูกต้อง ส่วน อาจารย์สุกรี เพิ่งกลับมาจากสหรัฐ ท่านงดงานกระดับกระแฉ่ง สอนสนุกทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ เกี่ยวกับโรคปอดในเด็ก ในตอนที่ดิฉันเรียนอยู่ปี ๖ ซึ่งในคํานั้นดิฉันอยู่เวร ที่ Ward เด็ก ๑ ได้ใช้สิ่งที่อาจารย์สอนตอนเข้ามาช่วยเด็กที่ หายใจไม่ออก ให้หลอดลมหายใจอุดตัน ช่วงเรียนจิตเวช อาจารย์ศรีธรรม ธนภูมิ ทำให้ดิฉันเปิดตาเปิดใจหัดสังเกต พฤติกรรม และประเมินสภาพจิตของเด็กกับพ่อแม่ของเขา อาจารย์มักให้เราซักประวัติ ประเมินเด็กและพ่อแม่ โดยท่านสังเกตดูแล้ว ให้นานำเสนอ ท่านชี้ให้เห็นปฏิกิริยาและความน่าจะเป็น การวิเคราะห์แยกโรค และการปรึกษา ให้คำปรึกษาแนะนำ อาจารย์ถนอมศรีสอนพวกเราให้แยกแยะเม็ดโลหิต ไขกระดูก เรียนรู้การเฝ้าระวังผู้ป่วย DIC อาจารย์สมพันธ์ไม่ต้องดูด้วยวาจา เพียงแต่มองแบบยิ้มๆ เวลา Round คนไข้ ลูกศิษย์ที่ไม่ได้เตรียมตัวมาให้ดีก็ยืน วาบไปถึงสันหลัง ยังมีอาจารย์ และพี่ๆแพทย์ประจำบ้านอีกหลายท่านที่ช่วยสั่งสอน ช่วยดูแล และเลี้ยงพวกเรา ดิฉัน คิดว่าการเรียนแพทย์เป็นประสบการณ์พิเศษสุดสำหรับการเรียนรู้เชิงวิชาการที่หลากหลาย เรียนรู้ชีวิต และทำให้เรา รู้ ซึ่งถึงคุณค่า และความหมายในตัวเอง และคนอื่นตลอดจนเห็นสัจธรรมของชีวิต นอกเหนือไปจากการส่งต่อความรู้ ฝึกทักษะวิทยายุทธ ความปรารถนาดีจากครูสู่ศิษย์ จากพี่สู่น้อง ผู้ที่โชคดียังเคยได้รับการดูแลอบรมสั่งสอน ไม่ตรีจิต จึงมีหน้าที่สืบทอดให้กับน้องรุ่นต่อไป นี่เป็นหลักที่ดิฉันและนัยพินิจถือปฏิบัติอย่างเต็มที่ ภูมิใจและมีความสุขที่ได้ ทำเสมอมา

แล้วพวกเรา ก็เรียนสำเร็จเป็นแพทย์ศาสตร์บัณฑิตสมความฝันในปี ๒๕๑๕ คุณหม่อใหม่สาว ๆ รามาธิบดีรุ่น ๒ พวกขึ้นเครื่องบินไปเที่ยวภูเก็ตด้วยกัน ก่อนกลับมาลงงานเป็น intern ซึ่งต้องแยกย้ายกันไปหลายโรงพยาบาล จำได้ว่าตอนนั้นได้เงินเดือนๆแรก ๑,๘๐๐ บาท นำไปกราบหม่อมมา ป๊าป๊า รู้สึกภูมิใจมาก ดิฉันได้รับเลือกเป็น เลขานุการ ชมรมแพทย์ฝึกหัดและแพทย์ประจำบ้าน รามาธิบดี สุรรัตน์ ไชยวิรุณรักษ์ (อดีตหัวหน้าภาควิชาญญู และ ประธานราชวิทยาลัยวิสัญญี) เพื่อนรักเป็นเหรียญก และพี่สุชาติ อาริมิตร resident ศัลย์ (อดีตคณบดี คณะแพทย มหาวิทยาลัยขอนแก่น) เป็นประธานในยุคที่เริ่มก่อตั้ง พวกเราเป็นตัวแทน intern resident ในการปรึกษาหารือ กับ อาจารย์ ผู้บริหาร โรงพยาบาล ให้ช่วยดูแลสวัสดิการ การอยู่เวร การศึกษาต่อเนื่อง และกิจกรรมที่ทำกับสังคมด้วย ที่ จำได้ก็คืองานทำบุญหอพัก การปลูกต้นไม้ ทำลานบึงบาร์บีคิว ทำบ่อปลาที่หน้าหอแพทย์ ก่อนสร้างหอแพทย์ปัจจุบัน ต้นสนเป็นแนวระหว่างหอพักแพทย์กับสถาบันมะเร็งฯ สูงจนเกินหอแพทย์ มองที่ไรก็ดีใจที่ได้ช่วยกันปลูก ดิฉันได้รับการ ฝึกอบรมเป็นแพทย์ประจำบ้านภาควิชากุมารเวชศาสตร์ อีกสามปี

วันที่รอคอยมาถึงในวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๑๖ ก่อนนั้นประมาณ ๔-๕ วัน ได้รับโทรเลขจากนัยพินิจว่าจะ มาถึงกรุงเทพฯ โดย "Pan Am flight 1 1 am Dec 29, 1973" ตอนนั้นมี curfew เพราะเพิ่งผ่าน ๑๔ ตุลาคม มาไม่นาน ดิฉันนัดกับป๊าป๊า ว่าไปรับนัยพินิจกันที่ดอนเมือง ตอน 11 น. และตอนเช้าเตรียมใส่บาตรทำบุญวันเกิด 26 ปี ปรากฏว่าเช้าวันก่อน ๖ น. มีเสียงออกหน้าร้านที่อยู่ใกล้โรงแรมนารายณ์ ป๊าป๊าลงไปดู จึงพบนัยพินิจยืนถือกุหลาบสีแดงอยู่ หน้าร้าน นับเป็นของขวัญวันเกิดที่พิเศษที่สุดในโลก เขากล่าวว่า Pan Am Flight 1 เข้าเวลาตี 1 ซึ่งดิฉันอ่านแล้ว เข้าใจผิดว่าเขาจะมา ๑๑ น. ไร้อะไร !! เขาอุตส่าห์บุกฝ่าหิมะมา นั่งเครื่องบินมาหลายชั่วโมง ถึงดอนเมืองในช่วงตี 1 เป็น curfew ไม่พบใครเลย !! วันนั้นเราได้ทำบุญตักบาตรด้วยกัน จากนั้นอีก ๒ เดือน เราหมั่นกันแล้วก็แต่งงานกัน ในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๗ โดยนัยพินิจมารับเจ้าสาวพร้อมกับคุณพ่อและน้องชาย ตั้งแต่เช้ามีด มีพิธีสงฆ์และรด น้ำสังข์ที่บ้านคุณตาคุณยายของนัยพินิจที่ซอยอโศก แล้วมาเลี้ยงโต๊ะจีนที่คณะวิทยาศาสตร์ งานฉลองมงคลสมรสของ เราคล้ายกับงานปีใหม่อะไรอย่างอาจารย์ทั้งสองคณะ พี่น้องเพื่อน และญาติพี่น้อง โชคดีที่ทางคณะวิทยาศาสตร์มี apartment ให้อาจารย์ใหม่อยู่ทำให้เราย้ายมาอยู่ที่ห้อง R ๔๐๑ ห้อง lab นัยพินิจ อยู่ที่ชั้น ๒ ดิฉันเพียงแค่เดินเข้าไป ทำงานได้ภายใน ๑๐ นาที ทำให้การปรับตัวจากแพทย์ประจำบ้านกุมารเวชศาสตร์สู่หอแพทย์ เพิ่มบทบาทเป็น

ภรรยา ไม่อยากจนเกินไป เรา ๒ คนช่วยกันทำอาหารเลี้ยงเพื่อนทั้งไทย และเทศที่ Re๑๑ บ่อยๆ รวมทั้งน้องๆ intern resident กุมารด้วย มีช่วงหนึ่งที่ดิฉันรู้สึกเจ็บเหงามาก เพราะนัยพินิจทำ lab แล้วติดลมบน ไม่กลับมา จนถึงตี ๒ เติมน้ำมันกับการอยู่หอแพทย์มีเพื่อนคุยกัน บางทีก็ดู TV อ่านหนังสือ ปรีกษาหรือกันบ้าง แต่งงานแล้วกลับต้องอยู่คนเดียว แล้วต้องไป round ตั้งแต่ ๗ น. กลับมาก็ราว ๖ โมงเย็นถ้าไม่อยู่เวร บางวันก็ต้องกลับไปอยู่เวรถึงเช้า ดิฉันเคยผลอยหลับไปขณะทำกับข้าว เลยเป็น “แม่ครัวสละหม้อ” ต่อมาหาอะไรๆ มาทำให้เพลิน เช่น เอาจักรมาเย็บผ้า ไปหัดทำขนมที่เสิร์ฟเด็กๆ ที่ ward กับชาวกุมารเลยเป็น “หนูทดลอง” ซิมขนมบ่อยๆ สมัยนั้นเวลาอยู่เวรต้องคุม ER เด็ก ๔ คอยรับทารกแรกเกิดจากห้องคลอด resident อีกคนคุม Ward เด็ก ๑ เด็ก ๒ เด็ก ๕ เข้าชั้น ต้องนำคนไข้ที่รับมาใหม่ไปรายงานใน Morning Report งานหนักมากแต่สนุกถึงลูกถึงคน เวลามีคนไข้หนัก ปรีกษาพี่และอาจารย์ได้ บางครั้งอาจารย์ก็มา round รอบดึก พร้อมกับนำของว่าง ขนมหรือ ก๋วยเตี๋ยวมาฝาก

ระหว่างการฝึกอบรมเป็นแพทย์ประจำบ้าน สาขากุมารฯ 3 ปี ดิฉันได้เรียนรู้จากเด็กๆ กับครอบครัว จากครูอาจารย์ จากเพื่อน และผู้ร่วมงานทุกฝ่ายอย่างมากมาย พวกเราทำงานหนัก รับผิดชอบสูง และตอนนำเสนอ อาจารย์ทั้งหลายต่างมีความรู้ ชัยันดูคนไข้ ชัยันสอน “เคียว” ให้พวกเราเป็นหมอเด็กที่ดี วิจัยได้ และให้โอกาสเรียนรู้จากการปฏิบัติและการร่วมประชุมวิชาการ ดิฉันได้ไปปฏิบัติงานที่รพ.สรรพสิทธิ์ประสงค์ ที่อุบลฯ ที่นี้มี case diphtheria หลายรายแต่มี antiserum เหลือเพียงหลอดเดียว ดิฉันจึงได้มีโอกาสไปเยี่ยมศูนย์วิจัยโภชนา มีอาจารย์สาคร ไปทำวิจัยภาคสนาม และไปช่วยอาจารย์ในวันเสาร์ อาทิตย์ ดิฉันจำได้ถึงการเป็นตัวแทน resident ที่อาจารย์จันทร์ฯ พาไปร่วมประชุม Pediatric Residency Training ของ WHO. และได้พบกับ Dr. Mahler ทำให้รู้ว่าครูทั้งหลาย “ทุ่มเทเวลาและความพยายาม” แคไหนในการสร้างหลักสูตร ฝึกให้พวกเราเป็นหมอเด็กที่ดี สำหรับตอบสนองความต้องการของสังคมได้ ดิฉันได้ทำวิจัยด้านสุขภาพเด็กครั้งแรก เป็น Case Study เกี่ยวกับ Tuberculosis โดยรายงานร่วมกับอาจารย์วิวัฒน์ที่เก๋ที่สุด ที่ตื่นเต้นเป็นพิเศษคือการนำเสนอผลการวิจัย เกี่ยวกับ Diarrhea ที่อาจารย์วันดีเป็นที่ปรึกษา ใน SEMIO-tropmed ซึ่งเป็น Regional Meeting อาจารย์จันทร์ฯ อาจารย์วันดี และอาจารย์สมศักดิ์ ได้กรุณาให้ดิฉันซ้อม present เป็นภาษาอังกฤษ และแนะนำให้คำปรึกษา แก่ไข ทำให้ดิฉันกล้านำเสนอต่อที่ประชุมนานาชาติ และดิฉันรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณไม่รู้ลืม ดิฉันตั้งใจจะตอบแทนพระคุณของท่านโดยจะพยายามปฏิบัติตามรอยที่ท่านได้ให้โอกาสแก่ดิฉัน โดยตั้งใจจะส่งเสริมสนับสนุน รุ่นน้องๆ ช่วยแนะนำ และให้กำลังใจอย่างที่ดิฉันเคยได้รับ ในด้านการดูแลเด็กป่วยอย่างครบวงจรคำนึงถึงความรู้สึกนึกคิดและการปรับตัว ตลอดจนการให้ความรู้ และความเห็นใจแก่ครอบครัวของเด็กๆ ดิฉันได้เห็นแบบอย่างที่ดีที่ตราตรึงในความทรงจำจากอาจารย์ภัทรพร ใน Case Hemophilia และ Thalassemia อาจารย์พงษ์จักร์ ในการดูแลเด็กที่เป็นมะเร็งกับครอบครัว และอาจารย์บุญชอบ ที่อธิบายให้เด็กู้เกี่ยวกับหัวใจที่ต้องรับการผ่าตัด และการปฏิบัติตัวก่อนและภายหลังการผ่าตัด ท่านปฏิบัติต่อเด็กโดยคำนึงถึงความรู้สึกนึกคิดของเด็ก ซึ่งดิฉันนำมาประยุกต์ในการทำงาน และการสอนในเวลาต่อมา

นัยพินิจได้รับทุน NORAD ไปทำ Post-doctoral research ที่ University of Oslo, Norway ในปี 2519 ดิฉันสอบวุฒิปดกุมารฯ ได้แล้ว อาจารย์ จันทรนิวัตร กรุณาได้รับให้เป็นแพทย์ผู้ช่วยอาจารย์ general pediatrics และให้ไปทำงานและเรียนรู้จากจิตแพทย์เด็ก เพราะ ดิฉันสนใจด้านพัฒนาการเด็ก แต่ไม่มีอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญสาขานี้ ซึ่งดิฉันได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ศรีธรรม ธนะภูมิที่รามารับดี อาจารย์พยอม อิงคตานุวัตกับอาจารย์วาสนา ศรีมณีที่จุฬา และอาจารย์วันเพ็ญ บุญประกอบที่ศิริราชเป็นอย่างดี เมื่อนัยพินิจชวนดิฉันไปด้วย ดิฉันมีความไฝฝืนที่อยากเห็นนอร์เวย์มาตั้งแต่อ่านนิยายเรื่อง เทลมา (Telma) สมัยเรียนอยู่เซนต์โยเซฟอยู่แล้ว จึงตามเธอไปด้วย เป็นการไปต่างประเทศครั้งแรก ที่ดิฉันต้องปรับตัว 360 องศา ในฐานะภรรยาผู้ติดตามสามีนักวิจัย ช่วงแรกที่อยู่ห้อง guest room ของ Anatomy Institute ของ University of Oslo. Professor Fred Walberg และ Mrs. Lise Walberg มีเมตตานำเอาตะกร้าใส่กะทะสามเหลี่ยมเล็กๆ กับตะหลิวไม้ 1 อัน ช้อนส้อม ถ้วยชาม แก้วน้ำอย่างละ 2-3 ชิ้นที่

ลวดลายแตกต่างกัน และผ้าเช็ดขาม 1 ผืนมาให้เราใช้แก้ขัด ตอนแรกดิฉันรู้สึกแปลกๆ เพราะคิดว่าถ้าเป็นที่บ้านเราของที่นำมาให้ลูกศิษย์ใหม่คงจะเป็น “Scandia” ชุดสวยงามที่เราเคยเดินดูแถวถนนเกษรที่กรุงเทพฯ เพราะตนเองเคยซื้อมาใช้ คิดในใจว่ามาถึง Scandinavia แล้วจะซื้อมาใช้ให้ใสใจ แต่พอไปดูตามร้านค้าจึงรู้ว่าของแพงสุดหัวใจเลย และมาซาปซึ่งในน้ำใจที่เอื้อเฟื้อของครอบครัว Walberg เมื่อทราบข่าวของหลายชิ้นที่นำมาให้ใช้นั้นเป็นของขวัญแต่งงานของท่าน และท่านทั้งสองเอ็นดูเรายังแปลกที่แปลกเวลามาก เพราะสว่างทั้งวันทั้งคืน แถมยังได้ค่าใช้จ่ายที่พอสำหรับอยู่คนเดียวในประเทศที่ค่าครองชีพแพงที่สุด

ที่ Oslo Professor Walberg กรุณาฝากดิฉันให้ได้มีโอกาสไปพบหัวหน้าแผนกกุมารของ medical school ที่ Uleval Sykhus คือ Professor Dr. Svare Halverson ได้ ไป round กับเข้า seminar หลายครั้ง และได้ไปดูงานระบบสาธารณสุขรัฐสวัสดิการ ตาม Health Station ที่ทำงานแบบ Primary Care ตามไปดู ANC Parent Education Program รวมทั้ง home visit รวมเวลา 3 เดือน ใน Oslo เป็นช่วงที่ดิฉันกับนัยพินิจมีเวลาอยู่ด้วยกัน ทำงาน และเที่ยวเล่นพักผ่อนมากกว่าช่วงอื่นๆในชีวิต ต่อมาทางภาควิชากุมารฯ โดยอาจารย์จันทร์นิวัตร์ ได้กรุณาเขียนจดหมายไปชวนให้กลับมาเป็นอาจารย์ ดิฉันเลยไม่ได้อยู่เห็น Norway ในช่วงฤดูหนาว นัยพินิจพามา Copenhagen ทางเรือ แล้วส่งขึ้นเครื่องบินกลับมาเมืองไทยคนเดียว โดยนัยพินิจใช้เวลาต่อไปอีกประมาณ 18 เดือนที่ Oslo โดยได้ไป-กลับระหว่าง BKK-Oslo ๒-๓ ครั้ง แล้วหลังจากนั้นโครงการแลกเปลี่ยนด้าน Neuroscience กับ Team Oslo, (Professor Fred Walberg, Eric Rinvik , Ole Petter Ottersen และคนอื่นๆ) ต่อมาขยายไป Bergen (Professor Holger Ursin และ Hege Eriksen) มีการร่วมมือทำวิจัยแลกเปลี่ยนครู-นักศึกษา ประชุมวิชาการร่วมกันต่อเนื่องกันมาจนถึงทุกวันนี้

อาจารย์ในโรงเรียนแพทย์ ที่กลับเป็นนักศึกษา ทศวรรษที่ 4 (2520 – 2530)

ชีวิตอาจารย์โรงเรียนแพทย์เต็มไปด้วยความท้าทาย มีการเข้ารับการอบรมแพทยศาสตรศึกษา การสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาแพทย์สนใจเรียน โชคดีที่ภาควิชากุมารฯมีอาจารย์ที่สนใจพัฒนาอาจารย์ใหม่ๆ ให้กำลังใจ feed back สม่ำเสมอ และสนับสนุน ให้มีความก้าวหน้า โดยเฉพาะ อาจารย์ จันทร์นิวัตร์ ผู้มองการณ์ไกล ได้ตั้งเรื่องขอทุน กพ. ด้านพัฒนาการเด็ก อาจารย์ภัทรพร แนะนำการทำงานให้มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบว่าได้ทำครบถ้วนหรือไม่ ด้วยการจดในสมุดเล่มเล็กๆ การบริหารงานและคน อาจารย์แนะนำให้รู้จักคุณ ดวงใจ ตั้งสง่า หลานของท่านที่ทำงานกับ Holt สหทัยมูลนิธิ แล้วสนับสนุนให้ดิฉันจัดทำโครงการนันทนาการผู้ป่วยเด็ก โดยร่วมกับทาง Holt สหทัยมูลนิธิ ที่ส่งครูมาช่วย และค่อยๆสร้างทีมพยาบาลมาทำงาน ด้านนี้ (Child Life Program) จนในปัจจุบันนี้เป็นโครงการถาวรของภาควิชากุมารฯร่วมกับ การพยาบาลกุมารฯที่ขยายงานจนครบทุก Ward ทำให้ผู้ป่วยเด็กปรับตัวได้ดีขึ้น มีบางช่วงเวลาที่ได้เล่นและมีความสุขได้บ้าง

ดิฉันได้สอบทุนรัฐบาล (กพ.) เพื่อไปศึกษาต่อ ในสาขาพัฒนาการเด็กในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งในขณะนั้นสงครามเวียดนามเพิ่งยุติลง หมอไทยไปรับการฝึกอบรมที่สหรัฐอเมริกาได้ยากมาก จึงสมัครไปเรียนที่ Harvard School of Public Health ทั้งนี้ท่านอาจารย์อารี ได้กรุณาไปหารือกับ Dr. Joe D. Wray (อดีตอาจารย์ community Medicine ที่รามารบิตซึ่งไปสอน International Health อยู่ที่นี่) Dr. Nevin Scrimshaw ที่สอนอยู่ที่ MIT และ United Nation University และต่อมา Dr. T. Berry Brazelton ซึ่งเป็นกุมารแพทย์ หัวหน้า Child Development Unit (CDU), Children Hospital Medical Center of Boston ในขณะนั้น เมื่อดิฉันสอบได้ทุนรัฐบาลไทยจึงสามารถไปเรียนสาขา Maternal and Child Health ที่ Harvard School of Public Health และวิชาที่เกี่ยวกับ Child Development Social Policy ที่ Graduate School of Education และ Inducing Social Change และวิชาบังคับอื่นๆ และเวลาเดียวกันได้มีโอกาสเรียนกับ Dr. Brazelton ทางด้าน Developmental Behavioral Pediatrics และได้เรียน และสอบ Brazelton Neonatal Behavioral Assessment Scale (B.N.B.A.S.) ร่วม round และศึกษาผู้ป่วยต่างๆ

นับเป็นอีกครั้งหนึ่งที่ดิฉันติดตามนัยพินิจไป Oslo แล้วเขาส่งดิฉันขึ้นเครื่องบินตามลำพังในปี พศ 2522 ซึ่งเป็น International Year Of The Child พอดี ในเวลาประมาณหนึ่งปีในสหรัฐ ดิฉันมีโอกาสดิฉันที่ได้ทุ่มเทเวลาเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ให้สมกับที่ต้องจากครอบครัวมาเสียไกล ดิฉันพยายามไขว่คว้าหาความรู้ทุกรูปแบบเป็นการเปิดหูเปิดตา ขยายมุมมองจาก Hospital Based Practice และ Bio-medical Model สู่ Community Based Advocacy และเพิ่มมิติด้าน Psycho – Social – Cultural Perspective ได้รู้จักและเรียนร่วมกับเพื่อนจาก 40 กว่าประเทศ รวมทั้ง Dr. Lee Nah Hsu ที่ภายหลังมาเป็น Project Director ด้าน HIV อยู่ที่ UNDP Regional Office และได้ร่วมกับดิฉันจัดการฝึกอบรมระดับภูมิภาคเรื่อง Early Warning Rapid Response System ในปี 2004 และได้พบกับนายแพทย์สมอาจ วงศ์ชมทอง ที่จบแพทย์มาจากประเทศญี่ปุ่น (ต่อมาได้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดลที่ศาลายา และปัจจุบันเป็นรองผู้อำนวยการของโรงพยาบาลกรุงเทพ)

Dr. T. Berry Brazelton เป็นผู้ที่มีความเมตตาสูง และให้โอกาสดิฉันเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติ ใน Child Development Unit ทั้งๆที่ท่านเป็นคนสำคัญ เป็นที่ปรึกษาประธานาธิบดี ทำรายการ Cable TV “What Every Baby Knows” มีงานวิจัย งานบริการ และงานสอนมากมาย ส่วนดิฉันเป็นเพียง “กะเหรี่ยง” ผู้ไม่ค่อยกล้าแม้แต่จะโทรศัพท์ไปขอนัดพบ และขอโอกาสเรียนในหน่วยของท่าน นอกจากให้มาเรียนใน CDU ท่านอนุญาตให้ Dr. Kevin Nugent สอน Neonatal Behavioral Assessment Scale (NBAS) และหลังจากดิฉันได้ทำการประเมินพฤติกรรมทารกแรกเกิดในโรงพยาบาลรวม ๒๕ รายแล้ว ก็ให้สอบเป็น NBAS examiner ต่อมาภายหลังได้ผ่านการฝึกอบรมเป็น Trainer และได้ Recertify ในปี คศ 1995 และ 2002 ตามลำดับ NBAS ทำให้ดิฉันทั้งมากที่สุดที่เราสามารถสังเกตพฤติกรรมและการตอบสนองของทารกแรกเกิด ซึ่งนำมาใช้ประโยชน์ในการแนะนำแก่พ่อแม่ได้เป็นอย่างดี

หลังสำเร็จการศึกษามีเวลาก่อนรับปริญญา ดิฉันได้เดินทางไปหา บุปผาและกักร ที่เมือง Normal รัฐ Illinois และได้ร่วมงานสังสรรค์กับเพื่อนๆแพทย์รามธิบดีรุ่น ๒ ที่ไปทำงาน สหรัฐ (รุ่นของเราจบเป็นแพทย์ ๖๐ คน ทำงานอยู่ในอเมริกา 20 คนอยู่ใน รร. แพทย์ต่างๆ 20 คน และอยู่ในโรงพยาบาลปฐมภูมิประมาณ 20 คน) นัยพินิจไปรับดิฉันที่ Boston วันชาติสหรัฐ 4th of July พอดี วันต่อมาได้ไปเที่ยว Woods Hole และ Cape Cod และยังได้ไปเยี่ยม Professor Prosser ครูของเขาคือ Urbana เรากลับเมืองไทยทางยุโรป ที่อังกฤษ ดิฉันได้เยี่ยมชม Institute of Child Health, London โดย ความกรุณา Professor Kenneth Holt ปรมาจารย์ทาง Child Development อีกท่านหนึ่ง

ต่อมาดิฉันได้มีโอกาสใช้ความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับมาเมื่ออาจารย์อารีชวนให้ไปดูงานที่ท่านทำร่วมกับอาจารย์สาคร และ ดร. สุทธิลักษณ์ เรื่องลูกกรัก ที่เปรียบเทียบเด็กชายอายุ ๑๕ เดือน ๒ คน แสดงอย่างชัดเจนว่าเด็กที่ขาดอาหารมีพฤติกรรมพัฒนาการที่ล่าช้า หลังจากนั้นดิฉันกับ ดร. พัทธนี ได้ออกไปใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์ ในหมู่บ้านที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อที่จะหาทางปรับปรุงการเลี้ยงดูทารกในชนบททางไกล เพื่อจะได้ลดความรุนแรงของภาวะทุพโภชนาการ ส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และพัฒนาการของเด็ก กระบวนการนี้ นำมาสู่การจัดทำวิดีโอเรื่อง “หมอนิตมาแล้ว” และดิฉันได้ทำการศึกษาวิจัยผลกระทบของการใช้สื่อต่อการเลี้ยงดูการให้นมแม่ อาหารเสริม และพัฒนาการของเด็ก ในจังหวัดศรีสะเกษ และอุบลราชธานี ซึ่งพบว่าการใช้วิดีโอ ให้ผลดีมากว่า กลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ใช้แต่สื่อวิทยุอย่างชัดเจน ต่อมาทางสถาบันวิจัยโภชนาการ จึงได้เผยแพร่วิดีโอชุดนี้ไปทั่วประเทศ โดยฉายที่สถานีอนามัย โรงพยาบาลชุมชน และได้นำเสนอออกอากาศทางโทรทัศน์อีกด้วย

ในการทำงานนอกโรงพยาบาลเหล่านี้บางครั้งสร้างปัญหาให้แก่ดิฉัน หลายครั้งจะมีคำถามที่ต้องตั้งสติดีๆ ก่อนตอบ เช่น ขนาดได้รับคำเชิญจากคณะบดีขณะนั้นให้ออกไปทำงานวิจัยที่อุบลราชธานี ซึ่งต้องทำงานตั้งแต่ตี 5 จนหลังเที่ยงคืน เมื่อกลับมาถึงภาควิทยากุมารฯ ก็มีผู้ใหญ่ที่ไม่เข้าใจในงานนี้ให้ดิฉันไปทำใบลากิจส่วนตัวสำหรับเวลาที่เข้าไปในภาคสนามในช่วงที่ทำวิจัยเหล่านั้น เป็นต้น หรืองานดูแลคนไข้งานสอนยังไม่พออีกหรือ จึงไปจัดมุมเล่นกับเด็กอีก เมื่อจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาแพทย์ให้ติดตามดูแลเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไท โดยมี

อาจารย์ผลักดันไปดูแล และสอนซึ่งทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้โดยลงมือทำและมีความรู้สึกรักอยากป้องกันและแก้ไขปัญหา การทอดทิ้งเด็ก แต่เมื่อมีการให้ความเห็นจากอาจารย์บางท่าน โครงการนี้ก็เลยถูกยกเลิกไปด้วยเหตุผลว่าใช้เวลา อาจารย์มากเกินไป (แต่เป็นที่น่ายินดีที่เดี๋ยวนี้เราพยายามจะทำให้คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี เป็น Humanistic, (Humanized) Medicine ซึ่งจะครอบคลุมการดูแลสุขภาพอย่างรอบด้านในฐานะมนุษย์ต่อมนุษย์ จึงต้องมีมิติด้านจิตใจสังคม วัฒนธรรมและการสื่อสารมากขึ้น) พอถึงช่วงนั้นดิฉันทำงานจนครบระยะการชดใช้ทุนรัฐบาล ทั้งยังได้รับการเชิญชวนไปทำที่ รพ. เอกชน ที่จริงดิฉันได้ไปขอใบลาออกมาเขียนแล้ว ครั้นคุยปรึกษากับนายพินิจ ปาป้า และหม่อมมา สรุปรว่าเราควรได้ใคร่ครวญดูให้ดีกว่า ดิฉันจึงได้คิดว่าทำไมเราจะต้องยอมแพ้ให้ความเข้าใจผิดของคนอื่น และวาทะที่เสียดแทง หรือการกระทำของใครบางคน มาทำให้เราต้องหันเหไปจากเป้าหมายชีวิตที่ได้ตั้งใจไว้ ดิฉันจึงค่อยๆไปกราบเรียนให้ผู้ใหญ่ทราบว่ากำลังทำอะไร เมื่อวันที่ต้องรีบออกจากห้องตรวจเวลา ๑๑ โมงครึ่ง (เพราะเจ้าหน้าที่จากกรมพัฒนาชุมชนมารับให้ไปบรรยายเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัยในชุมชนให้กับอธิบดี หัวหน้ากอง และผู้บริหารระดับสูงของกรมการพัฒนาชุมชนที่มาจากทั่วประเทศ ในเวลาเที่ยงตรงถึงบ่ายโมง โดยหวังว่าจะทำให้ท่านเหล่านั้นพิจารณาจัดทำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีคุณภาพ) ดิฉันเลยได้มีโอกาสทำงานอยู่ต่อมาจนเกษียณอายุราชการ

ชีวิตครอบครัวกับลูกชายที่รัก

สิ่งดีที่สดอีกสิ่งหนึ่งที่เกิดกับดิฉันคือลูก Nicky ได้เข้ามาสู่ชีวิตของเราในปี พศ 2524 เราจึงย้ายบ้านไปอยู่ที่ สุขุมวิท 44/1 เพื่อให้ลูกมีบริเวณได้เล่น ดิฉันได้นำเพลง ของใช้ ของเล่น หนังสือภาพที่ซื้อเตรียมไว้ตั้งแต่ตอนอยู่ Boston มาใช้เลี้ยงลูก ลูกจะชอบให้ร้องเพลงกล่อมจนหลับทุกคืน เราโชคดีที่มีพี่เลี้ยงที่เคยทำงานอยู่ที่รามาธิบดี ตามมาดูแลลูก Nicky ระหว่างที่พ่อแม่ไปทำงาน Nicky เป็นเด็กที่เลี้ยงง่ายยิ้มแย้มแจ่มใส และมีพัฒนาการค่อนข้างเร็วกว่าวัย เป็นที่รักของทุกคนทั้งฝ่ายครอบครัวนายพินิจ และครอบครัวของดิฉัน นับเป็นหลานคนแรกของคุณตา คุณยาย และเป็นหลานคนแรกของอาแม่ เราสามคนพ่อแม่ลูกได้ไปทำบุญกันที่วัดธาตุทองบ่อยๆ ดิฉันได้บันทึกเสียงเมื่อลูกเริ่มหัดเราะพูดคุย และเมื่อดิฉันเล่านิทานให้ลูกฟัง พอตอนโตๆมาเปิดฟังด้วยกันก็สนุกดี มีครั้งหนึ่ง ที่ลูกคลานไปถูกกาน้ำร้อนที่เตรียมไว้ข้างห้องน้ำ ซึ่งปกติลูกจะต้องอยู่ในเตียงที่มีที่กั้นอยู่ ลูกจึงถูกน้ำร้อนลวกที่ขา ดิฉันรู้สึกเสียใจและเจ็บแทนลูกจนต้องร้องไห้ รีบปฐมพยาบาลและพาลูกไปโรงพยาบาลเร็วที่สุด ที่ห้องฉุกเฉินหมอและพยาบาล Scrub แผล ดิฉันก็จะร้องไห้ไปด้วย พร้อมทั้งรู้สึกโทษตัวเองว่าดูแลลูกไม่ดีพอ ขนาดเป็นหมอเด็กเองลูกยังประสบอุบัติเหตุได้ จึงเป็นสิ่งที่เตือนใจให้ดิฉันไม่ประมาทในทุกสถานการณ์ที่เกี่ยวกับลูก และเหตุการณ์นี้ทำให้ดิฉันเกิดความเข้าใจและเห็นใจ ทั้งเด็กและครอบครัว เวลาประสบอุบัติเหตุหรือบาดเจ็บ กล่าวคือดิฉันได้มีโอกาสมองจากทั้งสองด้าน ในฐานะแพทย์ และในฐานะแม่ ดิฉันและนายพินิจ เรียนรู้จากลูกมากมาย ลูกมีอะไรใหม่ๆเกิดขึ้นทุกวัน เราพยายามให้โอกาสการพัฒนาอย่างรอบด้านแก่ลูกตามที่เรารู้มา และลูกก็ตอบสนองอย่างน่ารัก แม้ในช่วงที่เขาทำหายเราในวัยปฐมวัย เราก็มักช่วยให้เขาเรียนรู้ที่จะทำอะไรด้วยตัวเอง Nicky ไม่เคยมีปัญหาเรื่องการกินผัก เรื่องการตกข้าวกินเอง การนอนและการขับถ่ายในวัยเด็ก เมื่อ Nicky อายุประมาณ 4 ขวบ ดิฉันก็เริ่มมีงานที่ต้องจากบ้านไปทำภาคสนามบ้าง คุณน้าเล็กเป็นผู้ที่ช่วยดูแลยามที่ดิฉันไม่อยู่ ซึ่งส่วนมากจะไปภายใน 3-5 วัน หลังจากที่นั่งวิสุทธิ และวัลลภมีลูก และอยู่กับคุณยายด้วย ช่วงสุดสัปดาห์หรือปิดเทอมบางครั้ง Nicky ก็จะไปเที่ยวกับบ้านของวิสุทธิ เพื่อสร้างความใกล้ชิดกันเป็นสิ่งที่ดิฉันตั้งใจให้เกิดขึ้นเพื่อทดแทนการที่ Nicky เป็นลูกคนเดียว ครอบครัวของดิฉันและน้องๆ มักจะทำกิจกรรมร่วมกันอยู่เสมอๆ และเราทุกคนตั้งใจที่จะให้ลูกหลานของพวกเราได้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คล้ายกับพวกเราในวัยเด็ก ดิฉันพา Nicky มาที่ศูนย์สุขวิทยาจิตซึ่งมีโครงการดูแลเด็กกลางวัน เพื่อเราจะได้มีเวลาอยู่ด้วยกันทั้งขาไป และขากลับ เมื่อดิฉันมีรายได้พิเศษจากการเขียนหนังสืออ่านประกอบของกระทรวงศึกษาธิการเรื่องพี่รักน้อง จึงได้พาป้าหม่อมมา และ Nicky ไปเที่ยวภูเก็ต พังงา และยังมีน้องวิรัช ตามไปด้วย เป็นการขึ้นเครื่องบิน

ครั้งแรกของNicky ด้วย ตั้งแต่อายุ 3-4 ปี หลังจากนั้น ดิฉันได้สืบเสาะว่าใกล้กับบ้านมี รร. อนุบาลพิบูลเวศน์เทียบเหมือน รร สาริต ของ สปช จึงพาลูกไปสมัครเข้า และเรียนจนถึง ป. 6 ด้วยความเมตตาของอาจารย์คุณหญิง เบญจาแสงมะลิ ทำให้ลูกไม่ต้องเดินทางไกลๆ ต่อมา นัยพินิจย้าย lab และสถานที่ทำงานมาที่วิทยาลัยเขตศาลายา เราจึงตัดสินใจมาอยู่ที่ศาลายา ช่วงนั้น Nicky ใกล้จะจบ ป. 6 แล้ว และก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ต้องหาโรงเรียนที่มีคุณภาพสำหรับลูกดิฉันและนัยพินิจปรึกษาหารือกันมาก ก่อนที่จะนำลูกเข้าไปเรียนที่ รร. ภารราชวิทยาลัย โดยหวังว่าการได้อยู่กับเพื่อนและอาจารย์ในระบบราชวิทยาลัย ใน รร. ประจำที่มีคุณภาพ หรือ King 's College จะช่วยให้ลูกได้เติบโตขึ้นอย่างมีระเบียบวินัย สามารถดูแลตัวเองได้ และมีเพื่อนที่สนิทกันเล่นกีฬาด้วยกัน ต่อมาในช่วง ม 4 - 6 ก็พามาเรียนที่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ซึ่งถือว่าเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพ แล้วเด็กก็มีโอกาสที่จะได้เรียนรู้ในสาขาวิทยาศาสตร์ เมื่อมองย้อนหลังไปดิฉันไม่แน่ใจว่าการให้ลูกเรียนโดยไม่ได้สำรวจดูความถนัดของลูกอย่างจริงจัง จะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับลูกหรือเปล่า หรือสำหรับเด็ก ม. 3 จะขึ้น ม. 4 อาจจะเป็นการเร่งเกินไปที่จะให้เขาเลือกสายวิทย์ หรือ สายศิลป์ โดยเด็ดขาด บางทีการเรียนในให้มีพื้นฐานรวมที่เพิ่มทักษะชีวิต มากกว่าเน้นเนื้อหาสาระวิชา ในช่วง ม. 3-4 ที่เด็กเข้าวัยรุ่นตอนกลาง อาจจะเป็นประโยชน์สำหรับเด็กมากกว่าระบบปัจจุบัน เมื่อหลังจากจบ ม. 6 Nicky ตกอยู่ในภาวะค้นหาตัวตนยังไม่พบอยู่นานพอสมควร ได้ลองเรียนในหลายสาขาวิชาและหลายแห่ง ในฐานะแม่ดิฉันต้องยอมรับว่ามีความกังวลใจและเป็นห่วงลูกมาก พยายามที่จะทำความเข้าใจกับใจภรรยา และหวังว่าด้วยความรักและปรารถนาดีที่เรามีให้กันอย่างเต็มเปี่ยมจะช่วยให้ลูก มีภูมิคุ้มกัน และตระหนักคุณค่าของตนเอง ซึ่งในที่สุด Nicky ก็ขอลกลับมาเรียนใน สาขา วิชาบริหารธุรกิจ ภาคพิเศษที่รามคำแหง ซึ่งคาดว่าจะจบภายในเดือน ตุลาคมปีหน้า เมื่อผ่านพ้นช่วงวัยรุ่นน้อยแล้ว Nicky ได้มาขอจะไปบวชเป็นเวลาประมาณ 1 เดือนเพื่อทดแทนบุญคุณ ทำให้ดิฉัน และนัยพินิจรู้สึกดีใจที่ลูกรู้จักคิดที่จะพัฒนาตนเอง และญาติมิตรทุกคนก็ดีใจที่มาร่วมงาน ลูกก็หันกลับมาช่วยเหลือดูแลแม่ ประจวบกับเวลาที่ดิฉันมีปัญหาสุขภาพ แล้วก็มีปัญหาในด้านการมองเห็นทำให้ขับรถไม่สะดวก Nicky ถือเป็นหน้าที่ขับรถให้ดิฉันไปไหนมาไหนซึ่งทำให้ดิฉันรู้สึกดีใจ ที่ลูกมีน้ำใจ และมีความกตัญญู การที่ Nicky เป็นหลานคนโตก็ได้มีโอกาส ดูแลคุณตา คุณยาย อยู่เสมอๆ แม้ในวันสุดท้ายของชีวิตคุณตา(อาท) Nicky ก็เป็นคนจูงคุณตากลับไปบ้านหลังรับประทานอาหารที่บ้านของเรา ดิฉันสอนลูกอยู่เสมอว่า เราต้องเคยทำบุญมาด้วย ถึงได้มาเป็นพ่อแม่อีกคน ขอให้เราทำบุญทำคุณงามความดีร่วมกันต่อไป ดิฉันได้รับบทเรียนที่สำคัญ จากการเป็นแม่ว่า คาลิล ยิบร่าล เคยกล่าวว่า “ลูกมาจากพ่อแม่ แต่ไม่ใช่เป็นของพ่อแม่” กล่าวคือ เรามีตัวตน มีชีวิตความคิด และวิญญาณของตัวเอง ดิฉันกับนัยพินิจตั้งใจที่จะให้ความรักปรารถนาดี ช่วยเหลือลูกได้เป็นตัวของเขาที่ดีที่สุดเท่าที่เราสามารถจะให้เป็นได้

งานพัฒนาเด็กไทยและนานาชาติ ที่ทำกับ UNICEF

การทำงานของดิฉันที่เกี่ยวข้องกับ UNICEFเริ่มในช่วงปี 2529 โดยอาจารย์อาร์ได้ให้ชื่อของดิฉันแก่ East Asia Pacific Regional Office EAPRO ที่จัด Bi-regional Staff Meeting ร่วมกับ Regional Office Of South And Central Asia ROSCA ซึ่งเป็นเจ้าภาพ ณ เมือง Katmandu, Nepal ในหัวข้อ Early Childhood Development เป็นครั้งแรกที่ดิฉันต้องบรรยายให้ผู้บริหารระดับสูงที่มาจาก 40 กว่าประเทศร่วมกับวิทยากรจากประเทศอื่น และผู้แทน UNESCO ดิฉันได้นำ วิดีโอ “หมอนิตมาแล้ว” ประกอบคำบรรยายทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งเป็นผู้แทนเจ้าหน้าที่ระดับสูงขององค์การ UNICEF ในภูมิภาคนี้มีความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยเพิ่มเติมจากการให้วัคซีน กินน้ำต้ม คนสำคัญที่ได้พบในครั้งนั้นที่ต่อมาได้ทำงานร่วมกันอีกหลายปี ดร. เลขา ปิยะอัจฉริยา ที่รับผิดชอบงาน UNICEF ประจำประเทศไทยด้านเด็กปฐมวัย

ในปีเดียวกันนั้นดิฉันได้มีโอกาสไปร่วมประชุมวิชาการ International Congress of Pediatrics ที่ Honolulu ได้เข้า work shop ด้าน Developmental Behavioral Pediatrics ที่จัดโดยDr. Mel Levine ทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับเด็ก

สมาธิสั้น และเด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ Learning Disorder ซึ่งเป็นประโยชน์นำมาใช้ดูแลผู้ป่วยและการเรียนการสอน ที่หน่วยพัฒนาการเด็ก

อาจารย์แพทย์ กับงานพัฒนาเด็กทั้งในและนอกโรงพยาบาล ทศวรรษที่ 5 (๒๕๓๐ – ๒๕๔๐)

หลังจากดิฉันกับ ดร.เลขาพบที่ Katmandu ก็ได้ปรึกษาหารือกัน ก็เกิดเป็นโครงการพัฒนาเด็กโดยครอบครัว ที่ UNICEF สนับสนุนให้ 12 หน่วยงานร่วมกันพัฒนาเด็ก ต่อมาอีก 10 ปี รวมทั้งการที่ดิฉันได้ไปร่วมทำงานกับ หัวหน้าผู้ประสานงานอิสลาม 5 จังหวัด ภาคใต้ กับทำโครงการนาร่องใน 16 จังหวัดในพื้นที่ยากจนทำให้หน่วยงานหลัก อันได้แก่กรมอนามัย กรมการพัฒนาชุมชน สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้มาวางแผนและทำงานร่วมกัน ในการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบดิฉันได้มีโอกาสناقูการแพทย์ นักจิตวิทยาคลินิกและ พยาบาล ออกไปทำงานในพื้นที่ชนบทร่วมกับอาจารย์เลขา อาจารย์ผ่องพรรณ (เดิมอยู่ที่สพข. ช่วยกันทำหลักสูตร พี่เลี้ยงน้อง) อาจารย์วิศนี (กศน. เกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่) คุณสุขจริง จาก กรมอนามัย คุณหมอ ศิริกุล (จาก กรมอนามัย ต่อมาเป็นหัวหน้าภาคอนามัยครอบครัว คณะสาธารณสุข และมาเป็นผู้อำนวยการ สถาบันพัฒนาสาธารณสุขอาเซียน) คุณเดือนเพ็ญ คุณจิตติภักดิ์ และคุณอภิวัฒน์ จากกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

ในปี พศ ๒๕๓๑ มีการจัดประชุม Regional Staff Meeting and Training ของ EAPRO และ ROSCA ที่ พัทยาในครั้งนั้นดิฉันได้รับเกียรติให้เป็นวิทยากรหลัก และเป็นผู้จัดทำหนดการฝึกอบรมและติดต่อเชิญวิทยากร ดิฉันเชิญ Dr. Brazelton มาเป็นวิทยากรร่วมกัน และมีวิทยากรจากฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียมาร่วมด้วย ในครั้งนั้น Dr. Brazelton ได้พบกับรองผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ UNICEF จาก New York หลังจากนั้น Dr. Brazelton และดิฉัน ได้รับเชิญจาก Mr. James P. Grant ให้ไปบรรยายที่ New York เรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัยตั้งแต่ทารกแรกเกิดถึงวัยแรกเกิดถึงอายุ ๖ ปี ดิฉันได้รับเชิญจาก Robert Myers ให้ร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษาของกลุ่ม Consultative Group for Early Childhood Care and Development

ในช่วงทศวรรษนี้ที่หน่วยพัฒนาการเด็กมีการจัดการเรียนการสอนทั้ง นักศึกษาแพทย์ และแพทย์ประจำบ้าน กุมารฯ Elective และที่ OPD กับ Well Baby ทั้ง Developmental Behavioral Clinic เพิ่มขึ้น สองครั้งวันกับการบริการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก Early Intervention และการประเมินด้านจิตวิทยาคลินิก แล้วเราก็ตัดสินใจเปลี่ยนนามิแพทย์ ผู้ช่วยอาจารย์ Fellow คนแรกคือ นิชรา เรืองดารกานนท์ ที่มาทำงานด้วยกัน ๒ ปี ก่อนที่จะได้รับเป็นอาจารย์คนที่สองของหน่วยนี้ โชคดีของดิฉันที่นิชราเป็นผู้มีความรับผิดชอบสูงและเอาจริงเอาจัง เรียนรู้ได้เร็วจากการทำงานด้วยกัน และมีความเป็นอิสระ เราจึงเรียนรู้และทำงานไปด้วยกันอย่างสนุกสนาน ต่อมาได้ส่งเสริมให้ไปรับการอบรมต่อที่ Children Hospital Medical Center of Boston กับ Professor Judy Palfrey, Chief of Ambulatory Pediatrics และ Professor of Pediatrics Harvard Medical School ผู้ที่ต่อมาได้รับเกียรติให้เป็น Brazelton Professorial Chair และเคยรับเชิญมาบรรยายที่กรุงเทพด้วย เมื่อนิชราประสบความสำเร็จทั้งผ่านการอบรม และได้พบคุณสวัสดิ์ ที่น่ารัก และต่อมาเป็นผู้ชีวิตของเธอ แล้วนิชรา ก็กลับมาช่วยเป็นกำลังสำคัญของหน่วยพัฒนาการเด็ก ของภาควิชา ได้รักษาการหัวหน้าหน่วย ต่อมาเป็นหัวหน้าหน่วย และช่วยกันผลักดันให้มี อนุกรรมการฝึกอบรมและสอบ (อฟส.) อนุมัติบัตรกุมารเวชศาสตร์ สาขาพัฒนาการเด็ก และ พฤติกรรม (Developmental-Behavioral Pediatrics) ในเวลาต่อมา

ในปี ๒๕๓๓ องค์การสหประชาชาติได้จัด World Summit for Children สำหรับประเทศไทยที่เตรียมการนี้ อาจารย์ดร. สายสุรี จุติกุล อดีตเลขาธิการ สยช และ รัฐมนตรีสำนักนายกรัฐมนตรีด้านสังคม เป็นประธานในการจัดทำ สพด. (สภาวะความต้องการพื้นฐานของเด็กและเยาวชน) โดยระดมผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้อง ดิฉันได้เป็นคณะทำงานและต่อมาได้เป็นกรรมการในการจัดทำแผนปฏิบัติการหลักเพื่อปฏิญญาเด็ก เพื่อประเทศไทย ซึ่งหนึ่งในเป้าหมายคือการ

จัดตั้งสถาบันเพื่อการพัฒนาเด็ก ต่อมาโครงการพัฒนาเด็กโดยครอบครัว และโครงการจัดตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ได้รับการพิจารณาโดยสภาแพทยให้เป็น ๒ ใน ๑๔ โครงการเร่งด่วนในการพัฒนาสังคม ซึ่งได้รับอนุมัติตามมติ ครม. ในวันที่ 7 มิถุนายน 2537 ในรัฐบาลที่มีนายกรัฐมนตรีคือคุณ ชวน หลีกภัย บุคคลสำคัญที่เป็นแรงผลักดันกระบวนการก่อตั้ง สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว คือ อาจารย์ดร. สายสุรี จุติกุล, ศาสตราจารย์นายแพทย์ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี และ Professor Brazelton ซึ่งได้มีโอกาสปรึกษาหารือถึงความจำเป็นของการก่อตั้งสถาบันดังกล่าวตั้งแต่ปี พศ. ๒๕๓๑ โดยมีอาจารย์นัยพินิจ และดิฉันร่วมกันร่างโครงการส่งให้ทางมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นก็ยังได้รับการสนับสนุนจากนักวิชาการทั้งใน และนอกมหาวิทยาลัยมหิดล จากผู้บริหารในสภาแพทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และที่สำคัญคือคณบดีคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี คือ ศาสตราจารย์ อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ และหัวหน้าภาควิชากุมารเวชศาสตร์ขณะนั้นคือ ศาสตราจารย์ บุญชอบ พงษ์พานิชย์ เมื่อเกิดโครงการจัดตั้ง สถาบันฯ ขึ้น ภายใต้ สำนักงานอธิการบดี ในปี ๒๕๓๗ ดิฉันจึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการโครงการจัดตั้ง ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์นัยพินิจให้ใช้สถานที่ของโครงการวิจัยชีววิทยาระบบประสาทและพฤติกรรมอยู่ 4 - 5 ปีจนย้ายไปยังอาคารสถาบันฯเมื่อมีนาคม ๒๕๔๒

ดิฉันได้มีโอกาสได้ทำงานร่วมกับ International Pediatric Association (IPA) โดยผ่าน Prof. John Kennell และ Prof. Robert Haggerty ในการส่งเสริมการฝึกอบรมกุมารแพทย์ด้านพัฒนาการเด็ก และการมีส่วนร่วมในสังคม ได้ไปร่วมอภิปรายใน International Congress of Pediatrics ที่อียิปต์ ทำให้มีเครือข่ายกับสถาบันในต่างประเทศเพิ่มขึ้น รวมทั้ง Child Watch International Global Research Network และ การจัดทำ VDO เรื่อง Foundation for Human Learning ประกอบการอภิปราย ใน United Nation Education for All ที่จอมเทียน ส่วนในระดับประเทศดิฉันได้ทำ National Health Examination Survey: Early childhood and school age children. ในปี 2539-40 ซึ่งนิชรา กลับมาในช่วงนั้นพอดีได้ช่วยกัน ทำให้เกิดความตื่นตัวเรื่องพัฒนาการที่ยังไม่น่าพอใจของเด็กไทยจำนวนมาก โดยเฉพาะในชนบท และเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการวิจัยอีกหลายเรื่องตามมา

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว และ กุมารเวชศาสตร์สาขา Developmental Behavioral Pediatrics (DBP) ของประเทศไทย ทศวรรษที่ 6 (๒๕๔๑-๒๕๕๐)

ในวันที่ 2 ตุลาคม 2540 ได้มีการประกาศตั้ง สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ในราชกิจจานุเบกษา รศ. วิจิตร พงษ์ลัดดาได้รับแต่งตั้งให้รักษาการผู้อำนวยการ ในเดือนเมษายน พศ. 2541 ดิฉันได้รับการสรรหาและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว วิทยาเขต ศาลา เป็นที่น่ายินดีเกินความคาดหมายที่ Dr. Brazelton ได้มาในงานทำบุญเปิดอาคารสถาบันฯ และให้เกียรติบรรยายวิชาการประเดิมเป็นครั้งแรก ในวันนั้นยังมีท่านอาจารย์ ศ.นต.ดร. กำจร และ อาจารย์ วิศววรรณ มนูญปิจุ เรียกได้ว่าต้องเคยทำบุญมาด้วยกันมาก่อน และยังได้มาทำบุญด้วยกันอีกหลายต่อหลายครั้ง

ทั้งนี้ดิฉันได้รับความไว้วางใจให้เป็นผู้ดำเนินการ 2 วาระ ตั้งแต่ปี 2541 -2545 และ 2545 - 2549 ดังรายละเอียดในบทความเรื่องความเป็นมาและการดำเนินงานของสถาบันฯ ตลอดระยะเวลาดังกล่าวดิฉันได้ไปสอนนักศึกษาที่รามาธิบดี และแพทย์ประจำบ้านที่สถาบันฯ และบางครั้งที่รามาธิบดี พร้อมกับนักศึกษาปริญญาโทสาขาพัฒนาการมนุษย์ที่ดิฉันจัดทำขึ้น และเป็นประธานหลักสูตรตั้งแต่พศ. 2545-2550

งานสำคัญอีกด้านหนึ่งคือการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านต่อยอดสาขากุมารเวชศาสตร์ พัฒนาการและพฤติกรรมในประเทศไทยนับตั้งแต่ดิฉันได้เริ่มก่อตั้งหน่วยพัฒนาการเด็กใน พศ. 2523 เป็นต้นมาได้เริ่มรับแพทย์ประจำบ้านต่อยอดคนแรกคือ อาจารย์ นิชรา เรืองดารกานนท์ เป็นคนแรก ปี พศ. 2534 และรับฝึกอบรมเพิ่มเติมมาเป็นอันดับ นอกจากนั้นในสถาบันอื่นๆก็เริ่มมีการบริการผู้ป่วย และบางแห่งก็การจัดการฝึกอบรม เมื่อกลุ่มอาจารย์ที่

ทำด้านนี้ได้รวมตัวกันได้เสนอต่อราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย และแพทยสภาได้พิจารณาหลักสูตรการฝึกอบรม และความจำเป็นที่ต้องมีผู้เชี่ยวชาญสาขากุมารแพทย์และพฤติกรรมนี้ จึงเป็นที่น่ายินดีที่แพทยสภาและราชวิทยาลัยฯ ได้อนุมัติให้มีการฝึกอบรมและสอบเพื่อวุฒิบัตร ผู้เชี่ยวชาญสาขากุมารเวชศาสตร์อย่างเป็นทางการใน พศ 2547 และมีสถาบันการฝึกอบรมที่ได้รับการรับรอง 7 แห่งทั้งนี้คณะกรรมการเพื่อการฝึกอบรมและสอบได้จัดการสอบครั้งแรกเมื่อวันที่ 11-12 มิถุนายน 2550 ที่ผ่านมาทำให้การผลิตบุคลากรผู้เชี่ยวชาญสาขา กุมารเวชศาสตร์ พัฒนาการและพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับเป็นทางการ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมในการพัฒนาเด็กไทยให้มีศักยภาพต่อไป

ดิฉันหวังว่าการท่องเที่ยวบนถนนแห่งความทรงจำ (memory lane) ไปกับดิฉันคงจะทำให้ท่านมีอะไรบางอย่างติดไม้ติดมือไปบ้าง อย่างน้อยท่านอาจจะได้เกิดความเข้าใจ หรือมองเห็นความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงของปัจจัยต่างๆในช่วงชีวิต 60 ปีของคนคนหนึ่ง ดิฉันเองเต็มเปี่ยมไปด้วยความซาบซึ้งในพระคุณของท่านทั้งหลายที่มีส่วนแต่งแต้มให้ชีวิตมีสีสันและความหมาย ในต่างกรรมต่างวาระ ทำให้ดิฉันได้มีโอกาสเป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ หากจะวิพากษ์ตนเองก็เห็นในจุดอ่อน ที่ไม่แม่นยำในเรื่องเวลาและระยะทาง จุดเข้มแข็งอาจจะเป็นความใส่ใจในเพื่อนมนุษย์ แม้ดิฉันจะต้องการให้การดูแล พยายามทำให้ “เพื่อนร่วมทาง” มีความสุขพ้นจากความทุกข์โดยใช้สติปัญญาเท่าที่มีอยู่ มากเพียงไรก็ตาม ดิฉันก็ตระหนักดีว่า ตนเองมีข้อจำกัดอยู่จึงอาจทำให้บางท่านผิดหวัง เกิดความไม่สะดวกหรือรอนานเกินไป ในบางครั้ง ซึ่งจะต้องขออภัยในที่นี้ หากดิฉันมีโอกาสเลือกใหม่อีกดิฉันก็ยังคงเลือกเดินทางแบบนี้ที่มีพ่อแม่พี่น้อง คู่ชีวิต ญาติมิตรและลูก ร่วมทางในชีวิต ขณะเดียวกัน ดิฉันเองได้ถึง “ บางอ้อ” ในบางเรื่องที่สามารถนำมาแบ่งปันได้คือ

- คนที่สำคัญที่สุดคือใคร.....คือผู้ที่อยู่ต่อหน้า
- ในชีวิตที่แห่งไหนมีความสำคัญที่สุด.....คือที่เราอยู่ในปัจจุบันนี้
- เวลาใดสำคัญที่สุดสำหรับตัวเรา.....คือเดี๋ยวนี้

ท้ายนี้ดิฉันขอกราบขอบพระคุณ ขอบคุณและขอบใจในมุทิตาจิต ของทุกท่าน และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และผลแห่งบุญกุศลได้ดลบันดาลสให้ท่านได้พบสิ่งดีงาม เจริญด้วยจตุรพิรพรัชัย สามารถสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดี ช่วยกันสร้างสันติสุขต่อกันไป

รูปภาพประทับใจจากอดีต สู่ปัจจุบัน

๑ มกราคม ๒๕๕๐

Papa Mama เจ้ากิมเค่งมาน
แบบตะวันตกๆ ที่เขาชอบให้ไว้
ทำนองคล้ายๆ กุศลินนี่แหละ

บ้านซอยพระยาพิพัฒน์
ที่ครอบครัวของเราเริ่มตั้งหลัก

คุณแม่คลอดลูกที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
คุณพ่อคุณแม่ช่วยกัน อบรมเลี้ยงลูกๆ ที่บ้านสุริวงค์

พ.ศ. 2513
 พณีสถาน คลอโรตโดว์
 บ้านเลขที่ 60/3 ถนน

The Five Brothers

คุณพ่อคุณแม่กับลูกทั้งหมด
 วิฑาห์ วิฑิต วิฑธ วิฑย วิฑุทธิ์ นิตยาจิราธิยศ

น. นิตยา คชภักดี

๒๕.๐๗

← ลูกสาวน้อยน่ารัก →

๒๕.๐๗

ศาสตราจารย์ ดร.สตารค์ มงคตสุข

ศาสตราจารย์ ดร.กำจร มนัญปิฎ

ศาสตราจารย์ รศ.บุญ วัฒนพานิช อาจารย์พิเศษ ภาวณคธิอยุธยา

ศาสตราจารย์ บุญปานิช

ศาสตราจารย์ ประสาทพัฒน

ศาสตราจารย์ ศิริสุวรรณ

ศาสตราจารย์ สุภาพ

ศาสตราจารย์ ศิริรัฐ

ศาสตราจารย์ รศ. จันทรา

ศาสตราจารย์ ศิริรัตน์

ศาสตราจารย์ จันทรา

ศาสตราจารย์ ปภาส

ศาสตราจารย์ ศิริวรรณ

Folk Song Band from SC 7 on New Year Eve 1966

นส. นิตยา จิราธิบุตร

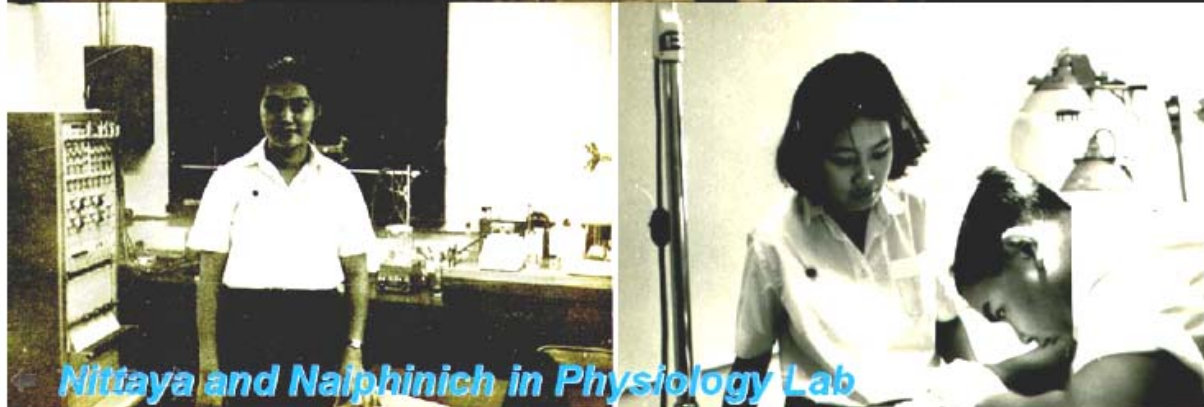
นาย นัยทีป คชภักดี

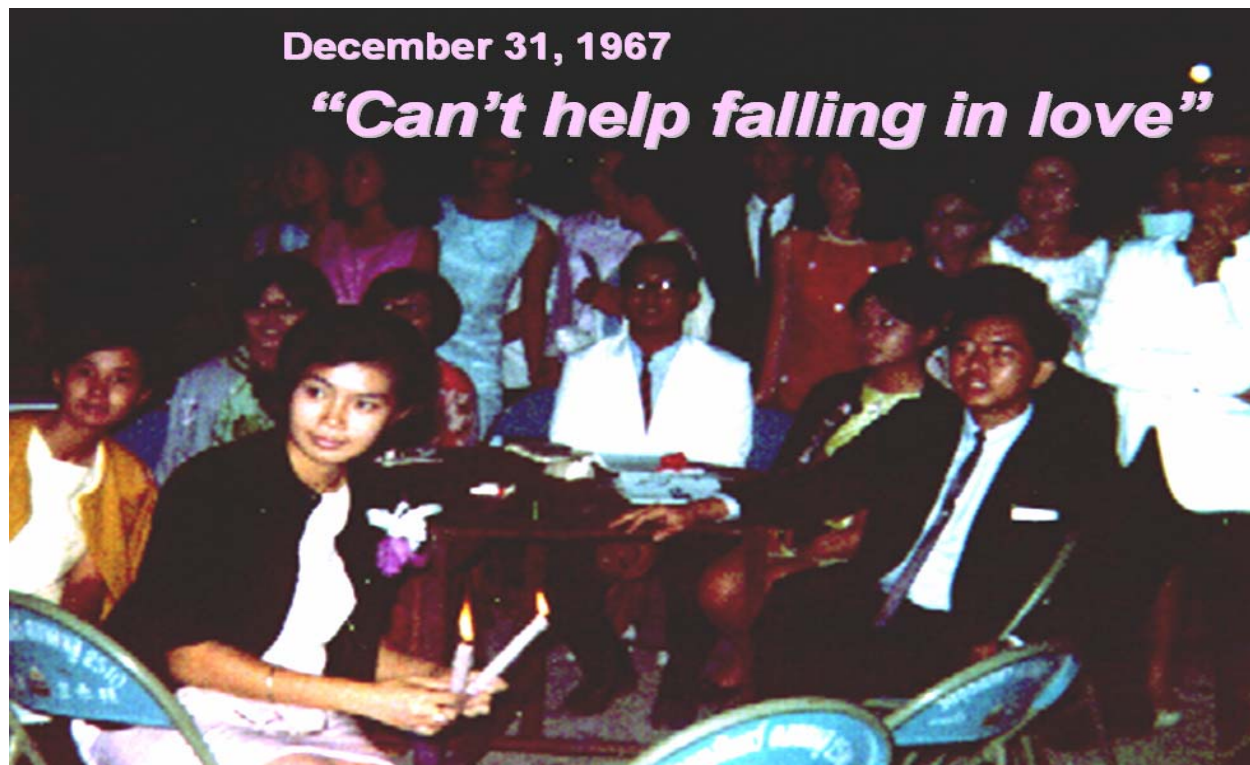
**Professor Dr. Stang Mongkolsuk with
Professor Dr. James S. Dinning and
Rockefeller Foundation's Staff
Professors Jack Bryant, Gordon Bailey, Robert Holland,
Schaffer, James Allen Olson**

**Dr. Gordon J. Leitch
with 3rd Year Preclinic**

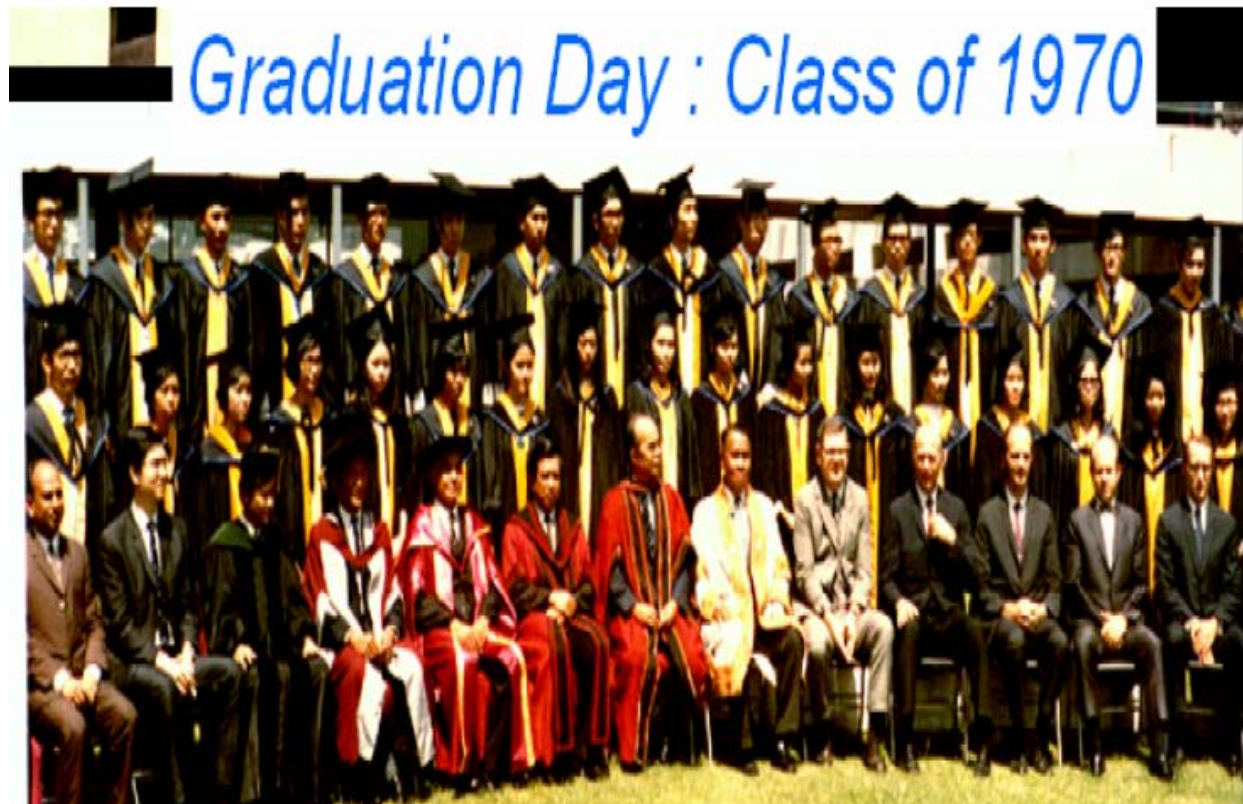
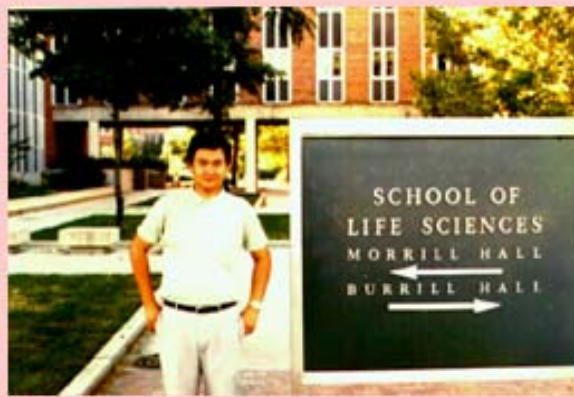
Nittaya and Naiphinich in Physiology Lab

December 31, 1967

"Can't help falling in love"

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550

Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi 60th Birthday on 29th December 2007

Department of Pediatrics Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital

**Master of Science (Human Development)
National Institute for Child and
Family Development
Mahidol University**

Asia US Partnership, Honolulu

คณะกรรมการนโยบายโครงการจัดตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัวระหว่างปี 2538-2540

Duangjai Phom Nittaya Television Program

เสริมสร้างสายสัมพันธ์ในครอบครัว

มุทิตาจิตแด่ หมอนิตยา คชภักดี

นิตยาเกิดเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ.2490 เป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัวเรา มีน้องชาย 5 คน คุณยาย คุณพ่อ และคุณน้ารักมาก นิตยาเป็นเด็กฉลาด น่ารัก การเรียนอยู่ในขั้นดีมาก เมื่อจบชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนยุพิน ญ.สุวิทย์ แล้วได้เข้าสมัครเรียนที่ โรงเรียนเซนต์โยเซฟ คอนเวนต์ เขตสีลม

เมื่อ มาแมร์ คุณครูใหญ่ มาดูใบรับรองจบประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการแล้วบอกกับดิฉันว่า “ เด็กเรียนมาจากโรงเรียนจีน จะมาเข้าเรียนชั้น ป. 5 ไม่ได้ ต้องลดชั้นให้เรียน ป.2 ก่อน” ดิฉันเรียนมาแมร์ ว่า ได้ส่งเสริมให้ลูกเรียนพิเศษภาษาอังกฤษตั้งแต่ลูกเรียนอยู่ชั้น ป.2 ขอความกรุณาให้ลูกได้เข้าเรียนชั้น ป. 5 ให้ลองเรียนสักหนึ่งเทอมก่อน หากเรียนไม่ทันเพื่อนๆหรือเรียนไม่ไหวค่อยมาปรึกษากับท่าน เพราะไม่อยากให้ลูกต้องเสียเวลาเรียนซ้ำอีก 2 ปี มาแมร์ท่านเห็นด้วย จึงได้รับลูกเข้าเรียนชั้น ป. 5 ดิฉันถามลูกว่า “หนูรู้เรื่องที่มาแมร์ท่านจะให้ลดชั้นเรียนแล้วใช่ไหม? ขอให้ลูกตั้งใจเรียนดีๆ เพื่ออนาคตของตนเอง” ลูกบอกกับดิฉันว่า “จะตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด” เมื่อสอบเสร็จเทอมแรก ลูกได้คะแนนสอบดีมากเป็นที่หนึ่งของในชั้นเรียน เป็นที่ยินดีของมาแมร์ คุณครูใหญ่ และท่านบอกว่าถ้าเทอมหน้าได้คะแนนดีอีกจะจัดให้เรียนในห้อง เอ ของโรงเรียน จากนั้นมาลูกก็ได้เข้าเรียนในห้องเอ มาโดยตลอด

เมื่อจบชั้นมัธยมต้นได้สอบเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ต่อมาเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้สมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อเข้าเรียนวิชาการแพทย์ เมื่อคุณยายได้ทราบวานิตยาจะเข้าเรียนเป็นแพทย์ ท่านพูดกับดิฉันว่า “มีลูกสาวอยู่คนเดียว ทำไมอนุญาตให้ไปสมัครสอบเรียนแพทย์ จะต้องเรียนหนักมาก และการเป็นหมอก็ลำบากมาก” ดิฉันเรียนท่านว่า “ลูกนิตยามีจิตศรัทธา อยากจะเรียนเพื่อเป็นหมอ จะได้มีโอกาสช่วยประชาชนทั่วไปและทำงานเพื่อสังคมและประเทศชาติด้วย” เมื่อทราบความประสงค์ของหลานแล้วคุณยายก็ไม่คัดค้านต่อไป

เมื่อสอบเอ็นทรานส์แล้วลูกสอบได้สมใจนึก จึงได้เข้าศึกษาเตรียมแพทย์ที่มหาวิทยาลัยมหิดล และต่อมาได้เข้าเรียนวิชาการแพทย์ที่ ร.พ.รามาธิบดี สาขากุมารเวชศาสตร์ สมความตั้งใจ เมื่อจบแล้วก็ได้เข้ารับราชการที่ โรงพยาบาลรามาธิบดี ลูกได้ตั้งใจปฏิบัติงานในหน้าที่ และมีความกรุณา ต่อลูกศิษย์ และคนไข้โดยตลอด พร้อมทั้งทำงานให้กับสังคม และเป็นผู้ดูแล รักษาคนในครอบครัว เริ่มจากคุณยาย คุณพ่อ คุณแม่ คุณน้า และน้องๆเป็นอย่างดี

เมื่อวันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2517 ได้แต่งงานกับเพื่อนนักศึกษารุ่นเดียวกันคือ ดร.นัยพินิจ คชภักดี ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2522 ได้ทุนไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัย ฮาร์วาร์ด ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อจบแล้วได้กลับมารับราชการที่ ร.พ.รามาธิบดี และเป็นผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาการครอบครัวและเด็กแห่งประเทศไทย และเวลาออกราชการเป็นกุมารแพทย์ที่ ร.พ.วิชัยยุทธ แต่ละวันมีภารกิจ นิตยาเป็นคนอารมณ์ดี มีความขยันหมั่นเพียร อุทิศหาตั้งใจทำงานในหน้าที่การงานอย่างดีมาก

เนื่องในโอกาสที่นิตยาจะมีอายุครบ 60 ปีในวันที่ 29 ธันวาคม 2550 นี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย จงดลบันดาลให้มิร่างกายแข็งแรง มีความสุขสบายตลอดไป

รักลูกเสมอ

สุเมธ จิราธิยุต

สุเมธ จิราธิยุต ๑๖/๑๒/๕๐

ขออวยพรให้แก่ หมอนิตยา คชภักดี

ผมและท่านผู้หญิงประเทือง คชภักดี พร้อมด้วยบุตรหลาน ขอแสดงความชื่นชมยินดีที่ หมอนิตยา คชภักดี มีอายุครบ 60 ปี ซึ่งถือว่าเป็น “ผู้อาวุโส” หรือ “ผู้สูงอายุ” ช่วงเวลาที่ผ่านมานั้น หมอนิตยา คชภักดี ได้ทำประโยชน์แก่ประเทศชาติมากมายหลายประการ อาทิเช่น ผู้อำนวยการสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นกุมารแพทย์ที่มีชื่อเสียง ช่วยดูแล รักษาเด็กที่มีปัญหาในการพัฒนาด้านต่างๆ และช่วยประชาชนด้านอื่นๆ อีกหลายประการ เป็นคนสำคัญคนหนึ่งของตระกูลคชภักดี สนใจ เอาใจใส่ญาติพี่น้องทุกคน ในฐานะภรรยาของ ดร. นัยพินิจ คชภักดี รองประธานมูลนิธิสืบนาคะเสถียร ได้เดินทางไปบ้านป่าพะยอมอันเป็นที่มั่นกำเนิดของตระกูลคชภักดี เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามวัตถุประสงค์เสมอ และจะทำต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง ในโอกาสอันเป็นมงคลขออวยพรให้ หมอนิตยา คชภักดี และคู่ชีวิตคือ ดร. นัยพินิจ คชภักดี จงประสบความสุข สดชื่น สมหวังชั่ววันรันดร์

เขียน ประเทืองคชภักดี

เยื้อง - ประเทือง คชภักดี

มูลนิธิสืบสืบทอด

จะรวบรวมคำพิพากษาฎีกาในคดีแพ่ง
เป็นคดีแพ่ง สืบคดี 4121 คดีวันที่ 17
เดือน 2552 ศาลฎีกาชั้นต้น 12 คดี
45 คดี สรุปโดยทนายทศพรชัย

- วัตถุประสงค์ของมูลนิธิ -

1. เปรียบเทียบคดีแพ่งคดีอาญา คดีอาญา
และเรื่องแพ่งคดีอาญา คดีอาญา คดีอาญา
2. เปรียบเทียบ คดีแพ่งคดีอาญา คดีอาญา
คดีอาญา คดีอาญา คดีอาญา คดีอาญา
3. เปรียบเทียบ คดีแพ่งคดีอาญา คดีอาญา
คดีอาญา คดีอาญา คดีอาญา คดีอาญา
4. เปรียบเทียบ คดีแพ่งคดีอาญา คดีอาญา
คดีอาญา คดีอาญา คดีอาญา คดีอาญา
5. เปรียบเทียบ คดีแพ่งคดีอาญา คดีอาญา
คดีอาญา คดีอาญา คดีอาญา คดีอาญา

ติดต่อ โทร. 074-612131

ประกาศนียบัตรคุณธรรม

คุณธรรมคุณธรรมคุณธรรม

1. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
2. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
3. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
4. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
5. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
6. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
7. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
8. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
9. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
10. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
11. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
12. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
13. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
14. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
15. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี
16. อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี	อ.อ. นิตยา คชภักดี

ประกาศ ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2551

มุทิตาจิตแด่หมอนิตยาจาก ศาสตราจารย์นายแพทย์ เสม พริ้งพวงแก้ว ประธานมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

ผมดีใจที่ได้รู้จักกับ แพทย์หญิง นิตยา คชภักดี และเป็นเกียรติอย่างยิ่ง มีความเชื่อถือแบบคนไทยว่าในการที่คนๆหนึ่ง หรือ 2 คน 3 คน เกิดพบปะกันแล้วก็ เกิดมีความรักดี คิดถึงซึ่งกันและกัน ไม่ได้เกิดขึ้นโดยธรรมดา มันเกิดขึ้นเพราะว่าชาติก่อนนี้ เราคงจะได้มีความสัมพันธ์กันมาก่อนอย่างแน่นอน อันนี้เป็นเรื่องแปลกประหลาดมากกว่าเรื่องของชาติก่อน มันมีจริง ซึ่งเราจะเห็นว่าพอเราเห็นหน้าบุคคลนี้ หรือเห็นหน้าบุคคลนั้น แล้วเกิดมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกันอย่างมากมาย ซึ่งแสดงให้เห็นเลยว่า เรามีความสัมพันธ์กันมาแต่เก่าแล้ว

ผมดีใจที่ได้ศึกษาถึงประวัติของคุณหมอนิตยา เมื่อเป็นเด็กคงจะเป็นเด็กที่ดี วานอนนอนง่าย ประพฤติตนที่เป็นการช่วยเหลือ เผื่อแผ่ลูกหลาน พี่น้องในครอบครัว ฉะนั้นเมื่อโตขึ้นมาถึงได้รับอุปการะจากคุณธรรมที่ได้มีมา แต่กำเนิดนั้น ทำให้เป็นบุคคลผู้ที่เป็นที่รักใคร่ของคนทั้งหลาย ผู้ที่ได้พบปะเห็นเด็กคนนี้ เมื่อตอนยังเป็นเด็กอยู่ ก็เห็นว่าเป็นเด็กที่วานอนนอนง่าย มีคุณธรรม มีความสุภาพ มีการรู้จักใช้โอกาสเวลา ว่าสิ่งใดควรจะทำ สิ่งใดไม่ควรทำ และสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และสิ่งใดไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคม นี่ก็เป็นสิ่งที่เราน่าชื่นชม ว่าเรามีเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งมีคุณภาพในฐานะที่เป็นเด็กที่มีคุณธรรม ครั้นที่เด็กคนนี้โตขึ้นมาแล้ว ก็เป็นเด็กที่มีความประพฤติดี ประพฤติชอบ เป็นตัวอย่างที่ดี ให้พ่อแม่มีความภาคภูมิใจ ว่าตัวเราได้เกิดลูกที่เป็นเด็กที่สมพร้อมด้วยคุณธรรมที่เรา ได้สร้างสรรค์ ไว้แต่เก่าก่อนนั้น เมื่อคุณหมอนิตยา ได้โตขึ้นมาเป็นสาวก็ได้ประพฤติตน เป็นที่นับถือรักใคร่ของผู้ที่รู้จักติดต่อกันมา ในสมัยนั้นและได้มีความเมตตาเผื่อแผ่ และมีความเอื้ออาทรต่อมนุษยชาติช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาด้วยดี เมื่อเป็นนักเรียนนักศึกษาก็ได้ประสบความสำเร็จในการเรียน ในการมีความเสียสละ ในการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับเพื่อนนักเรียนด้วยกันทั้งหลาย เป็นที่รักใคร่ของครูบาอาจารย์ และสังคมในสมัยนั้น ครั้นต่อมาเมื่อได้เข้าไปศึกษาในชั้นวิทยาศาสตร์ชั้นสูง ก็เป็นที่แสดงให้เห็นว่าเด็กผู้นั้นมีแววที่จะเป็นผู้นำในสาขาวิชาต่อไป จะได้ทำหน้าที่รับใช้พี่น้องประชาชนเป็นอย่างดี ความรู้สึกนั้นก็ปรากฏเป็นความจริง เพราะในการศึกษาได้มีความมานะศึกษาวิจัย ค้นคว้าหาเหตุผลด้วยความมานะ พยายาม ด้วยหลักการที่พระพุทธเจ้าสอนไว้ ซึ่งเป็นหลักที่สำคัญอยู่เรียกว่า มรรค 8 มรรค 8 นี้จะเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดความสำเร็จ หรือ ข้อ 1 ก็คือ มีความเห็นที่เป็นประโยชน์ ที่ถูกต้อง เรียกว่า สัมมาทิฐิ อันที่ 2 สัมมาสังกัปปะ เป็นความคิดที่ถูกต้อง อันที่ 3 ก็คือ สัมมาวาจา อันที่ 4 สัมมากัมมันตะ การทำที่ถูกต้อง อันที่ 5 สัมมาอาชีวะ การประพฤติตนให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตของตนเอง และต่อมาก็มีสัมมาวายามะ มีความมานะพยายาม ซึ่งทำให้เกิดสติ และปัญญาขึ้นมา สมกับหลัก 8 ประการ ท่านก็ได้ทำหน้าที่ต่อมาได้รับใช้พี่น้องประชาชน ก็ได้ทำหน้าที่ที่สร้างความสำคัญ 5 ประการให้กับพี่น้องประชาชน คือ 1. คุณหมอนิตยา ก็ได้กลายเป็นบุคคลที่อยู่ในหัวใจของคนที่ใช้มารับการดูแลเอาใจใส่ เราเรียกกันว่าเป็น “ดารานีयर” คือ ต่างคนก็ต่างอยู่ในหัวใจซึ่งกันและกัน 2. หมอนิตยา ก็เป็นที่รักใคร่ของคนไข้ และสังคมที่เธอร่วมทำงานอยู่ด้วย เราเรียกวันนั้นว่าเป็น “ปิยกร” และประการที่ 3. นอกจากนั้นแล้ว ยังเป็นครูที่ดี ครูที่ดีนั้นต้องฟังลูกศิษย์ด้วย ไม่ใช่จะสอนอย่างเดียว ต้องรับฟังให้โอกาสศิษย์ได้ใช้ความรู้สึกของเขา มีความเห็นที่ตรงกับเรา หรือไม่ตรงกับเราก็แล้วแต่ เราในฐานะครูต้องมีความอดกลั้น และรับฟังให้เค้าได้แสดงความคิดเห็นของเขานั้น อย่างที่เป็นประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย อันที่ 4. ก็คือ เป็นผู้ที่มีคุณงามความดี ที่เกิดขึ้นในสังคม และ ในบรรดาเจ้าหน้าที่ที่ร่วมงานอยู่ด้วย เรียกว่า “คุณากร” และอันสุดท้าย 5. ที่มีความสำคัญและรักษาไว้อย่างดียิ่งก็คือ การที่มีความเป็นอยู่ที่สร้างซึ่งความสามัคคี ที่เราเรียกว่า “เอกียกร” วันต่อมาเมื่อ คุณหมอนิตยา

ถึงเวลาที่จะมีครอบครัวแล้วก็ได้แต่งงานกับสภาพบุรุษ ซึ่งเป็นสภาพบุรุษที่เราเรียกกันว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษที่ทางพุทธศาสนาเรียกว่า อาชาไนย บุรุษอาชาไนย หาได้ยาก บุรุษอาชาไนยเกิดที่ไหน ที่นั้นจะมีความเจริญรุ่งเรือง ฉะนั้นเมื่อคุณหมอได้แต่งงานกับอันสามีที่รักแล้ว ก็ทำให้เกิดครอบครัวที่ดี และปรากฏว่ามีผลผลิตอยู่ในที่นี้ด้วย และเราก็ได้เห็น ก็ได้ชื่นชมผลผลิตอันนั้น มีกำลังกายที่ดี หน้าที่ดี จิตใจดี และคงจะมีความสามารถในการรับผลงานของคุณพ่อ คุณแม่ให้ดียิ่งขึ้นให้จงได้ เพราะฉะนั้นในวาระดิถีอันเป็นที่ชื่นชมนี้ กระผมขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ในสากลโลกนี้ ขอให้ช่วยดลบันดาลให้ชีวิตของคุณหมอนิตยา และคุณสามี และลูกได้ประสบความสำเร็จ เป็นผลประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งกาลนานเทอญ สาธุ

แด่นัยพินิจ – นิตยา

โดย ศ. ดร. นพ. กระแส ชนะวงศ์

ดร.นัยพินิจ คชภักดี เป็นสุภาพบุรุษนักวิชาการที่น่ารัก และน่านับถือสำหรับผมมาโดยตลอด มีความรับผิดชอบต่องานที่การงาน ด้วยความซื่อสัตย์ และซื่อตรงโดยสม่ำเสมอ ผมจึงรู้สึกชื่นชม นิยมยกย่องท่านมาก

แต่ที่น่าเคารพรักเป็นพิเศษปีนี้ ที่ตั้งอกตั้งใจให้ความพิถีพิถันจัดงานวันคล้ายวันเกิด 60 ปีให้ศรีภรรยาอย่างงดงาม เป็นตัวอย่างของครอบครัวที่อบอุ่น สร้างสรรค์ และพิทักษ์รักษาชีวิตจิตใจของกันและกันอย่างสุดจิต-สุดใจ

แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี เป็นสุภาพสตรีที่น่านับถือ สุภาพ เรียบร้อย นุ่มนวลแบบไทยๆ ที่ให้ความชื่นชมแก่ผู้พบเห็นทุกกาลสมัย เป็นนักวิชาการที่ช่วยทำให้วิชาชีพแพทย์ก้าวหน้า ทันสมัย และทันการเปลี่ยนแปลง ทุกครั้งที่ผมได้ไปร่วมงานที่คุณหมอนิตยาเป็นเจ้าภาพ จะเห็นเธอคึกคัก มีชีวิตชีวา ยิ้มแย้ม แจ่มใส ด้วยอัธยาศัยไมตรีจิตที่ทำให้แขกสวดอก และสบายใจ อยากช่วยอย่างร่วมมือด้วย

ที่สำคัญที่สุดในชีวิตครอบครัว อาจารย์หมอนิตยาเป็นศรีภรรยาที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของอาจารย์ ดร.นัยพินิจ คชภักดีอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ทุกระดับ ทุกขั้นตอน เสมือนว่างานของสามี ความสำเร็จของสามี คือความสำเร็จของเธอด้วยโดยแท้ – น่ารักจริงๆ

นัยพินิจ-นิตยา จึงเป็นครอบครัวตัวอย่างที่ควรยกย่องเชิดชูเกียรติ ขอให้โชคดีปีใหม่ 2551 และเป็นที่รักของญาติมิตร-ลูกศิษย์ตลอดไป

ศาสตราจารย์ นายแพทย์กระแส ชนะวงศ์ M.D., D.T.P.H., Dr.P.H.

ผู้ได้รับรางวัลรามอนแมกไซไซ ค.ศ1973 .

อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

อดีตรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีและทบวงมหาวิทยาลัย

และผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล

H.E. Professor Dr. Krasae Chanawongse, M.D., D.T.P.H., Dr.P.H.

Recipient of the 1973 Ramond Magsaysay Award

Former Minister of Foreign Affair,

Former Minister attached to the Prime Minister's Office,

Former Minister for the State University Affair

Former Minister of Public Health, and

Founding Director of Asean Institute for Health Development,
Mahidol University, Salaya, Nakornpathom, Thailand

ระลึกถึงหมอนิตย

รศ.พญ.นิตยา คชภักดี เป็นศิษย์รามาริบัติ รุ่น 2 ขณะนั้นการสอนทางด้านปริคณิกซึ่งดำเนินการโดยคณะวิทยาศาสตร์ มีคณาจารย์จากมูลนิธิรอกกีเฟลเลอร์เป็นอาคันตุกะ (Visiting Professor) มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษและมีหลักสูตรที่ทันสมัยมาก นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาเรียนที่รามาริบัติ รุ่นละ 64 คน เป็นนักเรียนระดับหัวกะทิ (cream) เพราะนอกจากจะมีคะแนนสูงแล้วยังต้องมีทักษะด้านภาษาอังกฤษดีเยี่ยมเพราะการเรียนการสอน การสอบใช้ภาษาอังกฤษ และตำราเรียนทั้งหมดที่ใช้ก็เป็นตำราภาษาอังกฤษ มีการอ่านวารสารวิชาการในระดับนานาชาติ และนำเสนอ รวมทั้งอภิปรายกันเป็นภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นถ้าไม่แนจริงก็จะผ่านยาก นอกจากนี้ยังมีการทำโครงการวิจัยร่วมกับคณาจารย์ในภาควิชาต่างๆ ซึ่งอาจารย์นิตยาได้เลือกทำโครงการในภาควิชาชีวเคมี ซึ่งดิฉันประจำอยู่เป็นโครงการวิจัยที่เราเรียกว่า honor project กับอาจารย์ Gordon Bailey เรื่องอะมิบา และผลของยาต่างๆ ต่อเชื้อดังกล่าว เมื่อจบแพทย์จากรามาริบัติ และฝึกงานต่อก็ได้รับบรรจุเป็นอาจารย์ทุน ก.พ. ไปทำปริญญาโทที่คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด กับ Dr. Jo Wray จนได้ปริญญาโท และเข้าฝึกงานต่อที่โรงพยาบาลเด็กของฮาร์วาร์ด กับ Dr. Thomas Berry Brazelton ได้รับ Diploma ด้านการพัฒนาเด็กจึงกลับมาเป็นอาจารย์ที่คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติจนถึงปัจจุบัน

อาจารย์นิตยาเป็นผู้มีน้ำใจดี ช่วยเหลือผู้คนที่รักใคร่ของคนที่ได้รู้จักและสัมผัสด้วย ได้บุกเบิกจัดตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ของมหาวิทยาลัย และมีผลงานเป็นที่ปรากฏ เนื่องจากเป็นผู้มีน้ำใจโอบอ้อมอารี จึงมีคนรู้จักมากมาย และกว้างขวางในวงวิชาการ ทั้งเป็นคน active สามารถทำงานยากให้ลุล่วงไปได้ และเป็นมิตรที่ดีนอกจากจะเป็นคนที่มีความสามารถแล้วยังมีพรสวรรค์ด้านการขับร้อง มีเสียงไพเราะ และร้องเพลงฝรั่งได้เพราะมาก ซึ่งดิฉันได้เคยฟังในงานเลี้ยงรับรองแขกต่างประเทศ

เนื่องจากบ้านอยู่ใกล้กันที่ศาลายา เลยได้พบปะสังสรรค์ใกล้ชิดกันเป็นพิเศษ และรู้สึกอบอุ่นใจที่อยู่ใกล้ เพราะรู้สึกว่าสามารถพึ่งพาได้ในยามคับขัน

ในวาระที่อาจารย์นิตยาจะครบรอบ 60 ปี ในปีนี้ ดิฉันขอเป็นกำลังใจให้อาจารย์ได้คงทำงานเป็นที่พึ่งพาของบรรดาศิษย์และผู้ร่วมงาน และขอให้มีความสุขพอนามัยสมบุญ ห่วงไกลจากโรคภัยทั้งปวง และคงรักษาความดีไว้ ดุจเกลือรักษาความเค็มฉันนั้น

ด้วยความรักและหวังดี

A handwritten signature in blue ink, which appears to read 'ศิรินารถ พิบูลนิคม'.

ดร. สิรินารถ พิบูลนิคม

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์หมอนิตยากับเด็ก ๆ

เวลาที่กล่าวถึงการพัฒนาเด็กเล็กๆ เราก็มักจะนึกถึงชื่อ “อาจารย์หมอนิตยา คชภักดี” พร้อมๆ กันไปด้วยเสมอ เพราะอาจารย์หมอนิตยานอกจากจะสอนในภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีแล้ว ยังได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเด็กเล็ก สอน และให้ความรู้แก่ประชาชน พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และผู้ดูแลเด็กผ่านสื่อมวลชน หรือโดยบรรยายในการประชุมสัมมนา การฝึกอบรม และการประชุมวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป

ที่ได้รู้จักอาจารย์หมอนิตยาดีขึ้นอีกก็เมื่ออาจารย์หมอได้ก่อตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัวขึ้น ในมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งดิฉันได้มีโอกาสร่วมด้วยช่วยกันตั้งแต่สมัยอยู่ในคณะรัฐบาลของ ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน อาจารย์หมอเห็นจะเป็นบุคคลประเภทอยู่หนึ่งๆ ไม่เป็น ต้องคิดค้น คิดหา “เรื่อง” ทำอะไรๆ มากมาย เพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยได้รับโอกาสพัฒนาให้เต็มศักยภาพที่สุด

ล่าสุด เราก็มาร่วมงานกันอีก เกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมบ่งชี้แสดงสมรรถนะของเด็กปฐมวัยอายุ 3-5 ปี ซึ่งเป็นโครงการของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สนับสนุนโดยองค์การยูนิเซฟและราชการไทย พฤติกรรมบ่งชี้นี้จะช่วยให้เข้าใจการพัฒนาเด็กได้ดียิ่งขึ้น และคณะผู้ทำได้จัดทำมีแนวปฏิบัติด้วยสำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และผู้ดูแลเด็ก ผู้ซึ่งมีส่วนสำคัญในการพัฒนาเด็กเป็นอย่างยิ่ง

จะเห็นว่า อาจารย์หมอนิตยา เป็นผู้รุกรานเสมอ อยากจะบอกอาจารย์หมอว่าอายุ 60 ปีเป็นเพียงตัวเลขอย่างที่เขาวางกัน ทัศนฐานของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลกทรงอวยพระพรให้อาจารย์หมอนิตยามีอายุยาวนาน สุขกายจิตดี และแข็งแรงมีชีวิตครอบครัวสุขสันต์ จะได้ทำงานอย่างต่อเนื่องยาวนานต่อไปเช่นกัน และสร้างบุญกุศลช่วยพัฒนาเด็กไทยของเราให้มีคุณภาพยิ่งๆ ขึ้นไป

ศาสตราจารย์ ดร. สายสุรี จุติกุล

29 ธันวาคม 2550

ขอแสดงความยินดีในวาระโอกาสครบรอบ 60 ปี ของ พญ.นิตยา คชภักดี

ในนามสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผมขอส่งความปรารถนาดีแด่ รศ.พญ.นิตยา คชภักดี ที่ปฏิบัติหน้าที่มาด้วยดีทำให้งานพัฒนาทางการแพทย์ เด็กและระบบครอบครัวของสังคมไทยดีขึ้นจนเป็นสถาบันแห่งชาติ นับว่าเป็นผู้ที่สร้างคุณูปการต่อประเทศอย่างยิ่ง ในความเป็นนักวิชาการ ได้มีผลงานด้านการวิจัยที่เป็นที่ประจักษ์ชัดว่ามีคุณค่าต่อวิชาการด้านนี้ และก่อเกิดกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ อื่นๆ มากมาย

ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายและ พระบารมีของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ดลบันดาลให้ท่านประสบแต่สิ่งดีงามเหมือนกับที่ท่านได้ทำไว้ให้กับสังคมไทย เจริญด้วยจตุรพิรและมีพลังกำลัง กาย ใจ จิต วิญญาณ ในการสร้างประโยชน์ให้กับประชาชนคนไทยและประเทศชาติ ต่อไปอีก นานเท่า นาน

ศาสตราจารย์ ดร. อานนท์ บุญยรัตเวช
เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
E-mail: ahnond@nrct.go.th

ให้เกียรติครบ 5 รอบ รอนี้ดูมา ด้วยหัวใจ
ตลอดมา ๕๐ ปีของพระเจดีย์ธรรม จตุรพิธพรชัย
เมื่อนมระยาศรี ๗๐ ปีการศึกษานี้ แล้ว คือคนรักทุกคน
(โพธิ์วัน เกษมสันต์)

รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง นิตยา คชภักดี เป็นศิษย์แพทย์รามธิบดีรุ่น 2 ข้าพเจ้ามีโอกาสได้สอนชีวเคมีโภชนาการ ในช่วง Pre med ปีที่ 2 และต่อมาในช่วงวิชาการเวชศาสตร์ และวิชาเวชศาสตร์ชุมชน และยังได้ออกไปทำงานวิจัยในภาคสนามที่จังหวัดอุบลราชธานี ด้านโภชนศึกษาและแม่และเด็ก ด้านพัฒนาการเด็ก เช่นทำวิทยุทัศน์ เรื่อง “หมอนิตมาแล้ว”

ข้าพเจ้าประทับใจในหมอนิตมาก หมอนิตเป็นคนเก่ง เป็นหมอที่เรียนดี ทำงานดี ขยันขันแข็ง มีความรับผิดชอบสูง เป็นคนสนุกสนาน รื่นเริง มีความกตัญญูทวดเที เคารพการระต่อผู้ใหญ่ ครอบอาจารย์สม่ำเสมอตลอดมา เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง ครอบอาจารย์ทั่วไป หมอนิตเป็นแพทย์ที่ดีมาก มีความสามารถสูง เป็นผู้นำและเชี่ยวชาญด้านพัฒนาการเด็กที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ เป็นผู้ก่อตั้งหน่วยพัฒนาการเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ รามธิบดี และ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ขอให้หมอนิต จงมีแต่ความสุข ความเจริญตลอดไป...

ศาสตราจารย์ พญ.สาคร ธนमितต์

สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล

แต่...อาจารย์นิตยา ที่รักยิ่ง

ดิฉันได้รู้จักอาจารย์นิตยามาตั้งแต่เป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3 จนจบแพทยศาสตร์และเป็นอาจารย์แพทย์ อาจารย์นิตยามีลักษณะพิเศษที่เห็นได้ชัดตั้งแต่แรกคือ เป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม มีน้ำใจโอบอ้อมอารี ลักษณะของความเป็นผู้นำ ยินดีช่วยงานของส่วนรวมอย่างมาก ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความสำเร็จในอนาคต ดิฉันได้เห็นและติดตามความเจริญก้าวหน้าของอาจารย์นิตยามาจนถึงปัจจุบันนี้รวม 40 ปี อาจารย์นิตยาได้ทำหน้าที่ทุกอย่างในชีวิตอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ คือ

อภิชาตศิษย์ ขณะเป็นนักศึกษาแพทย์ แพทย์ประจำบ้าน อาจารย์นิตยาได้ทำหน้าที่ศิษย์ที่ดี ตั้งใจเรียน เรียนดี ประพฤติดี มีสัมมาคารวะต่อครูอาจารย์และเพื่อนร่วมงาน เป็นคนที่มีปัญญา จะสังเกตและเรียนรู้สิ่งดีๆ จากครูอาจารย์ เพื่อนร่วมงาน แล้วนำไปปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ต่อไป

อภิชาตมิตร เมื่ออาจารย์นิตยาจบการศึกษา ได้รับเลือกให้เป็นอาจารย์ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ อาจารย์นิตยาเป็นที่รักของเพื่อน ยินดีเสียสละให้แก่ส่วนรวม เป็นผู้นำในหมู่เพื่อนฝูง ได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าชั้น หัวหน้าศิษย์เก่าแพทย์รามารับดี และอื่นๆ เต็มใจให้คำปรึกษาแก่เพื่อนร่วมงาน ทั้งด้านวิชาการชีวิตครอบครัวและชีวิตส่วนตัว ให้คำปลอบประโลมใจกับเพื่อนทุกระดับ อาจารย์นิตยาให้ความรักความเคารพ มีความกตัญญูทวนเวียนต่อครูอาจารย์และผู้มีอาวุโสเสมอ

อภิชาตครู อาจารย์นิตยาทำหน้าที่ครูแพทย์เป็นอย่างดี หลังจากจบการศึกษาต่อสาขาพัฒนาการเด็กที่มหาวิทยาลัยฮาวาร์ด ได้กลับมาพัฒนางานด้านนี้ให้ก้าวหน้าขึ้นเป็นอย่างมาก ได้เชิญครู Prof. Bracelton มาเผยแพร่ความรู้ให้แก่กุมารแพทย์ไทยหลายครั้ง

ท่านได้ทำหน้าที่แพทย์สาขาพัฒนาการเด็ก ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบันนี้ ทำให้ได้คำแนะนำ ดูแลรักษา และช่วยเหลือคลี่คลายปัญหาเด็ก ครอบครัว สังคมได้เป็นอย่างดียิ่ง ทำให้ชีวิตครอบครัวของเด็กเป็นจำนวนมากกลับมีความสุข มีอนาคตที่ตีงามได้ นับว่าได้ทำกุศลอย่างสูง

อาจารย์นิตยามีคุณลักษณะผู้นำ ครูและผู้บริหารที่ดี มีความรู้ความสามารถ จึงได้รับความไว้วางใจให้เป็นผู้ร่วมก่อตั้งและเป็นผู้อำนวยการสถาบันเด็กและเยาวชนของมหาวิทยาลัยมหิดลเป็นท่านแรก บทบาทของสถาบันนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชนในระดับชาติอันเกิดประโยชน์อย่างสูงต่อประเทศชาติ อาจารย์นิตยาได้ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจได้จัดประชุม อบรมวิชาการและดำเนินการต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาการเด็กและเยาวชนของชาติที่รับผิดชอบได้เข้าถึงเยาวชนไทยอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ

การมีครอบครัวที่อบอุ่นมั่นคง อาจารย์นิตยาและอาจารย์นัยพินิจเป็นเนื้อคู่แท้ที่เหมาะสมกันอย่างยิ่ง อาจารย์นิตยาได้ทำหน้าที่ดูแลบิดามารดา ครอบครัวและบุตรอย่างสมบูรณ์ อาจารย์ทั้งสองเป็นคู่ที่ดิฉันชื่นชมในคุณงามความดี การดำรงตนเพื่อส่วนรวม มีความมุ่งมั่นมานะ และมีความสามารถในการริเริ่มก่อตั้งสถาบันหรือโครงการที่เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและประเทศชาติ ทั้งสองเป็นผู้ที่กล้าคิด กล้าทำ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความกตัญญูทวนเวียน มีน้ำใจต่อเพื่อนฝูง เพื่อนร่วมสถาบัน และเพื่อนร่วมงานอย่างดียิ่ง

อาจารย์นิตยาและดิฉันมีความรักใคร่ผูกพันเป็นพิเศษ ตั้งแต่เป็นครูและศิษย์ เป็นเพื่อนร่วมงาน เป็นอาจารย์ เป็นปียมิตรที่เข้าใจเห็นใจให้กำลังใจต่อกันเสมอ

ในวาระอันเป็นมงคลที่อาจารย์นิตยาจะมีอายุครบ 5 รอบ ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้อาจารย์นิตยาที่รักยิ่ง มีความสุข ความเจริญ มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง

มีอายุยืนยาว สมปรารถนาในสิ่งที่ตั้งามทุกประการ แม้จะเกษียณอายุราชการก็ยังคงบริบูรณ์ด้วยพลังกาย พลังใจ พลังปัญญา พลังความคิด ที่จะประกอบภารกิจให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและครอบครัวตลอดไป

ด้วยความรักและปรารถนาดีอย่างยิ่ง

นิตยา คชภักดี

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ แพทย์หญิงภัทรพร อิศรางกูร ณ อยุธยา)

11 ธันวาคม 2550

สัมมนาพัฒนาอาจารย์ ภาควิชาภูมิมาตรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
วันที่ 3-5 มีนาคม 2550

ระลึกถึงนิตยาศิษย์ที่รัก

ในวาระที่ รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี มีอายุ 60 ปี ดิฉันรู้สึกยินดี และปลาบปลื้มใจเป็นอย่างยิ่งที่จะเขียนคำอวยพรเป็นที่ระลึกในโอกาสสำคัญนี้

นิตยาเป็นศิษย์ รามาริบัติ รุ่น 2 เป็นนักศึกษาแพทย์ที่อาจารย์ภูมิใจในความสามารถทางวิชาการ ในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม และมีความคิดเป็นผู้ใหญ่ สมกับคุณวุฒิและวัยวุฒิ เธอมีความสนิทสนมกับดิฉันเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นปีใหม่ สงกรานต์หรือโอกาสใดๆ นิตยาไม่เคยลืมอาจารย์ถนอมศรี ในปี พศ.2533 ในวาระที่ดิฉันเกษียณ อายุราชการจากวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า นิตยาและศิษย์รามาริบัติที่เคยเรียนกับดิฉันได้มาแสดงความยินดี ร้องเพลงหมู่ ชื่อ “ดอกไม้” ให้ “ครูเก่าแก่” ซึ่งยังความปลื้มปิติแก่ดิฉันเป็นอย่างยิ่ง

เมื่อสำเร็จการศึกษานิตยาเป็นแพทย์ประจำบ้านและในที่สุดเป็นอาจารย์ประจำภาควิชากุมารฯ ที่รามาริบัติ นิตยาให้ความสนใจในเรื่องการพัฒนาเด็กเป็นพิเศษ และได้ทุ่มเทตัวเองให้กับงานนี้จนเป็นผู้นำในการศึกษาสาขานี้ และได้ทำงานก่อตั้งหน่วยพัฒนาการเด็กในภาควิชากุมารฯ และต่อมาสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ซึ่งเธอเป็นกำลังสำคัญในการบุกเบิกสร้างสรรค์ให้เจริญเป็นปึกแผ่น นับว่าเป็นการทำประโยชน์อันใหญ่หลวงให้กับส่วนรวม รามาริบัติมีความภาคภูมิใจในศิษย์คนนี้อย่างยิ่ง และดิฉันในฐานะอาจารย์มีความภูมิใจที่มีศิษย์ผู้เปรียบพร้อมด้วยความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมและมีความสำนึกทำประโยชน์ต่อประเทศชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประเทศไทยต้องการเป็นอย่างยิ่ง

ทางชีวิตของนิตยาเป็นชีวิตที่สงบ แจ่มใส กับบุญกุศลที่ได้บำเพ็ญมาโดยตลอด ร่วมกับอาจารย์นัยพินิจ ซึ่งเป็นคู่ชีวิตของเธอ ในวาระอันสำคัญนี้ ดิฉันขออัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัย ร่วมกับบุญบารมีจากความดีงามที่ นิตยาได้กระทำมาตลอดชีวิต ขอให้อาจารย์ นิตยาประสบความสำเร็จ สุขกาย สบายใจ คิดสิ่งใดสมความปรารถนาในทุกสิ่งที่ตั้งถาม มีชีวิตครอบครัวที่เป็นปึกแผ่น เป็นคู่ชีวิตของอาจารย์นัยพินิจตลอดไป

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พญ. ถนอมศรี ศรีไชยกุล

29 ธันวาคม 2550

"หมอนิตย์เป็นตัวอย่างที่ดียิ่งของกุมารแพทย์ที่ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจเต็มพละกำลัง เพื่อการพัฒนาการเด็ก ซึ่งผลสำเร็จของหมอนิตย์เป็นที่ประจักษ์สืบต่อมายาวนาน ขอคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่หมอนิตย์นับถือดลบันดาลให้ประสบแต่ความสุข ความเจริญ รวมทั้งครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ศ.เกียรติคุณ พญ.ชนิกา ตู้จินดา

อาจารย์นิตยา – ผู้บุกเบิกวิชาพัฒนาการเด็ก

ผมมีโอกาสรู้จัก อาจารย์นิตยา ตั้งแต่อาจารย์นิตยา เข้าเป็นนักศึกษาแพทย์ ของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ในสมัยแรกๆ นักศึกษายังมีจำนวนน้อย ทำให้อาจารย์และนักศึกษา มีความใกล้ชิด และคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี เมื่ออาจารย์นิตยาได้เข้าฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้าน ของภาควิชากุมารเวชศาสตร์ และผมได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านในสมัยนั้น จึงทำให้มีความคุ้นเคยกันมากยิ่งขึ้น ต่อมา อาจารย์นิตยา ได้มีโอกาสไปศึกษาฝึกอบรมทางด้านพัฒนาการเด็ก กับปรมาจารย์ที่มีชื่อเสียงของโลก คือ Professor T. Berry Brazelton แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อกลับมาประเทศไทย จึงเป็นกำลังสำคัญ และเป็นผู้นำในสาขานี้ในประเทศไทย อาจารย์นิตยาได้ก่อตั้งหน่วยพัฒนาการเด็ก ของภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี เป็นผู้ก่อตั้งและเป็นผู้อำนวยการคนแรก ของสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นที่ปรึกษาให้กับองค์กรต่างๆทางด้านพัฒนาการเด็ก หลายแห่ง เช่น องค์การยูนิเซฟ สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น

อาจารย์นิตยา นอกจากจะมีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการแล้ว ยังเป็นผู้ที่มีจิตใจอ่อนโยน มีเมตตา สัมมาคารวะ พุดจาไพเราะ เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน เป็นตัวอย่างที่ดีของศิษย์ และเป็น “ป้าหมอนิด” ที่น่ารัก ของคนไข้ เป็นจำนวนมาก

ในโอกาสที่ รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี มีอายุครบห้ารอบ ในปีนี้ ผมขออัญเชิญ คุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านเคารพนับถือ โปรดอำนวยพร ให้อาจารย์นิตยา และครอบครัว มีความสุข ความเจริญ มีสุขภาพ และพลานามัยสมบูรณ์ มีพลังที่จะประกอบภารกิจอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไปอีกนานเท่านาน

ศ.เกียรติคุณ น.พ.ประพุทธ ศิริบุญย์

อาจารย์นิตยาที่รามาริบัติภูมิใจ

ผมประทับใจในบุคลิกของพินิตยาตั้งแต่ผมเป็นนักศึกษาเตรียมแพทย์ปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ส่วนอาจารย์นิตยาเป็นรุ่นพี่ปริศนิกปีสุดท้าย เห็นพินิตยาเดินถือหลอดทดลองขึ้นลงๆอยู่ที่ตึกปริศนิกด้วยท่าทางกระฉับกระเฉงว่องไว พูดเสียงดังกังวานดูมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก รู้สึกนิยมชมชอบอยู่ในใจ และคิดว่าถ้าอยู่ปริศนิกแล้วได้ทำงานวิจัยแบบพินิตยาบ้างก็คงจะสนุกดี

ผมมาพบกับพินิตยาอีกครั้งเมื่อผมเป็นนักศึกษาแพทย์ปีที่ 5 พินิตยาเป็นแพทย์ประจำบ้านภาควิชากุมารเวชศาสตร์ พินิตยาได้ให้ความสนใจเอาใจใส่ ถ่ายทอดวิชาการให้แก่รุ่นน้องๆ รวมทั้งเป็นตัวอย่างของแพทย์ที่ดี พินิตยาจึงเป็นแพทย์ประจำบ้านที่น้องๆ ให้ความเคารพรักเป็นอย่างมาก

เมื่อเป็นอาจารย์แพทย์ ผมได้เห็นแบบอย่างการเป็นอาจารย์แพทย์ที่ดีจากพินิตยาอีก ท่านบุกเบิกงานวิจัยและงานสร้างเสริมสุขภาพเด็กและครอบครัวซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสมัยเป็นอย่างมากก่อนที่วงการสุขภาพบ้านเราจะให้ความสำคัญกับการสร้างเสริมสุขภาพ ผมรู้สึกประทับใจมากเมื่อได้ชม วีดิทัศน์ “หมอนิดมาแล้ว” เห็นภาพพินิตยาถือกระเป๋าร่วมยากระโดดขึ้นซ้อนท้ายรถมอเตอร์ไซด์ เข้าไปสอนการดูแลสุขภาพและการพัฒนาให้แก่เด็กๆ ตามหมู่บ้านในชนบททางไกลความเจริญ

ผมขอแสดงความยินดีกับพินิตยาที่ได้แสดงศักยภาพ ฝากผลงานไว้เป็นต้นแบบแก่ชาวรามาริบัติและชาวมหิดลรุ่นหลัง คือการจัดตั้งหน่วยพัฒนาการเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ และสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ซึ่งนับว่าเป็นคุณูปการแก่ระบบสุขภาพของประเทศและต่อสังคมไทยเป็นอย่างมาก

นอกจากงานในหน้าที่ที่หนักเต็มที่แล้ว พินิตยายังปลีกเวลามาช่วยงานส่วนรวมของรามาริบัติไม่เคยขาด ในวันสำคัญๆของคณะฯ เช่นงานครบรอบวันเกิดคณะฯ งานปีใหม่, งานบุญการกุศล, งานไหว้ครู งานมุทิตาจิตต่างๆ พินิตยาจะมาร่วมงานด้วยอย่างสม่ำเสมอ พินิตยาเป็นนายกสมาคมศิษย์เก่าแพทย์รามาริบัติที่มีประสิทธิภาพมาก เป็นนายกสมาคมที่ทำให้ทุกหน้าที่ ตั้งแต่เปิดงาน-ปิดงาน, กล่าวสุนทรพจน์ เป็นโฆษก, ร้องเพลง, เดินร่า, วางแผนงาน จัดสถานที่ งานต่างๆเหล่านี้พินิตยาทำด้วยความสนุกสนานแจ่มใส มีเสียงหัวเราะอย่างอารมณ์ดีของพินิตยาละเล้าให้บรรยากาศรื่นรมย์อยู่เสมอ เป็นที่สบายใจของผู้ร่วมงาน

ผมเคยคิดว่าจะเสนอสมาคมศิษย์เก่าแพทย์รามาริบัติให้แต่งตั้งพินิตยาเป็นนายกสมาคมตลอดชีวิต แต่ทำไม่ได้เพราะผิดหลักประชาธิปไตย

ผมยินดีที่ได้มีโอกาสร่วมดูแลสุขภาพของพินิตยาอยู่บ้าง และดีใจที่พินิตยายังแข็งแรงดี ในโอกาสอันเป็นมงคลที่พินิตยาจะมีอายุครบ 60 ปี ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยประทานพรให้พินิตยามีสุขภาพแข็งแรง ได้มีความสุขชื่นชม สุขใจเมื่อมองย้อนหลังไปถึงผลงานที่มอบให้ไว้แก่รามาริบัติ มหาวิทยาลัยและสังคมไทยและหวังว่าพินิตยาจะมีโอกาสทำประโยชน์ให้แก่สังคมไทยอีกนานเท่านาน

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ รัชตะ รัชตะนาวิน
คณบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาริบัติ
มหาวิทยาลัยมหิดล

คุณหมอนิตยาผู้บุกเบิกเรื่องการพัฒนาการเด็กไทย

ศ.นพ. สมศักดิ์ โล่ห์เลขา

นายกแพทยสภา

ประธานราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย

ผมรู้จักคุณหมอนิตยาตั้งแต่ผมกลับจากสหรัฐอเมริกา มาสอนหนังสือที่โรงพยาบาลรามาธิบดี คุณหมอนิตยาเป็นนักเรียนรามาธิบดีรุ่นที่สองขณะนั้นเป็นแพทย์ฝึกหัดอยู่ คุณหมอนิตยาเป็นแพทย์ประจำบ้านรุ่นที่หกของภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ในรุ่นนั้นมีแพทย์ประจำบ้านอยู่ สี่คนคือ พญ. นิตยา คชภักดี, พญ. พรพิมล พัวประดิษฐ์, พญ. ประไพศรี ไววนิชยกุล และ พญ. วัลภา เจษฎาวิชกุล เมื่อได้วุฒิบัตรสาขากุมารเวชศาสตร์แล้วคุณหมอนิตยาได้รับเลือกเป็นอาจารย์ของภาควิชากุมารเวชศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

อาจารย์นิตยาได้ไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา ได้ไปฝึกอบรมอยู่กับ Dr. T Berry Brazelton ที่โรงพยาบาลเด็กของมหาวิทยาลัย ฮาร์วาร์ด ซึ่งได้รับยกย่องว่าเป็นโรงพยาบาลเด็กที่ดีที่สุดในโลก และสาขาที่คุณหมอนิตยาไปฝึกอบรมนั้นก็มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดในการเป็นกุมารแพทย์ ในสมัยที่ผมไปฝึกอบรมกุมารเวชศาสตร์ที่สหรัฐฯ ผมสอบวุฒิบัตรได้คะแนนอยู่ในเปอร์เซ็นต์หนึ่งของผู้เข้าสอบทั้งหมด แต่ในจดหมายเขابอกว่าสถาบันฝึกอบรมที่ดีให้ผู้ที่คะแนนการพัฒนาการเด็ก ซึ่งเป็นสาขาเดียวที่ผมได้คะแนนมาตรฐานไม่ถึง 600 สาขาอื่นได้เกินหกร้อยหมด ทำให้ผมเริ่มคิดว่าเราเรียนสนใจแต่ทางด้านวิทยาศาสตร์แต่เราขาดด้านสังคมและการพัฒนาการที่เป็นเรื่องสำคัญของการเป็นกุมารแพทย์ คุณหมอนิตยากลับมาจากต่างประเทศพูดเรื่องการพัฒนาการเด็กและพฤติกรรมเด็กขณะนั้นเรามีแต่จิตแพทย์เด็ก เวลาเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านจิตแพทย์เด็ก อาจารย์หลายคนบอกผมว่าคุณหมอนิตยาไม่ใช่จิตแพทย์แต่ทำทางด้านจิตวิทยาและพัฒนาการเด็กซึ่งเป็นเรื่องใหม่

เมื่อสามสิบปีก่อน ผมรู้จักอาจารย์นัยพินิจเมื่อเริ่มมีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ผมได้สนใจติดต่อซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เป็น IBM compatible 2086 (ก่อนที่จะพัฒนาเป็นรุ่น 386, 486, Pentium) รุ่นแรกๆเมื่อประมาณเกือบสามสิบปีมาแล้ว อาจารย์นัยพินิจสนใจเรื่องเกี่ยวกับสมองซึ่งคล้ายคลึงกับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ งานของอาจารย์นัยพินิจกับงานของอาจารย์นิตยาจึงเข้ากันได้เป็นอย่างดี ผมได้ติดตามงานของอาจารย์นิตยามาโดยตลอด อาจารย์นิตยาได้รับเชิญไปอภิปรายในการประชุมกุมารแพทย์ของโลกหลายครั้ง เมื่อผมเป็นกรรมการสมาคมมหาวิทยาลัยผมได้เป็นกรรมการสรรหา และได้สนับสนุนให้อาจารย์นิตยาได้เป็นผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาเด็กและครอบครัวแห่งชาติคนแรกและเป็นอยู่ถึงสองสมัย เมื่อผมเปิดโรงเรียนสองภาษาลาดพร้าวก็ได้เชิญอาจารย์นิตยามาเป็นที่ปรึกษาของกรรมการโรงเรียน เมื่อเรามีการตั้งมูลนิธิขึ้นมาเพื่อให้ทุนเรียนฟรีแก่เด็กที่มีศักยภาพเราได้เชิญอาจารย์นิตยามาเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกตามหลักวิชา เมื่อผมเป็นประธานราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทยและนายกแพทยสภาผมได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาเด็กไทยให้ได้ศักยภาพสูงสุดจึงได้จัดให้มีการฝึกอบรมสาขาต่อยอดในเรื่องการพัฒนาการเด็กซึ่งกำลังเป็นที่นิยมของกุมารแพทย์ในปัจจุบัน ในอนาคต บิดามารดาไม่ได้พาบุตรมาหากุมารแพทย์เรื่องเจ็บป่วยแต่จะมาปรึกษาเรื่องพัฒนาการและปัญหาทางพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่น อาจารย์นิตยาเป็นบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญในงานเหล่านี้ การเกษียณอายุราชการนั้นเป็นเพียงตัวเลขและเป็นเรื่องของลูกจ้างเท่านั้น ตราบใดที่เรายังทำงานได้ชีวิตเรายังทำประโยชน์ต่อไปโดยไม่มีการเกษียณ

นิต ผู้นำรักตลอดกาล

นิตและดิฉันรู้จักกันมาตั้งแต่เรายังเล็ก ๆ เพราะคุณพ่อของดิฉันเป็นเพื่อนนักเรียนชั้นมัธยมรุ่นเดียวกับคุณแม่ของนิต และคุณพ่อของนิตก็เป็นครูของทั้งสองท่าน นับว่านิตเป็นเพื่อนคนแรกในชีวิตของดิฉันก็ว่าได้ เพราะเราเริ่มเรียนอนุบาลโรงเรียนเดียวกันและห้องเดียวกัน ตอนถ่ายรูปหมู่ก็นั่งอยู่ติดๆกัน หลังจากจบอนุบาล นิตไปเรียนต่อโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ส่วนดิฉันไปเข้าโรงเรียนอัสสัมชัญคอนเวนต์ เราจึงแยกกันไป แต่ในระหว่างนั้น ดิฉันจะได้ยินคุณพ่อพูดถึงนิตให้ฟังอยู่เสมอ ว่าเป็นเด็กเรียนเก่ง สวยน่ารักและร่าเริงแจ่มใส เพราะคุณพ่อคุณแม่พบกันเป็นประจำในงานสังสรรค์ศิษย์เก่าของโรงเรียน แต่เนื่องจากภาระการเรียน เราจึงแทบไม่ได้พบกันเลย มาพบกันอีกครั้งก็ตอนมาเข้าเป็นนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีโดยดิฉันเข้าก่อนนิตหนึ่งปี ดิฉันจึงอยู่รุ่นหนึ่งและนิตอยู่รุ่นสอง

ครอบครัวของนิตเป็นครอบครัวที่อบอุ่นมาก คุณพ่อและคุณแม่เป็นผู้ที่มีน้ำใจและอัธยาศัยไมตรีที่น่ารักมากจนดิฉันได้คุณสมบัตินี้มาจากคุณพ่อคุณแม่ ตั้งแต่แรกที่มาพบกันอีกครั้งตอนโต ดิฉันมีความประทับใจในบุคลิกที่โดดเด่นของนิต นิตเป็นคนรูปร่างสูงใหญ่สง่างามน่าเกรงขามเหมือนคุณพ่อ มีอารมณ์แจ่มใสสดชื่นอยู่ตลอดเวลา ใบหน้ายิ้มแย้มน่ารัก พูดจาไพเราะ มีน้ำใจที่ใสสะอาด มีความเมตตากรุณาต่อทุกคน ตั้งแต่ผู้ป่วยตลอดจนผู้ได้บังคับบัญชา ในบทบาทของการเป็นแพทย์นั้น นิตเหมาะกับการเป็นหมอเด็กเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีความรักเด็กเป็นชีวิตจิตใจ และเป็นอาจารย์ที่น่ารักของนักศึกษาแพทย์ทุกคน

นิตมีความสามารถพิเศษหลายอย่าง เล่นกีฬาและดนตรีได้ดี แต่ที่ถนัดและชอบมากเป็นพิเศษคือการร้องเพลง ซึ่งเป็นกิจกรรมประจำครอบครัวของนิตตั้งแต่เล็ก ๆ นิตมีเสียงที่ไพเราะเพราะพริ้งและมีพลังชวนฟังเป็นอย่างยิ่ง เป็นเสียงที่หาฟังได้ยากมาก ดิฉันมีความสุขเสมอเวลาที่ได้ยินเสียงเพลงของนิตในสมัยก่อน เช่นในงานรื่นเริงปีใหม่หรืองานคืนสู่เหย้าของคณะ แต่ในระยะหลังก็ไม่ค่อยมีโอกาสดังกล่าวอีก เนื่องจากภาระหน้าที่การงานที่มากขึ้น ทำให้เราไม่ค่อยมีโอกาสดังกล่าวอีก

ในชีวิตครอบครัว รศ.พญ.นิตยาได้สมรสกับรศ.ดร.นัยพินิจซึ่งเหมาะสมกันมาก ทั้งบุคลิกลักษณะและนิสัยใจคอ นิตได้ปฏิบัติตนเป็นคู่ชีวิตที่ดีและทั้งคู่ก็ได้ช่วยกันทำงานอย่างเอาใจจริงเอาใจในด้านวิชาการและบริหาร นิตได้ทุ่มเทให้กับงานพัฒนาการเด็กและครอบครัว ซึ่งมีความสำคัญต่อความเจริญของประเทศชาติในอนาคตเป็นอย่างยิ่ง มีชื่อเสียงทั้งในระดับชาติและนานาชาติ นำความเจริญมาสู่มหาวิทยาลัยมหิดลดังที่ได้ปรากฏ ในระยะหลัง นิตทำงานหนักขึ้น แม้เมื่อตนเองเจ็บป่วยก็ยังไม่ค่อยยอมหยุด เนื่องจากคิดว่าตนเองยังไปทำได้และงานรออยู่

ในฐานะที่เป็นเพื่อนเก่าแก่และรุ่นพี่ ดิฉันมีความชื่นชมนิตเป็นอย่างยิ่งในความเป็นคนที่มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นตัวอย่างของแพทย์และอาจารย์แพทย์ที่ดีเยี่ยม สมควรที่ลูกศิษย์จะเอาเป็นแบบอย่าง

สุดท้ายนี้ ขอให้นิตมีสุขภาพแข็งแรง พักผ่อนให้มากขึ้น เพื่อทำงานที่ตนเองชอบและถนัดต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านการดูแลผู้ป่วยหรืองานพัฒนาการเด็ก ซึ่งยังเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมเรา

ด้วยความรักยิ่ง

จาก พี่ปุย

รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงรวิพรรณ วิทยุพนิชย์
Rawiphan Witoonpanich, MD, FRCP
Division of Neurology, Department of Medicine
Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital
Rama 6 Road, Bangkok 10400, Thailand

มุทิตาจิต ต่ออาจารย์นิตยาที่เคารพรัก

ผมยังจำได้ติดตามถึงความสดใส ร่าเริง เมื่อแรกพบอาจารย์นิตยา เมื่อ 30 ปีที่แล้ว ขณะที่ผมเป็นนักเรียนแพทย์ และอาจารย์นิตยาเข้ามาสอนในชั่วโมง “Core Lecture” ที่ห้องบรรยาย 1 โดยอาจารย์นิตยาได้แนะนำตัวเองว่า อาจารย์ ชื่อ นิตยา คชภักดี เป็นภรรยาของอาจารย์นัยพินิจ ช้างกับช้างเจอกัน” ซึ่งก็ทำให้นักเรียนฮากันได้ทั้งห้องตั้งแต่ต้นชั่วโมง เวลาผ่านไปไวเหมือนโกหก 30 ปีผ่านไป ผมมีโอกาสดูรู้จักอาจารย์นิตยามากขึ้นเรื่อยๆ จากฐานะลูกศิษย์ เมื่อผมเป็นนักศึกษาแพทย์และแพทย์ประจำบ้านภาควิชากุมารเวชศาสตร์ มาเป็นอาจารย์แพทย์รุ่นน้อง หลังจากนั้นมาอย่างยาวนาน จึงเห็นอาจารย์นิตยาเป็นต้นแบบของครูแพทย์ที่ดีในหลายๆ เรื่อง

อาจารย์นิตยาเป็นครูแพทย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ รวมทั้งทักษะ ในการดูแลผู้ป่วยในสาขา พัฒนาการเด็ก อย่างหาตัวจับได้ยาก เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของพ่อแม่เด็กที่อาจารย์ได้ดูแล ทำให้อาจารย์มีความรู้ที่จะถ่ายทอดให้แก่ศิษย์ได้อย่างมากมายมหาศาล ร่วมกับคุณลักษณะของอาจารย์ที่เป็นผู้มีวุฒิภาวะสูง อารมณ์เย็น เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณาทำให้ศิษย์กล้าที่จะใกล้ชิดสนิทสนม และให้ความเคารพรักเป็นทุนเดิม เมื่อผนวกกันเข้าก็เป็นปัจจัยเสริมซึ่งกันและกัน เปรียบเสมือนมี pipeline ขนาดใหญ่ถ่ายทอดความรู้จากอาจารย์สู่ศิษย์ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด จึงนับว่าอาจารย์นิตยามีคุณลักษณะของแพทย์และครูแพทย์อันประเสริฐ

นอกจากระดับจุลภาคที่กล่าวไปแล้ว อาจารย์ยังมีความมุ่งมั่นและมีความสามารถในการทำประโยชน์ในระดับมหภาคเช่นกัน เห็นจากได้จากที่อาจารย์เป็นผู้ก่อตั้งสถาบันเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว โดยมุ่งหวังจะสร้างองค์ความรู้ในบริบทของสังคมไทยเพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจและสังคม ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคมในอนาคตอีกด้วย อาจารย์นิตยาจึงนับว่าเป็นอาจารย์ไม่กี่ท่านที่สามารถสร้างผลงานดีๆ ให้กับสังคมได้ในทุกระดับ

ในวาระที่อาจารย์นิตยามีอายุครบ 5 รอบนี้ ผมจึงขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้อาจารย์นิตยามีสุขภาพแข็งแรง มีความสุขในการทำประโยชน์ให้แก่สังคมสืบไป

ด้วยรักและเคารพ

รองศาสตราจารย์พงษ์ศักดิ์ โค้วสถิตย์

หัวหน้าภาควิชากุมารเวชศาสตร์

พี่ชาย พี่สาว

จาก นาน ๖๐ ปี "พี่พี่น้อง" พบว่า
พี่ชาย และ พี่สาว เติบโตมาด้วยดี
ที่ เกษมสันต์ งามยิ่ง... จะดี ยิ่ง
ยิ่ง ยิ่งกว่า

รักและ รักพี่รักน้องเสมอ
Dr. Chalerat Direkwattanachai
๑๓ ธันวาคม ๕๐

Asso.Prof. Chalerat Direkwattanachai, MD.
Head division of Pediatric Allergy and Immunology
Department of Pediatric
Faculty of Ramathibodi Hospital,
Mahidol University,
Bangkok 10400, Thailand

พี่น้องของดิฉัน.....

..... เป็นพี่ที่น่ารัก และรักน้อง เสมอมา ไม่ว่าเมื่อพี่นิตยังเป็นคู่หู และขนาดเท่ากันกับพี่บุปผา โถปัญญา (เผ่า สวัสดิ์) ในขณะที่เป็นนักศึกษาแพทย์ปีแรกๆ จนกระทั่งเป็นคู่ร่วมชีวิต และขนาดเท่าๆ กับพี่นัยพินิจ คชภักดี ต่อมา.

..... เป็นศิษย์ที่รักสถาบันและครูบาอาจารย์ ซึ่งพี่นิตแสดงให้เห็นเป็นแบบอย่างเสมอมา พี่นิตอาสาทำงานและได้รับเลือกให้เป็น นายกสมาคมศิษย์เก่าแพทย์รามารับดี ถึงสองวาระ และยังเป็นนายก ฯ หญิงคนแรกอีกด้วย

..... เป็นอาจารย์กุมารแพทย์ที่ดิฉันประทับใจมากในความเอาใจใส่ผู้ป่วยทั้งใจและกาย และในการสอนศิษย์ที่ดีที่สุด คือการเป็นแบบอย่างที่ดีเยี่ยม

..... เป็นเพื่อนรุ่นพี่ ที่ดิฉันรู้สึกขาดหายและคิดถึงมาก เมื่อพี่นิตไปเป็นผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการสถาบันแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว เราเคยมีความเห็นและความรู้สึกที่สอดคล้องกันมาก ๆ ในประเด็นต่าง ๆ

..... และ พี่นิตยังเป็นอาจารย์ที่ร้องเพลงได้เพราะที่สุดของภาควิชา ฯ เป็น entertainer ให้พวกเราเสมอ ๆ

ในวันที่พี่นิตอายุครบ 5 รอบ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์ทั้งหลาย โปรดคุ้มครองให้พี่นิตมีสุขภาพดี ที่สุด ตลอดอายุขัย

ศาสตราจารย์ แพทย์หญิง สยมพร ศิรินาวัน

(Sc 8, Rama 3)

อาจารย์นิตยา คชภักดี.....ผู้บุกเบิกงานพัฒนาการเด็ก และครอบครัว

ดิฉันได้ยินชื่อเสียงและรับรู้ผลงานของอ.นิตยา หรือ พี่ นิตยา ของพวกน้องๆ มาเป็นเวลานานมาก ตั้งแต่ดิฉันจบเป็นแพทย์ประจำบ้าน และตัวดิฉันเองสนใจงานด้านพัฒนาการและพฤติกรรมเด็ก ทำให้ทราบว่าอาจารย์ซึ่งได้รับการอบรมด้านพัฒนาการและพฤติกรรมเด็กจากปรมาจารย์ด้านนี้คือ Prof. T Brazelton เมื่ออาจารย์กลับมาประเทศไทย อาจารย์ได้ทุ่มเทพลังกายพลังใจเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ตลอดจนมุ่งมั่นทำงานหนักเพื่อให้ชุมชนมีความเข้าใจในบทบาท และความสำคัญของการพัฒนาเด็กและครอบครัวควบคู่กันไป อาจารย์เปรียบเหมือนเสาหลักของกลุ่มกุมารแพทย์ที่ทำหน้าที่ด้านพัฒนาการและพฤติกรรมเด็ก ทั้งนี้เพราะอาจารย์ได้พัฒนาองค์ความรู้ด้านนี้อย่างเชี่ยวชาญด้วยการทำวิจัยและมีผลงานนำมาเพื่อการพัฒนาเด็ก ครอบครัว และชุมชน อาจารย์มีเครือข่ายการทำงานทั้งในประเทศและนอกประเทศที่เข้มแข็ง และมีการผลักดันในเชิงนโยบายให้งานพัฒนาเด็กกระจายไปในระดับประเทศ โดยประสานเชื่อมโยงกับงานของกรมอนามัย ทำให้งานด้านนี้เป็นที่รู้จักกันดี โดยเมื่อเอ่ยถึงการพัฒนาเด็กก็ต้องนึกถึง อ.นิตยา คู่กันไป

ด้านการเรียนการสอนอาจารย์ได้ทุ่มเทในการถ่ายทอดความรู้แก่รุ่นน้อง และลูกศิษย์อย่างต่อเนื่องยาวนาน และอาจารย์ได้พยายามผลักดันให้เกิดหลักสูตรกุมารเวชศาสตร์อนุสาขาพัฒนาการและพฤติกรรม และประสบความสำเร็จโดยได้รับการรับรองจากแพทยสภาปีพ.ศ. 2547 ปัจจุบันอาจารย์เป็นประธานอนุกรรมการฝึกอบรมและสอบ กุมารเวชศาสตร์ อนุสาขาพัฒนาการและพฤติกรรม ซึ่งเป็นอนุสาขากุมารเวชศาสตร์ที่มีผู้สนใจมาฝึกอบรมเป็นจำนวนมากและได้ผลิตบุคลากรออกไปช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาพัฒนาการและพฤติกรรมได้อย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้อาจารย์ยังเป็นประธานกิตติมศักดิ์ของชมรมพัฒนาการเด็กที่ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2548 ซึ่งชมรมนี้ทำหน้าที่ในการพัฒนาและการอบรมบุคลากร ตลอดจนประสานเชื่อมโยงผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและครอบครัวให้ไปในทิศทางเดียวกัน

ในวาระที่อาจารย์นิตยา คชภักดี มีอายุครบ 60 ปี ดิฉันขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงโปรดอำนวยการให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรง มีพลังกาย พลังใจ ในการทำงานที่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติและสังคมและเป็นที่ยิ่งของพวกเราชาวกุมารแพทย์และเด็กไทยตลอดไป

ด้วยรัก...และเคารพ

แพทย์หญิงรัตโนทัย พลับรูการ

สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี

ด้วยรักและเคารพ

รศ.พญ.นิตยา คชภักดี เป็นอาจารย์ที่ดิฉันชื่นชมและนับถือมาก ตลอดระยะเวลาที่ได้รู้จักกับอาจารย์ ท่านเป็นแพทย์ที่น่านับถือที่สุดท่านหนึ่ง ด้วยตลอดระยะเวลาอันยาวนานในชีวิตราชการ ท่านได้อุทิศตนทำงานด้วยความมุ่งมั่น วิริยะ อุตสาหะ เสียสละและมีความรับผิดชอบอย่างยิ่ง เพื่อส่งเสริมศักยภาพด้านต่างๆ ของเด็กปฐมวัย ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม และคุณภาพ โดยอาศัยความรู้ทางวิชาการและเชิงปฏิบัติที่ทันสมัยในสากล ทั้งเชิงวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาการศึกษา ท่านจึงเปรียบประหนึ่งกุมารแพทย์ ที่เชี่ยวชาญด้านพัฒนาการเด็กอย่างยิ่ง

ตลอดเวลาที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นบทบาทอะไรท่านก็ทำได้ดีไม่มีบกพร่อง ทั้งการเป็นผู้บริหารที่เก่งและมาก ด้วยความสามารถ เป็นผู้เชี่ยวชาญชั้นแนวหน้าของเมืองไทย เป็นอาจารย์ที่รักของเด็กๆ เป็นหัวหน้าที่รักและห่วงใยของลูกน้อง เป็นเพื่อนที่ดี ๆ ที่สำคัญท่านเป็นภรรยาที่น่ารัก ที่ปรนนิบัติสามีได้ดีไม่ขาดตกบกพร่องแม้จะต้องทำงานนอกบ้านก็ตาม

ในวาระที่อาจารย์จะต้องเกษียณอายุราชการนั้น แทบไม่น่าเชื่อเลยว่าท่านจะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ดังจะสังเกตได้จากผิวพรรณ และหน้าตาที่สดใส รวมถึงยังแข็งแรงกว่าสาว ๆ บางคน อย่างไรก็ดีตาม แม่หมอนิตย์จะเกษียณอายุราชการแล้ว แต่ท่านก็คงไม่ได้หยุดจากงานเสียทีเดียว ดิฉันเชื่อว่าท่านคงยินดีที่จะคอยเป็นพี่ใหญ่ที่พร้อมให้คำแนะนำและเป็นพี่ที่ปรึกษาที่คอยช่วยเหลือน้อง ๆ ทุกคน ของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล พร้อมทั้งให้การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเหมือนดังเช่นที่ท่านได้ปฏิบัติมาโดยตลอด การยุติบทบาททางราชการอย่างสง่างามในโอกาสนี้ เป็นเพียงแค่การที่ท่านจะได้มีเวลาในการพักผ่อนมากขึ้น และมีความสุขกับการใช้ชีวิตส่วนตัวและมีเวลาให้กับครอบครัวเพิ่มมากขึ้น

ท้ายนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก โปรดดลบันดาลความสุขกาย สุขใจ สุขภาพดี แก่ รศ.พญ.นิตยา คชภักดี และครอบครัวตลอดไป

Dr. Lackana Leelayouthayotin, Ph.D.
EVP & CEO South East Asia
Cerebos (Thailand) Ltd.

เนื่องในโอกาสที่ท่านอาจารย์นิตยา ที่เคารพรักยิ่งครบ 60 ปี ดิฉันในฐานะที่ได้เคยร่วมงานกับท่านอาจารย์ใน การริเริ่มพัฒนาดัชนีชีวิตครอบครัวอยู่ดีมีสุข ซึ่งสำนักงานฯ ยังคงใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดผลการพัฒนาครอบครัวไทยต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ดิฉันมีความประทับใจในการทำงานอย่างเข้มแข็ง มุ่งมั่น และสร้างสรรค์ของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง นับว่าท่านเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าและเป็นตัวอย่างที่ดีงามของข้าราชการไทย ดิฉันใคร่ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือและคำแนะนำต่อการทำงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยตลอด และในวาระนี้ ใคร่ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย ดลบันดาลให้ท่านอาจารย์ที่เคารพ ประสบสิ่งที่ดีงามและมีความสุขสมบูรณ์ในชีวิตตลอดกาล

จุฑามาศ บารมีชัย

รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มุทิตาจิต ..... คุณหมอนิตยา คชภักดี

รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี หรือที่พวกเราเรียกอย่างคุ้นเคยว่า “คุณหมอนิตยา” หรือ “หมอนิตย์” เป็นชื่อลำดับต้น ๆ ที่พวกเรา คนที่ทำงานด้านการพัฒนาสถาบันครอบครัวจะนึกถึงอยู่เสมอ เวลาที่กำลังมองหาผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสถาบัน ครอบครัว เพื่อขอความกรุณาให้เป็นกรรมการ อนุกรรมการ คณะทำงานชุดต่าง ๆ รวมไปถึงการเป็น ที่ปรึกษาโครงการ การเป็นวิทยากร ในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งก็มักจะไม่มีผิดหวัง เพราะคุณหมอมักจะเมตตา สละเวลาที่มีอยู่น้อยนิดให้กับพวกเราทุกครั้งที่ย่อยปากขอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าบอกคุณหมอว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับสถาบันครอบครัว

คนที่ทำงานอยู่ในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ หรือ กสส. และต่อมาหลังปรับโครงสร้างหน่วยงานราชการ ได้กลายมาเป็นสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ล้วนแต่รู้จักคุณหมอเป็นอย่างดี ผมเองก็คุ้นเคยกับคุณหมอมานานมาก ร่วมงานหลายลักษณะ ทั้งในส่วนกลางและออกไปติดตามงานในต่างจังหวัด บุคลิกของคุณหมอ ความเป็นคนอารมณ์ดี เสมอต้นเสมอปลาย ไม่เคยถือตัว และไม่เคยเห็นคุณหมอดุใคร ทำให้ทุกคนในสำนักงานฯ แม้จะเป็นเด็กที่เข้ามาทำงานใหม่ ก็รู้สึกสบายใจที่จะเข้าหา เพื่อปรึกษาหารือทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว ทำให้มีเสียงแสดงความชื่นชมในตัวคุณหมอให้ได้ยินอยู่เสมอ

ข้อคิดเห็น คำแนะนำของคุณหมอ รวมทั้งงานที่คุณหมอกรุณาช่วยพวกเราทำมานาน นับเป็นคุณูปการอย่างสำคัญ ส่งผลต่อการส่งเสริมสถาบันครอบครัวของชาติมาโดยตลอด และคุณหมอ ก็คือบุคคลต้นแบบที่หลายคนคงยึดถือไว้อยู่ ซึ่งถ้ามีคนดีมีความสามารถเกิดขึ้นจากต้นแบบที่ดี เช่นคุณหมออีกหลาย ๆ คน สังคมไทย โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว คงจะมีความอบอุ่นมั่นคงมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามที่คุณหมอปรารถนา

แม้คุณหมอจะเกษียณอายุราชการแล้ว แต่ผมเชื่อว่าคุณหมอคงไม่หยุดทำงานที่ คุณหมอรักอย่างแน่นอน ผมจึงขอเป็นกำลังใจให้และขอให้คุณพระศรีรัตนตรัยดลบันดาลให้คุณหมอ มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง จิตใจแจ่มใสและมีผละกำลังในการทำงานเพื่อครอบครัวไทยตลอดไป

นายสุจิตต์ ไตรพิทักษ์

รองผู้อำนวยการ สำนักพัฒนาครอบครัวฯ

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เวลาผ่านไปเร็วอย่างไม่น่าเชื่อ โดยเฉพาะเมื่อทราบว่าคุณหมอนิตยา จะเกษียณอายุแล้ว ทั้งนี้เพราะได้รู้จักคุณหมอนิตยาครั้งแรกในการเดินทางร่วมไปกับคุณหมอสาคร เพื่อไปติดตามผลงานด้านโภชนาการเด็กในพื้นที่ภาคอีสานด้วยกัน ตั้งแต่คุณหมอยังเป็น Resident อยู่ และแล้วเราก็ก้าวมาทำงานด้านเด็กด้วยกันมาจนถึงทุกวันนี้

คุณหมอนิตยาเป็นที่รู้จักและชื่นชมของบรรดาทีมงานด้านเด็กทั้งหลาย ด้วยความเป็นนักวิชาการ นักวิจัย นักปฏิบัติการพร้อมในตัว มุลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กก็ได้รับความกรุณาจากคุณหมอเป็นกรรมการให้มายาวนาน ที่สำคัญก็คือคุณหมอนิตยายึดมั่นใน “ประโยชน์สุขของเด็ก” เป็นเป้าหมาย

หวังว่าในช่วงเวลาเกษียณอายุราชการนี้ คุณหมอควรจะได้มีอิสระ ทำงานที่ใจรักได้เต็มที่มากขึ้น จึงขอความกราบคุณพระคุณเจ้าได้อำนวยพรให้คุณหมอนิตยา และครอบครัวได้ประสบความสำเร็จและความสุข และความสำเร็จในผลงานอันเป็นประโยชน์ให้ได้มากยิ่งขึ้น

ศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์
มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

เมื่อ 20 ปีที่แล้ว เราไปรู้จักกันที่ประเทศเนปาล และเริ่มถูกอภัยภัยกัน ยิ่งรู้จักหมอนิตก็ยิ่งประทับใจ และรู้สึกทึ่งมากที่หมอนิตเป็นอะไรได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน

ด้านส่วนตัว หมอนิตเป็นลูกสาว หลานสาว พี่สาว เป็นภรรยาและแม่ที่ทำให้ครอบครัวมีความสุข

ด้านการทำงาน หมอนิตเป็นลูกศิษย์ เป็นหมอเด็ก ครูหมอ นักพัฒนา นักวิจัย และนักบริหารที่มีคุณภาพและประสบความสำเร็จ

ด้านสังคม หมอนิตมีจิตอาสา ช่วยเหลือเด็กผู้ยากไร้ ด้อยโอกาส เป็นเพื่อนร่วมงาน รุ่นพี่ รุ่นน้องอย่างเป็นกัลยาณมิตร

เมื่อเกษียณอายุราชการแล้ว ก็คงจะเป็นนักอะไรต่ออะไรอีกหลายด้าน

จึงขออำนวยการพรให้หมอนิตที่รักมีแต่ความสุขกาย สุขใจ และมีกำลังใจให้ได้ทำคุณประโยชน์เพื่อเด็กไทย และสังคมไทยต่อไปอีกยาวนาน

เลขา ปิยะอัจฉริยะ

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย ประสาทพรให้คุณหมอนิตยามีสุขภาพแข็งแรง มีอายุวรรณะ

สุขะ พละ และปฏิภาณ ธนสารสมบัติ

จาก พิภพ – สุนันทา เหลาพัตจัน

หกสิบปี	หมอนิตย์	สถิตีย์แล้ว
ขอตลาดแคล้ว	โกยภัย	ได้สุขศรี
กาลเวลา	ผ่านผัน	วันเดือนปี
ให้โชคดี	สุขสันต์	นรินทร์

ทพญ.ดวงพร-นพ.ธวัช สุนทราจารย์

เนื่องในโอกาสที่รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง นิตยา คชภักดี จะมีอายุครบ 60 ปี ดิฉันได้รับเกียรติให้เขียนความรู้สึกสั้นๆ เกี่ยวกับคุณหมอนี้ด้วย ดิฉันได้มีโอกาสรู้จัก รองศาสตราจารย์ ดร. นัยพินิจ คชภักดี มาก่อน เมื่อครั้งที่ท่านเป็นผู้กล่าวสรุปผลงานวิชาการในการประชุมนานาชาติครั้งหนึ่งที่มหาวิทยาลัยมหิดลจัดขึ้น จะปีใดก็จำได้ไม่ชัดเจน แต่ก็คงร่วมยี่สิบกว่าปีมาแล้ว ยังจำได้ว่ามีความชื่นชมในความสามารถของอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง แต่ขณะนั้นยังไม่มีโอกาสได้พบคุณหมอนิด เมื่อมีโอกาสได้พบและทำงานร่วมกับเธอเป็นครั้งคราว และมากขึ้นในช่วงเวลาระหว่างการจัดตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ของมหาวิทยาลัยมหิดล จึงได้มีโอกาสมากขึ้นในการประชุมร่วมกัน พบปะพูดคุย ปรีกษาหารือกันทั้งในเรื่องทางวิชาการ และที่ไม่ใช่ทางวิชาการ กล่าวได้ว่าในช่วงเวลาที่ได้ทำงานร่วมกับคุณหมอนิด ดิฉันมีความสุข คุณหมอเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล กระตือรือร้นในการทำงานอย่างจริงจัง มีคุณสมบัติเหมาะสมต่อการรับผิดชอบดูแลสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ให้พัฒนาไปได้ด้วยดี และมั่นคง แม้จะมีอุปสรรคนาน้อยแล้วแต่สถานการณ์ แต่เธอก็สามารถจัดการได้อย่างดีทุกครั้ง โดยคุณสมบัติส่วนตัวคุณหมอเป็นสุภาพสตรีที่น่ารักยิ่ง เอื้ออาทร และมีการระแวดระวัง ทำให้ผู้ร่วมงานมีความสบายใจ และอบอุ่นใจ

เมื่อวาระการทำงานราชการเสร็จสิ้นลง ก็คาดหวังว่าคุณหมอก็คงจะไม่หยุดการทำงานที่เข้มข้นอย่างเดิม ด้วยพลังกายพลังใจที่มีอยู่ในตัวคุณหมอเต็มร้อย เพื่อการพัฒนาสังคมสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ตัวและไกลตัวต่อไป สมตามปณิธาน และความมุ่งมั่นที่คุณหมอมืออยู่โดยตลอด

ขออาราธนาคุณพระรัตนตรัยให้ปกป้องคุ้มครองให้คุณหมอมิแต่ความสุข ความเจริญ รักษาพลังกายพลังใจที่มีอยู่แล้วให้เต็มเปี่ยมอยู่เสมอเพื่อการสร้างสรรค์สังคม

ด้วยรักและปรารถนาดียิ่งต่อคุณหมอตลอดไป

ศาสตราจารย์ ดร. จรรจา สุวรรณทัต

ขอแสดงความชื่นชมยินดีในความสำเร็จ ความเป็นผู้ให้ และขอขอบคุณในน้ำใจไมตรีที่อาจารย์มอบให้ตลอดมา
ขอให้อาจารย์นิตยา มีสุขภาพแข็งแรง จิตใจเปี่ยมสุข และอยู่ท่ามกลางความรัก และความดีงาม ตลอดชีวิต

ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร วสันตวิสุทธิ
สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล

ผมได้รู้จักคุณหมอนิตครั้งแรกเมื่อประมาณ 20 ปีที่แล้ว โดยได้ร่วมปฏิบัติงานด้วยกันที่
จังหวัดอุบลราชธานี รู้สึกประทับใจในไมตรีจิตที่คุณหมอมิให้ และการปฏิบัติที่คุณหมอทำให้กับเด็ก ๆ ในหมู่บ้าน
หลังจากที่ได้ศึกษาต่อกลับมา ก็ได้เห็นความทุ่มเทที่คุณหมอมิให้กับงานเด็กและครอบครัวจนเป็นที่ประจักษ์ใน
ระดับชาติอย่างต่อเนื่อง

ในโอกาสครบ 60 ปี ของคุณหมอนิต ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและ สิ่งศักดิ์สิทธิ์รวมถึงคุณ
ความดีต่าง ๆ ที่คุณหมอได้กระทำให้มา จงช่วยให้คุณหมอประสบแต่ความสุข มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ประกอบด้วย
กำลังกาย กำลังใจในการปฏิบัติงานอันเป็นประโยชน์ต่อไป

ด้วยความเคารพนับถือ

รองศาสตราจารย์วิสิฐ จະวะสิต
สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล

ดิฉันไม่เคยร่วมงานกับอาจารย์นิตยาโดยตรง แต่ได้เห็นและรับทราบงานที่อาจารย์นิตยาร่วมกับทาง
สถาบันวิจัยโภชนาการในช่วงแรก ๆ ที่จังหวัดอุบลราชธานี จนจำได้ว่าเด็กๆ เรียก “ป้าหมอนิต” หรือ “ป้านิดใจ
ดี” ซึ่งเป็นบุคลิกที่ดิฉันรู้สึกได้เช่นเดียวกัน ในทุกครั้งที่ได้พบอาจารย์ดูโลกสว่างและเต็มไปด้วยรอยยิ้มกับความแข็ง
ขันของอาจารย์ใครได้อยู่ใกล้ ๆ หรือเป็นลูกศิษย์ตลอดจนเพื่อนร่วมงานก็น่าจะเห็นเป็นเช่นเดียวกัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี เจริญเกียรติกุล
สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์หมอนิต ... ที่เคารพรัก

ดิฉันรู้จัก รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี มาตั้งแต่ยังเป็นนักศึกษาพยาบาล ในสมัยที่พี่สาว (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกวรรณ ติลกสกุลชัย) ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของ รองศาสตราจารย์ ดร. นัยพินิจ คชภักดี ได้รบกวนให้ “อาจารย์หมอนิต” มาช่วยตรวจคุณแม่ซึ่งป่วยกะทันหันที่บ้าน เป็นความประทับใจในความเมตตาของอาจารย์เป็นครั้งแรก . แต่มารู้จักเป็นส่วนตัวในระหว่างที่ศึกษาอยู่ต่างประเทศ และทำวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ได้ขอความกรุณาให้อาจารย์เป็นที่ปรึกษาในการเก็บข้อมูลในประเทศไทย อาจารย์รับปากให้ความช่วยเหลือโดยยังไม่ได้มาพบด้วยตัวเอง เป็นความประทับใจในความเมตตาของอาจารย์อีกครั้งหนึ่ง นับแต่นั้นมามีโอกาสได้ร่วมงานและพบกับอาจารย์เป็นครั้งคราว ทุกครั้งที่พบก็ชื่นชมในความสามารถของอาจารย์และสิ่งที่อาจารย์ทุ่มเทให้กับงานพัฒนาการเด็ก ในความรูสึกส่วนตัวมีแต่ความประทับใจและซาบซึ้งในความเมตตา ความเอื้ออาทร ที่อาจารย์มีให้กับลูกศิษย์คนนี้อย่างต่อเนื่อง

ในโอกาสที่อาจารย์หมอนิต มีอายุครบรอบ 60 ปี ดิฉันขอกราบอาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อาจารย์เคารพบูชา ได้โปรดอภิบาลคุ้มครองให้อาจารย์มีความสุขมากๆ มีสุขภาพแข็งแรง มีพลังกาย พลังใจที่เข้มแข็ง ได้ทำในสิ่งที่อยากทำ เป็นที่พึ่งของเด็กๆ และลูกศิษย์ตลอดไป ...

ด้วยความเคารพรัก

รองศาสตราจารย์ ดร. ฟองคำ ติลกสกุลชัย
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

จากชีวิตเมื่อดิฉันเป็นนักศึกษาแพทยคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีรุ่นที่20 ได้มีโอกาสเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ รศ.พญ.นิตยา คชภักดี หรืออาจารย์นิตของพวกเรา อาจารย์เป็นต้นแบบของกุมารแพทย์ อ่อนน้อม ใจดี มีความเมตตา เด็กๆที่เจ็บป่วยได้เจอป้าหมอใจดี เข้าใจเด็ก ป้าหมอบอกอะไรก็อยากทำตาม อยากหายเจ็บป่วยเป็นเด็กแข็งแรงเร็วๆ ทำให้ดิฉันรู้สึกประทับใจ จนเมื่อจบการศึกษาได้มารับราชการที่ รพ.ภูมิพลอดุลยเดช ผ่านการศึกษาต่อจนได้เป็นกุมารแพทย์และได้รับโอกาสดีในการเข้ารับการอบรมเป็นกุมารแพทย์ต่อยอดด้านพัฒนาการเด็กและพฤติกรรมทำให้มีโอกาสได้รับความรู้ และแนวคิดดีๆ จากอาจารย์มากมาย ถึงแม้จะมีงานยุ่งตลอดอาจารย์ก็มีรอยยิ้มเสมอ ในยามอาจารย์ป่วยเมื่อลูกศิษย์ไปเยี่ยมก็ได้พบว่าอาจารย์นิตของเราไม่เคยท้อ อาจารย์มีกำลังใจดีเยี่ยมและแผ่กำลังใจดีๆให้พวกเราและคนรอบข้าง ทำให้รู้สึกว่าไม่มีปัญหาใดที่แก้ไม่ได้ ในการทำงานของเรา ก็ได้ดูลักษณะจากอาจารย์ในการให้กำลังใจ ให้ความหวัง ไม่ทอดทิ้งให้เด็กๆและครอบครัวของเด็กๆที่เราดูแลต่อไป

อาจารย์เป็นผู้บุกเบิกงานด้านพัฒนาการเด็กของประเทศไทย ด้วยความเสียสละ ททุ่มเทและมองการณ์ไกลของอาจารย์ทำให้ปัจจุบันมีกุมารแพทย์ด้านพัฒนาการเด็กและพฤติกรรมเพิ่มขึ้นมากมายและดิฉันเชื่อว่าทุกคนพร้อมที่จะสานต่อเจตนารมณ์ดีๆของอาจารย์ในการช่วยกันดูแลและพัฒนาเด็กไทยต่อไป

ยังคิดถึงอ้อมแขนอันอบอุ่นของอาจารย์อยู่เสมอ

ด้วยความเคารพและรำลึกถึง

น.อ.หญิง ศิริจันทร์ญา เทพรักษ

โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช พอ.บหนอ.

“คุณพ่อคุณแม่ให้ชีวิต อาจารย์นิตให้กำเนิด”

เมื่อได้พบอาจารย์ครั้งแรก รู้สึกได้ถึง คุณครูร่างใหญ่ใจดี เปี่ยมด้วยความเมตตา หลังจากได้สัมผัสอาจารย์อย่างใกล้ชิด ก็ได้เห็นถึงความปรารถนาดี ความขยันขันแข็ง ความเสียสละทั้งแรงกายแรงใจในการทุ่มเทเพื่อดูแลเด็ก อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้สัมผัสและเรียนรู้จากอาจารย์ ยิ่งทำให้เกิดความประทับใจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ความมุ่งมั่น ความตั้งใจที่จะทุ่มเทในการดูแลเด็กต่อไป การได้มีโอกาสเป็นลูกศิษย์คนที่สองของอาจารย์ถือเป็นบุญกุศลอย่างยิ่ง ในฐานะกุมารแพทย์พัฒนาการและพฤติกรรมจะพยายามทำหน้าที่ให้สุดความสามารถสานต่อเจตนารมณ์ในการดูแลเด็กสมดังปณิธานของอาจารย์

พอ.หญิงผศ. ชาศรียา (กัญจน) อีรเนตร

เนื่องในโอกาสครบ 60 ปี ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย ดลบันดาลให้อาจารย์ มีความสุข ทั้งกาย ใจ และจิตวิญญาณ มีความแข็งแรงดังหลายสิบปีที่ผ่านมา เพื่อสร้างสรรค์ สิ่งที่ดีงามแก่วงการกุมารแพทย์และสังคมไทย เพื่อเป็นร่มโพธิ์ ร่มไทรแก่เด็กไทยทุกคนต่อไปนานแสนนาน

อาจารย์ได้ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ พัฒนางานด้านพัฒนาการและพฤติกรรมเด็ก ก่อเกิดประโยชน์มหาศาล แก่การพัฒนาศักยภาพประชากรไทย กระผมเอง และเชื่อว่า น้อง ๆ กุมารแพทย์ทั่วประเทศจะได้ตระหนักในความพยายาม ความเสียสละของอาจารย์ และจะได้ร่วมกันสืบสานให้งานที่อาจารย์ริเริ่มได้ดำรงอยู่และพัฒนาต่อเนื่องต่อไปให้สังคมไทย เพื่อประโยชน์ของเด็กไทย

นายแพทย์อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์

หัวหน้าศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการ
บาดเจ็บในเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาธิบดี

ในวาระที่พินิตยาผู้เป็นภักยาณมิตรมีอายุครบ 5 รอบ ดิฉันขอร่วมแสดงความชื่นชมยินดีกับความสำเร็จและผลงานอันทรงคุณค่าทางด้านพัฒนาการเด็กและครอบครัว ซึ่งพินิตยาได้บุกเบิกและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยในระดับนานาชาติ ตลอดระยะเวลา 30 ปี ที่รู้จักกันมา ดิฉันมีเรื่องราวที่น่าประทับใจเกี่ยวกับพินิตยามากมาย นับได้ว่าพินิตยามีส่วนสำคัญที่ทำให้ความทรงจำเรื่องราวดี ๆ ในชีวิตที่ผ่านมาของหลายๆ คนรวมทั้งดิฉันมีสีสันสดใสสวยงาม ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและคุณความดีที่พินิตยาได้ปฏิบัติมาโดยตลอด โปรดคุ้มครองและดลบันดาลให้พินิตยาที่รักมีความสุข สุขภาพแข็งแรง และก้าวหน้าในชีวิต เป็นแบบฉบับอันงดงามของพวกเราตลอดไป

ศ. พญ. อุมารณ์ สุทัศนาวุฒิ

หน่วยโภชนาการภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาธิบดี

Gratitude

ดิฉันมีโอกาสดูและรู้จักอาจารย์นิตยาครั้งแรกในฐานะลูกศิษย์ขณะเป็นนักศึกษาแพทย์ หลังจากนั้นก็เป็นลูกศิษย์อีกเมื่อมาฝึกอบรมเป็นแพทย์ประจำบ้านและแพทย์ประจำบ้านต่อยอดกุมารเวชศาสตร์ด้านพัฒนาการและพฤติกรรมที่ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี จนในที่สุด ได้รับการเลื่อนฐานะให้เป็นผู้ร่วมงานที่หน่วยพัฒนาการเด็ก โรงพยาบาลรามาธิบดี

ตลอดเวลาเกือบ 10 ปี ที่ได้ทำงานใกล้ชิดบ้าง ห่างกันไปบ้าง (โดยเฉพาะในช่วงที่อาจารย์ไปเป็นผู้อำนวยการสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาการเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล) ดิฉันได้เห็นแบบอย่างที่ประทับใจหลายอย่าง ได้แก่

- การเป็นครูผู้ตั้งใจอบรมสั่งสอนศิษย์ อาจารย์มีความปรารถนาดีให้แก่ศิษย์ทุก ๆ คนอย่างทั่วถึง ไม่ว่าจะเป็นลูกศิษย์โดยตรงหรือแวะเวียนผ่านมาเรียนด้วยเป็นครั้งคราว
- ความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะมีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาเด็ก ๆ ในสังคมไทยมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ตลอดเวลาหลายสิบปีในชีวิตการทำงานของอาจารย์จบจนถึงปัจจุบัน
- การเป็นผู้บุกเบิกในวงการพัฒนาการเด็ก อาจถือได้ว่าอาจารย์นิตยาเป็นหมอพัฒนาการเด็กคนแรก ๆ ของประเทศไทย ที่มีส่วนสำคัญในการบุกเบิกและฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ งานด้านพัฒนาการเด็กเป็นที่ยอมรับในวงการแพทย์และสังคมโดยทั่วไป ทั้งระดับประเทศและนานาชาติ
- การให้โอกาสแก่คนรอบข้าง อาจารย์เป็นแบบอย่างในเรื่องความตั้งใจและการให้โอกาสทุก ๆ คนที่อยู่รอบข้าง ทั้งเด็ก ๆ ที่เป็นคนไข้ ลูกศิษย์ เพื่อนร่วมงาน และผู้คนทั่วไป ดิฉันเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับโอกาสครั้งสำคัญในชีวิต ทำให้ได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองจนได้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาการเด็กดังเช่นในปัจจุบัน

ดิฉันมั่นใจว่าอาจารย์ยังเป็นแบบอย่างอีกหลายด้านสำหรับคนรุ่นหลัง ซึ่งเกินกว่าจะกล่าวถึงได้ทั้งหมดในที่นี้ ในโอกาสที่ท่านอาจารย์นิตยา คชภักดี มีอายุครบ 5 รอบในปีนี้ ดิฉันและศิษย์อีกหลายคน (ที่ไม่มีโอกาสเขียนแสดงมุทิตาจิต) ขอน้อมรำลึกถึงพระคุณอาจารย์ด้วยบทกลอนภาษาอังกฤษที่ว่า

Gratitude is when memory is stored in the heart, not in the mind

รศ.พญ. นิตยา เรืองดารกานนท์

หน่วยพัฒนาการเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาธิบดี

แต่ อ. นิตยา ที่ผมเคารพรัก

ผมเริ่มรู้จัก อ.นิตยา ครั้งแรกเมื่อผมเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3 และได้มาเรียน course Introduction to Pediatrics ซึ่งเป็นการเตรียมตัวนักศึกษาแพทย์ชั้น pre-clinic ซึ่งไม่เคยได้สัมผัสคนไข้เลย ให้ได้รู้ความเป็นไปบน ward ที่มีคนไข้และครอบครัวจริงๆบ้าง ผมรู้สึกประทับใจในตัวอาจารย์ภาควิชากุมารเวชหลายท่านที่ได้แสดงออกซึ่งความเอาใจใส่แก่คนไข้เด็กอย่างจริงจัง ไม่ใช่แต่เพียงต่อโรคของเด็กๆเท่านั้น แต่ยังเป็นทั้งด้านสังคมและครอบครัวของเด็กเหล่านั้นด้วย อาจารย์ดีๆเหล่านั้นคือต้นแบบของ “แพทย์” และ “ครูแพทย์” ที่แท้จริงซึ่งผมพยายามเอาเยี่ยงอย่าง และ อ.นิตยาก็เป็นหนึ่งในต้นแบบที่ผมประทับใจตั้งแต่นั้นมา

ผมโชคดีที่ได้กลับมา train ที่ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ รพ.รามาธิบดีอีก ผมได้มีโอกาสทำงานใกล้ชิดกับอาจารย์มากยิ่งขึ้นทั้งใน ward และเมื่อมา elective ที่หน่วยฯ ความประทับใจในตัวอาจารย์และในสาขาวิชาพัฒนาการเด็กนั้นก็เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ จนผมมีความสนใจที่จะศึกษาต่อในด้านนี้ และก็เป็น อ.นิตยา นี่อีกเช่นกันที่ได้กรุณา recommend ผมอย่างดีเยี่ยมจนผมได้ไปเรียนต่อที่ Harvard University และได้ไปเป็น fellow ที่ Boston's Children Hospital ซึ่งนับเป็นโอกาสดีสูงสุดครั้งหนึ่งของชีวิตผมซึ่งผมไม่เคยได้คาดหวังมาก่อนเลย เมื่อกลับมาเมืองไทย ชีวิตผมก็ผกผันอีกเพราะไม่สามารถมาทำงานเต็มเวลาที่รามาธิบดีที่เคยวางแผนไว้ได้ และก็ด้วยความเมตตาของ อ.นิตยา และภาควิชาอีกเช่นเคยที่ได้กรุณารับผมไว้เป็นอาจารย์พิเศษซึ่งนับเป็น track ใหม่มากในขณะนั้น ผมจึงสามารถสรุปได้อย่างเต็มปากว่า อ.นิตยา เป็นผู้มีพระคุณยิ่งต่อชีวิตผม ผมเป็นดังทุกวันนี้ก็ด้วยความเมตตา กรุณาและการให้โอกาสจากอาจารย์

เมื่อผมได้มาอยู่ที่หน่วยฯแล้ว ผมก็ยังได้รู้จัก อ.นิตยามากขึ้นอีก แม้บางช่วง อาจารย์จะมีภารกิจมากมาย แต่อาจารย์ก็ยังคงมีความเอาใจใส่มอบให้พวกเราตลอดเวลา สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับเฉพาะแพทย์เท่านั้น แต่เกิดกับผู้ใต้บังคับบัญชาทุกระดับของอาจารย์ และที่แน่นอนที่สุด นั่นก็คือบรรดาคนไข้และครอบครัวของเด็กๆเหล่านั้นด้วย จนทำให้ผมตระหนักด้วยตนเองว่า แม้ชีวิตผมยังเปลี่ยนแปลงได้เพราะ อ.นิตยา ขนาดนี้ ยังมีชีวิตอื่น ครอบครัวอื่นอีกนับไม่ถ้วนที่ได้รับผลกระทบจากการช่วยเหลือและจิตกุศลของ อ.นิตยา

อ.นิตยาจึงเป็นผู้ที่ก่อให้เกิด impact อย่างมากมายในสังคม ทั้งด้านนโยบายด้านกว้างระดับประเทศ ด้านกิจวัตรประจำวันส่วนตัวและด้านการดูแลคนไข้เป็นคนต่อคนของอาจารย์เอง หากนำกรรมดีเหล่านี้มาหลอมรวมกันเป็นมวลสาร ผมแน่ใจว่ามันจะต้องเป็นมวลสารที่มีน้ำหนักมากมายเหลือคณานับ ยิ่งถ้านำความซาบซึ้งในดวงใจของผู้ที่ได้รับกรรมดีจากอาจารย์เหล่านั้นมารวมกันอีก มันจะยิ่งมีมวลเพิ่มมากขึ้นอีกเป็นร้อยเป็นพันเท่า ผมมั่นใจว่าด้วยกุศลกรรมดีทั้งหลายเหล่านี้จะส่งผลให้ อ.นิตยาและครอบครัว เป็นผู้มีมีความสุขความเจริญตลอดชั่วกาลนาน

นพ. ทัศนวัต สมบุญธรรม

หน่วยพัฒนาการเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาธิบดี

มุทิตาจิต ต่อ รศ.พญ.นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี

รศ.พญ.นิตยา คชภักดี เป็นผู้ริเริ่มงานกุมารเวชศาสตร์ พัฒนาการและพฤติกรรม โดยเป็นกุมารแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขานี้เป็นคนแรกของประเทศไทย และได้เป็นผู้บุกเบิกก่อตั้งให้เกิดการทำงานในสาขากุมารเวชศาสตร์ พัฒนาการและพฤติกรรมจนมีผลงานเป็นที่แพร่หลาย ตลอดจนก่อให้เกิดการฝึกอบรมแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในสาขานี้มาอย่างต่อเนื่อง โดย รศ.พญ.นิตยา คชภักดี ดำรงตำแหน่งประธานการฝึกอบรมและสอบกุมารเวชศาสตร์ สาขา พัฒนาการและพฤติกรรม ราชวิทยาลัยกุมารเวชศาสตร์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน ดิฉันในฐานะลูกศิษย์ของ รศ.พญ.นิตยา คชภักดี ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และประสบการณ์ ทำให้สามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากอาจารย์ มาใช้ในการทำงานเพื่อเด็กและครอบครัว นอกจากนี้อาจารย์เป็นผู้ที่มีความปรารถนาดีอย่างจริงใจต่อลูกศิษย์และร่วมงานรวมทั้งดิฉันที่ได้รับความเมตตาจากอาจารย์ ให้คำปรึกษา แนะนำที่สามารถนำไปปฏิบัติอย่างได้ผลทั้งในด้านชีวิตส่วนตัว ครอบครัว และหน้าที่การงาน ตลอดมา

เนื่องในวาระพิเศษที่ท่านอาจารย์นิตยามีอายุครบหกสิบปี ดิฉันขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลให้อาจารย์นิตยาและครอบครัว จงมีแต่ความสุข สุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง ประสบความสำเร็จในทุกสิ่งที่ปรารถนายิ่งๆ ขึ้นไป

ผศ.พญ.รวิวรรณ รุ่งไพรวัลย์

อาจารย์หน่วยพัฒนาการเด็ก

มุทิตาจิต อาจารย์นิตยา

ก่อนหน้าที่จะมาเรียนพัฒนาการเด็ก เคยได้มีโอกาสอ่านตำราที่อาจารย์นิตยาเคยเขียน และเห็นอาจารย์ตามสื่อต่างๆ มีความรู้สึกที่อาจารย์ท่านนี้เป็นเหมือนเด็กที่ดูอบอุ่นและมีวิธีการถ่ายทอดความรู้ที่ดี สามารถทำเรื่องพัฒนาการและพฤติกรรมเด็กที่ดูเป็นเรื่องยากให้เข้าใจได้ง่ายๆ อาจารย์นิตยาเป็นหนึ่งในแรงบันดาลใจที่ทำให้ข้าพเจ้าอยากเป็นหมอพัฒนาการเด็ก ทั้งๆที่ขณะนั้นสาขานี้ยังไม่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปเท่าไร ตอนที่มาสมัครเป็นแพทย์ผู้ช่วยอาจารย์สาขาพัฒนาการเด็กที่ โรงพยาบาลรามารับดี ได้มีโอกาสพบอาจารย์ถึงสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ อาจารย์บอกว่า “ที่นี่ train คนแบบ tailor made ไม่ได้ผลิตให้ลูกศิษย์ทุกคนจบมาแล้วมีคุณลักษณะเหมือนกัน หนูต้องรู้ว่ามาเรียนเพื่อที่จะจบออกไปทำอะไรให้ต้นสังกัด และมีเป้าหมายอย่างไร ก็ต้องฝึกฝนตนเอง การเป็นหมอพัฒนาการต้องช่างสังเกต เอาใจเขามาใส่ใจเรา.....” (และอีกมากมาย ไม่สามารถบรรยายได้หมด) ยิ่งทำให้รู้สึกว่าการเลือกเรียนมาถูกที่ถูกทางแล้วเรา อย่างน้อยเราก็จะมีครู (อ.นิตยา) ที่เป็น Role Model ของหมอพัฒนาการเด็กให้เรา ระหว่างที่เรียนเคยมีโอกาสดูเข้าไปสังเกตการณ์ (จริงๆนะคืออาจารย์นิต-ที่รามามาใครๆก็เรียกอาจารย์นิตยาว่า อ.นิต-เรียกไปเรียนนั่นเอง) คนไข้คนนั้นเป็นหลานชายของอาจารย์ผู้ใหญ่อีกท่านหนึ่ง ซึ่งเขาจะไม่อยากให้หมออื่นนอกจาก อ.นิต เข้าไปในห้องตรวจด้วย แต่ด้วยวิญญานความเป็นครูของ อ.นิต ท่านมีเมตตาที่จะให้ศิษย์ได้เรียนรู้ (หรือท่านอาจจะเห็นว่าลูกศิษย์คนนั้นยังดูไม่ค่อยเข้าใจเท่าไร ต้องเรียกมาสอนซะหน่อย ก็ไม่ทราบนะคะ) ท่านให้ข้าพเจ้าได้เข้าไปในห้องตรวจด้วยแล้วสามารถอธิบายให้ญาติคนไข้เข้าใจว่าทำไมจึงมีหมออื่นเข้ามาด้วย ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกดีมาก ๆ ที่อาจารย์ให้ความสำคัญกับศิษย์เสมอไม่ว่าเวลาไหน สถานการณ์อย่างไร ขณะตรวจอาจารย์ยังหันมาสอนเป็นระยะๆ เวลาผ่านไป 2 ชั่วโมงอย่างรวดเร็ว โดยรู้สึกประทับใจ ทั้งบุคลิกท่าทาง วิธีการเล่นกับเด็ก การสังเกตพฤติกรรมเด็กและญาติ รวมถึงการ integrate ทฤษฎีต่างๆ ที่อธิบายพัฒนาการและพฤติกรรม ของอาจารย์ที่ศิษย์คนนี้จะยังจำได้ตลอดเวลา หลายๆ ครั้งที่ พบกับอาจารย์จะทักทายอย่างเป็นกันเองเรียกลูกศิษย์ว่า “ลูก” และเข้ามาออด อาจารย์ให้ความสำคัญกับคนทุกคน ทุกระดับ และจะมีวิธีการ feedback คนแบบวิธี “บัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น” ทำให้รู้สึกอบอุ่นมากค่ะ ขอบคุณมากค่ะที่อาจารย์รับหนูเป็นศิษย์และรับเข้าเรียนเป็นแพทย์ผู้ช่วยอาจารย์สาขาพัฒนาการเด็ก หนูจึงมีความสุขกับการทำงานอย่างทุกวันนี้ภูมิใจในครูท่านนี้มากค่ะ ครบรอบอายุ 60 ปี ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย ค้ำคูณอภัยให้อาจารย์นิตยา มีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง อยู่เป็น “หมอนิต” ของคนไข้ และ “อาจารย์นิต” ของพวกเราตลอดไปนะคะ

เคารพรักเสมอค่ะ

ทิพวรรณ หรรษคุณาชัย

Child Watch International Key Institutes Meeting
in Norway

ดิฉันรู้สึกว่ตนเองโชคดีที่ได้มีโอกาสมาเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์นิตยา และได้เข้ามาทำงานในหน่วยงานที่อาจารย์เป็นผู้บุกเบิกและก่อตั้ง อาจารย์เป็นอาจารย์ที่ดี และเป็นผู้ใหญ่ที่น่าเคารพ เป็นต้นแบบที่ดีแก่ศิษย์ในทุกด้าน ทุกครั้งที่ได้ร่วมดูผู้ป่วยกับอาจารย์ จะรู้สึกว่าไม่มีอะไรเป็นเรื่องยาก เพราะอาจารย์จะทำให้เห็นว่าปัญหาทุกอย่างแก้ไขได้ ไม่ว่าครอบครัวนั้น ๆ จะเผชิญกับข้อจำกัดใดใด คนที่มีความทุกข์หรือท้อแท้ ถ้าได้คำแนะนำจากอาจารย์นิตยาก็จะคลายทุกข์และมองเห็นทางแก้ไขที่ดีได้ อาจารย์ให้ความสำคัญกับตนเองและความเมตตาแก่คนทุกระดับ

เนื่องในโอกาสพิเศษนี้ ดิฉันขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก อำนวยพรให้อาจารย์นิตยาผู้เป็นที่เคารพรักของลูกศิษย์ มีสุขภาพแข็งแรง เป็นร่มโพธิ์ที่พึ่งแก่ศิษย์ตลอดไปค่ะ

แพทย์หญิงอัมพร สันติงามกุล

หน่วยพัฒนาการเด็ก รพ.รามาริบัติ

เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันเกิดครบรอบ 60 ปี ของอาจารย์ ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์จงดลบันดาลให้อาจารย์นิตยา ประสบแต่ความสุข มีสุขภาพแข็งแรง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นที่รักของลูกศิษย์อย่างนี้ตลอดไป...

แพทย์หญิงอิสราภา ชื่นสุวรรณ

หน่วยพัฒนาการเด็ก รพ.รามาริบัติ

เมื่อมองย้อนไปอดีต ไปสมัยเป็นนักศึกษาแพทย์ปีที่ 4 รู้สึกช่วงโชคดีที่ดิฉันมีโอกาสได้เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ ได้เห็นต้นแบบที่ดีของกุมารแพทย์และซาบซึ้งถึงความหวังดีต่อลูกศิษย์ จนเป็นแรงบันดาลใจให้มาเป็นกุมารแพทย์พัฒนาการเด็กในวันนี้

จึงขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โปรดคุ้มครองให้อาจารย์แข็งแรง อายุยืนยาวเป็นเสาหลักของเหล่าลูกศิษย์ตลอดไปค่ะ

แพทย์หญิงปราณี อมรชัยชาญ

หน่วยพัฒนาการเด็ก รพ.รามาริบัติ

อาจารย์นิตของพวกเรา

นึกถึงเมื่อครั้งยังเป็น นศพ. ขึ้น ward เด็ก ได้เรียน well child care กับอาจารย์นิตยา ชอบมองหน้าอาจารย์ เพราะเห็นแววตาที่สดใสภายใต้ผิวพรรณที่เนียนสวย รู้สึกว่าอาจารย์สอนสนุก ใจดี อีกทั้งอาจารย์ในภาควิชากุมารฯ อีกหลายๆท่านก็ใจดี ทำให้ชอบ ward เด็ก แม้ในเวลานั้นจะไม่ค่อยรักเด็กแบบป๊อหรือนางสาวไทยคนอื่นๆ ...

จนกระทั่งจบไปใช้ทุนและจะกลับมาเป็นแพทย์ประจำบ้าน ภาควิชากุมารฯก็เป็นจุดเด่นที่แพทย์หลายคนอยากมาเรียนรู้เพิ่มเติม แม้เวลาจะผ่านไป 10 กว่าปีแล้วยังจำได้ว่า “อาจารย์นิต” ที่พวกเราชอบเรียกกันก็ยังสอนเราในเรื่องเดิม แต่คราวนี้จะเข้มข้นขึ้นเพราะเราเป็นแพทย์ประจำบ้านแล้ว อาจารย์จี๊พวกเรามากกว่าระดับ นศพ. ก็แน่ละ ... จะเป็นหมอเด็กแล้วไม่รู้เรื่องนี้ได้อย่างไร ...

เมื่อใกล้เสร็จสิ้นการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านในปีที่ 3 ก็มาถึงจุดสำคัญอีกครั้งของชีวิต คือการสมัครเข้าฝึกอบรมเป็นแพทย์ผู้ช่วยอาจารย์หรือแพทย์สาขาต่อ ยอดด้านพัฒนาการเด็ก ที่พวกเราเรียกกันว่า “child dev...elopment” (แต่คนอื่นอาจฟัง เป็น child def ที่ต่อด้วย... iciency) ซึ่งเมื่อได้เรียนให้อาจารย์ทราบ อาจารย์ก็รับและพูดกับเราอีกหลายประโยคทำให้เรารู้สึกตื่นตันใจมาจนถึงทุกวันนี้

จากนั้นมา...ได้เห็นการทำงาน การเรียน การสอน ถ่ายทอดองค์ความรู้ของปรมาจารย์ด้านพัฒนาการเด็ก ไม่ใช่ของเฉพาะประเทศไทย แต่ไปถึงระดับนานาชาติ ก็รู้สึกทึ่งเพราะอาจารย์ active มาก...มาก จนสงสัยว่าอาจารย์ไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยหรือเครียดบ้างหรือไม่ และก็ได้พบคำตอบว่าอาจารย์มีความสุขกับการทำงานที่พวกเราควรยึดเป็นแบบอย่าง งานของอาจารย์มีมากมายหลายชิ้นมาก ตัวอย่างที่คลาสสิกอันหนึ่ง คือ วิดีทัศน์เรื่อง “หมอนิดมาแล้ว” เชื่อว่าหลายๆคนที่ได้ดูคงรู้ว่าคลาสสิกอย่างไร

ระหว่างการฝึกอบรม อาจารย์จะเป็นห่วงว่าเราจะไม่รู้ในสิ่งที่ต้องรู้ (must know) หรือควรรู้ (ought to know) เพราะหน้าตาอาจจะดูไม่ค่อยรู้เรื่องจริงๆ... อาจารย์ก็จะนัดสอนรวมทั้งดูแลทุกข์สุขของพวกเราด้วย นับว่าโชคดีมากที่ได้เรียนกับอาจารย์ อาจารย์จะถามพวกเราว่าอ่านหนังสือจบหรือยัง ถ้าตอบว่าอ่านจบแล้ว (จริงๆยังไม่ได้อ่านเลย)

อาจารย์จะถามว่าอ่านกี่จบ อาจารย์บอกว่า ถ้าอ่านจบเดียวให้อ่านหลายๆจบ เพราะการอ่านแต่ละจบจะได้อะไรที่ไม่เหมือนกัน คือได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น ตอนนั้นก็นึกค่านอาจารย์อยู่ว่า ไม่จริง หนังสือก็เขียนเหมือนเดิม อ่านก็รอบก็จบเหมือนๆเดิม แต่พอทำอย่างที่อาจารย์บอกก็ประจักษ์เองว่าจริง... ยกตัวอย่าง เช่น Denver II ที่เราและรุ่นน้องๆเคยคุยกัน

แม้เมื่อจบการฝึกอบรมมาแล้ว อาจารย์ก็ยังมีความเมตตากับลูกศิษย์ทุกคน มีการติดต่อเพื่อช่วยกันทำงาน (เพื่อชาติ) มีโอกาสพัฒนาตนเองเมื่อมีการบรรยายหรือฝึกอบรมโดยเฉพาะเมื่อมีวิทยากรจากต่างประเทศ ซึ่งมีผลพลอยได้ในทุกๆครั้ง คือ อาหารการกินที่อร่อย อើย ! ไม่ใช่ เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับลูกศิษย์ และระหว่างลูกศิษย์กับลูกศิษย์ รุ่นพี่..รุ่นน้อง.. รุ่นแล้ว..รุ่นเล่า... ทำให้สังคมของแพทย์ด้านพัฒนาการเด็กมีสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆโดยไม่มีใครรู้สึกว่าหลงผิด

อาจารย์จะเรียกชื่อเล่นของพวกเราหรือเรียกพวกเราว่า “ลูก” เมื่อเจอกันบางครั้งก็เข้ามากอด ทำให้พวกเรา รู้สึกอบอุ่นที่อาจารย์ไม่รังเกียจพวกเรา (ว่าตัวเหม็น) คำพูดของอาจารย์ที่ว่า “ลูกศิษย์แต่ละคน อาจารย์จะติดปีก ติดหางให้ดังงามกันไปคนละแบบ” นั้นบอกถึงว่าอาจารย์ใช้ IEP (Individualized Educational Plan) กับพวกเรา (คงจะเป็น child deficiency จริงๆ)

สิ่งที่ได้รับจากอาจารย์นั้นมากมายและประทับใจในใจ.... ยากที่จะพรรณนาออกมาให้ทุกคนรับรู้ได้หมดในหน้ากระดาษอันน้อยนิดนี้... เชื่อว่าสิ่งที่พวกเราทุกคนได้ช่วยกันเขียนถึงอาจารย์นิตยาที่เคารพรักของพวกเรานั้น จะช่วยต่อ jigsaw ร้อยเรียง...ให้เห็นถึงความรักและความเมตตาที่พวกเราได้รับจากอาจารย์ชัดเจนยิ่งขึ้น ให้คนที่อ่านหลายๆรอบตามที่อาจารย์เคยสอนพวกเรานั้น อ่านแล้วรับรู้และสัมผัสได้ถึงสิ่งดีๆที่พวกเราได้รับจากอาจารย์

ในโอกาสสำคัญ... การเกษียณอายุราชการของอาจารย์นี้ ศิษย์ขอกราบขอบพระคุณและแสดงมุทิตาจิตแด่อาจารย์ ด้วยความซาบซึ้งใจในความเมตตาที่มีต่อศิษย์มีรูปร่าง และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยช่วยดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวประสบแต่ความสุขแบบองค์รวมและมีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ในทุกมิติตลอดไป...

พญ.นพวรรณ ศรีวงศ์พานิช (หมวย)

เป็นเพื่อนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กับหมอนิตยา มาตั้งแต่สมัยม. 1 (เทียบเท่า ป.5 ปัจจุบัน)

เคยเห็นนิตยาเก่งมาตลอด และก็ยังเก่งเหมือนเดิม เพื่อน ๆ ภูมิใจในความสามารถ ความสำเร็จ และการทำประโยชน์ให้สังคมของหมอนิตยามากค่ะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุ๋นใจ ลิมตระกูล

ทพญ. สุภาณี ตันท์ไพโรจน์

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์นิตยา เป็นผู้ที่มีความเป็นครู และความเป็นผู้นำที่ดี รู้สึกประทับใจ ในความเมตตาที่อาจารย์มีให้เสมอมา...

เหมียว

ทันตแพทย์หญิงนฤมล ทวีเศรษฐ์

งานทันตกรรม โรงพยาบาลรามารับดี

นิตที่รัก

วัน-เวลา ผ่านไปอย่างรวดเร็ว เรารู้จักกันและเป็นเพื่อนกันมานานถึง 40 ปี
ชื่นชมการทำงานของนิตมาตลอด มิตรภาพของเราคงเกินกว่าที่จะร้อยเรียง
ออกมาทั้งหมด ขอมอบกลอน (ที่กระท่อน กระแท่น เพราะเป็นมือสมัครเล่น)
มาแทนคำที่อยากบอก

๔๐ ปีที่รู้จัก

คุณความดีของมิ่งมิตร
เชี่ยวชาญด้านพัฒนาการ
เป็นต้นแบบครูที่ดี
สู้...ทุ่มเทการทำงาน
ผลงานเกินเรียงร้อย
ขอคุณพระรัตนตรัย
มีความสุขใจเปรมปรีดิ์

ตระหนักในไมตรีจิต

นิตยา คชภักดี
จนเล่าขานไปทุกที่
ให้ศิษย์นี้เจริญรอย
บริหารไม่ทอดถอย
เพื่อเด็กน้อย สุข เก่ง ดี
บันดาลให้ นิต โชคทวี
สุขภาพ(กาย-ใจ)ดี ตลอดกาล

รองศาสตราจารย์ พญ. ศิริกุล อิศรานุรักษ์

ผู้อำนวยการ, สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล

Dear Nittaya

You are a tired less gardener, who combines the technical knowledge, actual experience in practice and compassion, to transform the lives of children with difficulties into blossoming, productive citizens of Thailand.

A born leader, you always finds good qualities in every person and mentored patiently your colleagues professionally and provides guidance to them personally. The National Institute for Child and Family Development is like a child, being guided and developed by you.

The richest person in life is to be able to have a true friend that one can trust and rely upon, particularly in times of difficulties. My journey in this life has been enriched by having you as a friend and family.

Nittaya, on the celebration of your 60th birthday, I thank you for being you; and I thank your parents for having you, which made the world a better place for all who are fortunate to come in contact with you.

Happy birthday, Nittaya and many happy returns.

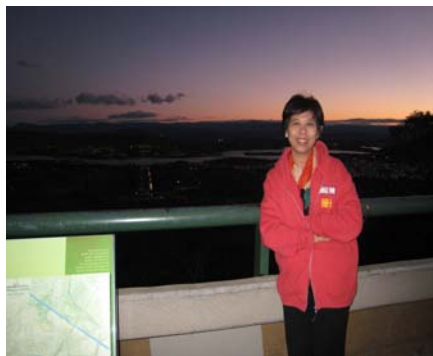

Your friend and sister,

Lee-Nah Hsu

From Tirana, Albania with love

คำสอนของอาจารย์ ที่ว่า “ต้องสอนพ่อแม่ซะ เวลาให้เด็กนอนในเปลผ้าขาวม้า ระวังอย่าใช้ผ้าขาวม้าคลุมปิดมิด เด็กจะไม่เห็นอะไร ก็เลยไม่ได้เรียนรู้ เสียโอกาสพัฒนาการ” ทำให้ ดิฉันที่อาจารย์เป็นอาจารย์โรงเรียนแพทย์แต่ เข้าใจวิถีชาวบ้านเป็นอย่างดี ในระยะเวลากว่า 25 ปี ที่ติดตามผลงานอาจารย์ ฟังอาจารย์เลคเชอร์ ก็พบว่าอาจารย์มีประเด็น มีเรื่องที่ฟังแล้ว รู้สึกใช่เลย เราอยากได้อาจารย์แบบนี้สอนนักเรียน มุมมองอาจารย์กว้างและใช้พ่อแม่เป็นจุดศูนย์กลาง ต่อมาได้ทำงานใกล้ชิดอาจารย์มากขึ้น ในฐานะอาจารย์เป็นที่ปรึกษาของโครงการการพัฒนาสื่อ PCU กทม 2-3 ปีที่ผ่านมา ก็ได้ประจักษ์ ความสามารถของอาจารย์ ขอเปรียบว่า คมและเฉียบ ถึงแม้ตัวเองไม่ได้เป็นศิษย์เก่ารามา แต่ก็สามารถสื่อได้ว่าอาจารย์เป็นที่เคารพรักของลูกศิษย์ อาจารย์ ไม่เห็นเคยโกรธใคร น้ำเสียงพูด หัวเราะ ทำทีในการปรายตามองคนอื่น ที่แฝงความเอื้อเอ็นดู ให้กำลังใจ เป็นเอกลักษณ์ของอาจารย์ อาจารย์ใส่ใจความรู้สึกของคนอื่น ตลอดเวลา และที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง คือ อาจารย์และอาจารย์นัยพินิจ เป็นตัวอย่างคู่สมรส ที่แบบ เสมอต้น เสมอปลาย ดูแลกัน ให้เกียรติกันแบบสัมผัสได้ อ้อ! สิ่งที่ฝังในความจำดิฉันเกี่ยวกับอาจารย์อีกอย่างคือ อาจารย์ร้องเพลงเพราะ ที่ได้ยินคือเพลง **Around the World**

ในวันเกษียณอายุราชการ ก็คงเป็นเพียงช่วงเวลาที่ทำให้มีเวลาพักผ่อนน้อยกว่า 60 ปีแล้วนะ เชื่อว่า ไม่สามารถหยุดยั้ง ความรู้สึกอยากทำงานเพื่องานพัฒนาการเด็กไทย ของอาจารย์ได้ เด็กไทยและพวกเราก็คงไม่มีใครอยากให้อาจารย์หยุด ค่ะ อย่างไรก็ตามดิฉันขอกราบอาราธนาคุณพระฯ ได้ประทานพร ให้อาจารย์มีสุขภาพที่ดีและพลั่งใจ ที่เข้มแข็ง เคียงข้างอาจารย์นัยพินิจ ตราบเท่านาน เคารพรัก อาจารย์ค่ะ

แพทย์หญิง ศิราภรณ์ สวัสดิ์วร

รองผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี

โดยส่วนตัวแล้ว สิ่งประทับใจมากที่สุดเกี่ยวกับ คุณหมอ นิตยา คชภักดี คือ การได้พบกัน ครั้งแรกเพื่อสัมภาษณ์งาน ในครั้งนั้นจำได้ว่า คุณหมอเป็นผู้บุคลิกที่อบอุ่น และความเป็นกันเอง จนเหมือนไม่เป็นการสัมภาษณ์งาน แต่เป็นการพูดคุย เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ฟังมากกว่า โดยหนึ่งในคำถามที่คุณหมอคอยด้วย คือ ให้วิเคราะห์ว่าตนเองมีจุดอ่อนที่ตรงไหนบ้าง ซึ่งได้ตอบไปว่า ตนเองมีจุดอ่อนที่ภาษาอังกฤษ (ซึ่งในตอนนั้นก็ไม่ได้คิดอะไรมากมายกับคำถามนั้น) แต่เมื่อได้มาร่วมงานกัน คุณหมอได้พยายามให้งานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเรื่อย ๆ จนตัวเองเคยพูดคุยกับเพื่อน ๆ ว่า สงสัยวันนั้นตนเองได้ฟังคำถามผิดหรือเปล่า แต่ตอนนี้เข้าใจแล้วว่าอาจารย์พยายามช่วย “กำจัดจุดอ่อน” ให้โดยค่อย ๆ สอน ค่อย ๆ เติมเต็มจุดอ่อนต่าง ๆ ให้ ไม่เพียงแต่ภาษาอังกฤษ แม้แต่ภาษาไทยที่บ่อยครั้งตนเองใช้ผิด คุณหมอก็ยังช่วยเติมให้ด้วย นอกจากเรื่องวิชาการแล้ว คุณหมอก็ยังเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการทำงาน และการดำเนินชีวิต ยังจำได้ว่าเมื่อจะต้องมาทำงานเป็นอาจารย์นั้น ตนเองมีความกังวลอยู่มาก จนเพื่อนคนหนึ่งได้บอกว่า “จะกลัวไปทำไม ในเมื่อมีแบบอย่างการเป็นอาจารย์ที่ดีอยู่ใกล้ตัว เอามาเป็นแบบอย่างซิ” แม้ตนเองจะไม่สามารถทำได้ดีเท่าปลายเล็บของคุณหมอ แต่อย่างน้อยก็มีแนวทางการทำงานที่ดีเป็นตัวตั้งที่เป็นรูปธรรมให้ปฏิบัติได้อย่างมีทิศทางมากขึ้น ได้รู้ว่าถ้าอยากเป็นอาจารย์ที่ดีต้องทำอะไร ในวันที่ต้องไปลาคุณหมอ เพื่อมาทำงานในที่ใหม่ คุณหมอยังสอนข้อคิดดี ๆ เพื่อไปใช้ในการทำงานในที่ใหม่ ทำให้ในวันนี้เวลาเจอปัญหาหนัก ๆ ก็จะนึกถึงข้อคิดต่าง ๆ ที่คุณหมอได้สอนมา และผ่านไปได้ด้วยดีเสมอมา อย่างไรก็ตามยังมีสิ่งที่ยากขอจากคุณหมอ คือ อยากให้คุณหมอระวังและรักษาสุขภาพมาก ๆ ไม่ใช่เพราะคุณหมอไม่แข็งแรง แต่คุณหมอมักทุ่มเทร่างกายแรงใจในการทำงาน จนหลายครั้งต้องอดหลับอดนอนติดต่อกันหลายวัน จนหลายครั้งอดคิดไม่ได้ว่า คุณหมอเอาเรี่ยวแรงที่ไหนมาทำงาน

ในโอกาสที่ คุณหมอ นิตยา มีอายุครบ 60 ปี ขอคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์ทั้งหลาย อำนวยพรให้ คุณหมอ นิตยา คชภักดี มีความสุข สุขภาพแข็งแรง ตลอดไปค่ะ

อาจารย์ณัฐนารี เอมยงค์

อาจารย์ประจำภาควิชาชีวสถิติ

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เรียน อ.นิตยา

หากจะนับเวลาที่หนูได้รู้จัก เรียนรู้ และทำงานร่วมกับอาจารย์คงเป็นเวลาที่ยาวนานกว่า 15 ปี ซึ่งก็พอๆ กับอายุการทำงานของหนูเลยทีเดียว แรกเริ่มการทำงานแม้ว่าหนูจะทำงานที่ Save The Children (UK) ที่คลองเตย แต่ในความเป็นจริงก็เปรียบเสมือนสถานที่ทำงานที่อาจารย์ทำให้ เพราะอาจารย์เป็นคนที่ลงเก็บข้อมูลพื้นฐานความพิการของเด็กในชุมชนคลองเตยก่อนที่ Save จะลงพื้นที่ หลังจากนั้นอีก 2 ปี หนูก็ได้มาร่วมงานกับอาจารย์จริงๆ ที่หน่วยพัฒนาการเด็ก รพ.รามาฯ จนถึงปี 38 หนูก็ขอไปเรียนต่อปริญญาโท แต่ระหว่างเรียนก็ยังติดต่อและมีงานที่ต้องทำร่วมกับอาจารย์เป็นระยะ เมื่อเรียนจบในปี 41 หนูก็ยิ่งกลับมาทำงานกับอาจารย์ที่ สถาบันฯ อีก คงจะเคยทำบุญร่วมกันมาในชาติปางก่อน งานที่ทำจึงเกี่ยวข้องกับอาจารย์เสมอ

ระหว่างที่ทำงานร่วมกันนั้น ไม่ว่าจะเป็นที่ รามาฯ หรือที่สถาบันฯ หนูได้เรียนรู้จากอาจารย์มากมาย แม้ว่าหนูจะไม่ใช่มุสิกศิษย์อาจารย์โดยตรง แต่หนูก็ได้รับความรู้ แนวคิด ประสบการณ์ชีวิต ประสบการณ์ทำงานจากอาจารย์ ซึ่งหนูสามารถบอกหรือพูดได้เต็มปากว่า แนวคิดการทำงาน การใช้ชีวิตส่วนตัวหรือชีวิตครอบครัว ส่วนหนึ่งนั้นหนูได้รับมาจากอาจารย์ หนูจำได้ว่าเมื่อมาเริ่มงานที่สถาบันฯ นั้น ขณะนั้นเหมือนเป็นยุคบุกเบิก เรายังไม่มีตึกใหญ่โตเหมือนทุกวันนี้ยังได้ไปอาศัยอยู่กับ อ.นัยพินิจ ที่โครงการชีวิทยาฯ แล้วเมื่อมีตึกสถาบัน งานแรกที่ได้ทำที่ตึกนี้คือการจัดอบรม Denver ต่อมาก็เป็นศูนย์พัฒนาเด็ก ปีแรกเรามีเด็กมาใช้บริการเพียง 8 คน แต่เป็นเด็ก 8 คนที่มีคุณภาพ ซึ่งทุกวันนี้ก็ยังเป็นความภูมิใจเล็กๆ ของหนูที่ได้ดูแลพัฒนาเด็กกลุ่มนี้

พวกเราหลายคนในยุคนั้น ได้ก่อร่างสร้างครอบครัวเมื่อตอนมาทำงานกับอาจารย์ ไม่ว่าจะเป็นตัวพินเอง ไก่ หมวย หนอย ซึ่งตอนนั้นแต่ละคนก็มีหน่อเนื้อเกิดมาแล้วทั้งนั้น ความจริงอาจารย์ก็เหมือนเป็นคุณยายของเด็กๆ ลูกๆ พวกเรา ลูกเราแต่ละคน อาจารย์ก็ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงความเป็นไป สำหรับตัวหนูเองได้ใช้สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ในการทำงานพัฒนาเด็กมาใช้กับลูกจนถึงทุกวันนี้ ซึ่งนับว่าเป็นโอกาสที่ดีของตัวเอง ที่มีลูกในช่วงเวลาที่เราร่วมงานกับอาจารย์ เราได้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติจริง กล่าวพูดกล่าวผู้ปกครองคนอื่นได้เต็มปากเรื่องการดูแลพัฒนาเด็ก เพราะเราได้ทำจริง และเห็นผลกับลูกของเราจริงๆ ซึ่งสิ่งนี้เป็นผลพวงจากการทำงานกับอาจารย์ แม้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในสถาบัน บางช่วงที่รู้สึกไม่สบายใจ หรือมีปัญหาหนักอก ก็ยังได้อาจารย์เป็นที่ปรึกษาเป็นที่พึ่ง ช่วยแก้ให้ปัญหาต่างๆ ได้เบาบางและคลี่คลาย ถึงบางครั้งอาจจะไม่สามารถปฏิบัติตามได้ แต่ก็ยังมีอาจารย์เป็นที่พึ่ง และเป็นกำลังใจให้เดินหน้าได้ต่อไป

ในวันคล้ายวันเกิดปีที่ 60 ของอาจารย์ หนูและครอบครัวขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยคุ้มครองให้อาจารย์มีสุขภาพที่แข็งแรง มีจิตใจที่เบิกบาน มีผลกำลังทั้งกำลังกายและกำลังใจในการพัฒนาเด็ก ๆ ต่อไปยาวนาน รักษาสุขภาพด้วยนะคะ

พิน+จิ๋ว+ไบเฟิร์น

ครั้งแรกเมื่อได้รับทราบจากเพื่อนๆ ว่าให้เขียนความรู้สึกถึงอาจารย์นิต ในฐานะที่เราเป็นบุคลากรสถาบันฯ เคยทำงานกับอาจารย์นิตมา หมวยมีความรู้สึกว่ามีสิ่งที่ยากจะบอกกล่าวถึงอาจารย์ตั้งมากมาย เพราะหมวยทำงานมากับอาจารย์เกือบสิบปี พร้อมๆ กับเพื่อนๆ อีกหลายคนที่ต้องอาศัยใต้ถุนคณะวิทยาศาสตร์ ของโครงการชีววิทยาระบบประสาทและพฤติกรรม เป็นศูนย์บัญชาการ เพราะอาคารสถาบันยังสร้างไม่เสร็จ ครั้งแรกที่หมวยได้รู้จักอาจารย์นิตคงจะเป็นวันแรกที่ได้พบอาจารย์ที่ห้องสัมภาษณ์ ดึกสำนักงานอธิการบดีสมัยที่ยังอยู่ตรงสะพานพระปิ่นเกล้า วันนั้นเมื่อได้พบและพูดคุยกับอาจารย์ พร้อมกับเจ้าหน้าที่จากกองการเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมหิดล หมวยใช้เวลาในการสัมภาษณ์พอควร สิ่งสัมผัสได้ในขณะที่พบกันเป็นครั้งแรก คือ รอยยิ้ม ความเป็นมิตร และความอบอุ่น ที่มาพร้อมกับคำพูด และน้ำเสียงของอาจารย์ที่สื่อสารมากับเด็กที่เพิ่งจบปริญญาโทมาหมาดๆ มีความรู้แต่ขาดประสบการณ์การทำงาน หากจะมีประสบการณ์สมัยเรียนที่เคยช่วยงานวิจัยอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ศ. ดร. สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ มาบ้าง อาจารย์นิตได้ให้โอกาสรับเข้ามาทำงานรับใช้ประเทศชาติด้วยการทำงานวิชาการด้านเด็กและครอบครัว ชีวิตการทำงานของหมวยจึงเริ่มต้นพร้อมๆ กับการเกิดขึ้นของสถาบันฯ

ในระหว่างที่ทำงานอยู่กับอาจารย์มาตลอดระยะเวลา 8 ปี ที่อาจารย์ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการสถาบันฯ อาจารย์ให้ทั้งความรู้ ประสบการณ์ แนวคิดต่างๆ อาจารย์เต็มเต็มองค์ความรู้ด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว ให้อย่างสมดุลงอบด้าน หลายต่อหลายครั้งที่อาจารย์มักจะส่งไปเข้าร่วมประชุม และสัมมนาที่ต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เกิดเครือข่ายการทำงาน เมื่อต้องนำมาใช้จริงกับงานของสถาบันฯ ทำให้มองภาพการทำงานออก สิ่งสำคัญที่อาจารย์มักมีให้ลูกน้องเสมอ คือ โอกาส การพัฒนา การให้อภัย และการสะท้อนผล ทำให้เกิดการเรียนรู้ และนำเอาสิ่งที่ได้งมมาปฏิบัติยึดเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต

ความเอื้ออาทรของอาจารย์นิต ที่มีต่อหมวย ไม่ได้หยุดเฉพาะที่หมวย แต่อาจารย์จะห่วงใยความเป็นอยู่สารทุกข์สุกดิบของคนในครอบครัวด้วย เมื่อครั้งที่หมวยยังไม่แต่งงาน เรามีบทบาทหน้าที่เป็นลูกต้องดูแลแม่ อาจารย์ก็มักถามถึงสุขภาพคุณแม่เสมอ พอเริ่มสร้างครอบครัวของตัวเอง อาจารย์นิต พร้อมอาจารย์นัยพินิจ ก็มาอวยพรงานแต่งงานให้ด้วย พอเริ่มตั้งครุฑอาจารย์ก็จะให้เราทำงานน้อยลง ดูแลสุขภาพคุณแม่ตั้งครุฑ คอยถามไถ่อาการตลอดระยะการตั้งครุฑ หาเพลงเพราะๆ ให้ฟัง หาหนังสือดีๆ ให้อ่าน อาจารย์หะนุญนอมครุฑของเรา เสมือนเป็นสมาชิกในครอบครัวคนหนึ่ง ทำให้หมวยซึ่งเป็นคุณแม่มีสุขภาพจิตดี อารมณ์ดี เพื่อลูกที่ออกมาจะได้อารมณ์ดีตามไปด้วย พอคลอดลูกมาแล้วอาจารย์ยังช่วยดูแลถามไถ่ ตรวจสอบสุขภาพเด็กเมื่อเจ็บป่วยเป็นไข้หวัด เพียงเพราะไม่อยากให้แม่ต้องเดินทางพาลูกเข้าเมืองไปหาหมอเป็นวันๆ อาจารย์จึงตรวจและสั่งยาให้ทั้งๆ ที่อาจารย์ก็มียางยุ่งมากมาย ขอเล่าเรื่องท้องๆ อีกนิดหนึ่งค่ะ เรื่องท้องๆ ยังไม่จบแค่นี้ ท้องแรกของหมวยนี่แหละ ที่เป็นปีที่เจ้าหน้าที่สถาบันฯ ท้องพร้อมกัน 3 คน คือ หมวย พี่ผิน และพี่ไก่ เวลาเราเดินไปไหนพร้อมกัน 3 คน ก็จะมีคนทักทายตลอดทาง นั่งรถตู้สถาบันฯ ก็จะนั่งเบาะหน้า ไปพร้อมกันทั้ง 6 ชีวิต ซึ่งอาจารย์ก็มีแต่ความยินดี และ บางคนที่ไม่เคยมีลูกนานเกือบสิบปี ก็จะมีลูกที่สถาบันฯ และทุกปีต้องมีการส่งต่อการท้องให้กันและกัน เหมือนจับไม้วิ่งเปี้ยวเลยละ สถาบันฯ จึงมีเจ้าหน้าที่ที่มาทำงานและสร้างครอบครัวที่นี้หลายครอบครัวทีเดียว

หมวยมีความรู้สึกอบอุ่นใจ มีความสุขในการทำงานที่สามารถนำครอบครัวมามีส่วนร่วมในงานได้อย่างกลมกลืน ไม่ต้องมีความรู้สึกว่ามีเมื่อต้องมาทำงานแล้ว บทบาทหน้าที่ของความเป็นแม่จะลดลง เพราะอาจารย์มีความเข้าใจและยืดหยุ่นด้วยวิธีการต่างๆ ที่สามารถทำได้ เช่น อนุญาตให้น้ำลูกอ่อนมาเลี้ยงที่ทำงานได้ เวลาจัด

กิจกรรมต่างๆ ก็มักจะให้พามาทั้งครอบครัวชวนสามี และลูกมามีส่วนร่วม ให้ทำความรู้จักมักคุ้นกัน เป็นเครือข่ายกัน จะได้ช่วยเหลือกันและกัน ต่อไปได้

ท้ายที่สุด ในวาระที่อาจารย์นิตจะมีอายุครบรอบ 60 ปี จึงเป็นโอกาสอันดีที่อาจารย์จะได้รับทราบความรู้ ประสบการณ์ และ คุณงามความดี ที่อาจารย์ได้ปลูกต้นกล้าความรักและความอบอุ่นให้กับหมวย เพื่อให้หมวยและครอบครัวได้ยึดถือ และปฏิบัติสิ่งดีงามเหล่านั้น มันซึมซับเป็นน้ำหล่อเลี้ยงหัวใจให้ระลึกถึงอยู่เสมอว่า ยังมีครอบครัวดีๆ ที่มีความรักความอบอุ่น และแผ่แผ่ความรัก ความอบอุ่นให้มานั้นเป็นอย่างไร และครอบครัวเราจะแผ่แผ่ความรู้สึกดีๆ นั้นไปได้อย่างไร ขอความรักและความปรารถนาดีที่อาจารย์มีต่อพวกเรา และเพื่อนมนุษย์ ได้โปรดช่วยดูแลและคุ้มครองให้อาจารย์มีความสุข มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง คิดสิ่งใดสมดังหวังทุกประการ ให้อาจารย์มีกำลังใจที่จะทำงานเพื่อเด็กๆ และครอบครัวตลอดไป

จิรพันธ์ ขำทอง และครอบครัว

กราบเรียน อาจารย์นิตยาที่เคารพ

ไก่อเรียก “อาจารย์นิต” ตลอดระยะเวลา เกือบ 10 ปี ที่ได้ทำงานร่วมกับอาจารย์มา เพราะอาจารย์ไม่ได้เป็นเพียงหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชา แต่อาจารย์เปรียบเสมือนครูที่ได้สอน และเปิดโอกาสให้คิดเอง ทำเอง และอาจารย์มักจะมีคำแนะนำดีๆ ทำให้ได้เรียนรู้ประสบการณ์ที่มีคุณค่าโดยผ่านการทำงานกับอาจารย์อย่างมากมาย ทำให้ไก่อู้จักคิดรอบด้าน รอบคอบ และมีมุมมองที่กว้างไกลขึ้น เวลามีปัญหาอาจารย์ก็ช่วยแก้ไขได้ทุกเรื่องด้วยคำแนะนำดีๆ ที่เราคาดไม่ถึง (อาจารย์มักพูดว่า “อาจารย์ช่วยให้ชีวิตหนูง่ายขึ้นมัย”) รู้สึกทั้งในความเก่งของอาจารย์ (อาจารย์มักพูดว่า “อาจารย์มีชั่วโมงบินมากกว่าเยอะ”) และอาจารย์ยังเป็นต้นแบบของความขยัน อดทน ทุ่มเท และขอใช้คำว่าอีกมากมาย มีครั้งหนึ่งทำงานกับอาจารย์เกือบ 5 ทุ่ม เราอายุน้อยกว่าอาจารย์เกือบ 20 ปีหมดแรงแล้วแต่อาจารย์ยังสนุกกับการทำงานคิดว่ากำลัง 1 ทุ่ม เคยมองย้อนกลับไปถ้าไม่ได้ทำงานร่วมกับอาจารย์ ตนเองคงไม่เติบโตทางความคิดถึงเพียงนี้ อาจารย์จึงเป็นครูในดวงใจคนหนึ่งที่จะอยู่ในความทรงจำตลอดไป นอกจากนั้นอาจารย์ยังเปรียบเสมือนแม่ที่ได้ให้ความรัก ความเอาใจใส่ แนะนำการใช้ชีวิตทั้งชีวิตส่วนตัวและชีวิตคู่ และยังมีเมตตามาถึงครอบครัวและลูกๆ ของไก่อเสมอมา ไก่อู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจเสมอเวลาที่นึกถึงอาจารย์ ขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพแข็งแรงปราศจากโรคภัย ภัยอันตรายต่างๆ ตลอดไป

ด้วยความเคารพ รัก อย่างสูง

ครอบครัวรักษ์ (ไก่อ, เบิ้ม, น้องภู, น้องแพรวา)

คำกล่าวมุทิตาจิต
แด่ รศ. พญ. นิตยา คชภักดี

นับแต่วันที่เราได้มาเป็นศิษย์ของอาจารย์ ด้วยการเป็นนักศึกษารุ่นที่ 1 สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาการมนุษย์ ที่อาจารย์ได้เป็นผู้ริเริ่มเปิดหลักสูตรนี้ขึ้นนั้น เราทุกคนต่างได้รับความรู้และการพัฒนาจากอาจารย์เป็นอย่างมาก ความสำเร็จของพวกเราในวันนี้มีอาจารย์เป็นผู้มีส่วนสำคัญในการผลักดัน และสรรค์สร้างขึ้นทั้งสิ้น อาจารย์เป็นครูที่ให้ความเมตตา กรุณา ต่อศิษย์เป็นอย่างยิ่งอาจารย์พยายามผลักดันและให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้ศิษย์ได้สำเร็จการศึกษาโดยไม่เลือกว่าจะเป็นนักศึกษาในความดูแลของอาจารย์หรือไม่ พระคุณของอาจารย์ทั้งที่กล่าวมาและที่ไม่สามารถกล่าวถึงได้หมดนั้น ยังคงจารึกอยู่ในใจของเราทุกคนอยู่เสมอมา

ในโอกาสที่อาจารย์จะมีอายุครบ ๖๐ ปีนี้ ในนามของศิษย์ทุกคนขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้อาจารย์ และครอบครัว มีความสุข สุขภาพแข็งแรง และประสบแต่สิ่งที่ดีงามตลอดไป

ด้วยความเคารพอย่างสูง
ศิษย์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาการมนุษย์ รุ่นที่ ๑

ถึงอาจารย์ นิตยา ที่เคารพ

ในปีนี้วันเกิดของอาจารย์จะแปลกกว่าทุกปี เพราะจะเป็นปีที่อาจารย์ครบรอบหกสิบปี งานวันเกิดปีนี้จะมีใหญ่กว่าทุกปีที่เคยไปร่วมงาน

แม้ว่าอาจารย์จะไม่ได้เป็นอาจารย์ในโครงการโดยตรงแต่เราก็ได้มีโอกาสร่วมงานกับอาจารย์หลาย ๆ ครั้ง และได้เรียนรู้จากอาจารย์มากมายทั้งในเชิงวิชาการและการจัดการ จึงนับว่าเป็นโชคสองชั้นที่ได้มีโอกาสเรียนโดยตรงกับป้าและอาจารย์ ความเมตตาที่ป้าให้กับลูกศิษย์ในโครงการฉันใด ความเมตตานั่นก็ได้หล่อหลอมจากอาจารย์ให้กับลูกศิษย์ในโครงการด้วยเช่นกัน

ในโอกาสที่เป็นมงคลนี้จึงขออารทณาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ในพื้นพิภพ จงบันดาลให้อาจารย์ และป้า รวมทั้งครอบครัวจะมีแต่ความสุขสมหวัง เกิดพลังที่จะทำงานให้กับมหาวิทยาลัยมหิดลต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

ด้วยความเคารพรัก
แดง
วิมลรัตน์ ภู่วราวุฒิพานิช

15 ธันวาคม 2550

เรียน อาจารย์นิตยา ที่รัก

พี่ต้องขอขอบคุณที่ให้พี่มีโอกาสเขียนคำนิยมในหนังสือครบ 5 รอบของอาจารย์ และต้องขอภัยที่ไม่มีเวลาจัดพิมพ์ให้ พี่เพิ่งเดินทางกลับจากการปฏิบัติธรรมเมื่อคืนนี้เอง และนั่งเขียนเสร็จเช้านี้ด้วยความยินดียิ่ง ได้ฝากรูปมาให้เลือกค่ะ

พี่ต้องขอภัยที่ช่วงจัดงานให้อาจารย์พี่ต้องไปปฐมนิเทศที่อุทยานหลวง เชียงใหม่ จึงไม่สามารถมาร่วมในงานของอาจารย์ แต่เชื่อว่างานจะดำเนินไปได้อย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณอีกครั้งค่ะ

นิตยา

อาจารย์นิตยา ผู้เป็นที่รักยิ่งของครูและศิษย์

อาจารย์นิตยาเป็นศิษย์รุ่นแรกที่ดิฉันได้เคยสอนที่คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี หลังจากที่ได้กลับจากต่างประเทศในปีพ.ศ. 2515 เป็นศิษย์ที่ดิฉันมีความประทับใจตั้งแต่ได้พบ เมื่อได้พบกันครั้งแรก อาจารย์นิตยาเป็นนักศึกษาแพทย์ปีที่ 6 ดูนในกลุ่มนักศึกษาแพทย์ 8 คนที่กำลังเรียนวิชากุมารเวชศาสตร์ที่ OPD เด็ก ในเช้าวันที่พบกัน ดิฉันได้สอนเกี่ยวกับโรคระบบหายใจในเด็ก โรคที่พบบ่อยและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมีเสมหะอุดกั้นในทางเดินหายใจและวิธีให้การแก้ไขด้วยการให้ Chest Physical Therapy และ Postural drainage 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นขณะอยู่เวร อาจารย์นิตยาได้พบเด็กผู้หญิงกำลังประสพภาวะเหมือนที่ได้รับการนอนพอดี้ และได้นำความรู้ที่ได้รับมาปฏิบัติทันที ทำให้สามารถช่วยชีวิตเด็กได้ นับเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งของผู้เป็นครูที่ศิษย์สามารถนำเอาความรู้ที่ครูได้ตั้งใจสอนและถ่ายทอดให้กับศิษย์อย่างเต็มที่ไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ป่วยและครอบครัว สมดังที่สมเด็จพระราชบิดาได้ทรงรับสั่งไว้ว่า

“True success is not the learning
but in its application to the benefit of mankind”

ตลอดระยะเวลาที่ได้รู้จักและคุ้นเคยกับอาจารย์นิตยา อาจารย์นัยพินิจ และครอบครัว ดิฉันได้พบเห็นความงดงามที่อาจารย์ได้แสดงให้เห็นทั้งกาย วาจา และใจ อาจารย์เป็นผู้ที่งามพร้อมทั้งกายกรรม วจีกรรม และมนโกรรม เมื่อใดที่มีโอกาสที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่นได้ อาจารย์ไม่เคยรังเกียจที่จะกระทำแม้ว่าในขณะนั้นอาจารย์มีกิจส่วนตัวที่จะต้องกระทำแต่อาจารย์จะให้ความสำคัญในการทำประโยชน์ของส่วนตนเป็นกิจที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง อาณิสต์จากการกระทำดังกล่าวจึงส่งผลให้อาจารย์ประสบความสำเร็จก้าวหน้าในการงาน ได้รับเกียรติยศ ชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับนับถือในวงการแพทย์ทั้งในระดับชาติและนานาชาติโดยเฉพาะในวิชากุมารเวชศาสตร์ สาขาจิตวิทยาและการพัฒนาการในเด็ก นำชื่อเสียงและเกียรติยศมาสู่สถาบันและประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งเป็นความภาคภูมิใจของชาวรามาริบัติและครูทุกคนที่มีศิษย์ที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม และจริยธรรมเช่น อาจารย์นิตยา ทำให้เกิดกำลังใจที่จะทุ่มเททั้งร่างกาย และแรงใจที่จะสั่งสอนศิษย์โดยไม่เห็นแก่ความ เหน็ดเหนื่อยและย่อท้อ

นอกเหนือไปจากการเป็นศิษย์ที่ดีดังกล่าวแล้ว อาจารย์นิตยายังเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติของความเป็นครูอย่างครบถ้วนและเป็นที่เคารพรักของศิษย์รวมทั้งผู้ป่วย ญาติ และผู้ที่มีโอกาสได้พบเห็นผู้ป่วยทุกคนที่มีโอกาสที่ดีได้รับการดูแลรักษาอย่างละเอียดถี่ถ้วน และให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย และครอบครัวให้มีความรู้ความสามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

หลานของดิฉันเองก็มีโอกาสได้รับการดูแลรักษาจากอาจารย์เช่นกันตั้งแต่เล็ก ๆ จนถึงปัจจุบัน และมีส่วนอย่างมากที่ทำให้ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งในการเรียนและการปฏิบัติตนให้เป็นที่รักของผู้ที่ได้พบเห็น

นอกเหนือจากความคุ้นเคยในฐานะครูและศิษย์และเพื่อนร่วมงานแล้ว ดิฉันและครอบครัวได้มีโอกาสรู้จักและคุ้นเคยกับอาจารย์นิตยา และอาจารย์นัยพินิจ รวมทั้งคุณพ่อ คุณแม่ของอาจารย์นิตยามาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ได้เห็นการแสดงออกซึ่งความกตัญญูต่เวทีตาที่อาจารย์มีต่อบิดามารดาอย่างสูงสุดยากที่จะหาผู้ใดเสมอเหมือน

หลายต่อหลายครั้งในการประชุมวิชาการของสมาคมกุมารแพทย์ฯ และราชวิทยาลัยกุมารแพทย์ฯ ที่ไปจัดในต่างจังหวัด ภาพที่ประทับใจยิ่งที่ได้พบคือภาพที่อาจารย์นิตยาขณะพาคุณพ่อคุณแม่ไปพักผ่อนด้วยในสถานที่เดียวกันและให้การปฏิบัติดูแลท่านทั้งสองอย่างดียิ่ง ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ ได้แสดงให้เห็นทั้งเวลาปกติและเวลาที่ท่านเจ็บป่วย นับเป็นบุญบารมีที่อาจารย์ได้สร้างสมไว้ต่อบุพการีอย่างดีที่สุด

อาจารย์นิตยามีชีวิตครอบครัวที่เพียบพร้อม และอบอุ่น เป็นที่ชื่นชมแก่ผู้ได้พบเห็น มีคู่ชีวิตที่มีศีลเสมอกันที่คอยอยู่เคียงข้างและพร้อมที่จะให้การสนับสนุนและส่งเสริมซึ่งกันและกันตลอดเวลา และยังมี ความสนใจในเรื่องเดียวกัน มีความมุ่งมั่นที่จะช่วยกันพัฒนางานต่าง ๆ ในด้านจิตวิทยาพัฒนาการเด็กและพฤติกรรมศาสตร์ให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศ ซึ่งนับว่าหาได้ยากที่จะพบคู่ชีวิตใดที่มีศักยภาพทัดเทียมกัน มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน และสามารถร่วมกันทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม สังคมและประเทศชาติได้อย่างดียิ่งเช่นนี้ รู้สึกว่าเป็นโชคดี ดิฉันและครอบครัวมีความภูมิใจอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสรู้จักและคุ้นเคยกับผู้ที่เป็ นกัลยาณมิตรซึ่งมีความจริงใจต่อผู้อยู่รอบทั้งเสมอมาอย่างเช่น **“อาจารย์นิตยา และ อาจารย์นัยพินิจ”**

เนื่องในโอกาสที่อาจารย์นิตยาจะมีอายุครบ 5 รอบในเดือนธันวาคมศกนี้ ดิฉันและครอบครัวมีความเชื่อมั่นว่า ด้วยกุศลผลบุญที่อาจารย์นิตยาได้ปฏิบัติและสั่งสมมาโดยตลอด โดยบริสุทธิ์ทั้งกายกรรม วจีกรรม และมนโกรรม จะส่งผลให้อาจารย์นิตยาประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง มีชีวิตหลังเกษียณที่

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550 Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi 60th Birthday on 29th December 2007

สุข สงบ และครอบครัวอันเป็นที่รักของอาจารย์ และดำเนินตามพระปัจจุโมวาทของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ทรงกล่าวกับพระอรหันต์ทั้งหลายและพระอริยสาวกก่อนเสด็จดับขันธปรินิพพานว่า

“ขอเธอจะเป็นผู้มีสติ สัมปชัญญะ และถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเกิด”

ด้วยความรักและเคารพในธรรม

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พญ.สุกรี และ พลต.ต. นพ.ทัศนะ สุวรรณจูฑะ และครอบครัว

วันที่ 29 ธันวาคม เมื่อหกสิบปีที่แล้ว โลกใบนี้ได้ต้อนรับอาจารย์นิตยา คชภักดี ผู้ที่เปรียบเสมือนต้นไม้ใหญ่เขียวชอุ่ม แผ่กิ่งก้านและผลิดอกออกผลงดงาม แม้ว่าวิชาชีพของท่านคือกุมารแพทย์ก็ตามที่ แต่อาจารย์นิตยาหรือป้าหมอนิตที่ครูมีนและเด็กๆ ได้รู้จักนั้นเปรียบเสมือนครู ผู้ยิ่งใหญ่และเป็นแบบอย่างที่ดีที่ประเสริฐยิ่ง ความมุ่งมั่นตั้งใจ ไตร่ตรอง ทุ่มเทและรักในงานที่ทำ อาจารย์ได้สอนให้ครูมีนของเด็กๆ เรียนรู้ถึงความสุขใจ ตั้งใจและทุ่มเทนั้นสำคัญต่อการทำหน้าที่ของความเป็นครูที่สำคัญนี้มากเพียงใด ความพยายามไม่ย่อท้อต่อการกระทำอย่างสุดความสามารถ แม้ว่างานของอาจารย์จะหนักเพียงไรแต่เมื่ออาจารย์ได้พบเด็กๆ ไม่เคยเลยสักครั้งที่จะไม่เห็นรอยยิ้มที่อบอุ่นพร้อมที่จะต้อนรับเด็กๆ ทุกคนและพร้อมจะช่วยเหลือเสมอ เหมือนสิ่งอื่นใดนั้นอาจารย์เป็นแบบอย่างให้ครูมีนของเด็กๆ ได้เรียนรู้ที่จะเป็นครูที่ซื่อสัตย์ต่อความปรารถนาดีต่อเด็กและต่องานที่ทำ มีเมตตา ตัวมีนเองก็เฝ้ามองชื่นชมและยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเรื่อยมา

ขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงค่ะสำหรับทุกๆ โอกาส ในวาระครบรอบ 60 ปีนี้ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยอำนวยการให้อาจารย์นิตยาอันเป็นที่รักของครูมีนและเด็กๆ ทุกคน มีสุขภาพกายใจที่แข็งแรงเต็มเปี่ยมด้วยพลังรังสรรค์คุณงามความดีต่อไปค่ะ

มีนา โรจน์ไพรินทร์

หัวหน้านักพัฒนาการเด็ก

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

มหาวิทยาลัยมหิดล

ขอให้ท่านอาจารย์มีความสุข มีโอกาสได้ฟังวิชาการที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเด็กจากอาจารย์ จึงขอเป็นกำลังใจให้อาจารย์ได้ทำงานเพื่อเด็กไทย และประเทศไทย ให้พัฒนาและเจริญก้าวหน้าสืบไป ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์จงดลบันดาลให้อาจารย์มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสุขภาพใจสดชื่น มีความสุขมากๆ นะคะ

ศิริพร นีราพันธ์

หอผู้ป่วยเด็ก 4 คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี

ขอแสดงความยินดีที่ได้รับราชการมาประสบความสำเร็จในชีวิตราชการ ขอให้มีความสุขความเจริญยิ่งขึ้นไป และมีสุขภาพที่แข็งแรง เพื่อจะได้ทำงานต่อไปในอนาคต

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ บุญชอบ พงษ์พานิชย์

Dear Nittaya

Welcome to be a member of the 60 plus club! I, as well as all your teachers, am sure to be very proud of you. You have accomplished in your field of interest -“CHILD DEVELOPMENT”- and become well known locally and internationally.

There are a couple of events to remind you of the time during your student and resident days. “Hyperbilirubin and air craft crash” - This you and your classmate only will remember. The other one “Hey Hey Paula”- when we put on a show during newyear party in the Pediatric Department one year!

Best wishes good health and happiness from now on.

Professor Dr. Anant Tejavej

11-12-07

แต่ รองศาสตราจารย์ พญ.นิตยา คชภักดี

ดิฉันได้มีโอกาสเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์นิตยาตั้งแต่ดิฉันเป็น นศ.พ.ปีที่ 5 ดิฉันรู้สึกโชคดีมากที่ได้เป็นศิษย์ของอาจารย์ อาจารย์เป็นครูที่ดี ที่ดิฉันเคารพรัก อาจารย์ให้ความรู้และความเมตตาแก่ลูกศิษย์ทุกคน และอาจารย์ยังเป็นคุณแม่ที่รักของเด็ก ๆ อาจารย์เป็นผู้บุกเบิกงานพัฒนาการเด็กในประเทศไทย อาจารย์ทำให้คุณแม่ พ่อ คุณแม่ของเด็ก ๆ ได้เห็นศักยภาพของลูกและเข้าใจลูกของตัวเองได้อย่างแท้จริง อาจารย์ยังได้ทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจเพื่อการพัฒนาเด็กไทยและครอบครัวโดยก่อตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

เนื่องในโอกาสพิเศษนี้ ดิฉันขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย ดลบันดาลให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรง เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแก่ลูกศิษย์ชาวพัฒนาการเด็กตลอดไป และสมปรารถนาทุกประการ

แพทย์หญิงวิลาวัณย์ เชิดเกียรติกำจาย
หน่วยพัฒนาการเด็ก รพ.รามธิบดี

เนื่องในโอกาสครบรอบ 60 ปี วันคล้ายวันเกิดของอาจารย์ในวันที่ 29 ธันวาคม นี้ ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ดลบันดาลให้อาจารย์นิตยา มีสุขภาพแข็งแรงเป็นที่รักของลูกศิษย์อย่างนี้ตลอดไป....

แพทย์หญิงสินดี จำเริญนุสิต
หน่วยพัฒนาการเด็ก รพ.รามธิบดี

มุทิตาจิต แต่ รศ. พญ. นิตยา คชภักดี

ได้มีโอกาสคุ้นเคยกับอาจารย์เมื่อออกภาคสนามทำงานวิจัยที่จ.อุบลราชธานี เมื่อราวๆ พศ. ๒๕๒๕ เพื่อศึกษาการส่งเสริมให้แม่ในชนบทใช้สิ่งแวดลอมรอบตัวสำหรับกระตุ้นพัฒนาการเด็กร่วมกับการส่งเสริมโภชนาการ พบว่าสายสัมพันธ์แม่ลูก ผู้คนรอบตัวเด็ก และสิ่งของที่มีอยู่ในชุมชน เป็นส่วนสำคัญยิ่งถ้ารู้จักใช้โดยไม่ต้องลงทุนหาของเล่นราคาแพง และทำให้เด็กกินอาหารได้ดีด้วย จึงได้เห็นกับตาว่าโภชนาการ และการกระตุ้นพัฒนาการเสริมกันจริงๆ อาจารย์นิตยาก็กลายเป็น ‘หมอนิต’ ในวิถีทัศน์ของเราโดยไม่ต้องไปหาผู้แสดงเป็นหมอนอีก

รองศาสตราจารย์พัทธนี วินิจจะกุล
สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล

น้อมอวยพรวันเกิด แต่ รศ.พญ.นิตยา คชภักดี

สุขสันต์	ไตรรัตน์พร้อม	อำนวยพร
วันเกิด	สรรพสุขบวร	เด่นฟ้า
พญ.นิตยา	นามขจร	เกริกเกียรติ สวัสดิ์เอย
คชภักดี	จรัสหล้า	สุขสร้างเกษมสานต์

โรงเรียนสองภาษาลาดพร้าว

๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๐

อาภรณ์ ปรีดาเกษมสุข

มุทิตาจิตแด่ “คุณหมอนิด” ผู้ใจดีและสุดน่ารักของเด็ก ๆ

ไม่นึกว่า วันเวลาจะหมุนผ่านไปถึงกว่า 20 ปีอย่างรวดเร็ว นับแต่ที่ได้รู้จักกับอาจารย์หมอนิตยาเป็นครั้งแรก และได้ชมวีรกรรมของคุณหมอนิด ในบทบาทของ “หมอนิดมาแล้ว” ในวิดีโอที่สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดลถ่ายทำ และองค์การ ยูนิเซฟขอไปเผยแพร่เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้อง เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีและสมวัย ในวิดีโอ นั้น คุณหมอนิดสวมบทบาทคุณหมอสาว กล้าหาญ นั่งชันท้ายมอเตอร์ไซด์ ขับไปตามเส้นทางขรุขระ เข้าไปสู่หมู่บ้านที่ห่างไกล ไปพบไปคุยกับแม่ ๆ ทั้งหลายที่หนึ่งไกลเปลกล่อมลูกอยู่ใต้ถุนบ้าน ไปสอนและแนะนำแม่ ๆ ว่าอย่าให้เปลขวาม้าห่อลูกเสียมีดขีดจนไม่เห็นเดือนเห็นตะวัน ให้ใช้ไม้ค้ำถ่าง ผ้าเอาไว้ลูกจะได้เห็นโลก สิ่งแวดล้อมและหายใจได้สะดวก คุณหมอสอนให้แม่ ๆ เข้าใจเรื่องการส่งเสริมพัฒนาการของลูกในวัยต่าง ๆ ไปด้วย คุณหมอนิดนับได้ว่าเป็น “ผู้บุกเบิก” ในการรณรงค์ส่งเสริมครอบครัวด้านการเลี้ยงดูและพัฒนา การเด็กเล็กของเมืองไทย เป็นกุมารแพทย์คนแรก ๆ ที่องค์การยูนิเซฟเชิญบรรยายในการประชุมต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการประชุมภายในเจ้าหน้าที่ยูนิเซฟเอง และการประชุมระดับนานาชาติ คุณหมอนิดได้ชื่อว่า เป็น กุมารแพทย์ที่บรรยายโดยใช้ “มัลติมีเดีย” โดยใช้สไลด์ภาพประกอบบ้าง ภาพการ์ตูนสีสันบ้าง ซึ่งเมื่อ 20 ปีก่อนยังไม่มีเพาเวอร์พอยท์เหมือนอย่างปัจจุบัน นับเป็นกลวิธีที่ทำให้เรื่องที่ซับซ้อนกลายเป็นเรื่องที่ เข้าใจง่าย แถมยังดูได้อย่างเพลิดเพลิน ทุกครั้งที่คุณหมอบรรยายจบ จะมีคนมาห้อมล้อมขอคุยด้วยและซัก ชวนไปบรรยายที่อื่นๆ มากมาย ดิฉันรู้จักคุณหมอนิดผ่านด้านหน้าที่การงานมานาน

ในด้านส่วนตัวก็ให้บังเอิญว่า หลานสาวตัวเล็ก มาอยู่ในความดูแลของคุณหมอด้วย กลายเป็นว่าทุกคนที่บ้านเมื่อเอ่ยถึงคุณหมอ ก็จะเป็น “ป้าหมอนิด” ไปโดยปริยาย

เมื่อดิฉันไปทำงานโครงการฟื้นฟูขององค์การยูนิเซฟในพื้นที่ประสบภัยสึนามิ ก็ได้มีโอกาสร่วมงาน อย่างใกล้ชิดกับคุณหมอ เราทำงานด้วยกันในโครงการวิจัยพฤติกรรมและการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมในครอบครัวและชุมชนในพื้นที่ที่ประสบภัยสึนามิ จากโครงการนี้ทำให้รู้อีกอย่างว่า ชื่อเสียงของคุณหมอนิดนั้น เป็นเครื่องรับประกันได้ว่าโครงการไหนที่หมอนิดทำ จะมีคนอยากมาร่วมด้วยช่วยทำมากมาย ประการหนึ่งเป็นเพราะความเก่งกาจเชี่ยวชาญที่เป็นที่ยอมรับ และอีกประการเป็นเพราะคุณหมอมีลูกศิษย์ลูกหาอยู่มากมายกระจายอยู่ทั่วประเทศไทย แต่ยังมีอีกประการหนึ่งที่ใครก็ตามที่ได้พบรู้จักและอยู่ใกล้คุณหมอนิด จะบอกได้ก็คือ จะรู้สึกอบอุ่นสบายใจ และมีความสุขที่จะทำงานด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คุณหมอไม่เคยพูดในเรื่องที่ไม่ดีหรือเสียหาย ไม่ว่าร้ายใคร มีแต่จะพูดในทางที่ดีทางบวก ให้กำลังใจแก่คนรอบข้างเสมอ นับว่าโชคดีที่คุณหมอนิดมาช่วยทำโครงการวิจัยพฤติกรรมและการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมในครอบครัวและชุมชนในพื้นที่ที่ประสบภัยสึนามิ หวังว่าผลที่ได้จากวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ร่วมงานวิจัยและสำคัญที่สุดแก่เด็ก ครอบครัวและชุมชน ซึ่งจะไม่เพียงแต่พื้นที่ประสบภัยสึนามิเท่านั้น แต่ถึงเด็ก ครอบครัวและชุมชนในพื้นที่อื่น ๆ ด้วย

ในโอกาสที่คุณหมอนิดฉลองอายุครบรอบ 60 ปี ขอคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายโปรดอำนวยพรที่เลิศด้วยอายุ วรรณะ สุขะ และพละแด่คุณหมอนิดผู้ใจดี และน่ารักของ เด็ก และครอบครัวนะคะ

ด้วยความเคารพยิ่ง
อุไร สิงห์ไพบุลย์พร
องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย
17 ธันวาคม 2550

ขอบคุณงาม ความดีที่ท่านได้สร้างสรรค์ทั้งหลายนี้ จงดลบันดาลให้ท่านและครอบครัว จงมีความสุข ความเจริญเทอญ...

นางสาวเอี่ยมโฉม ตั้งธรรม
นางสาวคมเพชร พารีสอน
นางสาวเสาวลักษณ์ พูนพิพัฒนชัย
บริษัท รักลูก ดิสคัฟเวอรี่ เลิร์นนิ่ง จำกัด

เมื่อวานวัน ที่ "รศ. พญ. นิตยา คชภักดี หรือที่เราเรียกว่า อาจารย์นิตยา ผู้ให้ความรู้ทางด้านการทำงาน ในหน้าที่ แนะแนว และ ให้คำปรึกษา"

สิ่งที่พวกเราได้รับจากอาจารย์ ไม่ได้จากฐานะผู้อำนวยการเพียงเท่านั้น แต่สิ่งที่เราได้รับคือ ความรัก ความเมตตา และความเข้าใจแห่งความเป็นมนุษย์...

“ภูมิใจ” ทุกวันนี้พวกเราภูมิใจที่ 10 ปีที่ผ่านมาได้เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของอาจารย์นิตยา คชภักดี เรามีความรู้สึกว่าอาจารย์ของพวกเราเก่งในทุก ๆ ด้าน

“อบอุ่น” ทุกวันนี้เมื่อได้มีโอกาสพบหน้าเวลาอาจารย์เข้ามาที่สถาบัน รู้สึกดีใจ อบอุ่น และเกิดพลังในการดำเนินชีวิต...ต่อๆ....ไป

แต่พวกเราเชื่อว่า อาจารย์ยังมีกำลังแข็งแรง ความสามารถที่เต็มเปี่ยม และมีจิตใจที่มุ่งมั่นในการทำงาน และการบำเพ็ญประโยชน์อันเป็นกำลังในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไปอีก ซึ่งพวกเราขอกล่าววยกย่องและชื่นชมอาจารย์นิตยามากคะ

ขอให้อาจารย์นิตยา คชภักดี มีสุขภาพกายที่แข็งแรงตลอดไป รักและเคารพอาจารย์เสมอ

นางสาวสัณห์จุฑา ศรีสุพรรณ

นางอ้อมรักษ์ ผ่านภพ

นางสาวสุรีย์ โกรินทร์

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล

ผมรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งในฐานะเพื่อนที่มีส่วนร่วมในการแสดงมุทิตาจิตแก่ รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี

ผมรู้จักนิตยตั้งแต่สมัยเรียนที่คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดลจนจบคณะแพทยศาสตร์ รพ. รามาธิบดี นิตยเป็นคนเก่ง เป็นเพื่อนที่ดีน่ารัก มีน้ำใจกับเพื่อน ๆ ทุกคน นิตยเป็นคนสนุกสนาน ร้องเพลงเก่ง และมีความคิดสร้างสรรค์ หลังจากนั้นผมเดินทางไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา โดยที่นิตยศึกษาต่อด้านกุมารเวชศาสตร์ และไปทำปริญญาโททางด้าน Maternal and Child Health ที่ Boston, ประเทศสหรัฐอเมริกา เรามีโอกาสได้เจอกันที่ Boston เพราะอ้อยแฟนผมกำลังเรียนปริญญาโทที่นั่นเช่นกัน เราได้ไปเที่ยวสนุกสนานด้วยกันที่ White Mountain, New Hampshire ผมใช้ชีวิตอยู่ที่ New York นาน 18 ปี เมื่อตัดสินใจพาครอบครัวกลับมาอยู่เมืองไทย นิตยก็ช่วยดูแลลูกสาวทั้งสองของเราเป็นอย่างดีตั้งแต่เด็กจนโต นิตยแต่งงานกับรองศาสตราจารย์ ดร.นัยพินิจ คชภักดี เป็นคู่ที่เป็นแฟนกันตั้งแต่ยังเรียนจนได้แต่งงานกันและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขจนปัจจุบัน เป็นคู่ที่เหมาะสมกันมาก มีคุณธรรมสูงทั้งคู่ เมื่อผมเป็นประธานทุนง่วงอย่าขับ มูลนิธิรามาธิบดี ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ธรรงค์ให้เด็กไทยนอนหลับให้พอเพียง นิตยได้มีส่วนร่วมในการรณรงค์ครั้งนี้ด้วย นิตยได้ทำคุณประโยชน์ให้กับวงการแพทย์ มีลูกศิษย์มากมาย

ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาลให้ รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี และครอบครัว จงประสบความสุขความเจริญ สุขภาพแข็งแรงตลอดไป

นพ.มัญญ ลีเชวงวงศ์

เพื่อนรามาธิบดี รุ่น 2

รองศาสตราจารย์ พญ.นิตยา คชภักดี หมอผู้แสนสวยและดียิ่งสำหรับผม ซึ่งได้เป็นเพื่อนตั้งแต่ครั้งอยู่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ความจริงแล้วผมเองเคยได้แอบรู้จักตั้งแต่คุณหมอนิตยาคนสวยอยู่ โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ และเป็นดาวเด่นของโรงเรียน พวกเรา 4 คน มีความสนิทกันมาก เมื่อครั้งเป็น Partner Lab ในระดับชั้นปรีคลินิก (นักศึกษาแพทย์ปีที่ 3-4) ซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.นัยพินิจ คชภักดี รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา คชภักดี พญ.นิรมล สวาราช และตัวผม ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือกันในการเรียน หรือการทำงาน คุณหมอนิตยา เธอเป็นคนน่ารัก และช่วยเหลือเพื่อนเสมอ นอกจากนี้ เมื่อเวลาพวกเราเหนื่อย หรือเครียดจากการงานการเรียน คุณหมอนิตยาผู้มีเสียงอันเพราะพรืดดังนกในดงเกล ก็มักจะร้องเพลงให้พวกเราฟังเสมอ ทำให้ผมนึกถึงวันคืนเก่า ๆ สมัยเป็นนักศึกษาแพทย์ ร่วมกัน ถ้าไปหาที่การงานของกุมารแพทย์ ที่คณะแพทยฯ.รามฯ พวกก็ยังมีโอกาสร่วมกันเสมอๆมา คุณหมอนิตยา มีแต่ให้การช่วยเหลือ ให้การสนับสนุนเพื่อนไม่ว่าจะเป็นผู้ใดที่เป็นเพื่อน รวมถึงเป็นแพทย์ประจำตัวของลูกทั้ง 2 คน ของผมเมื่อครั้งทั้ง 2 เป็นเด็ก

ผมขอแสดงความยินดีและชื่นชมรองศาสตราจารย์ พญ.นิตยา คชภักดี เพื่อนที่แสนดีของผมตลอดไป

A handwritten signature in blue ink, which appears to read "นิตยา" (Nittaya).

รองศาสตราจารย์นายแพทย์ธีรารัง จิรจรียาเวช

นิตยัในความทรงจำของตุ่ม

1. นิตยั แจ่มใสและร่าเริงอยู่เสมอ
2. เสียงหัวเราะของนิตยัคือเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเธอ
3. หลายๆ ครั้งที่เสียงของนิตยัมาก่อนตัว
4. นิตยัและเงาของเธอ (อ้วน) คือ Hallmark ของ Sc. รุ่น 7

ตุ่ม

รศ.นพ.วิวัฒน์วงศ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

ดิฉันรู้จักกับ รศ.พญ.นิตยา คชภักดี ตั้งแต่ดิฉันเข้าทำงานในหน่วยงานที่ รศ.ดร.นัยพินิจ คชภักดี จัดตั้งขึ้น ซึ่งก็เป็นเวลาเกือบ 30 ปีแล้ว พวกเราจะรู้จักและคุ้นเคยกับการเรียกว่าอาจารย์นิตยาว่าหมอนิด หมอนิดของพวกเรา มีจุดเด่นหลายๆ อย่าง ที่จะเขียนได้ทันที คือ หมอนิดจะเป็นหมอนที่ใจดีโดยเฉพาะกับเด็กๆ ยินดีที่จะรับฟังปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะทางปัญหาสุขภาพของเด็กๆ และจุดเด่นอีกข้อที่ใครๆ ก็รู้จักกันเป็นอย่างดีคือ หมอจะเป็นคนที่ร้องเพลงเพราะมาก โดยเฉพาะเพลงฝรั่ง และเพลง Classic ต่างๆ พวกเราจะฟังกันเพลินเพลินมาก ซึ่งนักร้องอาชีพยังสู้ไม่ได้

ดิฉันมีโอกาสนัดชิดกันอาจารย์นิตยาเป็นช่วงๆ บางช่วงเป็นช่วงที่ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ จนกระทั่งดิฉันถูกเชิญให้เป็นรองผู้อำนวยการของสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันที่อาจารย์นิตยา และด้วยการสนับสนุนของทางมหาวิทยาลัย ทำให้อาจารย์เป็นผู้สร้างสถาบันแห่งนี้ขึ้นภายในมหาวิทยาลัยมหิดลของเรา ตลอดเวลาที่เห็นอาจารย์ทำงานแล้วน่ายกย่องมากๆ อาจารย์สร้างสถาบันนี้ขึ้น เริ่มจากยังไม่มีอะไรเลย จนเป็นสถาบันที่เป็นปึกแผ่นใหญ่โต อาจารย์ทำทุกอย่างทุกวันตลอดเวลา เพื่อให้สถาบันแห่งนี้เกิดขึ้น และดำเนินงานต่างๆ ได้ อาจารย์ทุ่มเททั้งกายและใจทำงานจนบางครั้งลืมนึกถึงสุขภาพตัวเอง จนหลายๆ ครั้งที่อาจารย์ป่วยอย่างกระชั้นชิด ทำให้ดิฉันรู้สึกว่ถ้าคนไทยทุกคนทำงานเช่นอาจารย์ ประเทศก็คงจะเจริญก้าวหน้ามากกว่านี้ วันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วอาจารย์ก็ครบวาระของการเป็นผู้อำนวยการสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัวที่อาจารย์เป็นผู้สร้างขึ้นมา และเวลาก็ผ่านไปรวดเร็ว อาจารย์จะครบเกษียณอายุ ขอให้อาจารย์ยังคงอยู่ทำงานให้กับมหาวิทยาลัยมหิดล เพราะอาจารย์ทำงานเก่งมาก และหาผู้ที่เทียบได้ยาก และขอให้อาจารย์มีสุขภาพพลานามัยที่ดี และทำงานในสิ่งที่อาจารย์รักต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์ปิยะรัตน์ โกวิทตรพงศ์

มอบแด่
รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี

ท่านแม่พิมพ์ พิมพ์ละไม ไม่เกรี้ยวกราด
ท่านเป่าเรื่องปราส พัฒนาการมนุษย์ สุดสรรหา
ท่านเป็นหมอ และเป็นครู ผู้เมตตา
พระรักษา สุขเกษมจิต แต่ “หมอนิตยา”

จาก
ผศ.ดร.ฉลาพัฒน์ ยศธอร

เมื่อทุกคนได้อ่านประวัติชีวิตครอบครัวและประสบการณ์ทำงานตลอด 60 ปีของท่านอาจารย์นิตยา หรือ “ป้าหมอนิต” ของเด็กๆ ผมว่าเหมือนตำราหนึ่งเล่มที่ควรค่าแห่งการอ่าน ศึกษา เก็บไว้ในความทรงจำ และนำไปปรับใช้กับชีวิตครอบครัว ชีวิตการศึกษาและชีวิตการทำงาน ท่านอาจารย์นิตยาเป็นทั้งครู และผู้บังคับบัญชาของผม ท่านให้ความรัก ความอบอุ่นกับลูกศิษย์ และผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน และที่สำคัญท่านถือว่าเป็นผู้บุกเบิกองค์ความรู้ด้านพัฒนาการเด็กของเมืองไทย และเป็นผู้ก่อตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ขณะนี้ก็ก้าวเข้าสู่ปีที่ 11 แล้ว

ท้ายที่สุดในวาระโอกาสครบ 60 ปีของท่านอาจารย์นิตยา ขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก และที่ท่านอาจารย์เคารพนับถือ โปรดประทานพรอันประเสริฐแด่ท่านอาจารย์นิตยาและครอบครัวตลอดไป

อาจารย์อริวัฒน์ เปล่งสอาด

ข้อความแสดงมุทิตาจิต เนื่องในโอกาสครบ ๖๐ ปี พญ. นิตยา คชภักดี

เนื่องในโอกาสอายุครบ ๕ รอบของ รองศาสตราจารย์ พญ.นิตยา คชภักดี ทางกลุ่มน้องๆ จากโครงการนันทนาการผู้ป่วยเด็ก ขอแสดงมุทิตาจิต มาด้วยความเคารพรัก หากย้อนหลังไปในเวลาที่ผ่านมา ได้มีโอกาสร่วมงานกับท่านอาจารย์มาด้วยความชื่นมื่น อาจารย์เป็นผู้ที่มีความรู้และมีความรักที่มากมาย ทำให้มีความสุขในทุกๆครั้ง รอยยิ้มและเสียงหัวเราะของท่านอาจารย์ทำให้โลกดูสดใส และไม่เคยทำให้ใครไร้ความหวัง เห็นความตั้งใจในการทำงานของท่านอาจารย์ทำให้รู้สึกว่าคุณอาจารย์เป็นผู้ที่มีความรู้ในด้านพัฒนาการอย่างกว้างขวางทั้งในระดับประเทศ และนานาชาติ และอดดีใจไม่ได้ที่เห็นอาจารย์ในแต่ละครั้งที่ยืนอยู่ท่ามกลางในที่ประชุมต่างๆ แอบบอกคนอื่นในใจว่าอาจารย์ของเราเองแหละ แต่วันเวลาที่ใกล้จะครบวาระทำให้รู้สึกว่า อาจารย์ยังอยู่ในใจของน้องๆนันทนาการอยู่เสมอ ด้วยความเคารพรักอย่างสูง

เชาวนี ดิยะบุตร (จิต) อัญชลี สมโสภณ (อุ๊) นงเยาว์ บุญโสม (แจ้ว) บุญเอี่ยม ชุมแร่ (เอี่ยม) สุมาลี กฤตลักษณ์ (สุ) งามตา รอดสนใจ

เรียน อ.นิตยา ที่เคารพรัก

ขอบคุณครับอาจารย์ ที่อาจารย์ได้มอบสิ่งดีๆ ให้กับผม ช่วงเวลาที่ผ่านมาไม่กี่ปี ที่ผมได้ทำงานกับอาจารย์ ผมรู้สึกสบายใจมากครับ อาจารย์ได้สอนได้บอกอะไรหลายๆ อย่าง เป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากในการใช้ชีวิตของผม ขอให้อาจารย์มีความสุขมากๆ นะครับ

ณัฐกาญจน์ เนตรน้อย

*****

เรียน รศ.พญ.นิตยา คชภักดี ที่เคารพรัก

หนอยประทับใจ อาจารย์นิตยา คชภักดี ตั้งแต่ครั้งแรกที่พบกันค่ะ ขอบพระคุณอาจารย์อย่างสุดซึ้งที่อาจารย์ได้มอบโอกาสในการทำงาน ณ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว และตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาที่ได้ทำงานร่วมกับอาจารย์ ทำให้หนอยมีโอกาสดำเนินงานสำคัญๆ ระดับชาติ หลายงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม นับเป็นประสบการณ์ที่มีค่าที่สุดค่ะ หนอยได้เรียนรู้วิธีการคิด การทำงาน ได้เห็นว่า อ.นิตยา คชภักดี เป็นผู้รอบรู้ในศาสตร์ต่างๆ และเป็นแบบอย่างของ “ผู้ให้” อย่างแท้จริงค่ะ เพราะอาจารย์ใจดี มีเมตตา ให้เกียรติคนทุกคน ทำให้ทุกคนมองเห็นคุณค่าของตนเอง และที่สำคัญที่สุด อาจารย์พร้อมที่จะให้โอกาสผู้อื่นเสมอค่ะ

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงค่ะ ที่ได้ให้ความไว้วางใจ และมอบสิ่งดีๆ ให้หนอยเสมอมา และขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่เคารพสักการะของพวกเรา บันดาลให้ อาจารย์และครอบครัว จงมีแต่ความสุขกาย สุขใจ สุขภาพแข็งแรง เป็นที่รักของพวกเรา เช่นนี้ตลอดไปค่ะ

ด้วยความเคารพรักอย่างสูง

นันทนา อินทใจ (หนอย)

*****

ขอคุณพระรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในโลกลี้ภัย ค้ำครองอาจารย์นิตยา และครอบครัว อันเป็นที่รักของทุกๆ คน ขอให้อาจารย์แข็งแรง สุขภาพดีค่ะ

เพลินพิศ แสงเหลา

*****

ดิฉันได้รู้จัก เป็นลูกศิษย์ เป็นเพื่อนร่วมงาน(ต่างโครงการ) กับท่านอาจารย์นัยพินิจมานาน การที่ท่านอาจารย์นัยพินิจจะทำงานได้อย่างเต็มที่ สมบูรณ์แบบ ทั้งการทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และเวลาได้อย่างนี้ ดิฉันเชื่อว่าส่วนหนึ่งนั้น ท่านอาจารย์หมอนิตยาต้องมีส่วนอย่างมากด้วย ดิฉันได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาจารย์หมอนิตยาไม่มากนัก เมื่อดิฉันเป็นอุปนายกสมาคมครูและผู้ปกครองโรงเรียนราชินี เมื่อราวๆ ๑๐ ปีที่ผ่านมา ดิฉันได้รับความกรุณาจากอาจารย์ที่รับเป็นวิทยากรบรรยายในงานประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสมาคมฯ ในครั้งนั้น พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ ทรงเสด็จมาเป็นองค์ประธานที่ประชุม ท่านอาจารย์หมอนิตยาได้ให้การบรรยายเกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูกที่เริ่มจากการพัฒนาสมอง ได้อย่างน่าประทับใจ และอีกหลายครั้งที่ท่านจัดการประชุมวิชาการ นอกจากนั้นเมื่อได้พบอาจารย์ในงานเลี้ยงวันเกิดที่บ้าน (ศาลา) อีก ๒-๓ ครั้ง ทุกครั้งที่ได้พบได้ใกล้ชิด จะเห็นลักษณะพิเศษของอาจารย์หมอนิตยาที่อ่อนโยน อารมณ์ดี น่ารัก เป็นกันเอง ให้เกียรติ พุดคุยสนุกสนาน และร้องเพลงไพเราะจับใจ

ในวาระที่อาจารย์หมอนิตยามีอายุครบ ๕ รอบ(๖๐ ปี ทอง) ดิฉันใคร่ขอให้อำนาจของคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก จงดลบันดาลให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรง มีความสุข มีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่นตลอดไป ด้วยความรักและเคารพยิ่ง

สมศรี ดาวฉาย"

พี่สาวคนดี...

พินิตย์ เป็นหลานคนแรกของครอบครัวเรา ซึ่งคุณแม่ รัก และ ไว้วางใจมาก นับแต่พวกเราจำความได้ ชื่อ “หมอนิตย์” จะติดปาก คุณพ่อ- คุณแม่ อยู่เสมอ ท่านทั้งสองจะกล่าวชื่นชมถึง ความน่ารัก อ่อนหวาน สดใส และ การเป็นที่รักของญาติผู้ใหญ่ทุกท่าน ตลอดจนความสามารถในการเรียน และการทำงาน และเป็น “พี่สาวใหญ่” ที่เป็นแบบอย่างของน้องๆทุกคน และมีความปรารถนาดีต่อทุกคน คุณแม่มักจะกล่าวบ่อยๆ ว่า ไม่ว่า “หมอนิตย์” อยู่ที่ไหน ก็จะเป็นศูนย์กลางของความรักความอบอุ่นที่ญาติพี่น้องทั้งหลายจะมารวมตัวกัน ญาติผู้ใหญ่ก็จะได้พบปะสังสรรค์ด้วยความชื่นบาน โดยมีพินิตย์เป็นศูนย์กลางต้อนรับด้วยความเป็นกันเอง พินิตย์มักจะจดจำเพลงโปรดของคุณแม่ คุณน้า คุณป้า และร่วมร้องเพลงกันอย่างมีความสุข ส่วนเด็กๆ ก็จะเต็มไปด้วยความสนุกสนาน

น้องๆทุกคนได้เข้าใจแจ่มแจ้งในคำกล่าวของ คุณพ่อ- คุณแม่ เมื่อพวกเราเติบโตขึ้นมาตามลำดับ และได้ประสบด้วยตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการที่พินิตย์เป็นคุณหมอ ซึ่งเราได้ฟังพาในเรื่องความเจ็บป่วยกันถ้วนหน้า โดยเฉพาะคุณแม่ ท่านจะไว้วางใจและเชื่อมั่นในการให้คำแนะนำจากหลานรักของท่านเสมอ ไม่เพียงเท่านี้ ลูกๆของเราทุกคนได้รับการดูแลประคบประหงมมาตั้งแต่เกิดจนกำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอีกไม่นาน พินิตย์ไม่ได้ดูแลเพียงสุขภาพกายเท่านั้น หากยังคอยให้กำลังใจ ตลอดจนการอบรมปณิธานอีกด้วย

ในมุมมองของผู้ป่วย ตลอดจนญาติของผู้ป่วย “หมอนิตย์” ห่วงใยให้การรักษาดูแลอย่างเต็มที่ บ่อยครั้งน้องๆจะพบว่าพินิตย์ ยังไม่กลับบ้านจนตึกตื่นด้วยติดดูแลคนไข้จนไม่สบายกลายเป็นคนไข้เสียเอง ในหลายๆครั้งไม่เพียงเท่านั้นพินิตย์ยังได้แผ่แผ่ความเอื้ออาทรออกไปในวงกว้างโดยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาเด็กและสถาบันครอบครัวในระดับชาติโดยได้รับความร่วมมือจากองค์กรทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมีพินิตย์เป็นศูนย์กลางให้การสนับสนุน ซึ่งน้องๆได้แต่คอยชื่นชมความสำเร็จอยู่เบื้องหลัง และพลอยได้รับอานิสงส์ขององค์ความรู้เหล่านั้น

ด้วยความที่พินิตย์เป็นผู้ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ผู้ที่ชื่นชมพินิตย์จึงไม่ได้มีแต่เฉพาะในหมู่ญาติพี่น้องเท่านั้น จะพบว่างานเลี้ยงฉลองพินิตย์ จะมีผู้มาร่วมงานเป็นจำนวนมาก ทุกคนให้ความสนิทสนมและให้ความชื่นชมเป็นอย่างยิ่ง ทำให้น้องๆพลอยยินดีไปด้วย

ในวาระที่พินิตย์จะมีอายุครบ 60 ปี ในวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2550 นี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย โปรดดลบันดาลให้ พินิตย์ –พินัยพินิจ และ ครอบครัว มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง ประสบความสุข ความสำเร็จ สมปรารถนาในสิ่งที่มุ่งหวังจงทุกประการ น้องๆและหลานๆขอขอบพระคุณพินิตย์เป็นอย่างยิ่งในความเมตตาที่มีให้ครอบครัวเราเสมอมา

ด้วยความรักยิ่ง

น้องน้อง และ หลานหลาน ครอบครัว ตัณตะธีระศักดิ์

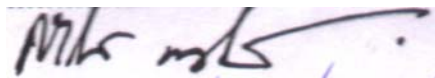

สุขสันต์วันมงคล ครบ 5 รอบ

แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี

ใครๆที่รู้จักมักคุ้นกับแพทย์หญิงนิตยา คชภักดี จะต้องยอมรับว่า แพทย์หญิงนิตยา เป็นสุภาพสตรีที่
งดงาม มั่งคั่ง มีความสามารถ และเป็นคนดี ซึ่งคุณสมบัติครบถ้วนเช่นนี้ หาได้ยากยิ่งที่จะรวมอยู่ในคนเดียว

ในโอกาสอันเป็นศิริมงคลนี้ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาล
ให้แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี มีอายุยืนยาว มีความสุขสมหวังในสิ่งที่ปรารถนาตลอดไป
รักและเคารพยิ่ง

นายสาโรจน์ กันโอภาส

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศาลาวัน

*****

ขอให้มีความสุข มีความรุ่งเรือง และเจริญการงานและหน้าที่สมดังที่หมายปรองไว้ รุ่งเรืองทางการเงิน มี
ความประสงค์อย่างใดขอให้ได้ในสิ่งที่ประสงค์ ขอให้มีความสุขแข็งแรงไม่มีทุกข์ภัยไข้เจ็บ และขอให้ประสบ
ความสำเร็จทุกอย่าง

นางทองหล่อ ภิรมย์ทอง

*****

“ ร้อยรัก ร้อยใจ ร้อยความดี ”
ร้อยความทรงจำที่ดีไว้ในใจ

อำนาจ เหมือนวงศ์ธรรม

นายยกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลา

*****

ป้าได้รู้จักกับคุณหมอนิตมาที่ประมาณสิกว่าปีได้ หมอนิตเป็นคนที่มีจิตใจดี มีความน่ารัก มีความเมตตา
กรุณาต่อคนในชุมชนศาลา โดยเฉพาะเด็กๆ หมอนิตจัดกิจกรรมที่มีประโยชน์กับเด็กและครอบครัวได้เป็นอย่างดี
ป้ามีความประทับใจที่หมอนิตทำอะไรดีๆ ให้กับคนในชุมชนศาลา ซึ่งทำให้เด็กๆ ได้มีโอกาสที่ดีไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
กีฬา เรื่องกิจกรรมที่ทำให้เด็กออกความคิดกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี และยังเป็นประโยชน์ต่อสังคมในอนาคตและเรื่อง
ความรู้ในการดูแลและพัฒนาเด็กๆ พ่อแม่ก็เข้าใจและใส่ใจในการดูแลเด็กมากขึ้น

ในโอกาสที่หมอนิตครบรอบ 5 ปี ป้าขอให้หมอนิตและครอบครัวจงมีความสุขและความเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป
และขอให้คุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงคุ้มครองให้หมอนิตมีอายุยืนนาน ให้มีความสุขที่แข็งแรง
ปราศจากโรคภัยต่างๆ และทำกิจการอันใดก็จงประสบความสำเร็จ ขอให้รวยๆ ให้มีความสุขยิ่งๆ ขึ้นไป

ป้าหวิ

เรียน อาจารย์นัยพินิจ

เด็กชาย ณัฐม์ เมฆสุต (มุ่ม) เป็นคนไข้ของป้าหมอนิตยาที่โรงพยาบาลวิชัยยุทธ วันนี้ ไปพบอาจารย์ตามนัด ได้มีการพูดคุยกันเรื่อง ความสามารถ ได้เล่าให้อาจารย์ฟังว่า กำลังวาดรูป และรูปที่วาดครูสอนศิลปะนำไปเพ้นท์เสื้อ จำหน่าย ป้าหมอนิตยา เล่าว่า อาจารย์กำลังทำหนังสือ ให้ป้าหมอนิต สำหรับวันเกิด วันที่ ๒๙ ธ.ค. ที่เจถึงนี้ หากพอมีเวลาให้แสกนภาพส่งไปให้ เผื่อพอมีที่จะได้ลงหนังสือ ดิฉัน เลยใช้เมลล์ของคุณพอมุ่ม ส่งมาให้อาจารย์เผื่อจะใช้ลงหนังสือนะคะ

แม่น้องมุ่ม

Artist: Juli, age 6

Brazelton Touchpoints Center

December 29, 2007

Dear Nittaya Kotchabhakdi,

Happy Birthday - from an old codger and mentor who adores you and admires you.

You are the jewel in my crown of teaching at the Harvard Medical School. You have taken the ideas I had about the importance of the newborn baby in giving the parents an understanding of that baby - as a boost to their own self-esteem. At each new developmental step parents can understand their own role and their baby better so by starting early (as you have in Bangkok) we not only change the parent's future and give them hope and courage but we give the small child self-esteem, enough self-esteem to have altruism (caring for others) and they will be ready and hungry to learn about their world. I am so proud of how you have carried this work to the recesses of Thailand's back country but you have stood for it in the academic world in Bangkok, and have inspired UNICEF to caring your message of hope for children all over the world. You are indeed a heroine and I am so proud of you. I wish I could be with you on your 60th birthday with you and your wonderful husband, son, mother and brothers – You are a star in all of our universes.

Keep shining.

T. Berry Brazelton, MD

Professor of Pediatrics, Emeritus Harvard Medical School
Founder, Brazelton Touchpoints Center
Creator, Neonatal Behavioral Assessment Scale (NBAS)

A tribute to Nittaya on her 60th birthday

by

**J. Kevin Nugent,
Director, the Brazelton Institute,
Children's Hospital, Boston,
Harvard Medical School**

I first met Nittaya almost 30 years ago when she came to Boston to study at the Harvard School of Public Health. I was her Instructor in Newborn Assessment at the Child Development Unit at the Children's Hospital in Boston and I was immediately struck – indeed, all of us were – by her warm and vivacious personality and by her consummate enthusiasm for her work. Her openness, her curiosity, her commitment to learning was marked. However, it was a reciprocally mediated process - she in turn taught us so much. We learned much from her about the everyday practice of pediatrics, about the importance of home visits in the delivery of care and the many things we needed to do if we were to be truly committed to the needs of children and their families.

Over the years, she became a member of the Brazelton Institute International Network, which is a confederation of academics worldwide committed to giving children the best start in life. Nittaya's ideas have contributed so much to the lives of our colleagues in countries across the world. She had added not only knowledge and wisdom but her sweet singing voice has livened up many of our scholarly meetings. We should thank the Saint Louis nuns from my home town in Ireland who taught her so many of these songs when she was in school as a young girl!

On my visits to Thailand, I could see for myself what she – ably supported by her gifted husband, Nick - has achieved in introducing behavioral pediatrics to the training of physicians in Thailand. She has taught a whole generation of Thai pediatricians and of pediatricians in other countries in Asia to carry on this work into the future. I had the privilege of offering courses with Nittaya in the Philippines, where she was universally admired. I was also very fortunate to meet not only her husband, Nick, and her very fine son, Nick Junior, but I also met her parents and I could see where her goodness and commitment came from.

I will borrow a phrase from my own native language, Irish, to pay a tribute to Nittaya: **“Ni bheidh a leitheid ann arís – we will never see her likes again”**. The phrase captures Nittaya's unique and singular contribution as physician, teacher, researcher, advocate for children and as colleague and friend. Very few have achieved what she has achieved in her lifetime up to now and few of us can ever hope to equal it.

In conclusion, I can say that Nittaya has left an indelible mark on my life and I know that she has enriched the lives of countless others not only in Thailand but in countries across the world. Nittaya, I thank you with all my heart for all you have given to us and on this the occasion of her 60th birthday, I wish you many more years of continued happiness in a life dedicated to the health and well-being of the children and their families. Long may you continue to be Thailand's noble ambassador!

Congratulations and Thanks!

Birthday Wishes:

You are an inspiration to all of us who work with children and families. You have reached out into the community – I still can see you on your motor scooter – to examine newborns with mothers. You changed pediatrics in Thailand and throughout Asia and trained a wonderful cohort of pediatricians and practitioners. World wide you have influenced and inspired everyone of us. You are a “force of nature”, a person who truly makes a difference.

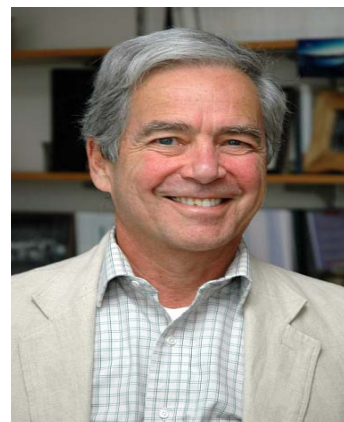
I am lucky to have you as my colleague and to count you as a friend.

Happy Birthday Nittaya!

And love from Marilyn.

Ed Tronick

University Distinguished Professor
University of Massachusetts, Boston
and
Associate Professor of Society and Human Development,
Director, Child Development Unit,
Children's Hospital,
Harvard Medical School, Boston, MA, USA

Dear Nittaya,

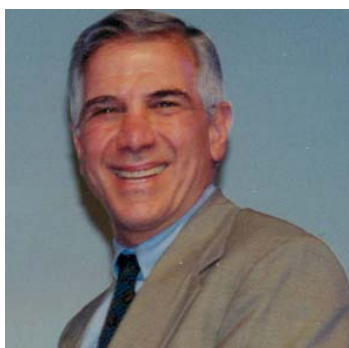
Unfortunately, I won't be able to join you in celebrating your 60th birthday but wanted to sing your praises on this happy occasion and congratulate you.. I celebrate your warmth, your gracious elegance and your humility which combined with your extraordinary accomplishments on behalf of the children of Thailand and the entire world have made me lucky to have you as a friend and an esteemed colleague. Your research , teaching and clinical work on the importance of comprehensive health and developmental services to children and families are a model for the WHO and all of us to emulate. I feel a special bond to Thailand and you having visited several times and visiting the nursery at Mt Auburn Hospital daily where a portrait of your esteemed King graces the entry to celebrate the only birth of a living monarch in the US.

I only wish Liz and I could be there to celebrate with you but send all our love for this happy birthday.

Warm wishes,

Dr. Michael W. Yogman, M.D.

Harvard Medical

Dear Nittaya and Nick

**Memoir to Professor Nittaya J. Kotchabhakdi, MD,
Founding Director of the National Institute for Child and Family Development, Thailand,
on the occasion of her 60th birthday 29th December 2007**

Dear Nittaya,

We were touched to be invited to the great celebrations on the occasion of your 60th birthday.

Unfortunately, we cannot come, but send our warmest greetings.

We are impressed by your work on child and family development.

We have been enchanted by your wonderful hospitality and warmth on many occasions over the years.

Here we are sending two pictures taken in front of our home in Oslo, one in national costumes on Constitution Day 17th May 2007, and one taken today 22nd December 2007. The latter shows the ancient Norwegian custom of putting sheaves of oats out for the birds at Yule Tide as part of thanksgivings for the harvest and fertile soil, and winter solstice turn of the sun. (We saw variants of this around the world, including in southern India; maybe you have it too?)

We trust the International Conference on "Early Child Development: an Impact on the Future of Mankind" will be a wonderful success, and your Birthday Party as well.

We are wishing you the best of luck at all times in the future.

With our warmest regards

Ingebjørg Storm-Mathisen, MD
Department of Pediatrics
National Hospital, Oslo, Norway

Jon Storm-Mathisen, MD, PhD, Professor
Department of Anatomy and the CMBN
University of Oslo, Norway

Dear Nittaya and Nick

We are joining in the congratulations!

The visit in Bangkok this August was unforgettable.

Here we are inspecting the Bangkok pictures while waiting in the airport.

Froja Storm-Mathisen Per Storm-Mathisen
(granddaughter and son of Inge and Jon)

Dear Nittaya,

My warmest congratulations to your 60th birthday

Wonderful to have got to know you

Wish you the very best for the future.

From one of your great admirers

Gunnar

Professor Dr. Gunnar Grant, M.D., Ph.D.

Professor Emeritus of Neuroscience,
Karolinska Institute, Stockholm, Sweden

FROM NORWAY, WE WISH YOU A
MERRY X-MAS AND A
WONDERFUL CELEBRATION OF
NITTAYA's 60th BIRTHDAY.

ALL THE BEST FROM

Professor Dr. Ole Petter Ottersen,
MD, PhD and Dr. Reidun Torp, PhD
Center for Molecular Biology and
Neuroscience, Faculty of Medicine,
University of Oslo, Oslo, Norway

Dear Nittaya,

Manisha and I send our greetings and best wishes to you on your glorious birthday. A dear friend like you is rare to find and we have been fortunate to know you and have you as one of our best friends. We are very impressed by your demeanor, humility, kindness and professional achievements. Although we have known you for only a couple of years it appears that we have known each other for ages. That is the true indication of a real and everlasting friendship. Nick and you will remain our best friends for as long as we remember.

We wish you many more happy returns and good wishes for your birthday on December 29th, 2007.

Chok

Professor Dr. Sudhansu Chokroverty, M.D., FRCP

President, World Association of Sleep Medicine,
New Jersey Neuroscience Institute at JFJ,
Seton Hall University, Department of Neurology and Division of Clinical Neurophysiology
And Sleep Medicine, 65 James Street, Edison, NJ 08818 USA

A tribute for Nittaya Kotchabhakdi on completion of her fifth cycle

For almost ten years, Khun Nittaya has provided an agreeable part of my life. I have been very grateful to have the opportunity to know her and her husband, Khun Nick. While Nick is a restless fount of energy, Nittaya is a vibrant, warm and gracious presence. No less a clinical and scientist, Nittaya has been the one to provide support and structure. I admire her for her hard work and her grace under stress. As I have gotten to know her as a person, I have seen her as a dutiful daughter and also as a nurturing mother. Her open manner, brilliant smile, and frequent laughter is a sign of how she has managed to fulfill at the highest level both professional and familial roles. She is always positive and helpful. I have never heard her complain; no matter what arduous tasks have been laid upon her or what personal discomfort she has had to bear – like when an eye problem forced her to lie down in a fixed position for quite a while.

I will never forget seeing Nittaya at our recent Congresses in Bangkok (ICBM 2006, WASM 2007, and BBSM 2007) resolutely working to keep the gears oiled and the wheels moving, straightening out the inevitable glitches, and making sure that everything ended up in the right place, from money to people. Amid the whirl of activity and potential chaos, she was a solid, reliable center. I know she has played a major public health role in Thailand – responding especially to the needs of children and adolescents, rushing to help when the Tsunami devastated beach communities in 2004 – and I am sure there are many who are in her debt for all the services she has rendered. Like Nick, she has also played a major mentoring role in developing young students into accomplished professionals in health related careers.

But beyond the public forum, I have also had the chance to observe Nittaya in more private and domestic moments. I treasure the dinners I have had in her mother's dining room, where Nittaya has been the hostess for both her family – usually including at least one brother as well as Nick and son Nicky – and outside guests like myself. We have had many opportunities to have meals together both at her Salaya home, in Bangkok and in Pattaya, and abroad in many locations – the rewarding, friendly and abundant shared meal is a particular Kotchabhakdi tradition. On all occasions, Nittaya's good humor, gentle calm, and beaming face have eased tensions and brought joy. She is also willing to go the extra mile for her friends. On several occasions, she has come to my assistance when I had a medical question or other concern in Thailand. She sets an admirable example of effective caring.

And then Nittaya sings!! Indeed she can sing extremely well and when her voice reaches out, she creates warm and moving rhapsodies that reveal the poignant and rich emotions of her heart and the deep, compassionate wisdom of her soul. She pours herself into her songs, cradling a microphone tenderly and seeming to reach within for a message of beauty and truth.

Nittaya, a happy birthday and more rewarding cycles to come!

Wayne Hening, M.D., Ph.D.
Department of Neurology,
UMDNJ-RW Johnson Medical School,
New York, NY 10009 USA
December 15, 2007

Dear Nick and Nittaya,

On the occasion of Nittaya's 60th birthday celebrations, my wife, Padma and I would like to wish her a long career crowned with many more successes. As per your request, I am giving below a small write-up, and I am also sending a small photograph as attachment.

I am ending with warmest regards to you both and your charming son.

With regards and love

V. Mohan Kumar

On the occasion of Mrs. Nittaya Kotchabhakdi's 60th birthday, I take the opportunity of wishing her a very happy birthday as well as all blessings for further achievements in a successful career. This occasion also gives me a chance to look back with pleasure to the warm hospitality that she had extended to both my wife and me during the 2nd WASM Conference at Bangkok in February 2007. Her remarkable organizational abilities were evident in the various rich scientific and cultural programs that were organized and staged for the benefit of the large international gathering at Bangkok.

We cherish the memory of one particular episode during this conference. At a cultural program staged in the beginning of the conference, Nittaya had rendered a song 'Somewhere over The Rainbow' in her melodious voice. This brought back memories of schooldays when we were taught this song during music classes.

I would like to end the message on this highly sentimental note. May God shower all His blessings on Nittaya and her family.

Prof. V. Mohan Kumar
Emeritus Scientist
Department of Neurology,
Sree Chitra Tirunal Institute for Medical Sciences and Technology,
Thiruvananthapuram, Kerala State, India

Happy Birthday Nittaya and many happy returns of the day

We have many pleasant memories of our time with you and Nick and recall our first meals with you at your house on the Soi off Sukhumvit, when we visited in 1992. They were our first experiences of Thai food in a Thai household. I also remember with pleasure and gratitude your hospitality when I stayed with you and Nick at your home in Salaya and visits with you both to Hua Hin and Pattaya.

From my time as a Visiting Professor at the NBBC I have particularly fond memories of your birthday parties, held in your garden on 29 December, when you often entertained your guests with songs. We were both privileged to be with your family for Chinese New Year celebrations.

I was very impressed with your new building for the National Institute for Child and Family Development, of which you were Founding Director. It must have required great determination and drive to get the project completed and I am sure it is of great benefit to the children of Thailand. Finally, we wish to thank both you and Nick for your continued hospitality and friendship and for always making us feel at home in Thailand. If you are ever near Cambridge, please let us know.

With best wishes for the future

Bob and Eve Baldwin

HAPPY BIRTHDAY TO MY DEAREST FRIEND, NID, MAY YOUR NEXT 60 YEARS-TO-COME BE HEALTHY, AND FULL OF GOOD CHEERS.

What better occasion can one friend gets than to express her gratitude to a dear friend such as Nid on her 60th birthday? Your kindness, high sense of humor, and sincere care have touched many thousands of people, most of all, me and my children. Although we were friends since first grade, we did not meet each other during our years in Middle School and High School except for the occasion of each other's birthday annually. As we grew up after High School, our path grew apart, each pursuing individual education and career dream. Yet, as fate meant to be, you return into my path as our dearest Na Nid, who discovered my daughter's allergy to Phenobarb when she was only 3 years old, who helped my eldest son through difficult period of growing up, who guided me to raise my 3 children to become successful adults, and who stands firm by my side as I went through my own marriage crisis. Nid, you are what the world call "true friend". Your song of "Sweet Heart Tree" at my daughter's wedding touches Pookie's heart 'til tears were shed. Your comfort came not only through medical expertise, but through kind words, unconditional support, and your angelic voice of songs. I can only wish you the best of the best for many more years to come. It is time for you to sit back and enjoy the return of your kind seeds sown through the past 60 years. We all truly love you! May God bless you and your family.

Aruni Mimi Kettratad, Thidarat (Pookie)/Nakorn Nimitvanich, Jes (JR)/Matana (Yai) Kettratad, Annop Michael Kettratad

2062 Omea Place

Honolulu, HI 96821

Dear Nittaya,

We are so happy to be part of this wonderful and joyous occasion in a dear friend's life.

Now you have reached another milestone and well deserved golden years lie ahead.

May these golden years be filled with Love, Joy, Good Health and Peace.

Congratulation and Happy Birthday.

Your Friends always

Ratana + Praphan

Ratana & Praphan

Nittaya and Nick,

Have great holiday season! Congratulations on Nittaya's 60th birthday celebration, it looks wonderful. The conference looks great also.

Wish I could be there!!!

By the way if you still remember Lori Zanck who spoke on her work as a disability management specialist, then with CIGNA Insurance, she happens to be sitting in my home and wishes you similar heartfelt greetings.

Also I understand that the Kotchabhakdi name means "works the Royal elephants" [I believe]. Well my name is associated with Peter the Rabbit, and my dear departed brother was named for Harvey the pookah in the famous film with James Stewart- so I thought it was an really appropriate and cute greeting card!

I will soon have my photos together from our ten week tour to the East Coast including NYC and north most New England and once assembled I will send them to you- I promise.

Nick I would really love to see a brochure on the events at the Mahidol which both of you have produced as that will make me feel like I was still a part of things- if you have please send.

Again, have a great Xmas and a Happy New Year.

Peter and Somkhit

Happy 60th. Birthday to Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi

Can't view this greeting? [Download Flash Player !](#)

Happy birthday to Nitaya we wish you and your families have
the best in the world ,fullfil with good Health ,
Wealthy ,good Families Future ,Porperous, and Longivity
forever

With warm best regards

Happy birthday to Nitaya we wish you and your families have
the best in the world ,fullfil with good Health ,
Wealthy ,good Families Future ,Porperous, and Longivity
forever

With warm best regards

Dr.Pairoj & Mrs. Piyaon ,
Ann ,Edd and Amy Ruktanonchai

แต่เธอ.....นางฟ้าของฉัน

ผมมีโอกาสใกล้ชิดพินิตยามากกว่าน้องคนอื่น ๆ ในฐานะคนคลานติดตามกันมาจากท้องคุณแม่สุเมธ แม้จะเว้นระยะห่างกันหลายปี และผมไม่อาจเปรียบเทียบกับเธอในด้านความรู้ ความสามารถ และความงามทางจิต (ความงามทางกายต้องยกให้เป็นคนสวยที่สุดอยู่แล้วเพราะเป็นลูกสาวคนเดียวของคุณพ่อคุณแม่ ส่วนความหล่อ....) ผมก็ยังได้รับสิ่งดี ๆ ในฐานะ "ลูกสมุนคนสนิท" ของพินิตตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ในทุก ๆ เรื่อง ทั้งขนมมเนย เครื่องเขียน แบบเรียน การเล่นเกม ขั้วร้อง ดนตรี ความเข้าใจคนและการเข้าสังคม กิจกรรมท่องเที่ยว และจิตสาธารณะเพื่อสังคม ฯ พินิตจึงเป็นนางฟ้าคนงามประจำตัวผม ที่ผมสามารถขอพร ขอคำแนะนำและขอปรึกษาหารือได้ทุกเรื่องทั้งเรื่องเล็กเรื่องใหญ่ เรื่องดี ๆ หรือเรื่องไม่ดี เรื่องส่วนตัวหรือเรื่องการทำงาน ฯ ตั้งแต่เด็กจนใกล้จะแก่ นอกจากนี้พินิตยังเป็นพี่ใหญ่ในรุ่นของเราผู้สืบทอดเจตนารมณ์ของคุณยายผู้เป็นต้นแบบ และเป็นผู้สร้างต้นตอแห่งสายใยที่แน่นแฟ้นในครอบครัวของเราซึ่งผูกพันกันไว้ด้วยความรักความหวังดีต่อกันอย่างเต็มที่ทุกคนตลอดมา

ในโอกาสที่พินิตที่รักจะมีอายุครบ 60 ปี (เท่านั้นเอง) ในปีนี้ จึงเป็นโอกาสดีที่ผมจะได้บอกกล่าวกันอีกครั้งว่า ผมโชคดีเพียงใดที่ได้เกิดมาเป็นน้องชายของพี่สาวที่แสนประเสริฐคนนี้

บ้านสุรวงศ์

พินิตเป็นพี่สาวคนโต ของพวกเราห้าพี่น้องที่เป็นลูกชายของคุณพ่อแก้งเอี้ยง และคุณแม่สุเมธ ชื่อภาษาจีน (แต่จิว) ของพินิตคือ "จิ้งชิวหุย" ความที่เธอเป็นพี่สาวพี่คนโตและพี่สาวคนเดียวของครอบครัวคุณแม่สุเมธซึ่งเป็นลูกสาวคนโตของคุณยายฮ่องเจิ้ง ทำให้พินิตเป็นขวัญใจ(ฝ่ายหญิง)ของคุณยาย คุณพ่อคุณแม่ คุณน้าและคุณน้าเขยทุก ๆ ท่าน ตั้งแต่ถือกำเนิดมาเป็นหลานคนโตของครอบครัว (ส่วนผมเป็นหลานชายคนโตของคุณยายก็ต้องรับบทขวัญใจฝ่ายชาย..... แน่นนอนอยู่แล้ว)

เมื่อเราเกิดมา คุณพ่อคุณแม่อาศัยอยู่ในบ้านเช่าซึ่งเป็นบ้านหลังใหญ่ ตั้งอยู่ในซอยทรอคคาเตโร ถนนสุรวงศ์ มีที่ทางพอจะปลูกพืชผักสวนครัว รวมทั้งต้นกล้วย มะม่วง มะพร้าว และเรือนกล้วยไม้ของคุณพ่อแก้งเอี้ยง และมีบ้านหลังเล็กเป็นบ้านคุณน้าสุริราและน้าอุปตั้งอยู่บนสระน้ำ พินิตเกิดในปีแรกที่คุณแม่แม่แต่งงานกันคือ พ.ศ. 2490 เกิดก่อนผมซึ่งเป็นน้องคนที่สองถึง 4 ปีเศษ ทำให้พินิตเป็นพี่ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะและหน้าที่ต้องคอยดูแล แนะนำสั่งสอนน้อง ๆ ที่ทยอยเกิดตามกันมาจากท้องคุณแม่และ จากครอบครัวของคุณน้าน้อย(สุริรา) ตั้งแต่ ผม (2495) วิชัย-วิวัฒน์ (2496) วิรัช วิโรจน์ (2498) วิชิต-พงษ์ศักดิ์ (2510) เธอจึงต้องเป็นผู้นำในกิจการทุกอย่างของครอบครัวในรุ่นของพวกเราทั้งเรื่องการเรียนการเล่น การกินอยู่ การทำงานบ้าน การเลี้ยงสัตว์ การปลูกต้นไม้ ฯลฯ จนกระทั่งครอบครัวเราย้ายมาอยู่ที่ถนนสีลม เมื่อคุณแม่แม่เริ่มตั้งกิจการร้านเครื่องเขียนในย่านศาลาแดงหน้าโรงเรียนสหะพาณิชย์ แผนกสามัญในชื่อ "สีลมสโตร์" และมีน้องวิชาติเกิดตามมาอีกคนหนึ่งในปี พ.ศ. 2512 ในขณะที่คุณน้าสุริราและน้าอุปย้ายไปอยู่ใกล้วัดไตรมิตร และมีน้องวิภาพรรณ (2512) วิภาพร ต่อมา ส่วนน้าเล็ก (สุนิสา) นั้นได้ย้ายไปอยู่บริเวณถนนเสนานิคมหลังแต่งงานกับคุณน้าประสิทธิ์ และมีน้องปริญญ์และภัทรา เกิดมาภายหลังอีกหลายปี

พินิตเรียนหนังสือที่โรงเรียนยุพินกสงสวย เป็นโรงเรียนจีนใกล้ถนนสุรวงศ์ ในช่วงนั้นผมยังไม่ค่อยรู้เรื่องราวอะไรมากนัก นอกจากผมไปเรียนชั้นอนุบาลที่โรงเรียน"อนุบาลวัฒนัย"ของคุณครูอั้งและไปกลับด้วยรถโรงเรียน กินเล่นสนุกไปวันวันท่ามกลางความรักความอบอุ่นในครอบครัว

บ้านสีลม

พินิตย์เข้าเรียนชั้นมัธยมปีที่หนึ่ง (สมัยนั้นมัธยมศึกษามี 8 ปี) ที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟ คอนเวนต์ซึ่งอยู่ใกล้บ้านมากเดินไปนิดเดียวก็ถึง ส่วนผมและน้องๆเรียนชั้นประถมที่โรงเรียนโกศลวิทยาใกล้วัดดอนกุศล พินิตย์เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนดีโดยตลอดมา แต่เวลาเรียนพินิตย์เรียนแบบสบายๆไม่ค่อยต้องดูหนังสือมากนัก แต่สอบได้คะแนนดี ๆ ทุกที คุณแม่ส่งเสริมให้พินิตย์เรียนเปียโนและพินิตย์ก็เล่นได้ดียังเข้ารวมเป็นนักร้อง ในคณะนักร้องประสานเสียงของโรงเรียน ทำให้เราได้ยินได้ฟัง และบางครั้งได้หัดร้องเพลงพระราชนิพนธ์ เพลงคลาสสิกพื้นฐาน เพลงคริสต์มาส เลยนำมาสอนร้องเพลงต่อกันทั้งครอบครัวมาจนทุกวันนี้ พินิตย์เป็นคนร่าเริง มีน้ำใจอยู่เสมอจึงมีเพื่อนมาก ผมก็เลยได้รู้จักเพื่อนๆของพินิตย์หลายคนในช่วงนั้น ในระยะนั้น เรามีกิจกรรมพิเศษตอนเย็นที่ทำด้วยกันเป็นประจำคือการเดินไปเรียนภาษาจีนหลังอาหารเย็นที่บ้านครูจึงในซอยพิพัฒน์สัปดาห์ละหลายวัน พินิตย์เป็นคนเรียนรู็เร็วและจำแม่น ก็เลยเรียนล้าหน้าผมไปอย่างรวดเร็ว แม้ผมจะเบื่อบ้าง โยเยบ้าง พินิตย์ก็เตือนให้รู้หน้าที่อยู่เสมอ แต่ผมก็เรียนไม่ได้ดีสักที จึงได้แต่เดินไปเป็น"มือปิ่น"พินิตย์และน้องเรียนเป็นเพื่อนไปกลับไปในชั้นเรียนภาษาจีนอยู่หลายปี

ความที่เราชอบอะไรๆคล้ายๆกันหลายอย่าง ผมเลยแย่งอะไรๆจากพินิตย์เป็นประจำตั้งแต่เด็กจนเป็นวัยรุ่น(เดี๋ยวนี้สำนึกดีขึ้นแล้วครับ..... ก็ด้วยบาร์มีพินิตย์อีกนั่นแหละ) ทั้งของกิน ของเล่น ดูนั่ง ฟังเพลง(ภาษาฝรั่ง) และหนังสือสารพัด ซึ่งพินิตย์ก็ไม่เคยใจร้ายกับผมสักที เมื่อพินิตย์เป็นสาวสวยขนาดเพื่อนคุณแม่ขอยืมตัวไปดาราถ่ายภาพ (ประกอบวิว ...) ก็สอบเข้าเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผมยังอยู่โรงเรียนสหพาณิชย์ ผมนอนบนพื้นห้องเดียวกันกับพินิตย์ซึ่งนอนบนเตียงมีขาตั้ง เราอ่านหนังสือกันหนักมาก ทั้งนิตยสารรายสัปดาห์ หนังสือนิทานไทยและฝรั่ง หนังสือนิยายไทย หนังสือแปลกำลังภายในหรือนิยายฝรั่ง หนังสือสืบสวนและวิทยาศาสตร์ฯ ได้เตียงพินิตย์เป็นที่เก็บหนังสือที่เราลงทุนไปเดินหาซื้อด้วยเงินเก็บค่าขนม สมัยนั้นหาซื้อกันที่ ผ่านฟ้า สนามหลวงและวังบูรพาเป็นส่วนใหญ่ หนังสือที่เราซื้ออ่านเองมีเป็นร้อยๆเล่ม เวลาจะสอบไล่คุณแม่พ่อกุณแม่ก็จะมาตรวจตราให้ลูกตั้งใจดูหนังสือเตรียมสอบซึ่งเราก็ตึงใจกันพอสมควร (แต่ต้องอ่านนิยายให้จบก่อน !!!!)

เมื่อขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม. 8) ผมต้อง งง...งง มากเมื่อพินิตย์บอกว่าได้เรียนห้อง 125 เป็นห้องคิงของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาในปีนั้น พินิตย์ขยันขึ้นนิดหน่อย และมีทิศทางว่าอยากเรียนแพทย์ เธอจบจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาด้วยการติดบอร์ดที่ 35 ใน 50 อันดับแรกของประเทศไทย และเมื่อพินิตย์ไปวิ่งรอกสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย (สมัยนั้นจะเข้าที่ไหนต้องสอบที่นั่น นับว่าเป็นการสอบตรงทุกแห่ง) ก็สอบได้ทุกแห่งที่สมัคร (เฮ้อ ! ... นิยายหมดไปหลายเรื่อง)และสุดท้ายก็เลือกเข้าเรียนที่คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ อันเป็นสถานศึกษาที่ทำให้พบเนื้อคู่คือ รศ.ดร.นัยพินิจ คชภักดี ที่เรียนแข่งแบงบาร์มีกันมาตั้งแต่ปีหนึ่ง ผมก็เริ่มมีโอกาสเยื้องกรายไปเล่นบาสเก็ตบอลกับรุ่นพี่ระดับมหาวิทยาลัย และหาบรัคมีนักศึกษาแพทย์ตั้งแต่อยู่ชั้น ม.ศ. 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก(สมัยนั้นประถมศึกษาปรับเป็น 7 ปี มัธยมศึกษาเปลี่ยนเป็น 5 ปี) พินิตย์สนุกกับชีวิตนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การแพทย์มากมีเพื่อนๆและรุ่นพี่ของพินิตย์ที่ผมได้รู้จักทั้งหญิงชายหลายท่าน และทุกท่านให้ความกรุณาต่อครอบครัวของเรา และสนับสนุนให้ความเอ็นดูผมมาจนทุกวันนี้ เช่นพี่สุริย์รัตน์ พี่บุปผา พี่นรรธน์ พี่วีพรรณ พี่ศรีประภา พี่นัยพินิจ พี่โกวิท(ถึงแก่กรรมแล้ว) พี่กำธร พี่กฤษณะ ฯลฯ ผมได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมสารพัดทั้งตามพินิตย์ไปตีเบตมินตันที่สนามของสรรพาวุธทหารบก ได้เล่นบาสเก็ตบอลที่คณะวิทยาศาสตร์ ตามไปเที่ยววังตะไคร้ และตามไปภูกระดึงในฐานะ"ลูกหาบ"ด้วยบาร์มีพินิตย์ (คุณแม่พ่อกุณแม่ไม่ให้ไปถ้าไม่เอาผมไปด้วย ...ฮาๆ) ได้เดินรอบภูจนขาฉิ่ง ร้องเพลงแคมป์ไฟเป็นโฟล์คซองภาษาฝรั่ง ดูหมอดูลายเท้าเป็นครั้งแรกและครั้งสุดท้ายของชีวิต

ฯลฯ (สุดแสนประทับใจจนผมต้องไปรำลึกความหลังที่ภูกระดึงอีก 2 ครั้งในกาลต่อมา) รวมทั้งตั้งก๊วนเล่นไพบริดจ์กับพี่ๆกันทั้ง 6 พี่น้อง(น้องวิชาติดตอนนั้นอยู่แค่ชั้นประถม 4) แต่ที่สำคัญที่สุด พี่นิตย์เป็นผู้นำหนังสือ “เชิงผาหิมพานต์”ของท่านสุชีพบุญญาภพมาให้อ่าน นับเป็นหนังสือนิยายเชิงธรรมะเล่มแรกที่ผมได้อ่านและทำให้เกิดความสนใจในการอ่านหนังสือและศึกษาปฏิบัติตามแนวทางในพุทธศาสนาและเสวนาแลกเปลี่ยนความเห็นกันเนื่องๆตั้งแต่นั้นมา

พี่นิตย์เริ่มไม่ค่อยมีเวลาหลังจากเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยปีท้ายๆ เพราะต้องอ่านหนังสือวิชาการมากขึ้น (เล่มบะเอ้ม) และหลังจากพี่นิตย์“ข้ามฟาก” เข้าพักที่หอพักนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีเราก็ไม่ค่อยมีเวลาพบกันบ่อยเช่นแต่ก่อน แต่ผมมักได้เดินทางติดตามคุณพ่อคุณแม่ก็ไปรับส่งพี่นิตย์จากบ้านกลับเข้าหอพักแพทย์อยู่เสมอ ทั้งยังได้เป็น“พนักงานส่งเสบียงและสัมภาระ”ในยามที่พี่นิตย์และสหายทำกิจกรรมต่างๆนาๆที่คณะแพทย์ฯอีกด้วย พี่นิตย์เลือกเรียนหมอเด็กซึ่งเหมาะกับความมีเมตตา ใจดี น่ารัก และร่าเริง ซึ่งเป็นจุดเด่นของพี่นิตย์ตลอดมาตั้งแต่เด็ก และในเวลาต่อมาพี่นิตย์ก็ได้พิสูจน์ตนเองด้วยการสร้างฝันให้เป็นจริงโดยมีผลการเรียนที่ดี มีความสามารถ มีความประพฤติที่ดี มีความเป็นผู้นำ เป็นทั้งพิธีกร นักร้องประจำรุ่น ความที่เป็นผู้มองโลกในแง่ดีมีความสุข เป็นผู้ที่ได้รับความรักใคร่เอ็นดูและการยอมรับจากครูอาจารย์ทำให้พี่นิตย์ได้บรรจุเป็นแพทย์ และอาจารย์แพทย์ในภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ตามลำดับ

เมื่อพี่นิตย์แต่งงานกับพี่นัยพินิจซึ่งก็สนิทกับน้องชายทุกคนมานาน เราก็มีครอบครัวขยายที่ทวีความสนุกสนานในการทำกิจกรรมร่วมกันทั้งการท่องเที่ยว การสังสรรค์ การจัดงานของครอบครัวในวาระต่างๆด้วยกัน พี่นิตย์มักเป็นผู้ริเริ่มและเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทุกประเภทของครอบครัวอยู่เสมอ

ในส่วนงานอาชีพ พี่นิตย์ได้มีส่วนในการยกระดับความรู้ด้านการแพทย์ การสาธารณสุขด้วยการทำงานวิจัย การเรียนการสอนและการฝึกอบรมด้านพัฒนาการเด็ก เยาวชนและครอบครัว ร่วมกับภาคการศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก ตลอดจนได้มีบทบาทสำคัญในการสร้างสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล จากฐานความคิดวิธานิพนธ์เมื่อครั้งไปศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาด้านพัฒนาการเด็กที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด พี่นิตย์ได้นำ รอยยิ้มที่แจ่มใสแบบไทยๆ ความมีเมตตา ความมีน้ำใจที่งดงาม เป็นสื่อ นำมิตรภาพและความร่วมมือ ความช่วยเหลือจากนานาชาติมาสู่ประเทศไทย และขยายผลกลับไปสู่ประเทศด้อยพัฒนาอื่นๆที่อยู่ใกล้เคียงจนมีเครือข่ายครูอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ และนิสิตนักศึกษาที่สนับสนุนกันและกันในด้านต่างๆอยู่เป็นจำนวนมาก

บ้านศาลายา

พี่นิตย์และพี่นัยพินิจย้ายบ้านมาหลายครั้ง ตั้งแต่หอพักในคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ไปสู่บ้านสุขุมวิท ซอย 44/1 และในที่สุดพี่ทั้งสองก็มาสร้างบ้านเรือนที่บริเวณศาลายา ตรงข้ามมหาวิทยาลัยมหิดล และชวนให้คุณพ่อคุณแม่มาสร้างบ้านอยู่ติดกันเพื่อพี่นิตย์จะได้ดูแลเรื่องสุขภาพให้ได้ ครอบครัวพวกเราทุกคนก็ได้รับอานิสงส์จากความรู้ความสามารถของพี่นิตย์โดยเฉพาะการให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก การป้องกันและดูแลรักษาโรครวมทั้งได้รับความกรุณาจาก คณาจารย์ พี่ๆและเพื่อนๆของพี่นิตย์ที่อยู่ในวงการแพทย์ในยามป่วยไข้อยู่เสมอ

พี่นิตย์ได้ดูแลคุณพ่อและคุณแม่ในวัยชราให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ด้วยความกตัญญูทศเวทีสูงสุด ไม่ว่าจะมีงานยุ่งมากเพียงใด ไม่ว่าสุขภาพตนเองจะทรุดโทรมลงจากการกรำงานหนักมากเพียงไหน หากคุณพ่อคุณแม่มีอาการหนักเบาประการใด พี่นิตย์จะเร่งรีบดูแลรักษาอย่างรอบคอบทุกครั้ง หลายๆครั้งที่ต้องไปนอนโรงพยาบาลเป็น

เพื่อนคุณพ่อคุณแม่เพื่อดูแลด้วยตนเอง หลายๆครั้งที่อดข้าวอดน้ำอดนอนจากการทำงาน ก็ยังต้องไปดูแลสุขภาพตัวเอง การดูแลรักษาคุณพ่อคุณแม่ให้เรียบร้อยเสียก่อนทั้งที่สุขภาพของพินิตย์เองก็ไม่สู้ดี และเลเวลงานต้องรักษาตัวในโรงพยาบาลอยู่หลายครั้ง พวกเราที่เป็นน้องๆเองก็ไม่สามารถช่วยอะไรได้มากนักในยามเธอป่วยไข้

พินิตย์เป็นแกนหลักในการเชิญชวนพวกเราและเครือข่ายให้มีโอกาสทำอะไรดีๆร่วมกันทั้งงานบุญ งานรื่นเริงในลักษณะครอบครัวใหญ่ที่อยู่ด้วยกันด้วยความรักสามัคคี และช่วยกันสร้างคุณค่าสำคัญที่ทำให้ทุกคนทุกวัยผูกพันรักใคร่ เป็นห่วงใยและคอยช่วยเหลือเกื้อหนุนกันทั้งยามทุกข์ยามสุข งานสำคัญของพวกเราทุกสิ้นปีก็คืองานเลี้ยงวันคล้ายวันเกิดของพินิตย์ในวันที่ 29 ธันวาคมทุกปี ซึ่งในระยะหลังจะจัดที่บ้านศาลายา และมีเพื่อนๆของพินิตย์และพีนัยพินิจ ครอบครัวของพวกเรา ทั้งสองฝ่าย และพี่น้องผองเพื่อน ผู้ร่วมงานชาวมหาวิทยาลัยมหิดลที่พินิตย์ทั้งสองทำงานอยู่มาร่วมงานอย่างสนุกสนาน และอำนวยความสะดวกกันเป็นประจำ

จากวันนี่ถึงวันจันทร์

อยากบอกว่าภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นน้องของพินิตย์ และจะรักและเทิดทูนพินิตย์ ผู้เป็นนางฟ้าประจำใจของผมตลอดไป วันนี้...แม้นางฟ้าคนนี้จะมีกาลังกายลดน้อยถอยลงตามวัย แต่กำลังใจกลับเข้มแข็งและมีความงามที่เจิดจรัสยิ่งกว่าเดิม ด้วยบุญบารมีจากกุศลกรรมที่ได้ทำไว้ต่อบุพการี ครูบาอาจารย์ ครอบครัว แผ่นดินไทย และขยายผลไปสู่ชาวโลก ขอให้พินิตย์มีความสุข มีสุขภาพแข็งแรง มีวันเวลาที่ได้พักผ่อนสบายๆบ้าง และเป็นพี่ใหญ่ผู้นำพวกเราในการสร้างความดีงามให้เกิดแก่ครอบครัว และสังคมไทยต่อไปนานเท่านาน และขอกราบเรียนว่า แรงบันดาลใจที่นางฟ้าคนนี้ได้สร้างให้แก่ลูกหลาน ได้เกิดดอกออกผลให้น้องส้มโอ (นส.ชนากานต์ จิราธิยุต) มุ่งมั่นตั้งใจที่จะเดินตามรอยคุณป้าด้วยการเข้าเรียนในคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีปณิธานที่จะสร้างกุศลกรรมให้ได้ แม้เพียงเสี้ยวน้อยของ”หมามี่”ผู้เป็นที่รักและเคารพ..... คุณหมอ ที่น้องส้มโอเคยตั้งข้อสังเกตว่า “ทำไมเด็กตัวเล็กๆที่ยังพูดไม่รู้ความนึก เรียร่องพ่อแม่ให้พาเข้าไปหาหมอที่อยู่ในห้องตรวจ แทนที่จะกลัวหมอ”

มีบุญนักได้เกิดมาในชาตินี้
เธอเป็นหมอนามว่า “นิตยา”
ทำคุณงามความดีทั้งชีวิต
อันตัวน้องขอล่าวสดุดี

นาย วิสุทธิ์ จิราธิยุต
ประธานคณะกรรมการบริหาร
บริษัท สยามสติลซินดิเกต จำกัด

น้องมีพี่ผู้เลิศเลอดั่งนางฟ้า
เป็นพรพานำครอบครัวสวัสดิ
ด้วยดวงจิตกุศลกรรมเป็นศักดิ์ศรี
แลรักพี่ยืนยงตราบนิรันดร์

วิสุทธิ์ วลี

วิสุทธิ์ ปิอบ ส้มโอ วลี ชีว

แต่ พี่นิตย์

หมอนิตย์ หรือ พี่นิตย์ ในความทรงจำของผมเมื่อครั้งที่ผมยังเป็นน้องเล็กนั้น (คนที่สองต่อจากพี่วิสุทธิ์) ยังจำได้ว่า พี่นิตย์ เป็นพี่ใหญ่ จะคอยช่วยคุณพ่อคุณแม่ดูแลน้องสองคนทำการบ้านอยู่เนืองๆ พอโตขึ้นหน่อยก็จะเล่าให้ฟังเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ของกิจกรรมที่โรงเรียนของพี่นิตย์ ทำให้พวกเรามีความรู้เกี่ยวกับสังคมโรงเรียนที่พี่นิตย์เรียนอยู่ และยังพาพวกเราไปเที่ยวที่งานโรงเรียนด้วย

พี่นิตย์ เป็นนักกิจกรรมตัวยงของโรงเรียน ทำให้พวกเราซึมซับการรู้จักการทำงานเป็นทีม และสนใจกิจกรรมต่างๆ นอกเหนือจากการเรียนหนังสือ พอถึงวันสำคัญต่างๆ ของครอบครัว พี่นิตย์ก็จะเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมร่วมกันของครอบครัว ทำให้พวกเราทุกคนในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องหรือลูกหลาน ตลอดจนญาติผู้ใหญ่ มีความสนิทสนมเป็นกันเอง

พี่นิตย์เป็นหมอเด็กที่มีชื่อเสียงและมีคนไข้มาก แต่พี่นิตย์ก็ยังมีเวลา ให้แก่หลานๆ ในครอบครัวของเราทุกคน พี่นิตย์ทำงานแทบจะตลอดเวลา ดูเหมือนไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ครั้งหนึ่งผมจำได้ว่า ลูกไม่สบาย พี่นิตย์ทำคลินิคอยู่ ตอนนั้นช่วงหัวค่ำ พี่นิตย์บอกให้พาเด็กๆ ไปให้ตรวจเลย ผมพาเด็กๆ ไปรอจนเป็นคนสุดท้าย กว่าที่จะตรวจเสร็จก็เกือบจะเป็นเวลา 5 ทุ่ม (23.00 น.) แล้ว ทั้งๆ ที่เวลาปิดทำการของคลินิคประมาณ 2-3 ทุ่มเท่านั้น

ผมมีความภูมิใจที่มีพี่นิตย์ เป็นแบบอย่างที่ดีของ การดำเนินชีวิตตลอดจนเวลาที่มีแขกต่างประเทศของพี่นิตย์มา ครอบครัวเรามักจะได้เข้าร่วม เสวนาในฐานะเจ้าบ้านของประเทศไทย และ แขกเหล่านี้ก็มักจะมารับประทานอาหารค่ำและสนุกรื่นเริงที่บ้านของเราอีกด้วย

เนื่องในวาระครบรอบ 60 ปีของพี่นิตย์ ผมและครอบครัวขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ได้โปรดดลบันดาลให้พี่นิตย์ และครอบครัว จงประสบแต่ความสุขความเจริญ และมีสุขภาพแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บตลอดไป

น้องวิชัย – สมถวิล จิราธิยุต

หลานพี่ชัญญ์ และ แพน

วิชัย สมถวิล

แพน พี่ชัญญ์

6 ธ.ค. 2550

นับเป็นความปลื้มใจและภาคภูมิใจอย่างยิ่ง ที่พวกเราที่มีพี่น้องเป็นพี่ใหญ่ของครอบครัว “จิราธิยุต” พี่นิตยาเป็นต้นแบบที่สมบูรณ์แบบ เป็นบุคคลตัวอย่างที่ยอดเยี่ยม จนยากยิ่งที่น้องๆ จะเจริญรอยตามให้ได้ดีเหมือนหรือเทียบเท่า ไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จด้านการศึกษา วิชาชีพการงาน เกียรติยศชื่อเสียง หรือวิถีชีวิตในการดำเนินชีวิต

ท่านมีตำแหน่งเป็น รองศาสตราจารย์, แพทย์หญิง, ผู้อำนวยการสถาบัน, เป็นผู้เชี่ยวชาญ, เป็นอาจารย์หมอ, เป็นข้าราชการระดับเครื่องราชฯ, เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ, เป็นภรรยา ดร. (นัยพินิจ), เป็นกรรมการ, ประธาน, เป็นหัวเรือใหญ่, เป็นแม่บ้าน, เป็นแม่ที่มีผู้เปรียบเสมือนแม่หม่อมแม่พระของหลานๆ ทุกคน และอื่นๆ ฯลฯ

นึกถึงเวลาในอดีตที่ผ่านมา มีสิ่งประทับใจมีรูปลิ่มตั้งแต่เล็ก พี่นิตยาก็มีความรู้และประสบการณ์ที่ดีมาถ่ายทอดให้น้องๆ ได้รับทราบและทำตามอยู่เสมอๆ เช่น มีตำราวิชาการเล่มไหนที่ดี หรือหนังสือหรือนิยาย นิทานที่ดีอ่านแล้วได้ประโยชน์มีสาระความรู้และสนุกสนาน ตลอดจนเล่านิทานให้ฟังอยู่เสมอๆ

- การออกกำลังกายควรออกทำกายบริหารท่าไหน ทำอย่างไร ท่าไหนมีประโยชน์อย่างไร
- ให้มีสันทนาการสอนให้น้องๆ รู้จักเกมส์การเล่นต่างๆ ทั้งไทยและเทศที่แปลกใหม่เพ็ดเพลินสนุกสนาน เพื่อพัฒนาการที่ดีแก่น้องๆ และส่งเสริมความรักใคร่ สามัคคีในหมู่พี่น้อง ให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- แนะนำงานด้านศิลปะและประดิษฐ์สิ่งของใช้ ของเล่นง่ายๆ เพื่อใช้กันเองอย่างประหยัด
- แนะนำและสอนให้รู้จักดนตรี ร้องเพลงโดยเฉพาะเพลงสากล ส่วนนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้น้องทุกคนได้ดีด้านภาษา และรักในศิลปะดนตรีที่ได้ขัดเกลานิสัยและอารมณ์
- เมื่อมีเวลาว่าง พี่มักจะทำอาหาร ของว่าง และขนมที่อร่อยๆ ให้เราทานกันอยู่เสมอ โดยเฉพาะต้องมีโภชนาการสูง เพื่อความเจริญเติบโตสมบูรณ์แข็งแรงของน้องๆ สมกับอนาคตที่พี่ได้เป็นหม่อมเด็กจริงๆ สมความปรารถนา

เรื่องราวต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่น้องทุกคนประทับใจ ซาบซึ้งใจ เป็นความทรงจำ เป็นสิ่งที่ทรงคุณค่ามหาศาลที่น้องจะยึดถือเป็นแบบอย่างเป็นหลักปฏิบัติ เพื่อใช้ถ่ายทอดคุณงามความดีเช่นนี้ส่งต่อไปให้กับลูกหลานสืบต่อไป

ในโอกาสครบ 5 รอบวันเกิด 60 ปี และวันเกษียณอายุราชการของพี่นิตยา ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้พี่และครอบครัว จงมีแต่ความสุขความสำเร็จสมปรารถนา สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง เป็นต้นแบบที่สมบูรณ์แบบ เป็นเสาหลัก เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาการของครอบครัว สังคม และประเทศชาติตลอดไป

ด้วยความเคารพรัก
น้องวิรัช - สมใจ จิราธิยุต
หลานแคท และ หลานคริสตัล

พวกเราพี่น้องรวม 6 คนมีพี่น้องเป็นพี่คนโต แม้อายุจะห่างกับผมประมาณ 10 ปีแต่ก็ไม่รู้สึกว่าจะห่างเหินกันแต่อย่างใด อาจเป็นเพราะครอบครัวเรา มักจะมีการพบปะสังสรรค์ ทำกิจกรรมร่วมกันอยู่ประจำ ทำให้พวกเราต่างทราบถึงทุกข์สุขของพี่น้องกันเป็นอย่างดี เมื่อครั้งที่ผมเพิ่งจะเริ่มเข้าไปทำงานหลังจบการศึกษาในปี พ.ศ.2527 ผมได้เดินทางไปร่วมงานสังสรรค์ศิษย์เก่าที่สถาบันการศึกษาเดิม ปรากฏว่าเกิดอุบัติเหตุขณะลงเล่นบาสเกตบอล กระชับมิตรกับศิษย์ปัจจุบันขณะนั้น ตอนกระโดดแย่งลูกบอลกันโดนหนุ่นเบียด เนื่องจากไม่เจียมสังขารและข้อสำคัญคือนึกว่าตัวเองยังฟิตอยู่ ลอยดีลังกาแล้วเอา แขนซ้ายไปยันพื้นเข้าให้ ผลก็คือข้อศอกเคลื่อน แขนยกไม่ขึ้น พรรคพวก น้องๆ และอาจารย์พาไปโรงพยาบาลที่เมืองชลบุรี เวลาขณะนั้นก็เริ่มจะค่ำซักประมาณ 19:00 น.แล้ว ขณะเดียวกันให้เพื่อนๆ ช่วยโทรหาพี่นิตย๋บอกอาการให้ทราบ พอพี่นิตย๋ทราบเรื่องด้วยความเป็นห่วงคิณนั้น พร้อมกับพี่วิชัยช่วยกันรีบขับรถยนต์ออกจากกรุงเทพฯ มุ่งหน้ามาที่โรงพยาบาล เมืองชลบุรีทันที (หมายเหตุ:สมัยนั้นยังไม่มีโทรศัพท์มือถือเหมือนปัจจุบัน)

พอพี่นิตย๋ไปถึง ทาง ร.พ. แจ้งว่าผมกลับไปกับเพื่อนๆ แล้ว บังเอิญสวนทางกัน เนื่องจากยังโชคดียังอยู่ข้างแขนไม่หัก อาการไม่บอบช้ำมากนัก คุณหมอที่โรงพยาบาลช่วยรักษาถึงให้แขน/ข้อศอกเข้าที่พร้อมกับเข้าเฝือกให้และอนุญาตให้กลับได้ เลยคลาดกันแบบหุดหวิด พอกลับไป กทม.แล้ววันรุ่งขึ้นพี่นิตย๋ก็ยังไม่วางใจรีบพาผมไปตรวจอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่งจนมั่นใจว่าข้อศอกเข้าที่แล้ว.....เป็นเรื่องหนึ่งที่ประทับใจตลอดไปไม่รู้ลืม

ในวันคล้ายวันเกิดครบรอบ 60 ปีในวันที่ 29 ธ.ค. พ.ศ.2550 นี้ ขออธิษฐานให้บรรดาลสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวง จงดลบันดาลให้พี่น้องของพวกเราน้องๆจงมีความสุข กายและใจ ตลอดไป.....

รักและเคารพเสมอ

วิจิต จิราธิยุต

ผมเป็นคนที่ไม่ค่อยได้เกิดเป็นน้องคนสุดท้องของครอบครัว ที่มีพี่นิตยาเป็นพี่สาวคนโต ตั้งแต่เด็กพี่นิตยาจะคอยสอนให้เราพี่น้องรักกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักมารยาท สอนให้เราคิดในแง่บวกต่อตัวเองและผู้อื่น พี่นิตยาเป็นคนร่าเริง แจ่มใส เล่นเปียโนได้ไพเราะ เป็นแรงบันดาลใจให้น้องๆ หลานๆ ได้เล่นดนตรี พี่นิตยายังร้องเพลงได้ไพเราะไม่ว่าจะเป็นเพลงไทย จีน หรือสากล ถ้าไม่ได้เป็นคุณหมอก็คงเป็นนักร้องดังไปแล้ว เมื่อพี่นิตยาเป็นแพทย์ก็ได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจทำงานเพื่อสังคม รักษาคนไข้ และเป็นอาจารย์สอนนักศึกษาแพทย์ ดูแลสุขภาพคุณพ่อ คุณแม่ และทุกๆ คนในครอบครัวเรา ญาติพี่น้องรวมถึงเป็นแม่หรือป้าหมอมของหลายๆ ตั้งแต่แรกเกิดทีเดียว พี่นิตยาจึงเป็นแรงบันดาลใจให้น้องๆ และหลานๆ เป็นคนดี มีความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิต

ในวาระที่พี่นิตยาจะมีอายุครบ 60 ปี และจะเกษียณจากราชการในปีนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ดลบันดาลให้พี่นิตยา มีสุขภาพแข็งแรง ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ประสงค์และมีความสุขความเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป

ด้วยความรักและเคารพยิ่ง
น้องวิชาติ แว หลานเพลง พิณ

Dear Nittaya,

Thanks to your warm presence, medical skills, prompt acts and initiative, I sit here today alive and well. Perhaps I will get the chance to make the circle round by passing on the noble favour you did to me to another in need, so allowing for more love, hopes and dreams in this world.

I wish you all the best from the bottom of my heart, and an enriching life for the years to come. Happy 60th birthday, dear Nittaya!

*Yours, forever grateful,
Laura - Laura Halttunen (laura.halttunen@gmail.com)*

Dear Nittaya,

My warmest congratulations to you and your significant others on your 60th birthday!

You are a special, kind, attentive and warm person. I am grateful for the hospitality, help and support you have given to me and my daughter. I also want to thank you for the collaboration within the International Society of Behavioral Medicine, Education & Training Committee, and for the help in the connection of the ICBM in Bangkok in 2006.

Lots of warm greetings,

Arja - Arja R Aro (araro@health.sdu.dk)

ขอแสดงความยินดีกับ พี่นิตยา ที่มาถึงครึ่งทางชีวิต ขอناهاให้ชีวิตหลังเกษียร
มีความสุขสนุกสนาน และมีสุขภาพที่แข็งแรง

รักและเคารพอย่างสูง

รองศาสตราจารย์ ดร. กัลยา กิจบุญชู

สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล

นิตย์เพื่อนรัก

นิตย์เป็นเพื่อนรักที่คบกันยาวนาน ตั้งแต่เรียนด้วยกันที่เตรียมอุดมศึกษา นิตย์เป็นคนที่มีความเป็นกันเอง โอบ
อ้อมอารี มีน้ำใจให้ทุกคนที่ได้ร่วมงานกับนิตย์ ทุกวันที่ ๒๙ ธันวาคม จะเป็นวันรวมญาติ เพื่อนๆและผู้ร่วมงาน
ปีนี้เป็นปีที่นิตย์มีอายุ ๖๐ ปี เราขออาราธนาคุณพระรัตนตรัย ค้ำครองให้นิตย์และครอบครัว ประสบแต่ความสุข
ความเจริญก้าวหน้า สมปรารถนาในทุกสิ่ง มีสุขภาพแข็งแรง และเราจะเป็นเพื่อนรักกันตลอดไป

เพื่อนรักคนหนึ่ง

รองศาสตราจารย์ พญ. สุรรัตน์ ศรีสวัสดิ์

ภาควิชาวิสัญญีวิทยา คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

“หมอนิต..... มาแล้ว....”

ภาพคุณหมอนิตใจดียิ้ม มีเด็ก ๆ อยู่รอบตัว นั่นคือประสบการณ์ครั้งแรกที่ทิพย์ได้มีโอกาสรู้จักคุณหมอนิตยา
คชภักดี และหลังจากนั้น งานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก เราก็มักจะคิดถึงคุณหมอนิตยาก่อน ความทุ่มเทที่คุณ
หมอนิตได้มีให้กับการพัฒนาเด็กของประเทศไทยกว่า 40 ปี คงเป็นเครื่องยืนยันถึงความมุ่งมั่นในการเป็นผู้นำด้านการ
พัฒนาเด็กของประเทศไทย ดีใจที่ได้มีโอกาสทำงานร่วมกับคุณหมอนิตยา

นางทิพย์สุดา สุขเมธเสนีย์ สภาการศึกษาฯ

อาจารย์หมอนิต... ที่ดิฉันรู้จัก

อาจารย์หมอนิต เป็นครูคนหนึ่งที่ดีคนเคารพและนับถือ อาจารย์ได้อบรมสั่งสอนดิฉันมาตั้งแต่เมื่อครั้งยังอยู่
ในร่ำรามาธิบดี เพราะความเก่งและความมีชื่อเสียงของอาจารย์ ทำให้ดิฉันรู้จักและเป็นลูกศิษย์ของท่านมาตั้งแต่สมัย
เรียนในระดับปริญญาตรี(พยาบาลรามาธิบดี) ระดับปริญญาโท(ฝึกปฏิบัติทางการสื่อสารความหมาย) จนกระทั่งถึงระดับ
ปริญญาเอก(ประสาทวิทยาศาสตร์) นับว่าเป็นโชคดีของดิฉันเป็นอย่างมากที่ได้มาเป็นลูกศิษย์ของท่าน และด้วยชื่อ
“ป้าหมอนิต” ไม่มีใครไม่รู้จัก เพราะอาจารย์เป็นที่รักของเด็ก ๆ และให้การดูแลรักษาเด็กทั้งหลายทั้งเด็กดีและเด็ก
ป่วยมาตลอดชีวิตราชการของท่าน อาจารย์เป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญเป็นอย่างมากเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก ดังจะ
พบได้จากตำรา วารสาร รายการวิทยุ และโทรทัศน์ที่หลากหลาย และด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม เมื่อเราได้อยู่
ใกล้ท่านเราจะรู้สึกสบายใจเพราะท่านมีอารมณ์ดี มีความเมตตากรุณา มีความเป็นกันเองต่อผู้ร่วมงานและศิษย์ทุกคน

ในวาระครบ 60 ปี(5 รอบ) ดิฉันขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงคุ้มครองอาจารย์ ให้ประสบแต่ความสุข
ความเจริญ และสุขภาพแข็งแรง ตลอดไป

กัลยาณี มกรภิรมย์

คลินิกฝึกพูด โรงพยาบาลเชียงใหม่ราชประชานุเคราะห์

มุทิตาจิตในวาระสิริอายุครบรอบ 60 ปี แต่ ท่านอาจารย์หมอนิตยา คชภักดี

ดิฉันได้มีโอกาสรู้จักท่านอาจารย์หมอนิตยา คชภักดี เมื่อทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการนิตยสาร “รักลูก” รายปีสิบกว่าปีก่อน ตอนนั้นไปพบท่านที่คณะแพทยศาสตร์รามธิบดี เพื่อขอให้ท่านกรุณาเขียนต้นฉบับประจำใน “รักลูก” ก่อนเข้าไป ทราบมาว่าคุณหมอนิตยาเพิ่งกลับมาจากฮาร์วาร์ด ก็รู้สึกตื่นเต้น ทั้งในความเป็นผู้หญิงเก่ง แต่ก็เกร็งๆ เกรงว่าท่านจะถือตัว แต่เมื่อได้พบตัวจริงกลับรู้สึกว่า ... หมออะไรน่ารักจริงๆ..เสียงดังฟังชัด หัวเราะฮาฮา ฮ่า ฮ่า.. แบบมีเอกลักษณ์อย่างยิ่ง ...แล้วก็มีไอเดียพัฒนางานด้านเด็กอยู่ในใจเยอะเยอะไปหมด ยิ่งคุยกันยิ่งมันส์ ยิ่งได้เห็นวิดีโอ “หมอนิตมาแล้ว”ซึ่งรณรงค์เรื่องโภชนาการในเด็กชนบท มีหมอนิตเป็นนางเอกตัวโต ช้อนหามือเตอร์ไช้ชอยกเขยกไปบนถนนลูกรัง

ก็ได้แต่บอกกันเองว่า.....อาจารย์หมอนิตน่ารักจริงๆ

กว่าสองทศวรรษที่รู้จักกับท่าน ความรู้สึกอย่างนั้นก็ไม่เคยเสื่อมคลาย พวกเรารู้สึกเสมอว่าท่านเป็นครูนอกโรงเรียนของชาว “รักลูก”และเป็นพี่สาวคนเก่ง อาจารย์หมอนิตเมตตาพวกเรา ทั้งด้วยการเขียนต้นฉบับ ทั้งเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้พ่อแม่ในงานอบรมปีละหลายครั้ง ไม่ว่าในกรุงเทพหรือต่างจังหวัด นอกจากนี้ ยังช่วยเปิดมุมมองให้พวกเราในเรื่องเด็กและครอบครัวเป็นนิจ ไม่ว่าจะพบกันที่ไหน ในการประชุมใด

ช่วงยาวๆช่วงหนึ่ง ท่านอาจารย์ ดร.นัยพินิต “คู่ขวัญ”ของท่าน ก็ได้เมตตามาร่วมบรรยายเรื่องการพัฒนาสมองเด็กให้พ่อแม่หลายจังหวัดในงานที่ “รักลูก”จัดขึ้นด้วย

ประเด็นที่อาจารย์ย้ำหนักย้ำนามาตั้งแต่ต้นและตลอดมา จนน่าจะกล่าวได้ว่า ท่านเป็นหนึ่งในหมอดูแรกๆที่ให้ความสำคัญกับการดูแลพัฒนาการเด็กอย่างรอบด้าน ไม่ใช่เพียงการรักษาความเจ็บไข้ได้ป่วยเท่านั้น อาจารย์หมอนิตจะชวนพวกเราไปดูงานที่หน่วยพัฒนาการของท่าน ไม่ว่าที่ โรงพยาบาลรามาฯ หรือที่ มหิดล-ศาลายา อยู่เสมอ

ไม่เพียงแต่ความรู้ในการงานที่ได้เรียนรู้จากท่าน ความเป็นกัลยาณมิตรของอาจารย์หมอนิต ทำให้ทีม “รักลูก”ได้รับคำชี้แนะ และข้อคิดใหม่ๆ อยู่เนืองๆ เจอท่านที่ไหนเป็นได้เรื่องใหม่ๆสะกิดความคิดมาทุกครั้ง “เฮ้..นี่ยาดัง..เธอรู้มั๊ย.....พี่กำลังทำ.....”ท่านจะเริ่มแบบนี้ทุกครั้ง

ครั้งหนึ่ง เมื่อท่านเรียนเชิญอาจารย์ของท่าน - ดร.บราเซลตัน มาบรรยายเพื่อเพิ่มพูนโอกาสเรียนรู้ของบุคลากรทางกุมารเวชของเมืองไทย ท่านก็ได้กรุณาแนะนำให้ “รักลูก”ได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดงานครั้งนั้นด้วย ซึ่งถือว่าเป็นเกียรติอย่างสูงของพวกเรา

อาจารย์หมอนิต เป็นกุมารแพทย์ที่ไม่เพียงแต่เก่งเรื่องวิชาการทางการแพทย์ ดันตัวคันคว้า ทำวิจัย และทันสมัยต่อความรู้ใหม่ๆ เสมอๆ ท่านยังมีความเป็นครูที่ชำนาญในการสื่อสารกับสังคมอย่างสูงเช่นกัน ท่านอธิบายบรรยายอะไรๆกับพ่อแม่ก็เป็นอันเข้าใจได้ง่าย และน่าฟัง น่าสนใจไปหมด ที่สำคัญ ท่านใส่ใจกับความเป็นไปของสังคมอย่างสูง และตระหนักว่า งานการรักษาความเจ็บไข้ได้ป่วยเป็นงานปลายน้ำ หากจะให้เด็กมีสุขภาพดีต้องเริ่มต้นที่ต้นน้ำ นั่นคือการให้การศึกษากับพ่อแม่และครอบครัวนั่นเอง

เสียดายที่ช่วงหลังท่านมีงานล้นมือ ท่านจึงต้องห่างจากงานสื่อ กับ “รักลูก”ไปบ้าง ยังโชคดีที่ทุกปี ดิฉันและทีมงาน “รักลูก”จะได้เข้าไปกราบขอพรปีใหม่และขอโอวาท ขอแนวทางในการทำงานจาก “พี่สาว”ของเราเสมอ ซึ่งก็ช่วยอัปเดตความคิด มุมมองของทีม ให้พร้อมจะรับหน้าที่สื่อสารสร้างสรรค์สำหรับครอบครัวดังปณิธานที่ตั้งไว้ต่อไป

อย่างไรก็ตาม ไม่เฉพาะการงานที่ดิฉันได้มีโอกาสสัมพันธ์กับท่าน แต่โดยส่วนตัวแล้ว ลูกทั้งสองคน ปันกับ แบ่ง ก็อยู่ในความดูแลของท่านมาตั้งแต่แรกเกิด ติดตามพัฒนาการ หรือเจ็บไข้ได้ป่วย ซึมูกโป่งทุกครั้งก็จะ“ไป

หาหมอนิด”ที่โรงพยาบาลวิชัยยุทธ จนลูกทั้งสองแก่เกินกว่าจะไปหาหมอเด็กแล้ว จึงได้ห่างจากการไปพบท่านบ้าง

สิ่งที่ครอบครัวเราประทับใจท่านมากในฐานะคนไข้ไปหาหมอก็คือ แม้ว่าเราจะนั่งรอนานมากกก....เพราะคนไข้ท่านเยอะ แต่เมื่อเข้าไปหาท่านแล้ว เราก็เข้าใจว่าทำไมเราต้องรอนาน เพราะ “ป้าหมอนิด”ตรวจทุกคนอย่างละเอียดยิบ ทั้งให้คำแนะนำอย่างประณีต อธิบายที่ไปที่มา สาเหตุ อาการ และวิธีดูแลที่ทำให้เราพ่อแม่สบายใจ และมั่นใจมากกว่า เราจะกลับไปดูแลลูกได้อย่างดี นอกจากความเจ็บไข้ได้ป่วยทางร่างกายแล้ว ท่านจะสนใจสนใจการพัฒนาทุกด้านของเด็กๆ ช่วงนี้ให้ดูแลเรื่องนี้ ให้สนใจเรื่องนั้น ให้สังเกตตรงนี้

บ่อยครั้ง กว่าท่านจะได้ออกจากโรงพยาบาลก็เกินสองทุ่มไปแล้ว ทั้งๆที่เวลากลับของท่านคือหนึ่งทุ่ม

ดิฉันเชื่อว่า คนไข้และครอบครัวทุกคนที่ไปหาท่าน ก็จะมีรู้สึกเช่นเดียวกันนี้ว่า อุ่นใจ คลายใจในปัญหา และมั่นใจที่จะไปดูแลด้วยตนเอง

ล่าสุด ในวาระครบรอบ 25 ปีของ “รักลูก” อาจารย์หมอนิดได้กรุณาร่วมงานในฐานะหนึ่งในครูอาจารย์แพทย์ที่ได้เมตตาที่มงานมาอย่างยาวนาน ตลอดช่วงการเติบโตของพวกเรา คำพูดของท่านให้กำลังใจแก่ทีมงานอย่างยิ่ง ที่ว่า “ เมื่อเริ่มต้น หมอกลับมาจากเมืองนอกใหม่ๆ ก็ไม่มีใครวางใจสื่อนัก เพราะเคยเห็นประสบการณ์ของสื่อบางรายที่ทำให้เรื่องวิชาการบิดเบี้ยว แต่เมื่อตัดสินใจคบกับ “รักลูก”แล้ว จนกระทั่งถึงวันนี้... 25 ปี ก็รู้สึกดีใจมากที่ “รักลูก” ไม่ทำให้หมอผิดหวัง... “รักลูก”ได้ทำหน้าที่ของสื่อมวลชนอย่างรับผิดชอบและสร้างสรรค์สังคมไทยดังที่เคยพูดไว้กับหมอ ตั้งแต่ครั้งแรกเมื่อพบกัน”

ดิฉันและทีมงานตระหนักเสมอว่า ในฐานะสื่อมวลชนที่พิจารณาตัวเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัวในสังคมไทย “รักลูก”จะไม่มัววันทำหน้าที่ได้อย่างที่ควรเลย หากปราศจากการโอบเอื้อเกื้อกูล ชี้แนะและให้โอกาสจากผู้รู้ หรือ ผู้ใหญ่ที่เห็นคุณค่าของการทำหน้าที่สร้างการเรียนรู้แก่สังคมของสื่อมวลชนอย่างอาจารย์หมอนิด

ดิฉันไม่คิดว่า จะมีคำว่า “เกษียณจากการงาน”ในพจนานุกรมของอาจารย์หมอเด็กที่แอ็คทีฟอย่างอาจารย์หมอนิด แม้ในวาระที่ท่านจะมีสิริอายุครบ 60 ปีและเกษียณอายุราชการในปีนี้ ดิฉันเชื่อมั่นว่าวงการกุมารเวชและการพัฒนาเด็กกับครอบครัวไทย จะยังมีท่านและอาจารย์ ดร.นัยพินิต เป็นสองหัวเรือใหญ่ ที่จะขับเคลื่อนสุขภาวะทุกด้านของเด็กไทยอย่างเข้มแข็งต่อไป

เสียงหัวเราะสดใส ใบหน้ายิ้มแย้มร่าเริง พร้อมด้วยคำแนะนำจากความรู้และประสบการณ์อันมีค่ามากมายของท่าน จะยังเป็นแสงสว่าง ที่ส่งทั้งพลังปัญญาและพลังใจให้พวกเราในทุกๆส่วน ที่เดินตามท่านไป บนเส้นทางการพัฒนาคุณภาพเด็กไทยต่อไป อย่างแน่นอน

ขอคุณงามความดีทั้งหมด ที่ท่านอาจารย์หมอนิตยา คชภักดี และท่านอาจารย์ ดร.นัยพินิต คชภักดี ได้สร้างไว้กับสังคมไทย ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล และระดับสังคม ได้กลับมาเป็นพลพรรคปัจเจก ส่งกุศลผลบุญให้ความสุข สานติ และสุขภาพทั้งแข็งแรง แก่ท่านทั้งสองและครอบครัวตลอดไป

ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

สุภาวดี หาญเมธี และทีมงาน “รักลูก กรุป”

อาจารย์นิตยาที่เคารพรัก.....

หากจะพูดถึงความภาคภูมิใจและความทรงจำครั้งแรกที่เกิดขึ้นในฐานะที่ได้มาเป็นลูกศิษย์คนหนึ่งของอาจารย์ ก็คงต้องย้อนเวลากลับไปตั้งแต่เป็น นศพ. ปี 5 ตอนผ่าน ward เด็ก ก็สืบทอดป้ามาแล้ว ตอนนั้นทิพย์คิดว่าคงเป็นเพราะบุญพาไป ทำให้ทิพย์ได้มีโอกาสช่วยอาจารย์เตรียมงาน Faculty Hour โดยอาจารย์ให้ทิพย์ช่วยตัดต่อวิดีโอ หนังสือชาติเรื่อง The Doctor หลายท่านอาจจะเคยดู เป็นหนังที่เกี่ยวกับศัลยแพทย์ท่านหนึ่งที่ทำงานและมักจะพูดจาโดยไม่ค่อยใส่ใจความรู้สึกของผู้ป่วย...จนมาวันหนึ่งที่ตัวเขาเองต้องป่วยเป็นโรคมะเร็งเขาถึงจะเข้าใจความรู้สึกของคนไข้ว่าเป็นอย่างไร ในครั้งนั้นอาจารย์ช่วยทำให้ทิพย์ได้เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของ ทักษะในการสื่อสารของแพทย์ และการเป็นแพทย์ที่ดีต้อง เอาใจเขามาใส่ใจเรา

อาจารย์นิตยาเป็นครูแพทย์ที่นอกจากจะอบรมสั่งสอนพวกเราแล้ว อาจารย์ก็ยังเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติต่อผู้ป่วยให้พวกเราเห็นมาโดยตลอด ภาพรอยยิ้มของอาจารย์ ความเป็นกันเองที่อาจารย์แสดงออกกับคนไข้เด็กและพ่อแม่ มีมาอย่างต่อเนื่องจนถึงทุกวันนี้ นอกจากนี้อาจารย์จะเน้นย้ำเสมอกับลูกศิษย์ให้ใส่ใจและซักถามประวัติที่นอกเหนือจากปัญหาทางด้านร่างกายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม ของเด็กและครอบครัวนั้นๆ อย่างเป็นองค์รวม สิ่งต่างเหล่านี้เป็นภาพที่ทิพย์ประทับใจ จดจำและยึดถือเอาเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยและญาติ นอกจากนี้ยังได้นำประสบการณ์ที่เรียนรู้มาจากอาจารย์มาสอนนักศึกษาแพทย์และแพทย์ประจำบ้านรุ่นต่อๆ มา

ในวาระที่อาจารย์นิตยา จะเกษียณอายุราชการ ทิพย์ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่อบรมสั่งสอน ทั้งทางด้านความเป็นแพทย์และครูแพทย์ที่ดีให้แก่ทิพย์และเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานในชุมชน ทิพย์ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลกโปรดดลบันดาลและคุ้มครองให้อาจารย์และครอบครัวมีความสุข และสุขภาพพลานามัยแข็งแรงตลอดไปค่ะ

ด้วยความเคารพรักอย่างสูง
พญ. สุราทิพย์ ศิริจันทร์เพ็ญ

คำพูดที่หนูมักจะได้ยินจากท่านอาจารย์นิตยา เสมอๆ คือ “ทำงานเพื่อชาติ” ฉะนั้นหนูจึงประทับใจอาจารย์ที่อาจารย์ทำงานเพื่อชาติค่ะ

ดวงรัตน์ เทพพานิช (ษา)

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว เป็นสถาบันที่เต็มเปี่ยมไปด้วยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและพร้อมที่จะให้กับให้โดยการถ่ายทอดความรู้ สนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้กับอำเภอพุทธมณฑลและพื้นที่ใกล้เคียงมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นงานด้านการบริหาร การบริการ ด้านวิชาการหรือแม้กระทั่งการสร้างเสริมความเชื่อศรัทธาให้กับเด็ก ผู้ปกครองและประชาชนมาโดยตลอดตราบนานทุกวันนี้ โดยเฉพาะท่านรองศาสตราจารย์แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี ท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและมีประสบการณ์อย่างมากมาในการปฏิบัติงาน ท่านเป็นสุดยอดผู้นำ

ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าพร้อมทั้งชาวศาลาอายุ 5 และ 6 ทุกคน ขอพรคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้ท่านรองศาสตราจารย์แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี ครอบครัวและบุคลากรทุกท่านของสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว จงประสบแต่ความสุข ความเจริญยิ่งๆ ขึ้น

นางหทัยรัตน์ นาคเรืองศรี

หัวหน้าสถานีอนามัยบ้านศาลวัน

ตำบลศาลา อำเภอบางบาล จังหวัดนครปฐม

ได้รู้จักกับอาจารย์ หมอนิตยา คชภักดี เมื่อท่านมาปฏิบัติงานเป็นผู้อำนวยการสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว และมีโอกาสได้ร่วมงานในพื้นที่ด้วยกันหลายครั้ง ได้เห็นถึงความรู้ความสามารถในด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านการวิจัย ตลอดจนการจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสสำคัญหลายครั้ง เช่น วันสงกรานต์ วันแม่ และวันเด็ก ฯลฯ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมหิดล และชุมชนเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังประทับใจในครอบครัวของอาจารย์หมอนิตยา ซึ่งมีความอบอุ่นมากจนถือเป็นแบบอย่างที่ดีได้

ในโอกาสที่ท่านอาจารย์มีอายุครบ 60 ปี กระผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายให้โปรดดลบันดาลให้ท่านอาจารย์และครอบครัวมีความสุขตลอดไป

นายแพทย์ วัฒนา เทียมปฐม

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพุทธ

ดิฉันมีความภูมิใจและถือเป็นความโชคดีที่มีบุญอย่างสำคัญ ทุกครั้งที่นึกถึง “พี่หมอ” และหลายคนที่รู้จัก “พี่หมอ” ก็คงรู้สึกเช่นเดียวกัน ขอขอบคุณในความเมตตาที่กรุณามอบความรู้ความเจริญทางสติปัญญาให้มาตลอดชีวิตการทำงาน ขอขอบคุณในความอบอุ่น ชุ่มชื่นใจ ความเข้าใจ การยอมรับที่ “พี่หมอ” มีอย่างมหาศาลให้เสมอ ขอขอบคุณในโอกาสของความก้าวหน้าที่กรุณามอบให้ ขอขอบคุณในความไวใจที่ถือเป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งกว่าชีวิต ที่คนๆ หนึ่งจะให้อีกคนหนึ่ง

กราบมาด้วยความเคารพรักเสมอและตลอดไป

รศ. ดร. สายฤดี วรกิจโกศาทร

ผู้อำนวยการ

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา นครปฐม

*****

หนูประทับใจอาจารย์มากที่สุด เพราะหนูรู้สึกเหมือนมี “แม่” ผู้ห่วงใยลูกๆ ในที่ทำงาน

พิณรัฏฐ ไชยपाल (ปึก)

*****

ในโอกาสครบ 60 ปี ท่านรองศาสตราจารย์แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี ผู้อำนวยการสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดลนี้ ข้าพเจ้าในฐานะที่เคยได้ร่วมงานกับท่านมากมายหลายอย่าง อาทิ เช่น การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อก้าวเดินไปในทางที่ดี หรือแม้แต่การออกพบปะเด็ก และเยาวชน พร้อมทั้งได้นำชาวต่างชาติเข้าเยี่ยมบ้านตามโครงการยูนิเซฟ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อนำเอาไปปรับใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน กิจกรรมที่ท่านได้ทำไปนั้นถือเป็นเรื่องที่ดี และเป็นการเติมเต็มให้กับเด็ก และเยาวชน ที่จะเติบโตเป็นกำลังของชาติในอนาคตต่อไป ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการสร้างกำแพงป้องกันเป็นอย่างดี

ในโอกาสครบ 60 ปี ที่ท่านจะเกษียณอายุราชการนี้ ข้าพเจ้าก็ขอให้คุณงามความดีของท่านที่ได้สั่งสมมา ก็ขอให้ความดีกลับไปหาท่านเช่นเดียวกัน และในวาระนี้ข้าพเจ้าก็ขอให้คุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่อยู่ในสากลโลกนี้ จงปกป้องรักษาคุ่มครองท่านให้ปราศจากทุกข์โศก โรคภัยทั้งปวงด้วยเทอญ ทั้งนี้ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

นาย ธนชัย ฤทธิธณ

ครูชำนาญการโรงเรียนวัดสุวรรณาราม

สุขใจ-ซึ่งใจ-ประทับใจในมิตรภาพทั้งดงาม

ก่อนอื่นขอเริ่มต้นกราบขอบพระคุณคุณหมอนิตยาจากส่วนลึกของหัวใจสำหรับ...ไม่ตรีจิต ความเป็นกัลยาณมิตร และโอกาส...ที่คุณหมอมกรุณามอบให้ด้วยความปรารถนาดีมาโดยตลอด ช่วงเป็นวันเวลาแห่งความทรงจำที่ดีๆมากมายเกินกว่าจะร้อยเรียงเป็นคำพูดที่สื่อความหมายตรงกับความรู้สึกและประสบการณ์ที่ได้รับอันยาวนาน อย่างไรก็ตามขออนุญาตสะท้อนความในใจตามหัวเรื่องก็แล้วกันนะค่ะ

เมื่อได้รับทาบทามให้ช่วยเขียนถึง (รอง) ศาสตราจารย์ แพทย์หญิง นิตยา คชภักดี เพื่อจะได้ลงในหนังสือครบรอบอายุ 60 ปี นึกไม่ถึงว่าจะระยะเวลาที่ได้ทำงานร่วมกันมาเกือบสิบปี รู้สึกว่าวันเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วจริงๆ ขอเริ่มเอ่ยเรียกชื่อคุณหมอนิตยาแบบคนคุ้นเคยใกล้ชิด (ถือโอกาสคิดเอาเองใช้) ว่า “คุณหมอนิต” ก็แล้วกันนะค่ะ ในการเดินทางรำลึกความหลังที่มีนัยสำคัญต่อกัน ณ บัดนี้

ครั้งแรกที่รู้จัก “คุณหมอนิต” ก็รู้จักเพียงชื่อเสียงเรียงนาม... รู้ว่าเป็นคนเก่ง มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วไป โดยเฉพาะในวงการวิชาการด้านพัฒนาการเด็กและครอบครัว เนื่องจากคุณหมอเป็นกุมารแพทย์ที่มีความรู้ความเข้าใจแตกฉานในเรื่องเด็ก อีกทั้งยังออกรายการโทรทัศน์-รายการวิทยุ ต่างๆ มากมาย แถมจะเห็นภาพ “คุณหมอนิต” พร้อมคำปรึกษาแนะนำอยู่ในนิตยสารเรื่องแม่และเด็กหลายฉบับอยู่เป็นประจำ แม้กระทั่งในบทความวิชาการบทความวิจัย ตำราหรือคู่มือ ก็จะมีคอลัมน์ที่มีชื่อ “คุณหมอนิต” ไปร่วมด้วยเต็มไปหมด (ไม่รู้หาเวลาแบ่งภาคอู๊ย! ขอโทษค่ะ ไม่ทราบแบ่งเวลาทำได้สารพัดเรื่องตอนไหนกันนะเนี่ย) ดูเหมือนว่าคงจะมาจาก “ความสุขใจ” ที่ได้ทำอะไรที่ตนเองถนัด รู้จริงและชอบ ทำให้เกิดเป็นแรงจูงใจด้วยความปรารถนาดี ที่ต้องการเห็นเด็กของชาติเติบโตและมีพัฒนาการสมวัย ไม่แพ้เด็กชาติอื่นนั่นเองกระมัง ความสุขใจนี้สังเกตได้จากสีหน้าแวตาและรอยยิ้มที่ปรากฏบนใบหน้าอันแสนหวานและเสียงหัวเราะสดใสที่มาจากความสุขสดชื่นภายใน สิ่งนี้เองที่ทำให้คนรอบข้างสัมผัสได้ถึงความรู้สึกดีๆ รู้สึกผ่อนคลายสบายใจ และเต็มใจที่จะทำงานด้วยอย่างมีความสุข

หลายครั้งที่ได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้ใหญ่หลายท่านในแวดวงเรื่องเด็กและครอบครัว เราจะทำไรและโชคดียหลายอย่างทีเดียว แม้ว่าบางคนจะมองเห็นว่าการทำงานกับผู้ใหญ่ อาจทำให้ไม่มีอิสระไม่เป็นตัวของตนเองในการแสดงความคิดเห็นหรือมักจะถูกใช้หรือมอบหมายงานให้รับผิดชอบทำโน่นนี่ ครั้นจะบ่ายเบี่ยงก็จะกระไรเพราะผู้ใหญ่สั่งก็ต้องจำใจทำ แต่สำหรับตนเองกลับมีความคิดที่แตกต่างไปอีกมุมว่า การที่เราได้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดผู้ใหญ่ที่ท่านเป็นปรมาจารย์หรือเรียกง่าย ๆ ว่า...ผู้รู้ กล่าวคือ ท่านมีความรู้จริงและสามารถถ่ายทอดความรู้นั้นไปสู่การปฏิบัติได้ เราต่างหากที่โชคดีที่จะได้เรียนรู้แบบอย่างดีในคุณสมบัติที่ท่านมี เพื่อเก็บเกี่ยวสิ่งดีๆ เหล่านั้นมาเป็นของเราทีละเล็กละน้อยแบบน้ำซึมบ่อทราย ยิ่งเรารู้จักสังเกตและคิดตามมากเพียงไร เราก็จะซึมซับคุณสมบัติเหล่านั้นมาผสมผสานในตัวเรา โดยที่เราไม่จำเป็นต้องลอกเลียนแบบหรือบีบบังคับตนเองให้เป็นได้เหมือนท่าน อย่างไรก็ตามเสียเราก็คงไม่สามารถจะเป็นเหมือนใครได้เลย เพราะทุกคนต่างมีบทบาทเฉพาะตัวในโรงละครโลกนี้ แต่เราสามารถเรียนรู้สิ่งดีๆ ในตัวบุคคลแต่ละคนที่เราสัมผัสได้ สำหรับสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จาก “คุณหมอนิต” เป็นประสบการณ์ส่วนตัวที่ได้รับแรงบันดาลใจในการทำงานร่วมกันก็คือ... การรับฟังและให้เกียรติเพื่อนร่วมงาน เป็นความรู้สึกถึง ความลึกซึ้งของจิตใจภายในที่บ่งบอกและรับรู้ได้ เป็น “ความซึ่งใจ” ในคุณสมบัติของการถ่อมตนในการยอมรับผู้อื่นได้ในสิ่งที่ผู้อื่นเป็น ซึ่งบางครั้งค่อนข้างจะเห็นได้ไม่ถนัดนักในวงการวิชาการที่มีแต่คนเก่ง สิ่งนี้เองที่ตนเองได้ซึมซับและนำมาเป็นแบบอย่างในทางปฏิบัติกับเพื่อนร่วมงาน ไม่ว่าจะเป็นพื้นฐานเป็นมาอย่างไร ขอให้เรามองทะลุถึงแก่นแท้ความดีงามภายในที่เราทุกคนมี แม้ว่าจะแตกต่างกันไปบ้างในความพิเศษโดดเด่นบางประการเท่านั้น

จากประสบการณ์ที่ได้มีโอกาสร่วมงานกับ “คุณหมอนิต” ในกิจกรรมหลายเรื่อง ทั้งในฐานะวิทยากร บรรยาย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ร่วมงานวิจัย ผู้เข้าร่วมประชุม/สัมมนา/เสวนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรม หรือ

แม้กระทั่งผู้เข้ารับการฝึกอบรม แหม! หลายตำแหน่งเหมือนกันนะเนี่ย เอ...คิดไม่ถึงเหมือนกันนะว่าเราจะเกี่ยวข้อง กับ “คุณหมอ นิต” หลายเรื่องจริง ถ้ารู้ก่อนว่าจะต้องมารำลึกความหลังคงจะรวบรวมเรื่องราวต่างๆ ได้หลายแฟ้มแน่ๆ ยังรู้สึกเสียดายที่ไม่ได้รวบรวมไว้เป็นระบบคงน่าจะเป็นบันทึกความทรงจำที่ดีนะค่ะ เพราะมี “ความประทับใจ” ใน คุณสมบัติพิเศษของความเป็น “คุณหมอ นิต” หลายประการ ซึ่งจะขอนำมาแบ่งปันเฉพาะในเรื่องที่พอจะคิดเร็วๆ ได้ทันที ตัวอย่างเช่น การวางตนเป็นแบบอย่างของนักวิชาการที่ก้าวไปกับวิทยาการใหม่ๆ แต่ไม่ลืมบริบทความเป็นไทยที่จำเป็นต้องคิดหาวิธีการในการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการและการปฏิบัติในเรื่องของการพัฒนาเด็กและ ครอบครัวไทย สมกับที่ “คุณหมอ นิต” สามารถผลักดันให้เกิด...สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว... เป็นหน่วยงานเฉพาะด้านที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและครอบครัวโดยตรง ซึ่งปัจจุบันเป็นหน่วยงานที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วไป เมื่อก่อนเรายังแอบแซวกันในหมู่คนคุ้นเคยที่ไปไหนก็เจอกันหน้าเดิมๆ...ชมรมคนแพ้เด็ก... ก็คือ มีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับเด็กและครอบครัว เป็นต้องเข้าไปร่วมวงได้ทุกที ไม่ติดขัดแรงจูงใจอะไรทางวัตถุ ขอเพียงแค่ให้รู้ว่าการความช่วยเหลือ...ไม่เคยพลาด นี่แหละค่ะหัวใจของคนทำงานด้านเด็กและครอบครัว เป็น...หัวใจสีชมพู ที่อะไรก็แลดูสวยงามไปหมด เพราะทำด้วยใจรักซะอย่าง นี่ก็คือ “ความประทับใจ” ที่มองเห็นในมิตรภาพของ “คุณหมอ นิต” ถ้าเป็นเรื่องของเด็กและครอบครัว “คุณหมอ นิต” ไม่เคยปฏิเสธและตอบรับด้วยใบหน้ายิ้มแย้มเสมอ

ขอขอบพระคุณแทนเด็ก ๆ ทุกคนในมิตรภาพทั้งดงาม...ความสุข-ซึ่งใจ-ประทับใจ “คุณหมอ นิต” หรือ “ป้าหมอ” ของเด็กไทยทุกคน ด้วยความรักความปรารถนาเช่นเดียวกันตราบนาน

ศ.ดร. จิตตินันท์ เทชะคุปต์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

*****

อาจารย์ นิต ของพวกเรา

นึกถึงเมื่อครั้งยังเป็น นศพ. ชั้น ward เด็ก ได้เรียน well child care กับอาจารย์ นิตยา ชอบมองหน้าอาจารย์ เพราะเห็นแววตาที่สดใสภายใต้ผิวพรรณที่เนียนสวย รู้สึกว่าอาจารย์สอนสนุก ใจดี อีกทั้งอาจารย์ในภาควิชากุมารฯ อีกหลายๆ ท่านก็ใจดี ทำให้ชอบ ward เด็ก แม้ในเวลานั้นจะไม่ค่อยรักเด็กแบบป่วยหรือนางสาวไทยคนอื่นๆ ...

จนกระทั่งจบไปใช้ทุนและจะกลับมาเป็นแพทย์ประจำบ้าน ภาควิชากุมารฯ ก็เป็นจุดเด่นที่แพทย์หลายคนอยากมาเรียนรู้เพิ่มเติม แม้เวลาจะผ่านไป 10 กว่าปีแล้วยังจำได้ว่า “อาจารย์ นิต” ที่พวกเราชอบเรียกกันก็ยังสอนเราในเรื่องเดิม แต่คราวนี้จะเข้มข้นขึ้นเพราะเราเป็นแพทย์ประจำบ้านแล้ว อาจารย์ก็รักเรามากกว่าระดับ นศพ. ก็แน่ละ ... จะเป็นหมอเด็กแล้วไม่รู้เรื่องนี้ได้อย่างไร ...

เมื่อใกล้เสร็จสิ้นการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านในปีที่ 3 ก็มาถึงจุดสำคัญอีกครั้งของชีวิต คือการสมัครเข้าฝึกอบรมเป็นแพทย์ผู้ช่วยอาจารย์หรือแพทย์สาขาต่อยอดด้านพัฒนาการเด็ก ที่พวกเราเรียกกันว่า “child dev...elopment” (แต่คนอื่นอาจฟัง เป็น child def ที่ต่อด้วย... iciency) ซึ่งเมื่อได้เรียนให้อาจารย์ทราบ อาจารย์ก็รับและพูดกับเราอีกหลายประโยคทำให้เรารู้สึกตื่นตันใจมาจนถึงทุกวันนี้

จากนั้นมา...ได้เห็นการทำงาน การเรียน การสอน ถ่ายทอดองค์ความรู้ของปรมาจารย์ด้านพัฒนาการเด็ก ไม่ใช่ของเฉพาะประเทศไทย แต่ไปถึงระดับนานาชาติ ก็รู้สึกทึ่งเพราะอาจารย์ active มาก...มาก จนสงสัยว่าอาจารย์ไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยหรือเครียดบ้างหรือไม่ และก็ได้พบคำตอบว่าอาจารย์มีความสุขกับการทำงานที่พวกเราควรยึด

เป็นแบบอย่าง งานของอาจารย์มีมากมายหลายชิ้นมาก ตัวอย่างที่คลาสสิกอันหนึ่ง คือ วิทัศน์เรื่อง “หมอนิตมาแล้ว” เชื่อว่าหลายคนที่ได้ดูคงรู้ว่าคลาสสิกอย่างไร

ระหว่างการฝึกอบรม อาจารย์จะเป็นห่วงว่าเราจะไม่รู้ในสิ่งที่ต้องรู้ (must know) หรือควรรู้ (ought to know) เพราะหน้าตาอาจจะดูไม่ค่อยรู้เรื่องจริง ๆ... อาจารย์ก็จะนัดสอนรวมทั้งดูแลทุกข์สุขของพวกเราด้วย นับว่าโชคดีมากที่ได้เรียนกับอาจารย์ อาจารย์จะถามพวกเราว่าอ่านหนังสือจบหรือยัง ถ้าตอบว่าอ่านจบแล้ว (จริงๆยังไม่ได้อ่านเลย) อาจารย์จะถามว่าอ่านกี่จบ อาจารย์บอกว่า ถ้าอ่านจบเดียวให้อ่านหลายๆจบ เพราะการอ่านแต่ละจบจะได้อะไรที่ไม่เหมือนกัน คือได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น ตอนนั้นก็นึกค่านอาจารย์อยู่ว่า ไม่จริง หนังสือก็เขียนเหมือนเดิม อ่านก็รอบก็งเหมือนๆเดิม แต่พอทำอย่างที่อาจารย์บอกก็ประจักษ์เองว่าจริง... ยกตัวอย่าง เช่น Denver II ที่เราและรุ่นน้องๆเคยคุยกัน

แม้เมื่อจบการฝึกอบรมมาแล้ว อาจารย์ก็ยังมีความเมตตากับลูกศิษย์ทุกคน มีการติดต่อเพื่อให้ช่วยกันทำงาน (เพื่อชาติ) มีโอกาสพัฒนาตนเองเมื่อมีการบรรยายหรือฝึกอบรมโดยเฉพาะเมื่อมีวิทยากรจากต่างประเทศ ซึ่งมีผลพลอยได้ในทุกๆครั้ง คือ อาหารการกินที่อร่อย เอ๊ย ! ไม่ใช่ เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับลูกศิษย์ และระหว่างลูกศิษย์กับลูกศิษย์ รุ่นพี่..รุ่นน้อง.. รุ่นแล้ว..รุ่นเล่า... ทำให้สังคมของแพทย์ด้านพัฒนาการเด็กมีสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆโดยไม่มีการรู้สึกว่าหลงผิด

อาจารย์จะเรียกชื่อเล่นของพวกเราหรือเรียกพวกเราว่า “ลูก” เมื่อเจอกันบางครั้งก็เข้ามากอด ทำให้พวกเรา รู้สึกอบอุ่นที่อาจารย์ไม่รังเกียจพวกเรา (ว่าตัวเหม็น) คำพูดของอาจารย์ที่ว่า “ลูกศิษย์แต่ละคน อาจารย์จะติดปีก ติดหางให้ดังตามกันไปคนละแบบ” นั้นบอกถึงว่าอาจารย์ใช้ IEP (Individualized Educational Plan) กับพวกเรา (คงจะเป็น child deficiency จริงๆ)

สิ่งที่ได้รับจากอาจารย์นั้นมากมายและประทับอยู่ในใจ.... ยากที่จะพรรณนาออกมาให้ทุกคนรับรู้ได้หมดในหน้ากระดาษอันน้อยนิดนี้... เชื่อว่าสิ่งที่พวกเราทุกคนได้ช่วยกันเขียนถึงอาจารย์นิตยาที่เคารพรักของพวกเรานั้น จะช่วยต่อ jigsaw ร้อยเรียง...ให้เห็นถึงความรักและความเมตตาที่พวกเราได้รับจากอาจารย์ชัดเจนยิ่งขึ้น ให้คนที่อ่านหลายๆรอบตามที่อาจารย์เคยสอนพวกเรานั้น อ่านแล้วรับรู้และสัมผัสได้ถึงสิ่งดีๆที่พวกเราได้รับจากอาจารย์

ในโอกาสสำคัญ... การเกษียณอายุราชการของอาจารย์นี้ ศิษย์ขอกราบขอบพระคุณและแสดงมุทิตาจิตแด่อาจารย์ ด้วยความซาบซึ้งใจในความเมตตาที่มีต่อศิษย์มีรูปร่าง และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยช่วยดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวประสบแต่ความสุขแบบองค์รวมและมีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ในทุกมิติตลอดไป.

พญ.นพวรรณ ศรีวงศ์พานิช (หมวย)

*****

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีมากที่ได้มีโอกาสเขียนแสดงมุทิตาจิต ในโอกาสที่ท่านรองศาสตราจารย์ พญ. นิตยา คชภักดี จะมีอายุครบ 5 รอบในวันที่ 29 ธันวาคม พศ.2550 นี้ หมอนิต เป็นผู้ที่ข้าพเจ้านับถือและยกย่องในความรู้ความสามารถเป็นอย่างยิ่ง ท่านเป็นผู้ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมไทยเป็นอย่างมากในด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว ในโอกาสนี้ข้าพเจ้าขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ทั้งเดชะพระบารมีของพระสยามเทวาธิราช เดชะพระบารมีขององค์สมเด็จพระราชบิดา จงดลบันดาลให้ รศ. พญ. นิตยา คชภักดี มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง เพื่อที่จะได้ทำประโยชน์แก่ชาวมหาดล สังคม และประเทศชาติตลอดไป

ด้วยความเคารพอย่างสูง
ผศ.ดร. นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล
20 ธันวาคม พศ.2550

*****

ที่จริงแล้วรู้จักอาจารย์นิตยา ทางวารสาร นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ สื่อต่าง ๆ ในนาม “หมอนิต” มานานมากแล้ว แต่ได้มีโอกาสมารู้จักตัวจริง เสียจริง (สวยมาก) เมื่อปี พ.ศ.2540 เนื่องจากเป็นนักเรียนปริญญาเอกสาขา Neuroscience ของ รศ.ดร.นัยพินิจ คชภักดี ซึ่งห้องพักนักศึกษาจะอยู่ตรงข้ามกับห้องโครงการจัดตั้งสถาบันแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว โดยมี รศ.พญ.นิตยา คชภักดี เป็น ผอ.โครงการฯ พวกเรานักศึกษาจะได้รับความกรุณาจาก “อ.นิต” เสมอ ทั้งเอกสาร หนังสือ ประกอบการเรียน รวมทั้งอาหารการกิน ขนมมณเฑียร ตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ พวกเรามักเรียก “อ.นัย” ว่า “ป๊ะป๊า” และเรียก “อ.นิต” ว่า “มะมี” นอกจากความกรุณาดังกล่าวแล้ว “อ.นิต” ยังเป็นแบบอย่างของความทุ่มเท เสียสละ อดทน ในหน้าที่การงานเพื่อบรรลุเป้าหมายสังคมร่มเย็นเป็นสุขของเด็กเยาวชน และครอบครัวไทย เห็นได้จาก จากโครงการแผ่นกระดาษสู่อาคารสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัวที่สง่างามในปัจจุบัน และโครงการต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย “อ.นิต” ไม่ได้เป็นเพียงครู แต่เป็นได้ทุกอย่าง เจ้านายใจดี พี่สาวที่น่ารัก และป้าหมอสําหรับเด็กไทยทุกคน สุดท้ายขอขอบอกว่าประเทศไทยโชคดีที่มีปราชญ์ด้านพัฒนาการเด็ก ตัวจริง เสียจริง ชัดเจน ที่จะหาผู้เสมอได้ยาก และดิฉันเป็นหนึ่งในผู้โชคดีที่มีโอกาสได้เป็นทั้งศิษย์ และลูกน้องของอาจารย์ทั้งสอง และจะขอแนะนำแบบอย่างของอาจารย์ไปปฏิบัติให้ดีที่สุด เพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลให้ รศ.พญ.นิตยา คชภักดี และครอบครัวมีความสุข มีสุขภาพที่แข็งแรง ยิ่งขึ้นตลอดไป

ด้วยความเคารพรักอาจารย์ค่ะ

อ.ดร.ประภาพรณ จูเจริญ

*****

เรียน อาจารย์นิตยาที่เคารพรัก

ขอบคุณ สำหรับโอกาสที่ดีที่ทำให้ได้ ทำงานภายใต้การนำของอาจารย์

อาจารย์เป็นผู้นำที่เป็นผู้ให้สำหรับพวกเราทุกคน อาจารย์ให้ความรัก ให้ความรู้ ให้ความคิด

ให้มุมมองในการทำงานและการใช้ชีวิต สำหรับกิจแล้วอาจารย์ก็เปรียบเหมือนแม่คนหนึ่ง

ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะเป็นเด็กต่างจังหวัด การได้ใกล้ชิด ได้ทำอะไรให้อาจารย์ได้บ้างก็เป็นความยินดีอย่างยิ่ง

ได้เห็นการทำงานของอาจารย์แล้วก็รู้ว่าคนที่มีความสุขกับการได้ทำงานนั้นเป็นอย่างไร

อาจารย์ไม่เคยรู้สึกเหน็ดเหนื่อยกับการทำงาน

แต่ยังให้กำลังใจส่งเสริมให้คนอื่น ๆ รักและมีความสุขกับการทำงานอีกด้วย

Sukit Kaewsuk, NICFD

*****

อาจารย์นิตยาที่เคารพรัก

อาจารย์นิตยา หรือที่เจ้าหน้าที่มักจะคุ้นเคยการขานนามว่า “อาจารย์นิต”

ในสายตาของเจ้าหน้าที่กุมารฯ อาจารย์นิต เป็นแบบอย่างของอาจารย์แพทย์ที่มีความมุ่งมั่นสอนให้นักศึกษาแพทย์มีความรู้ทางวิชาการ พร้อมๆ กับการมีจิตใจที่อ่อนโยน เอาใจเขามาใส่ใจเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดูแลสุขภาพของเด็กที่มีสุขภาพดีอยู่แล้ว ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการเจ็บป่วย เป็นผลทำให้เด็กเหล่านั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดี เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันครอบครัว และประเทศชาติโดยรวม นอกจากนั้น อาจารย์ยังเป็นผู้ที่ให้ความเคารพอาจารย์ผู้ใหญ่อุปถัมภ์เสมอต้นเสมอปลาย อันเป็นการแสดงถึงความกตัญญูต่ออาจารย์ผู้มีพระคุณ เป็นแบบอย่างที่ดีของอนุชนรุ่นหลัง

ถึงแม้อาจารย์จะมีภารกิจมากมายเพียงไร อาจารย์จะมาร่วมกิจกรรมที่ทางภาควิชาฯ จัดขึ้นทุกครั้งที่มีโอกาส และทุกครั้งที่อาจารย์มาที่ธุรการภาควิชาฯ สิ่งแรกที่อาจารย์ทำคือแวะมาทักทายเจ้าหน้าที่พร้อมรอยยิ้มและเสียงหัวเราะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทำให้รู้สึกประทับใจที่อาจารย์ให้ความรักและความเป็นกันเองกับเจ้าหน้าที่ประจำดูญาดิมิตร รวมถึงภาพที่เราเห็นอาจารย์เป็นพิธีกรในงานจัดเลี้ยงของภาควิชาฯ เนื่องในโอกาสต่างๆ จะออกมาในรูปแบบสนุกสนาน สามารถเรียกเสียงหัวเราะจากผู้เข้าร่วมงานได้ตลอด อีกทั้งยังได้ฟังเพลงเสียงหวานๆ อย่างมีอาชีพจากอาจารย์ด้วย

ในวาระที่อาจารย์นิตยา จะมีอายุครบ 5 รอบ เจ้าหน้าที่ของภาควิชากุมารฯ ทุกคน ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยคุ้มครองให้อาจารย์และครอบครัวมีความสุข สุขภาพแข็งแรง มีจิตใจเบิกบาน ในชีวิตหลังเกษียณฯ ตลอดไปค่ะ

จาก เจ้าหน้าที่ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

*****

เนื่องในโอกาสครบ 60 ปี ของพญ.นิตยา คชภักดี ในฐานะของลูกศิษย์ของอาจารย์ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย จงอำนวยพรให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรง ประสบแต่ความสุข สมปรารถนาในทุกสิ่งตลอดไปนะคะ

รองศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ จันทนดิลก
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

*****

ขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้พัฒนาวิชาการด้านพัฒนาการในเด็กในประเทศไทย
ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย อำนวยพรให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรงตลอดไปค่ะ

นางสาวอุดมญา พันธนิตย์
ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์ พญ. นิตยา ที่เคยรู้จักเมื่อหลายสิบปีที่ผ่านมา เป็นสุภาพสตรีที่มีอารมณ์ดีแจ่มใส มีพลังในการทำงานสูง นอกเหนือจากการเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาเด็กและครอบครัวของประเทศ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวิชาการและวิจัย แล้วยังเป็นผู้ที่มีน้ำใจ มีความเมตตา และเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่นเสมอมา

ในวาระครบ 60 ปี ของอาจารย์ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์ในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรงและมีความสุขตลอดไปค่ะ

รองศาสตราจารย์ กรรณิการ์ วิจิตรสุคนธ์

ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

*****

เนื่องในโอกาสเกษียณอายุอาจารย์นิตยา คชภักดี

ก้าวแรกที่ผมสัมผัสภาควิชาการกุมารเวชศาสตร์คณะแพทยศาสตร์รามธิบดี ผมรู้สึกตื่นเต้นเนื่องจากเป็นเด็กต่างจังหวัด ไม่เคยเข้ามาเรียนในกรุงเทพ รู้สึกเกรงๆและกลัวๆคุณอาจารย์ภาควิชากุมารที่นี้เป็นอย่างยิ่ง แต่เมื่อมาสัมผัสก็พบว่า ที่นี่แหละคือสถาบันที่ผมประทับใจและศรัทธา คุณอาจารย์ที่นี่ทุกท่านล้วนแต่มีความรู้ความสามารถที่น่าทึ่งและให้ความเมตตาต่อศิษย์ทุกคนไม่ต่างกัน จนผมเองอดไม่ได้ที่จะคิดอยากจะเรียนต่อเป็นแพทย์ผู้ช่วยอาจารย์ทุกสาขาด้วยความประทับใจ ทุกสาขา ซึ่งก็รู้ว่าเป็นไปไม่ได้เพราะแต่ละสาขามีที่แตกต่างกันไป และที่ผมสนใจและตั้งใจและเลือกที่จะเรียนต่อมากที่สุด คือสาขาพัฒนาการเด็ก เมื่อตอนที่ผมเลือกมาทำงานที่หน่วยพัฒนาการเด็ก ก็ได้เรียนกับอาจารย์นิตยา ภาพที่จำได้ดี คืออาจารย์จะเป็นผู้ที่บรรยายได้ดีมาก สามารถนำความรู้ทางด้านพัฒนาการเด็กมาประยุกต์ให้สนุกสนานและน่าสนใจ และผู้ฟังสามารถมองภาพที่อาจารย์บรรยายได้เป็นอย่างดี ทำให้ผมจากเดิมไม่คิดว่าเรื่องพัฒนาการเป็นสิ่งสำคัญต่อเด็กทุกคน เพราะมองแต่เด็กที่เจ็บป่วยมาเป็นอะไร มองหาแต่โรคและให้การรักษามากกว่าป้องกัน ต้องกลับมามองใหม่ว่าการป้องกันจะดีกว่าการให้การรักษา

ผมจำได้ว่าวันที่ผมเดินเข้ามาพบอาจารย์นิตยาที่ห้องของอาจารย์เพื่อจะสมัครเป็นแพทย์ผู้ช่วยอาจารย์กับท่าน อาจารย์นิตยาได้ถามผมว่าสนใจหน่วยนี้ยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักและคนสนใจน้อยอีกทั้งทางหน่วยตำแหน่งก็เต็มเพราะมีตำแหน่งเดียวและท่านก็รับไปแล้ว แต่ผมก็ยืนยันว่าอยากจะเรียนโดยไม่ขอรับตำแหน่งก็ได้โดยไม่ขอรับเงินเดือนแต่ขอให้ได้เรียน ซึ่งอาจารย์ท่านเองก็ให้ความเมตตาพยายามจนสามารถรับผมเข้าเรียนได้ ในช่วงระยะเวลาสองปีที่ได้เรียนและทำงานที่หน่วยพัฒนาการเด็กที่รพ.รามธิบดี ผมได้รับความรู้มากมายและแบบอย่างที่ดีๆจากอาจารย์และนำมาปฏิบัติจนปัจจุบันนี้ ผมสามารถนำความรู้มาประยุกต์กับการทำงานการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี ท่านอาจารย์นิตยาในมุมมองของผมท่านเป็นผู้ที่มากด้วยความรู้ความสามารถและผลงานมากมาย สามารถทำงานได้หลายอย่างได้ดีและผลที่ออกมาดีจนทำให้ทุกคนประทับใจ แม้ว่าอาจารย์จะมีงานมากจนล้นมือและผมก็ไม่เคยได้ยินอาจารย์บ่น ท้อ หรือเหนื่อยเลย กลับเป็นผมเองบางทีก็ท้อและเหนื่อยเพราะทำตามอาจารย์ไม่ทัน แต่มีอาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นกำลังใจให้ก็สามารถผ่านวิกฤตเหล่านี้ได้

เนื่องในโอกาสเกษียณอายุท่านอาจารย์นิตยา คชภักดี ศิษย์ทุกคนรวมทั้งตัวผมเองรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่อาจารย์ที่เคารพรักและผู้เป็นแบบอย่างที่ดีงามในทุกๆด้าน ได้ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550 Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi 60th Birthday on 29th December 2007

ทั้งหลายทั่วสากลโลก ได้ดลบันดาลให้ท่านอาจารย์นิตยา คชภักดี ประสบแต่ความสุข อายุยืน ขวัญเย็น เป็นมิ่งขวัญ แก่ลูกศิษย์ทุกคน

ด้วยความเคารพอย่างสูง

นายแพทย์ คณศ คณินวรพันธุ์

*****

อาจารย์นิตยา เป็นอาจารย์ที่ดิฉันประทับใจตั้งแต่เมื่อครั้งเป็นแพทย์ประจำบ้าน เพราะอาจารย์นิตยา เป็นอาจารย์ท่านแรกๆ ที่ทำให้พวกเราเห็นถึงความสำคัญของงานด้านพัฒนาการเด็ก อาจารย์ได้แสดงให้เห็นว่ากุมารแพทย์แพทย์สามารถทำงานด้านพัฒนาการเด็กได้อย่างสนุกและไม่น่าเบื่อ และยังเป็นงานที่สร้างสรรค์เพื่อให้เด็กๆ เติบโตมีคุณภาพอย่างแท้จริง นอกจากนี้อาจารย์ยังเป็นผู้ที่มีบุคลิกยิ้มแย้ม แจ่มใส มอง

โลกในแง่ดี มีน้ำใจและเมตตาต่อศิษย์และคนรอบข้างเสมอ

รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงสุพร ศรีพงษ์ภรณา

*****

ผมและภรรยาได้มีโอกาสรู้จักกับอาจารย์นิตยา และอาจารย์นัยพินิจ คชภักดี และครอบครัวมาเป็นระยะเวลาพอสมควร รู้สึกยินดีและเป็นเกียรติที่ได้มีโอกาสนี้ทั้งในเรื่องงานและส่วนตัว ครั้งแรกที่พบมีความประทับใจว่าอาจารย์นิตยาเป็นคนเก่ง นิสัยดี น่ารัก friendly และเสียงร้องเพลงไพเราะมาก ในระยะต่อๆ มากยิ่งพบว่าอาจารย์เป็นคนที่มีความสามารถ มีความรู้ดี และเพียบพร้อมด้วยน้ำใจ จริยธรรมอันดีงามยิ่ง ได้ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่บุคคลรอบข้าง และเป็นครูที่ดี จึงเป็นที่รักของทุกๆ คนที่รู้จัก ครอบครัวของอาจารย์นับเป็นแบบอย่างที่ดีมากของครอบครัวที่มีคุณภาพ นอกจากนี้แล้วอาจารย์ และคู่ชีวิตยังเป็นตัวอย่างที่ดีที่สมบูรณ์แบบในการอยู่ร่วมกัน และช่วยกันทำงานเพื่อจรรโลงสังคม จากความรู้ความสามารถ มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี ทำให้มีการติดต่อจัดตั้งหน่วยงาน และการจัดหาทุนต่างๆ มาช่วยในการค้นคว้าวิจัยทางชีววิทยาของระบบประสาทและพฤติกรรม ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการที่ดีขึ้นของเด็ก และครอบครัวในสังคมไทย แม้ว่าอาจารย์จะถึงวัยครบรอบ 60 ปี แต่ประสบการณ์ต่างๆ ที่มีอยู่จะยังคงได้ใช้

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550 Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi 60th Birthday on 29th December 2007

ต่อ เป็นที่ต้องการของเด็ก และครอบครัวไทยต่อไปอีกนาน เนื่องในวาระโอกาสอันเป็นมงคลนี้ ผมและภรรยาขอ
อัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่อาจารย์เคารพนับถือ จงดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัว
ประสบแต่ความสุขสมหวังในสิ่งที่ตั้งใจทุกประการ

ศ.คลินิก นพ.สุนทร — พญ. ลัดดาวัลย์ อื้อเผ่าพันธ์

*****

ในนามหัวหน้าสถานีนามัยวัดสุวรรณ และเจ้าหน้าที่ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก
ตลอดจนคุณงามความดีที่ท่านอาจารย์ได้ปฏิบัติมา จงส่งผลให้ท่านอาจารย์พบกับความสุข ความเจริญ สุขภาพแข็งแรง
ปลอดภัยอันตราภัยทั้งปวง

เอื้อง รอดโพธิ์ทอง

*****

รู้สึกเป็นเกียรติเป็นอย่างยิ่งที่ได้ร่วมงานกับท่าน พญ.นิตยา คชภักดี ท่านได้อุทิศเวลาที่ผ่านมาให้กับการทำงาน และ
พัฒนาสังคม โดยไม่รู้สึกว่าเหน็ดเหนื่อย ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ เลย และยังเป็นแบบอย่างที่ดีต่อลูกน้อง และบุคคล
ต่างๆ ที่ได้ร่วมงานด้วย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คุณธรรมและน้ำใจของท่านเป็นสิ่งที่ติดตาม และงดงาม เหมาะที่จะเป็น
ตัวอย่างที่ดีเป็นบุคคลตัวอย่างที่น่ายกย่องเป็นอย่างยิ่ง

นางบุญมี โชติแสงศรี

81/4 ม.5 ต.ศาลายา พุทธมณฑล นครปฐม 73170

โทรศัพท์ 02-889-2649 มือถือ 084-166-0270

*****

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย พระบรมโพธิสมภารพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อำนวยอวยพรให้ท่านอาจารย์
นิตยา คชภักดี มีความสุขภาพ แข็งแรง มีความสุขใจ มีกำลังใจที่จะสร้างสรรค์งานและมุ่งมั่นทำงานดี ๆ อย่างนี้ต่อไป

ขอขอบคุณอาจารย์ที่เปิดโอกาสให้เป็นลูกศิษย์ สั่งสอน อบรมบ่งเพาะนักศึกษาให้เป็นต้นกล้าแข็งแรง เปิดโลก
ทัศน์ของศิษย์ให้รู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้เห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็น และไปในที่ที่ไม่เคยไป

ขอขอบคุณอาจารย์อีกครั้งที่อุทิศแรงกายแรงใจ จนล่วงวัย 60 ปี ก็ยังคงยึดมั่น อุทิศสาคะ ศิษย์จะน้อมรับคำสอน
และยึดมั่นในความดีงามความดีของอาจารย์สืบต่อไป

นางสาวบุษยรัต รุ่งสาคร

153/1 ถ. สุคนธรวิทย์ ต.ตลาด อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร 74110

โทรศัพท์ 034-471399 มือถือ 086-984-5300

*****

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก จงดลบันดาลให้ท่านอาจารย์นิตยามีสุขภาพ
ร่างกายและจิตใจสมบูรณ์แข็งแรง เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรเป็นต้นแบบและกำลังสำคัญในการสร้างสรรค์งานเพื่อการพัฒนา
เด็กและครอบครัวต่อไป

ดีใจมากค่ะที่ได้เป็นลูกศิษย์อาจารย์ ชอบคุณความรู้ต่างๆ และความห่วงใยที่อาจารย์มีให้ต่อศิษย์ทุกคน จะยึด
มั่นอาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานเสมอไปค่ะ

นางสาวชาลินี สามงามเหล็ก

งานการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี
48/11 ม.3 แขวงคลองถนน เขตสายไหม กทม.๙

*****

เรียน อาจารย์นิตยาที่เคารพค่ะ

เนื่องในโอกาสที่อาจารย์ครบวาระ 60 ปีในปีนี้ และในวาระนี้ที่อาจารย์ได้ผ่านประสบการณ์ในการเป็นผู้ให้มา
โดยตลอดในช่วงโอกาสที่ผ่านมาเช่น การเป็นผู้ให้ในด้านของความรู้ วิชาการให้กับลูกศิษย์ผู้ให้ในฐานะแพทย์ผู้ดูแล
รักษาผู้ป่วยเด็กให้กับครอบครัวต่าง ผู้ให้ในฐานะอาจารย์หัวหน้างานที่ก่อกำหนดงานในด้านต่างๆ มากมาย เช่น งานวิจัย
งานการเรียนการสอนในหลักสูตรต่างๆ และโดยเฉพาะผู้ก่อตั้งหลักสูตรสาขาพัฒนาการมนุษย์ รวมทั้งอาจารย์เป็นผู้ให้
ในฐานะผู้ก่อตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว จนปัจจุบันนี้สถาบันนี้มีอายุครบรอบ 10 ปีแล้ว
เช่นกัน

จึงขอให้โอกาสนี้เป็นโอกาสแสดงเจตจำนงที่ดีต่ออาจารย์ให้ได้มีความสุข สดชื่น รื่นรมย์ สุขภาพแข็งแรงทั้งกาย
และใจ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากร ผู้ร่วมงาน ลูกศิษย์ กลุ่มผู้ป่วยเด็กและครอบครัว และรวมทั้งชุมชน
ศาลาต่อไปด้วยค่ะ

ด้วยความเคารพรักค่ะ

พญ. หทัย ดำรงค์ผล

12 ธันวาคม 2550

*****

ขอให้ท่านอาจารย์มีความสุข มีโอกาสได้ฟังวิชาการที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเด็กจากอาจารย์ จึงขอเป็น
กำลังใจให้อาจารย์ได้ทำงานเพื่อเด็กไทย และประเทศชาติ ให้พัฒนาและเจริญก้าวหน้าสืบไป ขออาราธนาคุณพระศรี
รัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์จงดลบันดาลให้อาจารย์มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสุขภาพใจสดชื่น มีความสุขมากๆนะคะ
ศิริพร นิราพันธ์ หอผู้ป่วยเด็ก 4 คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาธิบดี

*****

คำกล่าวมุทิตาจิต

แต่ รศ. พญ. นิตยา คชภักดี

นับแต่วันที่เราได้มาเป็นศิษย์ของอาจารย์ ด้วยการเป็นนักศึกษา รุ่นที่ 1 สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนา
เด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาการมนุษย์ ที่อาจารย์ได้
เป็นผู้ริเริ่มเปิดหลักสูตรนี้ขึ้นนั้น เราทุกคนต่างได้รับความรู้และการพัฒนาจากอาจารย์เป็นอย่างมาก ความสำเร็จ
ของพวกเราในวันนี้มีอาจารย์เป็นผู้มีส่วนสำคัญในการผลักดัน และสรรค์สร้างขึ้นทั้งสิ้น อาจารย์เป็นครูที่ให้ความ
เมตตา กรุณา ต่อศิษย์เป็นอย่างยิ่งอาจารย์พยายามผลักดันและให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้ศิษย์ได้สำเร็จการศึกษาโดย

ไม่เลือกที่จะเป็นนักศึกษาในความดูแลของอาจารย์หรือไม่ พระคุณของอาจารย์ทั้งที่กล่าวมาและที่ไม่สามารถกล่าวถึงได้หมดนั้น ยังคงจารึกอยู่ในใจของเราทุกคนอยู่เสมอมา

ในโอกาสที่อาจารย์จะมีอายุครบ ๖๐ ปีนั้น ในนามของศิษย์ทุกคนขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้อาจารย์ และครอบครัว มีความสุข สุขภาพแข็งแรง และประสบแต่สิ่งที่ดีงามตลอดไป

ด้วยความเคารพอย่างสูง
ศิษย์หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาการมนุษย์ รุ่นที่ ๑

*****

กราบเรียนอาจารย์นิตยา คชภักดี

วันเวลาที่ผ่านมามาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทำให้เราทั้งสองรับรู้ถึงพระคุณของอาจารย์ที่ให้ความเมตตา กรุณาอบรมสั่งสอนเราทั้งสองคน ให้อยู่ในกรอบของความดี อย่าประมาทในการดำเนินชีวิต และช่วยเหลือในยามที่เราพลาดพลั้ง อาจารย์เปรียบเสมือนแม่ของเรา แม่ผู้มีแต่ให้และไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ จากลูก เราทั้งสองยังจำได้ดี ถึงวันที่อาจารย์อวยพรให้เราดำเนินชีวิตคู่ และตั้งแต่นั้นมา ชีวิตของเราทั้งสองได้ดำเนินตามที่คุณอาจารย์ได้สอนสั่งตลอดมา และจักทำตลอดไป

เนื่องในวาระโอกาสที่อาจารย์มีอายุครบ 60 ปี เราทั้งสอง ขออัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวได้รับสรรพมงคล ตลอดจนความสุขสวัสดิ์จงเกิดกับอาจารย์และครอบครัวทุกเมื่อ

ด้วยรักและเคารพอย่างสูง
ศรัล-รุ่งปิยะดา ชุนวิทยา
(เต้-โซ่)

*****

งานสร้างสรรค์ท่านทำด้วยใจ เสียตายจนพูดไม่ออก อยากบอกถึงความภายใน ภูมิใจที่ได้เป็นศิษย์ จะดำเนินชีวิตตามท่านบ่มชี้

ท่านอุทิศในงานจนวัยเกษียณ ต้องทนทุกอย่างดั่งแสงเทียนต้านลมผ่านเวียนผันเปลี่ยนชีวิตคน จะนานแค่ไหนยังซึ้งในกมล ขอบุญกุศลทั่วหล้าสากล โปรดบันดาลดล ให้ครูประสบสุขนิรันดร์เทอญ แต่ “อาจารย์นิตยา ผู้เป็นครูด้วยจิตวิญญาณ ห่มเทอบรมสั่งสอนพวกผมอย่างจริงจัง ท่านไม่กลัวว่าลูกศิษย์จะไม่ชอบท่านอบรม ท่านชี้แนะทุกคน อย่างจริงจัง นี่แหละ....ครูในดวงใจ....ของทุกคน

นายอนุชา จิตรอักษร
สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว
5/236 ซ.จุลโชติ ถ.สุขาภิบาล 5, ออเงิน เขต สายไหม กทม.10220
โทร.085-0447400
E-mail: okanucha@hotmail.com

*****

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550 Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi 60th Birthday on 29th December 2007

กราบขอบพระคุณในความเมตตากรุณาที่อาจารย์มีให้ต่อลูกศิษย์ทุกคน

กราบขอบพระคุณในทุกโอกาสที่อาจารย์ได้มอบให้ตลอดมา

กราบขอบพระคุณด้วยรักจากใจ ขอให้อาจารย์นิตยา มีสุขภาพแข็งแรงตลอดไปค่ะ

นางสาวอัจฉรีย์ สุวรรณชื่น

ฝ่ายโภชนาการ โรงพยาบาลรามาริบัติ

166/6 ซอยวัดราชา ถนนสามเสน แขวงวชิระ เขตดุสิต กทม.10300

โทร.02-2434596 มือถือ 089-6933981

E-mail: aunchun87@hotmail .com

*****

อยากกราบขอบพระคุณอาจารย์นิต สำหรับคำแนะนำ และความรู้ที่ได้รับหลักสูตรพัฒนาการมนุษย์ที่อาจารย์ก่อตั้งเหมือนเป็นการเปิดโลกให้หนูได้รู้จักสิ่งต่างๆ มากขึ้น ขอบพระคุณอาจารย์สำหรับการชี้ทางการทำวิทยานิพนธ์ให้หนู และสิ่งสำคัญที่สุดคือกำลังใจดีๆ ที่มีให้นักศึกษารุ่น 49 เสมอมา

กราบขอบพระคุณอาจารย์อย่างยิ่งค่ะ

นางสาวอลิษา (ขวัญ) สรรพพงศ์

บริษัท ศรีไทย ซุปเปอร์แวร์ จำกัด

63/5 ซ.115 ถ.พหลโยธิน จรเขี้ยว ลาดพร้าว กทม.10230

โทร.02-578-1408 มือถือ 085-919-5131

E-mail: a_supparamong@hotmail.com

*****

เมื่อ 20 กว่าปีที่แล้วผมได้เจอกับหมอนิตยา ในฐานะแพทย์กับเด็กที่มาตรวจ IQ เมื่อเวลาผ่านไป ผมได้มาเจอกับหมอนิตยาในฐานะอาจารย์ที่ “สถาบันเด็ก” อาจารย์หมอนิตเป็นอาจารย์ที่น่ารักมาก รักลูกศิษย์ทุกคน สอนเก่งมากเข้าใจง่าย ท่านทุ่มเทแรงกาย แรงใจในการสอนเป็นอย่างมาก

“ผมดีใจ และขอขอบคุณ อาจารย์หมอนิต ที่รัก และเมตตา ลูกศิษย์คนนี้”

รักอาจารย์มาก

นายวิพริทธิ์ พูลลาภ

304/370 ซ.49/1 ถ.พหลโยธิน เขตหลักสี่ กทม.10210

โทร.083-244-4464 โทรสาร 02-5613970

E-mail: priest_dinny@hotmail.com

*****

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย อำนวยพรให้อาจารย์นิตยาผู้เป็นที่เคารพรักของศิษย์ทุกคน มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง มีความสุขสดชื่นตลอดไป

หนูต้องขอกราบพระคุณอาจารย์ที่กรุณาให้หนูได้มีโอกาสร่วมทำงานและเรียนรู้จากอาจารย์หลายๆ อย่าง ได้เรียนรู้แนวทางการทำงานด้านพัฒนาการเด็กทั้งในส่วนของชุมชน และการจัดการฝึกอบรมต่างๆ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงค่ะ

พญ.แก้วตา นพณิจำรัสเลิศ

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล

โทร. 02-4410241-8 มือถือ 089-4912605

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550 Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi 60th Birthday on 29th December 2007

60 ปีเวียนมาครบรอบ

ขอประสพพบสิ่งที่สร้างสรรค์

นักศึกษาแห่งสถาบันฯ

ขอให้คุณพระท่านจงคุ้มครอง

นางสาววัฒนาрі อัมมวรรณ

นักศึกษาปริญญาโท สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

โทร.086-188-0335

E-mail: tsuyu_tiki@hotmail.com

*****

ขอขอบพระคุณอาจารย์สำหรับความรู้ ความกรุณา ความเอื้ออาทรที่อาจารย์มอบให้กับพวกเรา ขอให้อาจารย์มีความสุข มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีสุขภาพใจที่สดชื่นแจ่มใส

นางสาวพิมพ์ชนก วงศาโรจน์

202/5 ม.5 ต.นครปฐม อ.เมือง จ.นครปฐม

โทร.034-215006 มือถือ 086-1702719

E-mail: aompsy29@hotmail.com

*****

ขออัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลให้อาจารย์มีความสุขที่แข็งแรง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเข้ามาทักทาย

นางสาวสุจินดา ย่องเงิน

นักศึกษาปริญญาโท สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

โทร.086-6932997 E-mail: pani_pook@hotmail.com

*****

เนื่องในโอกาสที่อาจารย์มีอายุครบ 60 ปีนี้ ขอให้อำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยดลบันดาลให้อาจารย์มีความสุขที่แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บใดๆ ทั้งปวง รวมทั้งมีความสุขตลอดไปนะคะ

นางสาวจอมขวัญ รัตนกิจ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาพัฒนาการมนุษย์ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

เอ.อาร์.อพาร์ทเมนต์ ห้อง 139 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม

โทร.081-9727280

E-mail: jomkwant@hotmail.com

*****

พญ.นิตยา คชภักดี เป็นอาจารย์แพทย์ท่านแรกที่ข้าพเจ้าคิดถึง ด้วยเคยมีประสบการณ์ในการเข้าฟัง อาจารย์บรรยายเรื่องพัฒนาการเด็กเมื่อเกือบ 7 ปีที่ผ่านมา ประทับใจท่านสามารถบรรยายเรื่องต่างๆ ของเด็ก ให้ฟังเป็นเรื่องใกล้ตัว ฟังง่าย ๆ มองเห็นภาพตามชัดเจน ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการทำงานกับเด็กๆ มากขึ้น

เมื่อมีโอกาสเข้ามาศึกษาที่สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว สิ่งที่ประทับใจมาก ๆ คือ อาจารย์ให้ความรัก สนับสนุน เป็นกันเองกับเด็กๆ ที่เหมือนเป็นสิ่งมีชีวิตเล็กๆ ภายในสถาบันฯ อาจารย์ช่วยกรุณาอธิบายวิชา ความรู้ที่ทันสมัย และยังกรุณาสอนแม้แต่มารยาทในการนำเสนอข้อมูลต่างๆ ขอบพระคุณค่ะ

ข้าพเจ้า ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย ดลบันดาลให้อาจารย์มีความสุขพูนมัยที่แข็งแรง เป็นร่มโพธิ์ ร่มไทรของชาวสถาบันแห่งชาติฯ ไปนานแสนนาน

นางสาวไพรดา วิรค์มี

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

โทร.086-5341743

E-mail: paiyada2@hotmail.com

*****

นับตั้งแต่ก้าวเดินเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ซึ่งก็ได้รู้จักกับท่าน อำนวยการชื่อ รศ.พญ.นิตยา คชภักดี ในสมัยนั้น เป็นเวลา 3 ปีมาแล้ว ผมขอเรียกท่านว่า “อาจารย์นิตยา” ความรู้สึกแรกที่ได้พบและพูดคุยกับท่านรู้สึกว่าคุณเป็นผู้มีบุคลิกภาพของผู้นำที่มีความมั่นใจสูง เป็นคนเก่ง ผมนับถือท่านที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและชีวิตครอบครัว เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูกศิษย์ และผู้ได้บังคับบัญชา ท่านมีส่วนสำคัญในการที่ผมได้ทำงานอยู่ที่สถาบันฯ ในเวลานี้ เพราะความเอื้ออารีของท่าน ผมไม่มีสิ่งใดจะกล่าวไปมากกว่า ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ คุ่มครองภยันตรายใด ๆ ที่ล่วงล้ำท่าน-ครอบครัว-และขอให้สุขภาพของท่านแข็งแรง อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรให้เหลาลูกศิษย์ และลูกศิษย์ และลูกหลานบริวารของท่านต่อไปนาน ๆ

ด้วยความเคารพและนับถือ

นายณพฤทธิ์ ชาตินิยม

งานบัณฑิตศึกษาและฝึกอบรม สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

*****

นับเป็นเวลาเพียงไม่กี่ปีที่ได้พบเจอกับอาจารย์ แต่ความเมตตากรุณาความโอบอ้อมอารี และความหวังดีของอาจารย์ที่มีต่อศิษย์ ยังมีเหลือไหลมาอย่างสม่ำเสมอไม่เคยขาดหาย แม้ศิษย์อาจจะหลงทางไปบ้าง แต่อาจารย์ยังคงให้อภัยศิษย์เสมอมา ความรักของอาจารย์ที่มีต่อศิษย์ หากจะกล่าวและตอบแทนคุณที่ล้นเหลือของอาจารย์คงจะไม่สามารถแทนคุณได้หมด ดังนั้นในโอกาสวาระที่นี้ ขอให้ความรัก ความดีงามทั้งหลายในโลก จงกลับคืนมาสู่อาจารย์ด้วยใจที่รักอาจารย์อย่างคงมั่น

นางสาวสุชีชา จิตรจารวงศ์

กลุ่มนิทานกระดานหก

20 ซ. เพชรเกษม 62/1 แยก 3 บางแคเหนือ บางแค กทม.10160

โทรศัพท์ 02-4559075 มือถือ 086-9778826

E-mail: ooh_zaa@hotmail.com

*****

กราบเรียนอาจารย์ พญ.นิตยา คชภักดี เนื่องในโอกาสครบ 60 ปีนี้ ขอให้คุณพระศรีรัตนตรัยดลบันดาลให้อาจารย์มีสุขภาพกายแข็งแรงยืนนาน ขอให้มีความสุข และอยู่เป็นที่เคารพรักของพวกเราตลอดไป

ขอบพระคุณอาจารย์ที่เป็นผู้ให้โอกาส ให้โอกาส ให้ความรู้และให้ประสบการณ์ต่างๆ มากมายในชีวิต รวมทั้งเป็นแรงบันดาลใจด้านการงานพัฒนาการเด็กอย่างเป็นองค์รวม และเป็นแม่แบบให้กับพวกเราได้ก้าวเดินตามและพัฒนางาน พัฒนาชีวิตสืบต่อไป

ด้วยความเคารพอย่างสูง

นางสาวประพา หมายสุข

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

999 มหาวิทยาลัยมหิดล ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม

โทรศัพท์ 02-4410602 โทรสาร 02-4410167 มือถือ 086-3872674

E-mail: prapamaisooh@hotmail.com

*****

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550 Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi 60th Birthday on 29th December 2007

ประทับใจในความอบอุ่นและความเมตตา ที่เป็นเหมือนรัศมีที่อยู่รอบๆ ตัวอาจารย์หมอนิตไม่ว่าเรารู้สึกเหนื่อยหน่ายต่ออะไรๆ เมื่อได้ยินเสียง และเจอรอยยิ้มทุกอย่างที่รู้สึกเหนื่อย กลายเป็นความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากอ่าน อยากเรียน สนุกที่จะเรียนในสาขา “พัฒนาการมนุษย์”

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่เสียสละเวลา ทุ่มเทพลังกาย ใจ ที่ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ที่หลากหลายให้พวกเรา

“จารย์หมอนิต คือ แม่พิมพ์ในดวงใจ และคือแม่แบบที่เรายึดใจจะทำตามแบบอย่างของอาจารย์ แม้ไม่ได้ 100 เปอร์เซ็นต์ ขอแค่ 1 เปอร์เซ็นต์” ก็ยังดี

อ้อมกอดแสนอบอุ่น	ยิ้มละมุนตราตรึงใจ
แทนความรักอันมากมาย	เกินบรรยายเป็นถ้อยคำ
กราบแทบเท้าขอบพระคุณ	ที่การดูแลและหนุนนำ
ทุกคำสอนฟังใจจำ	จักทำดีตามอย่างครู

เรย์ 49

นางสาวศศิธร จเร
โรงเรียนสัมมาสิกขาสันติอโศก
64/50 ห้อง 512 ถ.ตะวันออก 1 ช. นวมินทร์ 44 เขตบึงกุ่ม กทม.
โทรศัพท์ 085-9048160
E-mail: kaka_na@hotmail.com

*****

เนื่องในโอกาสอายุครบ 60 ปี ผมขอให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรง อารมณ์เบิกบาน แจ่มใส อย่างที่ผมเคยเห็น เคยสัมผัส แม้จะเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ แต่มันก็เป็นช่วงที่มีคุณค่ากับผมมาก และขอให้อาจารย์ยังเป็นอาจารย์ของผมไปเรื่อยๆ

นายหัสติน แก้ววิชิต
นักศึกษาปริญญาโท สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว
E-mail : thanatosy@hotmail.com

*****

ถึงแม้ว่าเวลาจะผ่านมาแล้วถึง 60 ปี แต่คุณหมอนิตยาท่านก็ยังคงทำประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติอยู่ตลอดเวลา ท่านเป็นทั้งคุณหมอ เป็นทั้งครู เป็นทั้งเจ้านาย และเป็นที่พึ่งของผมตลอดมา และต่อไป ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย จงดำนวยอวยชัยมงคลให้ท่านมีสุขภาพแข็งแรงเป็นร่มโพธิ์ให้ความร่มเย็นแก่พวกเราตลอดไป

นายสิทธิพร กล้าแข็ง
สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว
91/264 อาคาร 30 ชั้น 1 บ้านเอื้ออาทรศาลายา
ต.ทรงคนอง อ.สามพราน จ.นครปฐม
โทรศัพท์ 084-1398674
E-mail : porn_2518@yahoo.com

*****

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550 Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi 60th Birthday on 29th December 2007

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลให้อาจารย์นิตยา มีสุขภาพแข็งแรง อายุยืนยาว และประสบแต่ความสุขตลอดไปค่ะ

นางสาวสาริณี เอื้อกิตติกุล

92/15 ถนนราธิวาสราชนครินทร์ 15 แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กทม.10120

โทรศัพท์ 02-286-6884 โทรสาร 02-2864847 มือถือ 089-1925979

E-mail: t_mo111@hotmail.com

*****

ตั้งแต่ที่หนูได้เข้ามาเรียนที่สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ความรู้สึกที่หนูมีต่ออาจารย์ตั้งแต่แรก จนถึงตอนนี้คือหนูรู้สึกอบอุ่นใจ เพราะหมอนิตเป็นเหมือนแม่ที่คอยห่วงใยลูกเสมอ หมอนิตมักจะทักทายและไต่ถามถึงความเป็นอยู่ด้วยรอยยิ้ม ทำให้หนูรู้สึกอึดอัดใจทุกครั้ง หนูก็ขอกราบขอบพระคุณหมอนิตเป็นอย่างสูงนะคะที่ช่วยทำให้หนูเข้าใจอย่างยิ่งว่า การที่มนุษย์เราจะพัฒนาได้อย่างสมบูรณ์ต้องมีความพร้อมทั้งด้านกาย จิตใจ และสังคม สิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับชีวิตของตัวเอง เนื่องในวันที่อาจารย์เกษียณอายุราชการหนูก็ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกจงช่วยคุ้มครองอาจารย์และครอบครัวให้ประสบแต่ความสุข สุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรงตลอดไปนะคะ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

นางสาวเบญจวรรณ งามวงศ์วิวัฒน์

โรงพยาบาลศิริราช

33/13 หอพักพยาบาลบางระมาด แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 081-0821147

E-mail: benjii_hotmail.com

*****

เก่งกล้าเกริกเกียรติหญิงไทยนาม “นิตยา”

อีกสกุลฟุ้งจรรระบือไกล “คชภักดี”

คู่บารมี “นัยพินิจ” ชิดแนบเสนหา

ดำรงตำแหน่งวิชาการงามสมสง่า

พัฒนาเด็กไทย นำร่องสมองดี (Brain Child Development)

อีกทั้งสอนนอนหลับ (Sleep) ไม่ทับสิทธิ์

ให้ทุกคนหลับสนิทตั้งใจหมาย

แถมชวนชวายนสอนพฤติกรรม (Behavior) นำวิถี

อาจารย์สมเป็นครูดีผู้สอนศิษย์

เป็นมิ่งมิตรคอยช่วยคิดช่วยปรึกษา

เฝ้าอบรมสั่งสอนศิษย์สมดังเจตนา

ร่วมกันพาพัฒนาชาติไทยให้ดำรง

บัดนี้ ถึงเวลาที่ต้องจาก แต่ไม่พรากจากใจศิษย์ทั้งหลาย

แม้เกษียณก็ยังไม่ได้ตาย ไฟในกายของอาจารย์ยังเปี่ยมพลัง

ศิษย์ขอคารวะด้วยใจที่เคารพ ศิษย์ขอวันทาหัตถ์ขึ้นเหนือเศียร

ขอเคารพท่านอาจารย์นิตยาผู้พากเพียร ให้สถิตเสถียรสุขสถาพรนิรันดร์เทอญ....

ด้วยรักและเคารพ

ดร.ธัญดา สุทธิธรรม

ภาควิชาสรีรวิทยา คณะแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*****

แต่ครูผู้เป็นแรงบันดาลใจและเป็นแสงไฟส่องนำทาง

นับจากวันแรกที่ได้ก้าวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ในฐานะนักศึกษาหลักสูตรพัฒนาการมนุษย์ ยังไม่เคยรู้สึกผิดหลังกับการได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของที่นี่เลย ทุกครั้งที่ได้ยินชื่อ อ. นิตยา ก็จะต้องนึกถึงผู้หญิงเก่ง ผู้มากด้วยความสามารถและแสนจะใจดี การที่ได้เรียนและสัมผัสกับ อ. นิตยา ทำให้ได้เปิดโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น อ. นิตยาไม่เพียงแต่จะประสิทธิ์ประสาทวิชาให้เท่านั้น แต่อาจารย์ยังมอบความรัก ความเมตตา และเป็นเสมือนแสงสว่างให้กับคนที่กำลังหลงทางในความมืด จิตวิญญาณของความเป็นครูในตัวท่าน ได้เปล่งแสงให้ทุกคนได้ประจักษ์ว่านี่คือครูในอุดมคติ ครูที่เป็นแบบอย่างที่ดี ครูที่เป็นแรงบันดาลใจที่จะทำให้ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคขวากหนาม แม้ว่างานของท่านจะหนัก แม้ว่าท่านจะเหนื่อยเพียงไหน แม้ว่าเวลาทุกนาทีของอ. นิตยาดูเหมือนจะสั้นกว่าคนอื่น เพราะท่านมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบมากมาย อ. ก็ยังไม่เคยละทิ้งมันไปจากใจ ทั้งยังแบ่งเวลามาประสิทธิ์ประสาทวิชาให้กับเราอีก ทุกครั้งที่ได้เรียนกับอ. จะต้องรู้สึกดีและภาคภูมิใจทุกครั้งไป ทั้งที่อ. สามารถรับรู้ถึงความต้องการของศิษย์ เสมือนว่าท่านมีญาณวิเศษที่สามารถมองเห็นไปถึงกันบึงหัวใจได้ ไม่ว่าจะได้ยินใครเอ่ยถึงอ. ก็จะได้ยินแต่เสียงคำชม คำสรรเสริญ และคำเหล่านั้นก็ไม่เคยเกินจริงเลยแม้แต่นิดเดียว การได้เป็นหนึ่งในอีกหลายพันหลายหมื่นคนที่ได้เป็นศิษย์ของอ. นิตยา แม้จะเป็นช่วงเวลาที่ไม่ยาวนานนัก แต่ทุกนาทีที่ผ่านไปมันช่างแสนจะมีคุณค่า ไม่ว่าใครจะถามหรือไม่ว่าก็ตาม แต่ทุกครั้งที่เล่าแก่คนอื่นฟังด้วยความภาคภูมิใจว่าเราก็เป็นหนึ่งในลูกศิษย์ของอ. นิตยา ผู้ซึ่งมีอุดมการณ์มีปณิธาน และมีจิตวิญญาณของความเป็นครูผู้ให้อย่างแท้จริง

ขอบคุณโชคชะตาสำหรับโอกาสที่ทำให้เราได้รู้จักและเป็นหนึ่งในศิษย์ของอ. นิตยา รู้สึกว่าตนเองเป็นคนโชคดีมากคนหนึ่งที่ได้เรียนกับอาจารย์ผู้มากด้วยความสามารถ เต็มเปี่ยมไปด้วยพรสวรรค์ เป็นปูชนียบุคคลที่ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานแค่ไหน ความประทับใจที่มีต่ออาจารย์จะคงติดตราตรึงและประทับอยู่ในหัวใจดวงนี้ตลอดไป

ด้วยความเคารพรักและศรัทธา

นางสาวนภาวี ศรีจันทร์นิล

โรงพยาบาลวิชัยยุทธ

114/4 ถ.เศรษฐศิริ สามเสนใน พญาไท กทม.

โทรศัพท์ 02-265-7777 โทรสาร 02-2657656

มือถือ 056-7110252

E-mail: iamnophawcc@yahoo.com

*****

แต่ อาจารย์นิตยา คชภักดี ผู้เป็นที่เคารพรัก

เมื่อครั้งที่เจ๊ียบได้มาพบและมาร่วมงานกับ รองศาสตราจารย์ พญ.นิตยา คชภักดี อาจารย์ได้กรุณาตอบรับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งตอนนั้นเจ๊ียบรู้สึกดีใจบวกกับความกลัวและกังวลบ้าง เพราะทราบมาว่าอาจารย์มีความเชี่ยวชาญด้านพัฒนาการเด็กมาก พอสอบป้องกันวิทยานิพนธ์สำเร็จ อาจารย์ได้ถามขึ้นว่า “อยากมาทำงานด้วยกันไหม รอให้จบก่อนละกัน” หลังจากจบปริญญาโทได้ระยะหนึ่งก็เลยตัดสินใจมาทำงานร่วมกับอาจารย์ที่สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว โดยคาดหวังว่าจะเรียนรู้ เพิ่มพูนในเรื่องการวิจัยด้านเด็กและครอบครัวมากยิ่งขึ้น เพื่อจะนำไปปรับใช้และต่อยอดความรู้กับการทำงานในอนาคตได้ สิ่งที่ได้รับจากอาจารย์ไม่เพียงแต่ในงานด้านบริหารและงานวิจัย ยังได้รับประสบการณ์การใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่นซึ่งอาศัยการเรียนรู้จากอาจารย์โดยตรง จากวันนั้นถึงวันนี้ก็เป็นระยะเวลา 5 ปีแล้ว ที่ได้ทำงานร่วมกับอาจารย์ในตำแหน่งนักวิจัยและเลขานุการผู้อำนวยการสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ถือเป็นความคุ้มค่าและ จุดเปลี่ยนในชีวิตเลยทีเดียวที่ได้ นับเป็นความโชคดีของเจ๊ียบที่ได้ครูดีมาช่วยสั่งสอน และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ หากจะมองให้ลึกซึ้งจริงๆ สิ่งที่อาจารย์สอนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งใน-นอกองค์กรได้เป็นอย่างดี ซึ่งอาจารย์สอนเสมอว่า “มนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมที่เขาดำรงอยู่” ทำให้เจ๊ียบได้รู้ เข้าใจชีวิตของคนแต่ละคน มองคนเป็น และมีความแข็งแกร่งที่จะอยู่ร่วมกับคนในสังคมแม้ว่าจะเป็นสังคมเล็ก ๆ ในสถาบันฯ ก็ตาม

ในการทำงานที่สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัวถือเป็นรสชาติแห่งชีวิตและการเรียนรู้ เพราะเจ๊ียบได้พบปะกับคนทำงานในสถาบันฯ ที่หลากหลายลักษณะนิสัย หลายแง่มุม หลายความคิด อีกทั้งยังมีโอกาสได้

พบปะกับคณาจารย์ชาวต่างประเทศที่มาแลกเปลี่ยนและทำความตกลงร่วมมือในการวิจัยร่วมกับสถาบันฯ เช่น การวิจัยข้ามวัฒนธรรม การจัดประชุมวิชาการนานาชาติ 9th ICBM, WASM, BBSM, การจัดฝึกอบรม Early Warning Rapid Response (UNDP) ทำให้ได้มีโอกาสเปิดโลกทัศน์วิทยาการและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านงานวิจัยเด็กและครอบครัวและความรู้ทางวิชาการแขนงอื่นๆ ร่วมกัน วิธีการที่อาจารย์สอนจะให้เรียนรู้กับประสบการณ์จริง และจับโยนลงในสถานการณ์ที่ต้องแก้ไขปัญหาทำให้เราสามารถจดจำสิ่งเหล่านั้นได้ดี อีกทั้งอาจารย์ยังมีวิสัยทัศน์กว้างไกลที่จะให้เจี๊ยะ หรือคนทำงานเชื่อมต่อเป็นเครือข่ายทางวิชาการร่วมกันต่อไป นอกจากนี้ มีโอกาสได้เรียนรู้วิธีการทำงานด้านวิจัยเด็กและครอบครัวทั้งในระดับชาติและนานาชาติร่วมกับคณะบุคคลที่มีชื่อเสียงในแวดวงด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว ทั้งในกระทรวง ทบวง กรม และองค์กรนานาชาติ (UNDP, UNICEF, WHO, UNESCO) เช่น โครงการวิจัยครอบครัวอยู่ดีมีสุข, โครงการพัฒนาตัวชี้วัดมาตรฐานหญิงชายในหน่วยงานภาครัฐและมาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง, งานวิจัยกับองค์กรยูนิเซฟ เช่น การจัดทำหนังสือความรู้เพื่อชีวิต, โครงการวิจัยพฤติกรรมการณ์เลี้ยงดูเด็กในครอบครัวและชุมชนในพื้นที่ 6 จังหวัดที่ประสบภัยสึนามิ เป็นต้น ทำให้เห็นภาพของการพัฒนาด้านเด็กและครอบครัวอย่างเป็นองค์รวม และเรียนรู้วิธีการทำวิจัยร่วมกับคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และมหาวิทยาลัยทักษิณ

ในด้านจิตใจ ในยามที่เจอกับปัญหา อุปสรรค ความทุกข์ ท้อแท้ใจ อาจารย์เป็นผู้ที่ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ให้กำลังใจ และข้อคิดดี ๆ กับเจี๊ยะเสมอมา สอนวิธีในการใช้วาทศิลป์ในการสื่อสารกับคนด้วยความนุ่มนวลพร้อมกับการสัมผัสตัวอย่างอ่อนโยน ซึ่งเจี๊ยะก็ได้แบบอย่างมาโดยไม่รู้ตัว

เจี๊ยะในฐานะลูกศิษย์ ผู้ร่วมงาน และลูกสาวของอาจารย์ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านอาจารย์ และเจี๊ยะอยากจะให้อาจารย์มีเวลาพักผ่อนและดูแลสุขภาพของอาจารย์ให้มากยิ่งขึ้น (เป็นห่วงมากมาก....ค่ะ) เนื่องในโอกาสที่อาจารย์จะมีอายุครบ 60 ปีในปีนี้ ขอกราบอำนวยพร และขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์ในสากลโลกทั่วทุกสารทิศจงดลบันดาลให้ท่านอาจารย์มีสุขภาพแข็งแรง มีกำลังใจสมบูรณ์เพื่อจะเป็นแรงผลักดันให้อาจารย์ทำงานด้านการพัฒนาเด็กไทยให้เติบโตอย่างมีศักยภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และมีความสุขอยู่บนโลกนี้ได้อย่างมั่นคงและเข้มแข็งตลอดไป....

ด้วยรักและเคารพอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง

นางสาวนิวัติ หนูไฉยา (เจี๊ยะ)
นักวิจัย

*****

พวกเราชาวพุทธมณฑลโดยเฉพาะคนสาละยา ขอร่วมแสดงมุทิตาจิตและขอขอบคุณอาจารย์หมอนิตยาเป็นอย่างสูงที่ได้มาเป็นผู้บุกเบิก ทำวิจัย พร้อมการลุยงานหมู่บ้าน/ชุมชน ในเรื่องพัฒนาการเด็ก เยาวชน และการสร้างสถาบันครอบครัวให้ยั่งยืน ตลอด ๕ ปีที่ผ่านมา อาจารย์หมอไม่เคยเปลี่ยนความมุ่งมั่น ความตั้งใจในการทำงานในหมู่บ้าน/ชุมชน

ผมได้มีโอกาสรู้จักอาจารย์หมอ ตอนที่ผมได้รับมอบหมายจากท่านนายอำเภอให้เข้าร่วมโครงการชุมชนสาละยาเอื้อต่อเด็ก เยาวชน ณ หมู่ที่ ๑ ตำบลสาละยา ได้เห็นอาจารย์หมอและคณะในนามสถาบันแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ได้พูดคุยกับชาวบ้าน เด็กๆ เยาวชนที่มาเป็นครอบครัวอย่างเป็นกันเอง เห็นหน้าตาผู้เข้าร่วมโครงการทุกคน รู้สึกเบิกบาน อบอุ่น และมีความสุข ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผมได้เห็น และสัมผัสความเป็นกันเองของอาจารย์หมอกับหมู่บ้าน/ชุมชน บางครั้งอาจารย์หมอก็พาครอบครัวมาร่วมด้วย

พวกเราขอขอบคุณอาจารย์หมอนิตยาและครอบครัวอย่างจริงใจอีกครั้งหนึ่ง

ธวัชชัย แก้วคงคา

ปลัดอำเภอพุทธมณฑล นครปฐม

*****

แต่ อาจารย์นิตยาที่เคารพรัก

หนูมีโอกาสได้เรียนวิชา Art appreciation กับอาจารย์หมอนิตยาตั้งแต่ปี 2526 ที่ห้อง N101 คณะวิทยาศาสตร์ ตอนนั้นหนูเป็นนิสิตกายภาพบำบัดปี 1 มหาวิทยาลัยมหิดล หนูรู้สึกประทับใจตั้งแต่เรียนกับอาจารย์ครั้งแรก อาจารย์เป็นครูที่ใจดี น่ารัก ยิ้มเก่ง คุยเก่ง เวลาอยู่ใกล้สามารถรู้สึกได้ถึงความเป็นผู้มีพลังอยู่ในตัว หนูไม่เคยคิดว่าจะได้กลับมาเรียนกับอาจารย์อีกครั้งตอนเรียนปริญญาเอก Neuroscience อาจารย์ก็ยังคงน่ารักและใจดีเหมือนเดิม เวลาผ่านไปรวดเร็วเหลือเกินผลอเดียวยาวอาจารย์ก็เกษียณซะแล้ว แต่หนูจะไม่มีวันลืมเอกลักษณ์ประจำตัวของอาจารย์คือการร้องเพลงที่ไพเราะมาก หนูขอให้อาจารย์มีความสุขมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ให้อยู่เป็นขวัญและกำลังใจของลูกศิษย์ตราบนานเท่านาน

ด้วยรักและเคารพ

ผศ. ดร. ภานรี บุษราคัมตระกูล

*****

ในโอกาสที่ท่านอาจารย์มีอายุครบ 60 ปี ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยดลบันดาลให้ท่านอาจารย์และครอบครัว ประสบความสุข ความเจริญ ผลบุญใดๆ ที่ท่านอาจารย์ได้สั่งสมไว้จากการช่วยผู้ปวยให้พ้นทุกข์ ขอให้ส่งผลให้ท่านอาจารย์ประสบแต่โชคดีและ มีความสนุกกับชีวิตหลังเกษียณมากๆ ค่ะ

จาก พญ.ปราณี เมืองน้อย

กุมารแพทย์-จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี

*****

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คุณหมอนิพนธ์ถือ ได้โปรดอำนวยพรให้ คุณหมอนิพนธ์มี สุขภาพแข็งแรง คิดสิ่งใดขอให้สมปรารถนาทุกประการ และเป็นคุณหมอนิพนธ์ผู้น่ารักของทุก ๆ คน โดยเฉพาะเด็ก และครอบครัวที่คุณหมอได้ทุ่มเทกำลังกาย และกำลังใจในการทำงานด้านนี้ตลอดมา

ด้วยความเคารพรัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จริยา วิริยะสุกร

หัวหน้าภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติ

*****

ตั้งแต่ปี 2517 ที่ผม และรัตนาได้พบพินิจของแพทย์ประจำบ้านแผนกกุมารจนถึงปัจจุบัน พี่เป็นที่ปรึกษาที่ดี ของน้องๆ มาตลอด ในระยะที่ทำงานแล้วถึงจะไม่ได้พบโดยตรง แต่ถ้ามีเด็กที่มีปัญหาด้านพัฒนาการพี่ก็จะให้ คำแนะนำ และยินดีรับดูแลต่อเนื่องในรายที่มีปัญหาค่อนข้างมากด้วยความกรุณา ซึ่งได้รับฟังคำชมจากคุณพ่อคุณแม่ เด็กที่ส่งไปพบถึงแม้จะต้องรอคิวนานเป็นเดือน ไม่ว่าจะนานเพียงใด บุคลิกของพี่ที่สดใสให้ความรู้สึกที่ดีต่อผู้ใกล้ชิดก็ ไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ผมขอแสดงความยินดีในโอกาสที่พี่จะได้ปรับการทำงานจากงานประจำที่มีความก้าวหน้า และประสบ ความสำเร็จมาโดยตลอดไปสู่งานอีกหลายหลายโครงการที่พี่วางไว้ว่าจะทำด้วยความสุขใจ และจะระลึกถึงพี่ตลอดไป ครับ

รัตนา — เจตน์ โลหารขุน

*****

ได้พบได้รู้จักอาจารย์มาเป็นเวลานาน....อาจารย์มีแต่คำพูดที่คอยชม มีกำลังใจ

.ขอเป็นกำลังใจแก่อาจารย์เพื่อพัฒนาการเด็กไทยต่อไป

หมึกคะ

ศรีสองค์ คล้ายโกศล

หอผู้ป่วยเด็ก 4 รพ.รามาริบัติ ถ.พระราม6 แขวงทุ่งพญาไท

เขตราชเทวี กทม.

*****

ข้อความแสดงมุทิตาจิต เนื่องในโอกาสครบรอบ ๖๐ ปี พญ.นิตยา คชภักดี

ในโอกาสที่ รศ. พญ. นิตยา คชภักดี จะมีอายุครบ 60 ปี พวกหนูจากทีมงานวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ขอร่วมแสดงความระลึกถึงอาจารย์ ผู้ซึ่งถึงแม้ว่าพวกดิฉันได้ทำงานกับอาจารย์ใน

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550 Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi 60th Birthday on 29th December 2007

ช่วงเวลาสั้นๆ 5-6 เดือนก็ตาม แต่พวกดิฉันมีความประทับใจในตัวอาจารย์มากๆ ด้วยบุคลิกของอาจารย์ที่เป็นคนใจดี ยิ้มเก่ง ทักทายและเป็นกันเองกับพวกเรามากๆ ที่สำคัญยิ่งอาจารย์มีพลังในการทำงานมาก อาจารย์สามารถทำงานได้ตลอดเวลาจนพวกเรามีคำถามกันอยู่ว่า อาจารย์เอาพลังนั้นมาจากไหน? (จากคนข้างกายอาจารย์หรือเปล่า) พวกเราหลายคนได้เรียนรู้วิธีการทำงานจากอาจารย์มากๆ และหวังไว้ว่าสักวันหนึ่งพวกเราคงมีพลังอย่างอาจารย์บ้าง...อยากบอกอาจารย์ว่าพวกเราดีใจและภูมิใจที่ได้มีโอกาสทำงานกับอาจารย์ค่ะ

ในวาระที่อาจารย์มีอายุครบ 60 ปี นี้ พวกหนูจากทีมงานวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์ทั้งหลายโปรดดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวมีสุขภาพกายและจิตที่ดีตลอดไปค่ะ

จาก.....

ที่ปรึกษาโครงการวิจัยฯ รองศาสตราจารย์ ดร.ลดาวัลย์ ประทีปชัยกุล

หัวหน้าโครงการวิจัยฯ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร พันธุ์เมธาฤทธิ์

คณะทีมวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันธนี วิรุพห์พานิช
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยะนุช จิตตनुนท์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสเพ็ญ ชูนวน
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไร หัตถกิจ
5. ดร.วรรณวิมล เบญจกุล
6. ดร.วีณา คันฉ่อง
7. นางสาวศิรินทร์ทิพย์ ตันชัชวาล (ผู้ช่วยวิจัยโครงการฯ)

*****

คุณป้าหมอลือคนสำคัญ

คำพันคอสินนี้ เป็นความตั้งใจของคนท่าอายุ 81 ปี
เพื่อมอบ ให้กับคนสำคัญของครอบครัวน้องบอส

อาม่า ใช้เวลาอีกพอคำพันคอสินนี้เพียงเดือนเศษๆ เพื่อ
มอบให้กับคุณป้าหมอลือ ที่ดูแลน้องบอสต หลานชายของอาม่า
มาตลอดเกือบยี่สิบปี

อาม่า บอกว่า คุณป้าหมอลือ เป็นคนสำคัญของคนน้องบอส
ที่เท่ากับเป็นคนสำคัญของครอบครัวของเรา

พวกเราต่างให้อาม่าฟังว่า คุณป้าต้องเดินทางไป
ต่างประเทศบ่อยๆ บางทีก็มีอากาศหนาวเย็น อาม่า บอกว่า
คำพันคอสินนี้อีกพอช่วยหัวใจ จะติดตามคุณป้าหมอลือไปให้
ความอบอุ่นทุกๆที่

ครอบครัวของเรา ขอชื่นชมความสุข ความยินดีต่างๆ
มาพร้อมกับคำพันคอของอาม่าสินนี้ มอบแด่คุณป้าหมอลือที่เป็น
คนสำคัญของพวกเรา สำหรับการครบรอบวันเกิดในปีนี้จะ

ครอบครัวของน้องบอส

วันที่ 29 ธันวาคม 2550
ป้าอ้อ นิตยา คชภักดี

ปี 1990-1993 เมื่อดิฉันเป็นแพทย์ประจำบ้านกุมาร รามาฯ ดิฉันเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์นิตยา อาจารย์สอนพวกเราหลายอย่าง และเป็นอาจารย์ที่ดิฉันชื่นชอบเป็นพิเศษท่านหนึ่ง

ปี 1994 เมื่อดิฉันเป็น staff ใหม่ ของภาควิชากุมาร ไม่มีที่นั่งทำงาน เพราะสถานที่ที่รามาฯ เราคับแคบมาก อาจารย์ก็กรุณาหาโต๊ะให้ดิฉันนั่งทำงานในห้องเดียวกับอาจารย์ ซึ่งก็มีเลขของอาจารย์นั่งอยู่แล้วด้วย ห้องของอาจารย์ไม่ใช่ห้องใหญ่ ทั้งๆที่ทำให้ห้องของอาจารย์แคบลงและความเป็นส่วนตัวของอาจารย์ลดลง แต่อาจารย์ก็แบ่งปัน ทั้งๆที่อาจารย์ไม่จำเป็นต้องแบ่ง ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งและขอบพระคุณอาจารย์ตลอดมา แม้ฟังดูเหมือนเรื่องเล็กน้อย แต่สำหรับจิตใจแล้วนี่เป็นเรื่องที่ดิฉันไม่เคยลืมเลือน

ปี 1995 เมื่อดิฉันยังหาที่ training ต่อในต่างประเทศไม่ได้ มีแต่จดหมายตอบปฏิเสธจนแทบหมดกำลังใจ อาจารย์บอกดิฉันว่า “น้องรัก there is always a silver line in the sky” ประโยคนี้ดิฉันก็จำจนถึงทุกวันนี้เช่นกัน

อยากให้อาจารย์รู้ว่า น้ำใจอันดีงามของอาจารย์ที่มีต่อลูกศิษย์คนนี้ มีค่าทางจิตใจเพียงใด สิ่งเล็กน้อยที่อาจารย์ให้และคำพูดเพียงไม่กี่คำเป็นสิ่งเติมเต็มกำลังใจให้ลูกศิษย์คนนี้เสมอมา ขออนุญาตบอกกล่าวความในใจนี้แต่อาจารย์คะ และในโอกาสครบ 60 ปี ของอาจารย์ ขอคุณความดีของอาจารย์ช่วยอำนวยความสะดวกให้อาจารย์มีสุขภาพกายและใจแข็งแรงและเป็นที่รักของพวกเราตลอดไป

ด้วยรักและเคารพ

รศ.พญ.ดวงฤดี วัฒนศิริชัยกุล

“ความประทับใจจากแพทย์รุ่นน้องคนหนึ่ง”

ได้รู้จักกับ อ.นิตยา หรือ “พีนิต” ของน้องๆ ตั้งแต่เข้าเรียนเตรียมแพทย์ (คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์-SC) จำได้ว่า “พีนิต” เป็นกรรมการของรุ่น ซึ่งมีคุณหญิง ดร. มธุรส รุจิรวัฒน์ (มงคลสุข) เป็นประธานนักศึกษาหญิงจึงได้เห็นพีนิตยืนอยู่หน้าห้องเรียนเพื่อต้อนรับ และกล่าวโอวาทแก่น้องๆ เป็นประจำ มีความประทับใจในบุคลิกที่อ่อนหวาน เป็นผู้ใหญ่ ใบหน้าสวย และยิ้มหวานของพีนิต ทั้งที่เป็นรุ่นพี่เพียงปีเดียว แต่พีนิตเป็นผู้ใหญ่คอยให้คำปรึกษาแก่น้องๆ เป็นประจำ และที่ประทับใจมากที่สุดซึ่งถ้าถามคนในรุ่นก็คงจะทราบว่าเป็น “พีนิต” ร้องเพลงเพราะมากๆ มีเสียงหวานซึ้ง เป็นกังวาน เพื่อนบางคนร่วมวงร้องเพลง Folk song กับ “พีนิต” เป็นภาษาอังกฤษ ส่วนดิฉันก็เป็นเพียงผู้ฟัง และคอยเชียร์อยู่เสมอ ถ้าพูดถึง “พีนิต” ก็ต้องไม่ลืม “พีนิตพิณ” ซึ่งพี่ทั้งสองเป็นคู่กันมาตลอดตั้งแต่เป็นนศพ. จนมีช่วงหนึ่งพีนิตพิณไปศึกษาต่อต่างประเทศ แต่พี่ทั้งสองก็ยังคงมีความรักและผูกพันกันตลอดเวลา

จำได้ว่าช่วงที่ขึ้นเรียนแพทย์ชั้นปีที่ 5 ,6 และแพทย์ฝึกหัด (intern) ที่คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี เคยได้ทำงานร่วมกับพีนิตอยู่ช่วงหนึ่ง โดยดิฉันเป็น (intern) และพีนิตเป็นแพทย์ประจำบ้านเด็ก มีคืนหนึ่งต้องอยู่เวร และมีเด็กมารักษาเรื่อง intussusception และเกิด arrest (จำไม่ได้ว่าด้วยสาเหตุใด) เราสองคนได้ช่วย resuscitate เด็กจนฟื้น และต่อมา ก็กลับบ้านได้ นับเป็นความภูมิใจของดิฉันโดยตลอด หลังจากนั้นดิฉันก็ไม่ได้มีโอกาสร่วมงานกับพีนิตอยู่นาน เพราะเราทำงานคนละ field กัน พีนิตเป็นกุมารแพทย์ และต่อมาได้เป็นผู้อำนวยการสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็ก และครอบครัว ส่วนดิฉันเป็นพยาธิแพทย์ แต่ทุกครั้งที่เราพบกันเราจะทักทายกัน ดิฉันพี่น้องเสมอ อีกอย่างหนึ่งคือคุณแม่พีนิต และคุณแม่ดิฉันก็เป็นเพื่อนกันตั้งแต่สมัยสาวๆ แต่เราไม่เคยทราบ และไม่เคยพบกันจนเข้าเรียนแพทย์ และคุณแม่บอกมา

ในที่สุดเราได้ร่วมงาน ของสมาคมศิษย์เก่าแพทย์รามาธิบดี โดยดิฉันเป็นเหรียญสมาคมฯ และปีต่อมาพีนิตก็ได้รับเลือกเป็นนายกสมาคมศิษย์เก่าแพทย์รามาธิบดี ซึ่งเป็นนายกหญิงคนแรกของสมาคมฯ ช่วงนั้นเราได้ฟังเพลงเพราะๆ เสียงหวานๆ จากท่านนายกในงานคืนสู่เหย้าเป็นประจำ

ในฐานะนายกสมาคมศิษย์เก่าแพทย์รามาธิบดี ซึ่งเป็นนายกหญิงคนที่สอง ดิฉัน และคณะกรรมการบริหารสมาคม พร้อมด้วย พี่ๆ น้องๆ และเพื่อนๆ ศิษย์เก่าแพทย์รามาธิบดีทุกคน ขอแสดงความยินดีแก่ “อ.นิตยา คชภักดี” ที่ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในฐานะกุมารแพทย์โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่จนอายุครบ 60 ปี เป็นประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติมาโดยตลอดนำความเจริญก้าวหน้าให้แก่การพัฒนาเด็กและครอบครัว และขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยจงดลบันดาลให้ พีนิต และครอบครัวจงประสบแต่ความสุข มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง คิดสิ่งใดขอให้สำเร็จสมความมุ่งหมายทุกประการ

รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงยุวดี เลี้ยวไพรัตน์
นายกสมาคมศิษย์เก่าแพทย์รามาธิบดี

อีกหนึ่งผู้มีพระคุณ

เป็นเวลาที่ไมห่างกันมากนักที่ผม นายชยานนท์ อวิคุณประเสริฐ (ฮาร์ท) จะได้มาบรรยายถึงผู้มีพระคุณอีกหนึ่งท่านในชีวิตของผม ถึงแม้ว่าจะยากสักหน่อยแต่ก็พร้อมและเต็มใจที่ได้ทำ ผมได้รู้จักและพบปะท่านอาจารย์หมอ (รศ.พญ. นิตยา คชภักดี) หลังจากที่ผมได้ทำงานกับท่านอาจารย์นัย (รศ.ดร. นัยพินิจ คชภักดี) ได้ระยะหนึ่ง ก่อนหน้านั้นผมก็ทราบเพียงชื่อและฐานะของท่านอาจารย์หมอนั้นว่าเป็นอย่างไร แต่ไม่เคยได้พบตัวจริง วันแรกที่ผมได้พบตัวท่านอาจารย์หมอก็ไม่ได้มีอะไรมาเพียงแค่ว่าน้องที่ทำงานด้วยกันในห้อง EEG ซึ่งให้ดูว่านี่คือ “หมอนิด” ภรรยาอาจารย์นัย ซึ่งผมก็จำไว้ เพราะวันนั้นท่านอาจารย์หมอยังมากผมก็เลยไม่มีโอกาสได้สวัสดี นี่คือการครั้งแรกที่ผมได้พบท่านอาจารย์หมอ หลังจากนั้นงานของผมเริ่มมีโอกาสได้ช่วยงานท่านอาจารย์หมอมากขึ้น ทำให้ผมได้รับความเมตตาจากท่านเรื่อยมา

อย่างที่ผมเคยกล่าวไปแล้วในหนังสือ 60 ปีของท่านอาจารย์นัยพินิจว่า ในช่วงที่ผมได้มีโอกาสบวชถวายในหลวงที่วัดบวรนิเวศวิหารนั้น ถึงแม้ว่าท่านอาจารย์หมอก็ไม่ได้ไปร่วมงานในครั้งนั้นด้วย แต่พอท่านทราบข่าวว่าผมจะบวชท่านก็อวยพร ให้ผมเป็นการใหญ่ แม้กระทั่งตอนผมไปรับใช้ชาติเป็นทหารเกณฑ์ท่านก็ยังฝากความคิดถึงมายังผม การที่ท่านอาจารย์ทั้ง 2 เมตตาต่อผม นั้นผมรู้สึกว่ามันเป็นความน่าปลื้มปิติเป็นอย่างมากที่ผู้ใหญ่ 2 ท่านให้ความเอ็นดูในตัวเรานะคะ

หลังจากที่ผมได้กลับมาทำงานให้ท่านอาจารย์นัยพินิจอีกครั้งนั้นท่านอาจารย์หมอก็ให้ความช่วยเหลือผมทั้งในทางตรงและทางอ้อมมาตลอดเวลาเป็นระยะๆ ทั้งในส่วนของการเรียนต่อปริญญาโท หรือแม้กระทั่งการรับเข้าทำงานที่สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ผมกล่าวในที่นี้ได้โดยไม่อายเลยว่าในจำนวนผู้ที่ทำงานให้ท่านอาจารย์ทั้ง 2 ท่านนั้น มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ท่านอาจารย์ทั้ง 2 จะให้ความไว้วางใจถึงขนาดเข้านอกออกในบ้านและห้องทำงานของท่านได้ในขณะที่ท่านไม่อยู่ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือผมที่ท่านอาจารย์ได้ให้ความไว้วางใจในตัวผมถึงขนาดนี้ ผมถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่ง

เวลาท่านอาจารย์หมोजเจอหน้าผมจะเรียกผมอยู่ 3 อย่างด้วยกันคือชื่อจริงแล้วก็ชื่อเล่น ส่วนอีกสรรพนามหนึ่งที่ท่านใช้เรียกก็คือ “ลูกชาย” ท่านจะทักทายและจะถามว่าเป็นยังไงบ้างสบายดีไหม สารทุกข์สุขดิบทั่วไปตลอดที่พบหน้า ทำให้ผมนั้นรู้สึกถึงความผูกพันที่ท่านมีให้มาตลอดเวลา ถึงแม้บางครั้งจำเป็นต้องหลบหน้าบ้างก็ตามด้วยเหตุที่ทำงานบางสิ่งที่ต้องส่งนั้นไม่เสร็จตามเวลา อีกประการหนึ่งคือลูกชายของท่าน (นิคกี้) ก็เป็นรุ่นน้องที่โรงเรียนเดียวกับผม (โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัยฯ) ดังนั้นบางครั้งท่านก็จะฝากผมคอยช่วยเตือนลูกชายของท่านด้วยในบางโอกาส

ระยะเวลาต่างๆที่ผ่านมานี้นับได้ว่าผมเป็นคนหนึ่งที่ได้รับโอกาสจากท่านอาจารย์หมอเป็นอย่างมาก ผมกล่าวได้อย่างเต็มปากเลยว่าหากไม่ได้รับโอกาสจากท่านอาจารย์ทั้ง 2 ผมคงไม่มี

โอกาสที่จะได้มาถึงตรงจุดนี้ อย่างแน่นอน ระหว่างผมกับท่านอาจารย์ทั้ง 2 คงจะมีความผูกพันกันไปเรื่อยๆ ถึงแม้ว่าตอนนี้ผมจะไม่ได้อยู่ทำงานให้ท่านแล้วก็ตามแต่ในโอกาสข้างหน้าผมก็หวังว่าหลังจากเรียนสำเร็จคงจะได้มีโอกาสกลับไปปรับใช้ท่านทั้ง 2 อีกครั้ง เพราะความเมตตาของท่านยังฝังอยู่ในสามัญสำนึกของผมตลอดมา ดังนั้นในโอกาสที่ท่านอาจารย์หมอมียุครบ 60 ปี ในครั้งนี้ ผมในฐานะที่เป็นทั้งลูกศิษย์ ลูกน้อง และลูกชาย ของท่านจึงอยากจะขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย และบารมีแห่งราชจักรีวงศ์ทุกๆพระองค์ ช่วยคุ้มครองท่านอาจารย์หมอและครอบครัวให้ปราศจากภัยอันตรายทั้งปวง โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ขอให้ยูเป็นที่พึ่งของลูกศิษย์ลูกหาตราบนานเท่านาน

ด้วยความเคารพอย่างสูง

นายชยานนท์ อวิคุณประเสริฐ (สาริห์)

นิสิตปริญญาเอก

วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

7 ธันวาคม พ.ศ. 2550

สวัสดีค่ะ ป้าหมอของลูกๆ

(น้องเชี๊ยะ, น้องป้อ, และน้องยุ้ย)

หนูดีใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสเขียนแสดงความรู้สึกดีๆที่มีต่อคุณหมอ เนื่องในวันคล้ายวันเกิดของคุณหมอในวันที่ 29 ธันวาคม 2550

คุณหมอเป็นทั้งหมอและคุณป้าของลูกๆที่คุณแลทั้งกายและใจของลูกทั้งสามเป็นเวลากว่า 20 ปี ด้วยจิตใจอันงดงามของคุณหมอ จนตอนนี้ลูกๆทั้งสามของหนูได้เติบโตขึ้นและก้าวเดินไปด้วยความมั่นคง ในขณะเดียวกันคุณหมอยังเป็นเหมือนพี่สาวของหนูที่คอยให้กำลังใจและแนะนำการเลี้ยงดูอบรมลูกๆโดยมิได้ท้อถอย

หนูเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่าคุณความดีของคุณหมอจะเสริมให้คุณหมอมีความสุขกายและใจตลอดไป ขออำนาจคุณพระได้โปรดคุ้มครองให้คุณหมอมีอายุ วรรณะ สุขะ พละที่สมบูรณ์ เพื่อที่จะได้ทำคุณประโยชน์ให้กับผู้คนอย่างที่คุณหมอได้ทำตลอดมา

สุขสันต์วันเกิด และ สวัสดีปีใหม่ 2551 ค่ะ

รักและเคารพยิ่ง

คุณแม่ น้องเชี๊ยะ น้องป้อ และ น้องยุ้ย

ภาควิชากุมารเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

มีความยินดีขอเชิญร่วมงานแสดงมุทิตาจิต

และร่วมพิธีทำบุญ

เนื่องในโอกาสอายุครบ ๕ รอบ
รองศาสตราจารย์ พญ.นิตยา คชภักดี

วันอังคารที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

ที่ห้องประชุมภาควิชากุมารเวชศาสตร์ อาคาร ๑ ชั้น ๘

เวลา ๗.๐๐ น. ถวายภัตตาหารเช้าแด่พระสงฆ์

๗.๓๐ น. พิธีสงฆ์, ปาฐกถาธรรม ปีใหม่ ชีวิตใหม่

โดย พระอาจารย์สุรศักดิ์ วัดชลประทานรังสฤษฎ์

๘.๔๕ น. แสดงมุทิตาจิต

เสร็จพิธีขอเชิญรับประทานอาหารร่วมกัน

แต่คุณแม่ที่ผมรักที่สุดในโลก

เนื่องในโอกาสครบรอบอายุ 60 ปี ของ พญ. นิตยา คชภักดี หรือที่รู้จักของญาติพี่น้องทุกคน เรียกว่า หม่ามี้ และ เป็นคุณแม่ของกระผม บุคคลที่ผมรักที่สุดในโลกนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้ หม่ามี้ ให้อายุยืนยาวตลอดชีวิต ไร้โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ขอให้มีความสุขเป็นที่ยิ่ง ของลูกคนนี้ และทุกคนตราบนานเท่านาน ครับ

คำว่าแม่นั้นผมเชื่อว่า คงเป็นคำที่ทุกคน รู้จักดี ตั้งแต่เกิดมา ทุกคน ส่วนมาก จะพูดได้คำแรกคือคำว่า “แม่” ซึ่งแน่นอนครับ ทุกคนย่อมมีคุณแม่ และ ทุกคนก็ย่อมรักคุณแม่ เพราะ คุณแม่คือผู้ที่มีบุญคุณ มากที่สุดในชีวิตของเราทุกคน แต่ถ้าผมอยากจะเล่าเรื่องราว ความสัมพันธ์ และความรักระหว่าง ผม กับหม่ามี้ของผมนั้น ให้พิมพ์ทั้งวันก็คงไม่อาจหาคำบรรยายไม่หมดแน่ๆเลย ครับ จึงขอเล่าพอสังเขปละกันนะครับ พี่น้อง ครับ

ตั้งแต่ผมได้เกิดมาบนโลกใบนี้ และพอตั้งแต่จำความได้นั้นก็มีหม่ามี้ให้เหละครับที่ผมจำได้มากที่สุดตั้งแต่ เล็กๆ ยังไม่กีขวบ เอ๊ย ขวบ หม่ามี้จะเป็นผู้เดียวที่คอยดูแลผม อย่างดีที่สุด ท่านเป็นคนที่มีความอ่อนโยนต่อลูกมาก หม่ามี้เป็นคนที่พูดจาไพเราะมากๆ และแค้น ต่อทุกๆเรื่องทุกอย่างอย่างต้องสะอาด อาหาร ต้องหาอย่างดีมาให้ จนผม เริ่มขึ้นมาโตมา ตั้งแต่จำความได้ ตั้งแต่อนุบาล (รร อนุบาลพิบูลเวศม์ แดงๆสุขุมวิท 71) จะขอท้าวความก่อน ว่าผม จะมีเพื่อนสนิทอยู่สี่ห้าคน ที่สนิทแบบสนิทจริง ๆ สองคนหลักๆก็คือหมูหีน กับ บอมบี้ สองคนนี้จะแะแะเวียนมาเล่นกัน กับผมตั้งแต่เด็กๆ ซึ่งจะเป็นที่รู้จักดีของญาติๆทุกคน ก็มีหม่ามี้ให้เหละที่คอยไปรับไปส่ง ผมและเพื่อนๆ ไปเล่นกัน ไปว่ายน้ำกัน และอะไรต่อมิอะไร ตามประสาเด็กๆ ท่านคอยเอ็นดูพวกเรามาตลอด และเอ็นดูเพื่อนๆของผมเปรียบดังลูกๆของท่านเสียด้วยซ้ำไป ทุกๆครั้งที่หม่ามี้ไปเมืองนอก เวลาท่านจะกลับมา ท่านก็จะซื้อของเล่นดีๆ มาจากเมืองนอกตลอด ตอนนั้น ช่วงๆประถม ผมถือว่าเป็นเด็กที่มีของเล่นเยอะมากที่สุดในโรงเรียนเลยก็ว่าได้ ก็จะเป็นที่แะแะเวียนของเพื่อนๆอย่างไม่ขาดสาย(สมัยเมื่อยังอยู่ที่บ้านที่พระโขนง) ท่านจะคอยซื้อของเล่น และ ซ็อคโกแลต เพราะท่านรู้ว่าผมชอบทานมากๆ ทุกๆครั้งที่ท่านไปประชุม ที่เมืองนอก เพราะเมื่อก่อนท่านไปบ่อยมากๆ ผมจะคิดถึงท่านมากๆ และรู้สึกอยากจะร้องไห้เมื่อท่านยังไม่กลับมาเสียที ด้วยความที่ว่าผมเป็นลูกคนเดียว ตอนนั้นที่บ้านผมที่พระโขนง เป็นบริษัทใหญ่ชื่อว่า Neurotech เป็นบริษัทที่ค้าขายเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ถ้าทุกคนจำได้บ้านหลังนั้นจะเป็นแบบเหมือนบ้านหลังเดียวที่ใหญ่โตในซอยเล็กๆ ทั้งบ้านก็จะมีแต่คนงานในบริษัท เพราะคุณพ่อและคุณแม่จะยุ่งอยู่กับงาน ดังนั้น วันๆผมจะอยู่กับของเล่นละ วิดีโอเกม เพื่อนบ้านก็ไม่มี แต่ผมก็สนุกกับมัน แต่หม่ามี้ก็ไม่เคยละเลยในความเป็นห่วงเป็นใยผมแม้แต่น้อย ทุกๆครั้งที่ท่าน กลับมาจากที่ทำงานท่านก็จะถามสารทุกข์สุกดิบผมตลอด แถมคอยช่วยสอนการบ้านผมด้วย เพราะผมเป็นเด็กประเภทไม่ค่อยตั้งใจเรียน ท่านจะคอยๆอธิบายให้ผมเข้าใจและสอนให้ผมทำแบบฝึกหัดและพยายามฝึกทำความเข้าใจด้วยความเข้าใจจริงๆ ไม่ใช่แบบมานั่งท่องจำแบบนกแก้วนกขุนทองอะไรอย่างนั้น หม่ามี้เป็นคนที่ใจดีมากๆกับลูก และทุกคน รวมไปถึงหลานๆทุกคน จนเป็นที่รักต่อเด็กทั้งหลายยิ่งนัก เพราะหม่ามี้จะมีวิธีการพูดและเข้าหาเด็กๆได้ดีมาก สมกับที่เป็นกุมารแพทย์ที่แท้จริง เมื่อพวกเราต้องย้ายมาอยู่ที่ ศาลายา ตอนนั้นผมก็ได้ย้ายไปเรียนที่ รร ภปร ราชวิทยาลัย นครปฐมเป็น รร ประจำที่เป็นเหมือน คู่กัดกับ รร วชิราวุธวิทยาลัย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผมก็ได้เจอเพื่อนๆเยอะมากได้รู้จักคำว่าความมีน้ำใจ และspirit ตามที่หม่ามี้เคยพูดไว้วันแรกที่ส่งผมไปเรียนที่นี่ ตอนอาทิตย์แรกๆ ผมคิดถึงหม่ามี้มากๆเลย เคยร้องไห้คิดถึงอีกตะหาก แต่อยู่ๆไปก็สนุกenjoyไปกับเพื่อนๆจนจบ ม 3 ผมได้ศรัทธา รุ่นพี่คนหนึ่งมากชื่อ นาย ชยานนท์ อวิคุณประเสริฐ หรือน้องๆจะเรียกว่า พี่ฮาร์ด แกเป็นคนตัวเล็กแต่มีความเป็นผู้นำมากๆ และใจดีต่อน้องๆมาก (หากใครไม่รู้จักก็หาอ่านได้ใน หนังสือ ที่ระลึกครบรอบ 60 ปี ของ ดร. นัยพินิจ คชภักดี คุณพ่อผมเอง) ซึ่งในเวลาต่อมาเรามาเจอกันอีกทีคือพี่ฮาร์ด แก มาเป็นมือขวาของคุณพ่อของผม และได้จบการศึกษาในระดับปริญญาโท ของ

ที่ระลึก พญ. นิตยา คชภักดี อายุครบ 60 ปี (5 รอบ) 29 ธันวาคม 2550 Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi 60th Birthday on 29th December 2007

สถาบันฯเด็ก ซึ่งหม่ามีเป็นเจ้าของโครงการ ซึ่งหม่ามีก็ได้เอ็นดูที่เค้า อย่างดี และใจดี จนเป็นที่รำลึกกันปากต่อปาก ว่า ผู้ก่อตั้งสถาบันฯเด็ก เป็นคนที่ใจดี มีความรู้ และมีความ แตกต่างมากๆ เมื่อเทียบกับกับอาจารย์หลายๆคน ในระดับเดียวกันซึ่งผมรู้สึกภูมิใจมากๆที่ได้ยินเช่นนั้น เมื่อผมโตขึ้น หม่ามี ก็มีปัญหาด้านสุขภาพ มาตั้งแต่ปลายปี45 และได้รับการผ่าตัดต่อตาขวา ผมจึงบอกว่าต่อไปนี้ไม่ว่าหม่ามีจะไปไหนผมจะเป็น นัยน์ตา ให้อยากไปไหนลูกจะพาไปทุกที่ที่อยากไปและทุกๆเวลาที่ท่านต้องการจะไป ท่านก็รู้สึกดีใจ และผมก็รู้สึกภูมิใจที่ได้ทำอะไรให้หม่ามี เพราะผมอยากจะทำแทน ในส่วนที่ขาดหายไปในช่วงวัยรุ่น ที่ผมละเลย ได้แต่สนุกไปวันๆกับเพื่อนและชีวิตส่วนตัว จนลืมไปว่าใครคือผู้ที่รักและเป็นห่วงเราเสมอ มาตลอด จนมาถึงทุกวันนี้ ผมมีความประทับใจ อีกอย่าง เนื่องด้วยว่า เวลาไปไหนมาไหน เราก็จะอยู่กันแต่ในรถซะส่วนใหญ่ เราก็เลยมักจะชอบคุยกันสนทนา กันสนุกสนานตามประสาแม่ลูก เราจะคุยกันทุกเรื่องต่าง ๆ นานา ไม่ว่าจะเป็นการเมือง เรื่องรอบๆตัวเรื่องส่วนตัวท่านก็จะคอยแนะนำว่าอะไรคือดีอะไรคือชั่ว อะไรคือสิ่งที่ควรหรือไม่ควร หรือแม้ว่าบางครั้งท่านเห็นผมกำลังมีความทุกข์หรือมีเรื่องอะไรไม่สบายใจ ท่านก็จะคอยถามไถ่และให้คำแนะนำ มาตลอดจึงทำให้ผมรู้สึกดีมากๆหลังจากที่ได้คุยกับท่าน

สุดท้ายนี้ผมก็อยากจะขอให้หม่ามีมีความสุขที่ดี และอายุยืนยาว เป็นที่รักของลูกหลาน และทุกๆคนที่รัก ไม่อยากจะให้หม่ามีหักโหมงานมากเกินไปเพราะเป็นห่วงสุขภาพมากๆ ผมรักหม่ามีครับ

ด้วยรักและเคารพอย่างสูง

สุภักดี คชภักดี (Nicky)

ลูกชายสุดที่รักของหม่ามี

กว่า 42 ปี ที่เรารู้จักกันมา

ผมยังจำได้ดีว่าเห็น นิตยา จิราธิยุต เป็นครั้งแรกในเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2508 ที่ห้องกองคลัง ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ซึ่งอยู่ที่ชั้นสองของอาคารหลังสำนักงานมหาวิทยาลัย ที่โรงพยาบาลศิริราช ในตอนไปรายงานตัว ชำระค่าเล่าเรียนก่อนเปิดเทอมเข้าเรียนปีหนึ่งที่คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ ในสมัยนั้นเรียกกันว่า โรงเรียนท่านศาสตราจารย์ ดร.สตางค์ มงคลสุข ตอนนั้นผมยังไม่รู้ว่าเพราะอะไรถึงได้สนใจเธอมากกว่าใครๆ (อาจจะเพราะเธอถือกระเป๋าสานที่ไม่เหมือนใคร) ต่อมาจึงรู้ว่าเธอชื่อ นิตยา จิราธิยุต และชื่อของเธออยู่ต่อกับผมในรายชื่อนักศึกษาแพทย์ปีที่หนึ่ง ของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การแพทย์ รุ่น 7 (Sc 7) นอกจากนั้นเราสองคนต้องทำแลป ฟิสิกส์ และเคมีในกลุ่มเดียวกัน 4 คนกับ นิรมล และ นริส ในช่วงปีหนึ่ง นิตยาทำกิจกรรมหลายอย่างให้กับนักศึกษาปีหนึ่ง จนหลายครั้งผมไม่ได้พบกับเธอในห้องแลป และรู้สึกกังวลที่จะเช็คผลการทดลองกับเธอก่อนส่งรายงานให้อาจารย์ ตอนนั้นผมไม่รู้ว่าทำไมไม่มีความรู้สึกเป็นห่วงใยเธอมากกว่าธรรมดา แต่นิตยาก็สามารถส่งงานได้ทัน และไม่มีปัญหาในการเรียนแต่อย่างใด ตอนแรกผมจะอยู่กับเพื่อนๆ ที่จบมาจากห้องเดียวกันของโรงเรียนอานวยศิลป์ ที่อยู่ฝั่งตรงข้ามถนนศรีอยุธยา ขณะที่นิตยาจะเดินอยู่กับเพื่อนที่มาจากโรงเรียนเตรียมอุดม เราารู้จักกันมากขึ้นเมื่อรุ่นพี่ปีสองจัดงานรับน้องใหม่ที่คณะฯ และที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พี่ๆ มาชวนให้ไปซ้อม และเล่นบาสเกตบอล เพื่อแข่งขันชนะเลิศกับนักศึกษาสาขาอื่นๆ บางครั้งก็ได้ไปกินข้าวเย็นกับรุ่นพี่ปีสองที่เป็นประธานบาสคือ พี่นก และพี่ยุ (ระวีพรรณ) ที่ร้านตุ้ม-แก๊วโกชนา สมัยนั้นพวกเรารู้สึกสนุกสนานกับการเรียน และทำแลป มีอาจารย์อาวุโสเก่งๆ และมีชื่อเสียงหลายท่านตั้งใจสอนอย่างทุ่มเทกับพวกเรา เช่น ศ.ดร. สตางค์ มงคลสุข และ ศ.ดร. บุญฤทธิ์ จาตุมาธร สอนวิชา Organic Chemistry, ศ.นต.ดร. กำจร มนูญปิฎ และ อาจารย์ประพันธ์ ศิริจรรยา สอนวิชา Analytical Chemistry, ศ.ดร. ทองสุข พงศทัต สอนวิชา Inorganic Chemistry, ศ. ดร. กัลย์ อิศรเสนา และ อาจารย์ ดร. ไพโรจน์ เปรมปรีดิ์ สอนวิชา Physical Chemistry, ศ.ดร. คลุ้ม วัชรโรบล สอนวิชาชีววิทยา, ศ.ดร. ประเสริฐ ณ นคร สอนวิชาสถิติ, อาจารย์เจริญ เจตนเสน, อาจารย์ดร. แสงว โพรจิน, อาจารย์ดร. วุฒิพันธ์ ปรัชญพฤทธิ (พวกเรานิยมเรียกท่านว่า "อาจารย์จิงโจ้") สอนวิชาฟิสิกส์, อาจารย์ นพ. ประสพ รัตนกร สอนวิชาจิตวิทยา, ศ.ดร. กำแหง พलगูร สอนวิชากายวิภาคศาสตร์เปรียบเทียบ, ศ.ดร. สิรินทร์ โลจายะ, ดร. วิชัย บุญแสง, Professor Dr. James Allen Olson และ Professor James S. Dining สอนวิชาชีวเคมี ท่านอาจารย์ไม่เพียงแต่สอนวิชาความรู้ในหลักสูตรเท่านั้น ท่านยังอบรมนิสัย ความมีระเบียบวินัย และมารยาทในสังคม เช่น ท่านจะมาร่วมงานเลี้ยงรับน้องใหม่ งานปีใหม่ สอนมารยาทการเข้าสังคม และลีลาศให้นักศึกษาเวลามางานต่างๆ เรามีพวกรุ่นพี่มาคอยสอน (ว้าก) และซ้อมเชียร์ด้วย มีกิจกรรมกีฬา งานสังคม และพบกับเพื่อนๆ ที่มาจากหลายโรงเรียน ล้วนแต่เป็นคนที่เรียนเก่งๆ เช่นติดบอร์ด 50 คนแรกของประเทศ นิตยาเป็นคนเรียนเก่ง และติดบอร์ดลำดับที่ 35 ของรุ่นเรา ผมรู้จักและสนิทกับนิตยามากขึ้นอีกในช่วงปีที่สองเมื่อเราต้องทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยกันมากขึ้น เช่นจัดงานรับน้องใหม่ (Sc 8) ที่บางละมุง งานซ้อมและแข่งขันบาสเกตบอลซึ่งนิตยา และผมได้ช่วยกันดูแลทีมบาสหญิงและชายของ Sc ต่อจากรุ่นพี่ ผมเลยมีโอกาสดูไปส่งน้อง เพื่อน และเธอกลับบ้านตอนค่ำหลังเสร็จการแข่งขันบาส ผมมารู้ว่าที่บ้านเธอทั้งคุณพ่อจึงแก้งแยง คุณแม่สุเมธ และน้องชายอีก 5 คน วิสุทธิ์ วิชัย วิรัช วิชิต และวิชาติ จิราธิยุต ชอบเล่นบาสเกตบอลทุกคน ผมก็เลยได้รับการต้อนรับอย่างดีเวลามาส่งเธอที่บ้าน บางวันคุณแม่สุเมธใจดีทำอาหารเย็นแล้วชวนพวกเราให้ทานข้าวเย็นด้วยกันที่บ้าน ร้านส.สิลมสโตร์ ศาลาแดง ผมมารู้ว่านิตยาเรียนชั้นมัธยมต้นจากโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ซึ่งเป็นโรงเรียนเก่าของคุณแม่ ป้า น้ำ พี่สาว และน้องสาวของผม เรายังชอบฟังเพลง ร้องเพลง ดูภาพยนตร์เก่าๆ และมีอีกหลายๆ อย่างที่เหมือนกัน ก่อนปีใหม่ได้มีโอกาสชวนนิตยากับเพื่อนอีกหลายคนมาที่บ้านซอยอโศก เพื่อ

ช่วยกันจัดผักสลัดสำหรับงานเลี้ยง ทำให้ได้มีโอกาสแนะนำให้นิตยารู้จักกับคุณพ่อ คุณแม่ และญาติพี่น้องที่บ้านอโศก หลังจากปีใหม่ 2510 เราสนิทกันมากขึ้น และได้มีโอกาสเชิญให้ คุณพ่อ คุณแม่ และน้องๆของเราทั้งสองครอบครัวไปชมภาพยนตร์เรื่อง 80 วันรอบโลก (80 Days Around the World) ด้วยกันเป็นครั้งแรก ทำให้ผู้ใหญ่ และพี่น้องทั้งสองบ้านรู้จักกันดีต่อมา เราสองคนปรึกษากันแล้วเลือกที่จะไปเรียนต่อที่คณะแพทยโรงพยาบาลรามารับดี เป็นรุ่นที่สอง ขณะที่เพื่อนส่วนมากเลือกไปเรียนที่ศิริราชฯ หรือ จุฬาฯ เราคุยกันว่าน่าจะดีที่จะได้เรียนกับอาจารย์ชาวไทย และชาวต่างประเทศที่ท่านอาจารย์สตาซด์ และมูลนิธิโรคกีเฟลเลอร์เชิญมาช่วยสอนวิชาปรีคลินิกที่ตึกใหม่ถนนพระราม 6 ตรงข้ามกับกระทรวงอุตสาหกรรม ในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนเราต้องเรียนภาษาอังกฤษแบบเข้ม เพื่อให้ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ผมได้รับเลือกให้เป็นนักศึกษาใน Honor Student Project ทำงานวิจัยในช่วงปิดเทอม 2 เดือน ได้มีโอกาสเรียน และทำงานด้านสรีรวิทยาระบบประสาท (Neurophysiology) กับ Professor Dr. Walter S. Root ที่ภาควิชาสรีรวิทยา ชั้น 4 ของตึกปรีคลินิก ผมได้เรียนรู้วิธีการดมยาสลบ และผ่าตัดสมอง สัตว์ทดลอง บางวันจะดีใจมากที่นิตยามาช่วยดมยาสลบให้สัตว์ทดลองในขณะที่ผมทำผ่าตัด เราเรียนรู้จากประสบการณ์ และการสอนของ Dr. Root ทำให้ได้ผลการผ่าตัดดีมาก ไม่มีสัตว์ตายขณะกำลังผ่าตัด และฟื้นขึ้นมาหลังผ่าตัดเสมอ ตอนเปิดเทอมปีสาม เราต้องปรับตัวกับการเรียนแบบใหม่ที่อาจารย์สอนเป็นภาษาอังกฤษ เราต้องอ่านตำราภาษาอังกฤษเล่มโตๆอย่างรวดเร็วเพื่อตอบคำถามท่านอาจารย์เวลามี Group Discussion ในชั้นเรามีนักศึกษา 64 คน จัดเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 4 คนจำนวน 16 กลุ่ม เรามีที่นั่งเรียน และทำแลป อย่างดี ในกลุ่มเรามีอีกสองคนคือ นิรมล และ ชำรงค์ ในระยะแรกๆเรายังฟังไม่ค่อยรู้เรื่อง และตามไม่ทันเพราะมีคำศัพท์ใหม่มาก ทางแลปปรีคลินิกได้กรุณาอัดเทปเสียงคำบรรยายของท่านอาจารย์ให้เราเปิดฟัง และทบทวนภายหลัง หนักๆเข้าพวกเราหลายคนลงทุนอัดเทปกันเอง แล้วแบ่งกันถอดเทปแบบทุกคำพูด เพื่อให้เข้าใจ และตอบคำถามได้ถูกต้อง สมัยนั้นยังไม่มีเครื่อง Xerox ถ่ายเอกสารแบบทุกวันนี้ เราจะใช้กระดาษคาร์บอนรองกระดาษเขียนจดบันทึกๆให้ได้หลายๆชุด เอามาแจก หรือแลกกัน เรายังต้องปรับตัวกับวัฒนธรรมใหม่ในการเรียน คือเราต้องอ่านตำรา คู่มือใน Assignment และหาคำแปลของคำศัพท์ต่างๆที่ยังไม่รู้ใน Dictionary มาก่อนที่จะมาเรียน จึงจะฟังบรรยายทัน และเข้าใจคำถามของอาจารย์ฝรั่ง การปรับตัวครั้งใหญ่นี้มีประโยชน์กับเราอย่างมหาศาลมาตลอดชีวิต และนับว่าเราโชคดีมากๆที่ได้มีโอกาสเรียนกับท่านอาจารย์ทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศที่มูลนิธิโรคกีเฟลเลอร์เชิญมาช่วยสอนวิชาปรีคลินิก อาทิ เช่นได้เรียน Structure and Function in Biology (Cell Biology) และ Biochemistry กับ Professor J. A. Olson, Dr. Gordon Bailey, วิชา Microanatomy-Histology, Neuroanatomy, และ Gross Anatomy กับ Professor Dr. Robert Holland, Dr. Callahan, Dr. Yeager อาจารย์ผดุง ว่องพยาบาล, อาจารย์ ดร. เสริมศรี วิเศษสุวรรณ, อาจารย์สุเทพ จันทร์ผ่อง, อาจารย์ ดร. เรือน สมณะ, วิชา Physiology กับ Professor Dr. Walter S. Root, Professor Dr. Ward W. Moore, Dr. Gordon J. Leitch, พีธีรยุทธ กลิ่นสุคนธ์, พีปราณี ใจอาจ และพีสาลี ใจดี, วิชา Microbiology and Immunology กับ Professor Dr. Williams D. Sawyer, Dr. Roy Olson, Dr. Rodriguez, อาจารย์ ดร. สกิตต์ สิริสิงห์, อาจารย์ดร.ประดน จาติกวณิช, อาจารย์ ดร. พรชัย มาตังคสมบัติ, พีมาลี จิงเจริญ, พีจินดา นัยเนตร และพีช่อฟ้า ทองไทย, เรียนวิชา Pharmacology กับ Professor Dr. Albert S. Kuperman, Dr. Bedeka, Dr. Barbara, และอาจารย์ ดร. จิรวรรณ สดาวงศ์วิวัฒน์, วิชา Pathobiology and Pathology กับ ศ.นพ.ดร. ภูธร ภูมิมะรุตวิทย์, ศ. พญ. อนงค์ นนทะสุต, ศ.พญ. สมเนตร และ ศ.นพ. วิจิตร บุญพรคนาวิก, วิชา Hematology and Clinical Pathology จาก ศ. พญ. ภัทรพร อิศรางกูร ณ อยุธยา, ศ.พญ. ถนอมศรี ศรีชัยกุล และ ศ. พท. นพ. สมพันธ์ บุญยุคบุต เป็นต้น ท่านอาจารย์ทุกท่านตั้งใจสอน อบรมพวกเราอย่างดี ทำให้เรามีรากฐานความรู้ ประสบการณ์ที่ดี ได้เห็นตัวอย่างของครู และกัลยาณมิตรที่ดี มีคุณธรรม จนสามารถทำงานให้เกิดประโยชน์ได้ทุกวันนี้

ในช่วงปลายปีสาม นิตยาได้รับเลือกให้เป็นนักศึกษาใน Honor Student Project ทำงานวิจัยในช่วงปิดเทอม 2 เดือนกับ Dr. Gordon Bailey ที่ภาควิชาชีวเคมี ที่ชั้นสามตึกปรีคลินิก งานวิจัยของเธอเป็นการพยายามเพาะเลี้ยง เชื้อโรคบิด ในหลอดทดลองโดยใช้เชื้อ *Amoeba viridens* และ *Entamoeba histolytica* เพื่อศึกษาวงชีพ และเงื่อนไข ต่างๆที่ทำให้เชื้อเจริญเติบโต หรือตาย และการสร้างเกราะป้องกันตัวของเชื้อบิด (Encystation) นิตยาต้องใช้เวลา และความพยายามอย่างมากในการผสมอาหารเลี้ยงเชื้อ และคอยเปลี่ยนย้ายเชื้อในจานเลี้ยงทุกวัน ในห้องปลอดเชื้อ โรคอื่นๆ จนสุดท้ายสามารถส่ง รายงานเป็น Honor Project ให้คณะกรรมการได้ทันเวลา รวมกับผลการเรียนที่ดีทำให้เราสองคนได้รับ ปริญญาวิทยาศาสตรการแพทย์บัณฑิตเกียรตินิยม ในปี พ.ศ. 2513 ในช่วงปลายของปีสี่ และต้นปี ที่ห้าเราเข้าไปเรียนที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้เรียนวิชา Community Medicine กับ Dr. Joe D Wray, ศ.นพ. เปรม บุรี และอาจารย์อีกหลายท่าน บางวันนักศึกษาแพทย์ก็ไปทำงานกันในกลุ่มชนที่บางปะอิน และมีเรื่องสนุกๆที่เรารู้มา เล่ากัน เราได้เรียนวิชา Radiobiology and Radiology กับ ท่านอาจารย์นพ.ทวี บุญยโชติ อาจารย์นพ.กวี ทั้งบุตร อาจารย์พญ. สุวิธนา นนทะสุต อาจารย์จิโรธรณ์ สุชาติ และพี่ Resident อีกหลายคน หลังจากนั้นพวกเราแยกย้ายกัน เป็นกลุ่มเล็กๆเพื่อขึ้นทำงานบนหอพักผู้ป่วยด้วยระบบเวียนไปตามภาควิชา และ wards ต่างๆ ผมงกับนิตยามีโอกาส ได้ขึ้น ward Med และ Ward ศัลยกรรมด้วยกัน การเรียนมีความใกล้ชิดกับท่านอาจารย์มากๆเพราะท่านไม่เพียงแต่ ท่าน มาสอนบรรยาย แต่ต้องสอนพวกเราที่เตียงคนไข้ สอนวิธีตรวจ โดยการซักประวัติ อาการของคนไข้ ใช้หูฟัง Stethoscope ฟังการเต้นของหัวใจ การหายใจ เสียงที่ปอด ใช้มือคลำ เคาะฟังเสียง อ่าน EKG ตรวจระบบประสาท การเจาะเลือด สอนในแล็บทำ Blood smear ย้อมสี นับเม็ดเลือด ตรวจปัสสาวะ ตรวจอุจจาระ อ่านฟิล์ม X-ray ทำ Differential diagnosis รายงานและอภิปราย case คนไข้ บางครั้งก็ได้ดู และเป็นผู้ช่วยท่านอาจารย์ Resuscitate คนไข้ที่หัวใจวายเฉียบพลัน พอ นิตยาไปขึ้น Ward เด็ก ผมงต้องกลับไปที่คณะวิทยาศาสตร์เพื่อเตรียมตัวเดินทางไป เรียน Ph.D. ที่มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ โดยทุนจากมูลนิธิรีคอกกีเฟลเลอร์ ผมงออกเดินทางจากเมืองไทยในตอนสายของ วันที่ 22 สิงหาคม 2513 นิตยาและเพื่อนๆมาส่งที่สนามบินดอนเมือง ก่อนออกเดินทางคุณพ่อ คุณแม่ของผมงได้ไป พบกับคุณพ่อ คุณแม่ของนิตยาเพื่อสูxonนิตยา เราต้องจากกันและอยู่ห่างไกลกันเป็นเวลา 3 ปี 4 เดือน กับ 7 วัน ทำให้คิดถึงกันมาก แต่ได้ติดต่อกันเป็นประจำโดยเขียนส่งจดหมาย และ postcard มาเล่าเรื่องต่างๆอย่างสม่ำเสมอ รวบรวมได้มากกว่า 650 ฉบับ ในช่วงเวลาที่ผมงไปเรียนที่อเมริกา นิตยาได้มีโอกาสพบ และให้การต้อนรับ Professor Dr. C. Ladd and Mrs. Hazel Prosser ซึ่งเป็นอาจารย์ที่เป็นผู้ดูแลผมงที่อเมริกา เมื่อท่านมาเมืองไทย นิตยาพาท่าน ไปเยี่ยม และบรรยายที่ภาควิชาสรีรวิทยา และเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ไปพบและเยี่ยมครอบครัวของเราสอง คน กลับไปอเมริกาท่านมีความประทับใจมาก ให้การดูแล สอน และให้โอกาสในการเรียนรู้ ทำงานใกล้ชิดกับท่าน จน ต่อมาเราสองคนมีสภาพเป็นเหมือนคนในครอบครัวของท่าน ผมงได้ไปทำวิจัยกับท่านที่ Marine Biological Laboratory ที่ Woods Hole ก่อนสอบ final ท่านกรุณาให้ผมงไปพักที่บ้านของท่านจนเขียนวิทยานิพนธ์เสร็จ ผมง สอบ Final dissertation exam รวดเดียวจบก่อนคริสต์มาส ปี2516 พอส่งวิทยานิพนธ์เสร็จ ก็รีบกลับเมืองไทยเพื่อให้ทันวันเกิดของนิตยา เนื่องจากสโนว์ตกมาก Professor Prosser แนะนำว่าถ้ารอไปขึ้นเครื่องบินตอนเช้าที่สโนว์ตก มาก เครื่องอาจจะขึ้นไม่ได้ จะพลาดเครื่องบินจากชิคาโกที่นำผมงบินต่อกลับเมืองไทย ท่านขับรถไปส่งให้ผมงขึ้นรถบัส ไปสนามบินชิคาโก และกลับมาถึงตอนเมืองเวลาหนึ่งนาฬิกาในวันใหม่ของวันที่ 29 ธันวาคม 2516 แต่ที่ตอนเมือง หลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เปลี่ยนไปมาก มีเคอร์ฟิวส์ห้ามออกจากเคหสถานในเวลากลางคืน และนิตยา คงจะ เข้าใจผิดจากโทรเลขที่ผมงส่งมาก่อนล่วงหน้าว่า "Arrive 29 December on Pan AM Flight 1 1 AM" ว่าผมงจะมาถึง เวลา 11 น. จึงไม่พบใครไปรับที่ตอนเมือง ต่อมาผมงติดต่อทางโทรศัพท์ได้ น้องชายกับคุณพ่อมารับกลับบ้านที่ซอย อโศก เมื่อถึงบ้าน กราบคุณพ่อ คุณแม่ อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้ว จึงได้ขอยืมรถที่บ้านขับมาสิบลม มา surprise นิตยา ที่บ้านใกล้โรงแรมนารายณ์ เราสองคนเลยได้มีโอกาส ใส่บาตรพระที่มารับบาตรหน้าบ้านด้วยกันในวันเกิดของนิตยา

กับอาม่า และครอบครัวของนิตยา ตอนเย็นได้ไปงานปีใหม่ที่คุณะ ได้รายงานตัวกับท่านอาจารย์กำจร มนูญปิจุ ซึ่ง
เป็นคุณบิดคนที่สองต่อมาจากท่านอาจารย์สตาจ์ถึงแก่กรรม พบกับท่านอาจารย์ Albert S Kuperman ผู้ให้การ
สนับสนุนให้ผมไปเรียนต่อที่อเมริกาโดยทุนมูลนิธิร็อคกี้เฟลเลอร์ ผมได้รับการบรรจุเข้าทำงานทันทีในวันที่ 2
มกราคม 2517 ขณะที่นิตยากำลังเป็นแพทย์ประจำบ้านในภาควิชากุมารเวชศาสตร์ ที่คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาล
รามาริบัติ เมื่อได้ทำงานเรียบร้อยแล้ว ได้รับความกรุณาจากท่านอาจารย์ให้ใช้ห้องพักที่คณะฯสร้างไว้สำหรับอาจารย์
ที่กลับมาใหม่ และเก็บเงินเป็นทุนมาจากอเมริกาพอสมควร ทั้งคุณยายละม้าย เหล่าวานิช รู้ว่าผมรักนิตยาได้กรุณา
มอบแหวนเพชรของท่านให้วงหนึ่ง ผมก็ได้กราบเรียนขอให้คุณตา เรือเอก สุทัศน์ เหล่าวานิช ไปสูขอ และได้ทำพิธี
หมั้นตามประเพณีกับนิตยา ในวันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2517 ที่บ้านของคุณยายฮ่องเจ็ง และคุณน้าสุนิสาที่ซอย
ปราโมทย์ สีลม บางรัก และได้กำหนดพิธีรดน้ำเต่งงานในวันอาทิตย์ที่ 12 พฤษภาคม 2517 ที่บ้านคุณตาในซอย
อโศก ในวันนั้นญาติผู้ใหญ่ พี่น้อง และเพื่อนๆเกือบทุกคนได้มาช่วยกันทำบุญตอนเช้าที่บ้านซอยอโศก โดยมีพระ
สมเด็จเจ้าอาวาส (ปัจจุบันคือ สมเด็จพระพุฒาจารย์) และพระจากวัดสระเกศวรวิหารมาทำพิธี รดน้ำพระพุทธรูป
และให้พรทางศาสนา นายอำเภอพระโขนงกรุณามาจดทะเบียนสมรส คุณพระบาราศนราดูลซึ่งเป็นพี่เขยพี่น้ากับ
ทางบ้านอโศกให้ความเมตตา และกรุณามาเป็นผู้ใหญ่สวมมงคล และทำพิธีรดน้ำให้พร ท่านอาจารย์กำจร, อาจารย์
วิภาวรรณ มนูญปิจุ, อาจารย์ พญ. มรว. จันทรวินัย เกษมสันต์, คุณยายฮ้อย นันทาภิวัฒน์ และคุณป้ามรว. อุไร
ชมุณี ภรรยาของ ศ.นพ.อภัย ชมุณี และมารดาของเพื่อนรักดร. ไพโรจน์ ชมุณี ได้มาร่วมงานรดน้ำและอวยพรให้ผมกับ
นิตยา พร้อมกับญาติผู้ใหญ่ของเราทั้งสองครอบครัว ในตอนเย็นมีงานเลี้ยงอาหารเย็นที่ใต้ตึกฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์
ที่พญาไท มีท่านอาจารย์ทั้งคณะวิทยาศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาริบัติ ญาติพี่น้อง และเพื่อนๆ
มาร่วมงานอย่างอบอุ่น โดยมีท่าน ศ. นต. ดร. กำจร มนูญปิจุ ศ.นพ. ญัฐ ภมรประวัติ และ คุณตา รอ. สุทัศน์ เหล่าวา
นิชเป็นผู้กล่าวอวยพรให้คู่บ่าวสาว หลังจากเสร็จงานแล้วคุณพ่อ คุณแม่ของเราทั้งสองคนได้มาส่งเราที่บ้านอโศก
ท่านสั่งสอนและอวยพรให้เรารักกันมากๆ และอยู่ด้วยกันอย่างเข้าใจกัน รุ่งขึ้นเราได้มีโอกาสไปพักผ่อนที่ Orchid
Lodge ที่พัทยา 3-4 วันก่อนกลับมาทำงานที่คณะวิทยาศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาริบัติ ผมและ
นิตยาได้ย้ายมาอยู่ที่ห้องพัก R401 ที่คณะวิทยาศาสตร์เพื่อให้สามารถทำงานได้เต็มที่ในการสร้างห้องปฏิบัติการวิจัย
และสอนนักศึกษาทั้งนักศึกษาแพทย์ นักศึกษาชีววิทยา และนักศึกษาปริญญาโท-เอกในภาควิชาเภสัชวิทยา

จากวันที่เราพบกัน แต่งงานกันมาจนถึงวันนี้ เราได้อยู่ด้วยกัน เป็นครอบครัวที่อบอุ่น ช่วยเหลือเป็นกำลังใจ
ให้กันและกัน และทำในสิ่งที่เราคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี สร้างสรรค์ และช่วยให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมีความสุข ผมมีเรื่องอีก
มากมายที่จำได้เกี่ยวกับหมอนิตย์ แต่คงมาเล่าให้ท่านได้ไม่หมดตอนนี้ ขอเก็บไว้ในโอกาสต่อไป แต่สำหรับ หมอนิตย์
คงบอกอีกครั้งว่า ให้เธอได้ทุกอย่างที่ทำให้เธอมีความสุข เหมือนที่เคยร้องเพลง “**MORE**” ให้เธอฟัง ตอนผมไป
สารภาพว่ารักเธอ

รักเธอเสมอ & MORE

นัยพินิจ คชภักดี

ภาพครอบครัว “จิราธิยุต” ในโอกาสฉลองครบรอบสมรส 50 ปีของคุณพ่อแก้งเอี้ยง - คุณแม่สุเมธ
“Jirathiyut” Family on the Golden Wedding Anniversary of our parents

ขอบพระคุณในความเมตตา และมุทิตาจิตที่ท่านกรุณามอบให้ พญ. นิตยา คชภักดี ในโอกาสวันอายุครบ 60 ปี

Thank you for your kind wishes to Dr. Nittaya J. Kotchabhakdi on her 60th Birthday

**Thank you very much
and Sawasdee**

